חמשת חומשי תורה·

מיט איינער

וואָרטליכֿען איבערזעטצונג

אונד

קורצען ערקלאָרונגען.

צור ערלייכֿטערונג

דעז אונטערריכֿטז אין דען איזראַעליטישען שולען.

ספר במדבר·

פֿיורדא

שנת תרי״ז לפ״ק.

Bamidbar 4. Theil.

Fürth.

Verlag von S. B. Gusdorfer.

Druck von Zürndorffer und Sommer.

1856.

וויהרע געמוסטערטען פֿאָם שטאַממע יהודה נעמליך פֿיער אונד זיעבציג

כז פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יְהוּדָה אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים

טויזענד אונד זעקס הונדערט.

אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ פ

דער קינדער ישׂשכר'ז, (נאך) איהרער געבורט, נאך איהרען געשלעכטערן.

כח לִבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם

נאך איהרען פֿאטערליכען שטאממהייזערן, מיט אויפֿצעהלונג דער נאמען, אים אַלטער

לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן

פֿאָן צוואַנציג יאַהרען אונד דאַריבער, יעדער, (דער) אויזצאָג (מיט דעם) העערע.

עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃

איהרע געמוסטערטען פֿאָם שטאַממע ישׂשכר נעמליך פֿיער אונד פֿינפֿציג

כט פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים

טויזענד אונד פֿיער הונדערט.

אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ פ

דער קינדער זבולן'ז, (נאך) איהרער געבורט. נאך איהרען געשלעכטערן,

ל לִבְנֵי זְבוּלֻן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם

נאך איהרען פֿאטערליכען שטאממהייזערן, מיט אויפֿצעהלונג דער נאמען, אים אַלטער

לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן

פֿאָן צוואַנציג יאַהרען אונד דאַריבער, יעדער, (דער) אויזצאָג אים דעם העערע.

עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃

איהרע געמוסטערטען פֿאָם שטאַממע זבולן נעמליך זיעבען אונד פֿינפֿציג

לא פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה זְבוּלֻן שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים

טויזענד אונד פֿיער הונדערט.

אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ פ

דער זֶהנע יוסף'ז; דער קינדער אפרים'ז (נאך) איהרער געבורט,

לב לִבְנֵי יוֹסֵף לִבְנֵי אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם

נאך איהרען געשלעכטערן, נאך איהרען פֿאטערליכען שטאממהייזערן, מיט אויפֿצעהלונג

לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר

דער נאמען. אים אַלטער פֿאָן צוואַנציג יאַהרען אונד דאַריבער, יעדער, (דער) אויזצאָג

שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא

(איט דעם) העערע. איהרע געמוסטערטען פֿאָם שטאַמע אפרים נאָמליך פֿיערציג
צָבָא׃ לג פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אֶפְרָיִם אַרְבָּעִים
טויזענד אונד פֿינף הונדערט.
אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ פ
דער קינדער מנשה'ז, (נאַך) איהרער געבורט, נאַך איהרען געשלעכטערן,
לד לִבְנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
נאַך איהרען פֿאָטערליכען שטאַמהייזערן, איט אויפֿצאֶהלונג דער נאַמען, אים אַלטער
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן
פֿאָן צוואַנציג יאַהרען אונד דאַריבער, יעדער, (דער) אויזצאָג (איט דעם) העערע:
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
איהרע געמוסטערטען פֿאָם שטאַמע מנשה נאָמליך: צווייא אונד דרייסיג
לה פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים
טויזענד אונד צווייא הונדערט.
אֶלֶף וּמָאתָיִם׃ פ
דער קינדער בנימין'ז, נאַך איהרער געבורט, נאַך איהרען געשלעכטערן,
לו לִבְנֵי בִנְיָמִן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
נאַך איהרען פֿאָטערליכען שטאַמהייזערן, איט אויפֿצאֶהלונג דער נאַמען, אים אַלטער
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן
פֿאָן צוואַנציג יאַהרען אונד דאַריבער, יעדער (דער) אויזצאָג (איט דעם) העערע:
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
איהרע געמוסטערטען פֿאָם שטאַמע בנימין נאָמליך פֿינף אונד דרייסיג טויזענד
לז פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה בִנְיָמִן חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף
אונד פֿיער הונדערט.
וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ פ
דער קינדער דן'ז, (נאַך) איהרער געבורט, נאַך איהרען געשלעכטערן
לח לִבְנֵי דָן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
נאַך איהרען פֿאָטערליכען שטאַמהייזערן, איט אויפֿצאֶהלונג דער נאַמען, אים אַלטער,
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן
פֿאָן צוואַנציג יאַהרען אונד דאַריבער, יעדער, (דער) אויזצאָג (איט דעם) העערע:
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃

וויהרע געצעהלטען פֿאָם שטאַממע דן נאַהמליך צווייא אונד זעכציג טויזענד

לט פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה דָן שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף

אונד זיעבען הונדערט.

וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ פ

דער קינדער אשר'ז, נאַך איהרער געבורט, נאַך איהרען געשלעכטערן,

מ לִבְנֵי אָשֵׁר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם

נאַך איהרען פֿאָטערליכען שטאַממהייזערן, מיט אויפֿצאָהלונג דער נאַמען, פֿאָן צוואַנציג יאַהרען אונד דאַריבער, יעדער, (דער) אויזצאָג (מיט דעם) העערע:

לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן

עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃

וויהרע געצעהלטען פֿאָם שטאַממע אשר נאַהמליך, איין אונד פֿיערציג טויזענד

מא פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אָשֵׁר אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף

אונד פֿינף הונדערט.

וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ פ

דיא קינדער נפתלי'ז (נאַך) איהרער געבורט, נאַך איהרען געשלעכטערן,

מב בְּנֵי נַפְתָּלִי תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם

נאַך איהרען פֿאָטערליכען שטאַממהייזערן, מיט אויפֿצאָהלונג דער נאַמען, פֿאָן צוואַנציג יאַהרען אונד דאַריבער, יעדער, (דער) אויזצאָג (מיט דעם) העערע:

לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן

עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃

וויהרע געצעהלטען פֿאָם שטאַממע נפתלי נאַהמליך, דרייא אונד פֿינפֿציג טויזענד

מג פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה נַפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף

אונד פֿיער הונדערט.

וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ פ

דיעזעז (זינד) דיא געצעהלטען, וועלכע געצעהלט האַט משה אונד אהרן

מד אֵלֶּה הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

אונד דיא פֿירזטען ישראל'ז, צוועלף מאַן, (יעדער) איין איינציגער

וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים עָשָׂר אִישׁ אִישׁ־אֶחָד

פֿיר זיין פֿאָטערליכעז שטאַממהויז. וואַרען זיא. עז וואַרען אַלזאָ געצעהלטען

לְבֵית־אֲבֹתָיו הָיוּ׃ מה וַיִּהְיוּ כָּל־פְּקוּדֵי

דער קינדער ישראל, נאך איהרען פֿאטערליכן שטאמהייזערן, אום אונטער פֿאן צוואנציג

בני־ישראל לבית אבתם מבן עשרים

יאהרען אונד דריבער, יעדער, (דער) אויזצוג (מיט דעם) העערע אונטער ישראל;

שנה ומעלה כל־יצא צבא בישראל:

עז וואָרען דיא זאממטליכען געמוסטערטען, זעכז מאל הונדערט טויזענד

מו ויהיו כל־הפקדים שש־מאות אלף

אונד דרייא טויזענד, אונד פֿינף הונדערט אונד פֿינפֿציג.

ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים:

דיא לוים אבער נאך איהרעם פֿאטערליכען שטאממע ניכט ליעסען זיך מוסטערן

מז והלוים למטה אבתם לא התפקדו

אונטער איהנען;

בתוכם: פ

דען געררעדעט האטטע דער עוויגע צו משה אונד געשפראכען: יעדאך

מח וידבר יהוה אל־משה לאמר: מט אך

דען שטאם לוי ניכט מוסטערע, אונד איהרע הויפטצאהל ניכט נעהמע אויף,

את־מטה לוי לא תפקד ואת־ראשם לא תשא

אונטער דען קינדערן ישראל. סאבער דוא זאָלזט זעטצען דיא לוים

בתוך בני ישראל: נ ואתה הפקד את־הלוים

איבער דיא וואָהנונג דעז צייגניזזעז אונד איבער אללע איהרע געראַטהע,

על־משכן העדת ועל כל־כליו

אונד איבער אללעז וואז דאצו געהערט; זיא זאָללען טראגען דיא וואָהנונג

ועל כל־אשר־לו המה ישאו את־המשכן

אונד אללע איהרע געראַטהע אונד זיא זאָללען זיא בעדיענען, אונד הערום

ואת־כל־כליו והם ישרתהו וסביב

אום דיא וואָהנונג, זאָללען זיא לאַגערן; או,ווען פֿאָרטציעהט דיא וואָהנונג, זאָללען אבנעהמען

למשכן יחנו: נא ובנסע המשכן יורידו

זיין דיא לוים, אונד ווען רוהען זאָלל דיא וואָהנונג, זאָללען וויעדער אויפריכטען

אתו הלוים ובחנת המשכן יקימו

זיא דיזו לוים, אבער דער פֿרעמדע, דער הינצו טריטט, מוס שטערבען.

אתו הלוים והזר הקרב יומת:

ען זאָלן לאַגערן דיא קינדער ישראל, יעדער בייא זיינעם לאַגער, אונד יעדער

נב וְחָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל־מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ

בייא זיינער פֿאַהנע, נאָך איהרען העערען; אַבער דיא לויים, זאָללען לאַגערן

עַל־דִּגְלוֹ לְצִבְאֹתָם׃ נג וְהַלְוִיִּם יַחֲנוּ

רינגז אומהער אום דיא וואָהנונג דעז צייגניססעז, דאַמיט ניכט זייא צאָרן איבער

סָבִיב לְמִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְלֹא־יִהְיֶה קֶצֶף עַל־

דיא געמיינדע דער קינדער ישראל; דאַרום זאָללען איין אַכט געבען דיא לויים

עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׁמְרוּ הַלְוִיִּם

דיא אַכהוט דער וואָהנונג דעז צייגניססעז. דיעזעז בעאָבאַכטעטען

אֶת־מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדוּת׃ נד וַיַּעֲשׂוּ

דיא קינדער ישראל גאַנץ זאָ, וויא בעפֿאָהלען דער עוויגע דעם משה

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה

זאָ טהאַטען זיא.

כֵּן עָשׂוּ׃ פ שלישי

דאַן רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד צו אהרן אונד שפּראַך:

ב א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃

יעדער בייא זיינער פֿאַהנע, נאָך דען צייכען איהרער פֿאַטערליכען שטאַמהייזער,

ב אִישׁ עַל־דִּגְלוֹ בְאֹתֹת לְבֵית אֲבֹתָם

זאָללען לאַגערן דיא קינדער ישראל; פֿאָן פֿערנע, רינגז אום דאָז שטיפֿטזעלט

יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִנֶּגֶד סָבִיב לְאֹהֶל־מוֹעֵד

זאָללען זיא לאַגערן. אונד דיא וועלכע לאַגערן פֿאָרן געגען מאָרגען, (געהערן) צור פֿאַהנע

יַחֲנוּ׃ ג וְהַחֹנִים קֵדְמָה מִזְרָחָה דֶּגֶל

דער לאַגער יהודה'ז נאָך איהרען העערען, או' דער שטאַמפֿירזט דער קינדער

מַחֲנֵה יְהוּדָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי

יהודה'ז, (איזט) נחשון, זאָהן עמינדב'ז; אונד זיין העער

יְהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃ ד וּצְבָאוֹ

אונד איהרע געמוסטערטען, פֿיער אונד זיעבציג טויזענד אונד זעקס הונדערט.

וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃

או' דיא לאַגערנדען בייא איהם (וואַרען): דער שטאַמם יששכר, אונ' דער שטאַמפֿירזט

ה וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה יִשָּׂשכָר וְנָשִׂיא

דער קינדער יששכר, נתנאל, זאָהן צוער'ז; אונד זיין העער
לִבְנֵי יִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃ ו וּצְבָאוֹ
אונד זיינע געמוסטערטען, פיער אונד פינפציג טויזענד אונד פיער הונדערט.
וּפְקֻדָיו אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
דער שטאַם זבולן, אונד דער שטאַמפירשט דער קינדער זבולן'ז, אליאב,
ז מַטֵּה זְבוּלֻן וְנָשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב
זאָהן חלון'ז; אונד זיין העער אונד זיינע געמוסטערטען, זיעבען אונד פינפציג
בֶּן־חֵלֹן׃ ח וּצְבָאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים
טויזענד אונד פיער הונדערט. גאַנצע דיא געמוסטערטען, דער טאַהר
אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ ט כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה
יהודה'ז וואַרען הונדערט זעכז אונד אַכטציג טויזענד
יְהוּדָה מְאַת אֶלֶף וּשְׁמֹנִים אֶלֶף וְשֵׁשֶׁת־אֲלָפִים
אונד פיער הונדערט נאַך איהרען העערען; צוערשט
וְאַרְבַּע־מֵאוֹת לְצִבְאֹתָם רִאשֹׁנָה
זאָללען דיעזע ציעהען. דיא פאַהנע דער טאַהר ראובן'ז: נור איטטאַגזייטע
יִסָּעוּ׃ ס דֶּגֶל מַחֲנֵה רְאוּבֵן תֵּימָנָה
נאַך איהרען העערען, אונד דער שטאַמפירשט דער קינדער ראובן'ז, אליצור,
לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר
זאָהן שדיאור'ז; אונד זיין העער אונד זיינע געמוסטערטען זעכז
בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ יא וּצְבָאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁשָּׁה
אונד פירציג טויזענד אונד פינף הונדערט. אונד דיא נעכסטגעלאַגערטען
וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ יב וְהַחוֹנִם
בייא איהם וואַרען: דער שטאַם שמעון, אונד דער שטאַמפירשט דער קינדער
עָלָיו מַטֵּה שִׁמְעוֹן וְנָשִׂיא לִבְנֵי
שמעון'ז, שלומיאל זאָהן צורישדי'ז; אונד זיין העער
שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ יג וּצְבָאוֹ
אונד איהרע געמוסטערטען, נייון אונד פינפציג טויזענד אונד דרייא הונדערט.
וּפִקְדֵיהֶם תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃
דאַנן דער שטאַם גד, אונד דער שטאַמפירשט דער קינדער גד'ז, אליסף,
יד וּמַטֵּה גָּד וְנָשִׂיא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף

זאָהן רעואל'ז; אונד זיין העער אונד איהרע געמוזטערטען פֿינף

בֶּן־רְעוּאֵל׃ טו וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה

אונד פֿירציג טויזענד אונד זעכז הונדערט אונד פֿינפֿציג. אַללע

וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ טז כָּל־

דיא געמוזטערטען דער טאַבר ראובן'ז וואַרען הונדערט טויזענד, איין

הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה רְאוּבֵן מְאַת אֶלֶף וְאֶחָד

אונד פֿינפֿציג טויזענד אונד פֿיער הונדערט אונד פֿינפֿציג, נאַך איהרען העערען,

וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים לְצִבְאֹתָם

אַלז דיא צווייטען זאָללען דיעזע ציעהען. דאַן זאָלל ציעהען דאַז שטיפֿטזעלט

וּשְׁנִיִּם יִסָּעוּ׃ ס יז וְנָסַע אֹהֶל־מוֹעֵד

נאַמליך דיא טאַבר דער לויים אונטער דען איבריגען טאַברען ; זאָ וויא זיא לאַגערן.

מַחֲנֵה הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֹת כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ

זאָ זאָללען זיא ציעהען, יעדער אַן זיינען אָרט, אונטער איהרען פֿאַהנען. דיא פֿאַהנע

כֵּן יִסָּעוּ אִישׁ עַל־יָדוֹ לְדִגְלֵיהֶם׃ ס יח דֶּגֶל

דער טאַבר אפרים'ז נאַך איהרען העערען צור אַבענדזייטע, אונד דער שטאַמפֿירזט

מַחֲנֵה אֶפְרַיִם לְצִבְאֹתָם יָמָּה וְנָשִׂיא

דער קינדער אפרים'ז וואַר אלישמע, זאָהן עמיהוד'ז ; אונד זיין העער

לִבְנֵי אֶפְרָיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד׃ יט וּצְבָאוֹ

אונד איהרע געמוזטערטען, פֿירציג טויזענד אונד פֿינף הונדערט.

וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃

אונד בייא איהם דער שטאַם מנשה, אונד דער שטאַמפֿירזט דער קינדער

כ וְעָלָיו מַטֵּה מְנַשֶּׁה וְנָשִׂיא לִבְנֵי

מנשה'ז וואַר גמליאל, זאָהן פדהצור ; אונד זיין העער

מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ כא וּצְבָאוֹ

אונד איהרע געמוזטערטען צווייא אונד דרייסיג טויזענד אונד צווייא הונדערט.

וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמָאתָיִם׃

אונד דער שטאַם בנימין, אונד דער שטאַמפֿירזט דער קינדער בנימין'ז,

כב וּמַטֵּה בִּנְיָמִן וְנָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן

אבידן, זאָהן גדעוני'ז; אונד זיין העער אונד איהרע געמוזטערטען

אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ כג וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם

פינף אונד דרייסיג טויזענד אונד פיער הונדערט. אַללע

חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ כד כָּל־

דיא געמוסטערטען דער שאַאר אפרים'ס (וואַרען) הונדערט טויזענד אונד אַכט

הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם מְאַת אֶלֶף וּשְׁמֹנַת־

טויזענד אונד הונדערט, נאַך איהרען העערען, אַלזו דיא דריטטען

אֲלָפִים וּמֵאָה לְצִבְאֹתָם וּשְׁלִשִׁים

זאָללען דיעזע ציעהן. דיא פֿאַהנע דער שאַאר דן'ס נאַך מיטטערנאַכטזייטע

יִסָּעוּ׃ ס כה דֶּגֶל מַחֲנֵה דָן צָפֹנָה

נאַך איהרען העערען, אונד דער שטאַממפֿירסט דער קינדער דן'ס, אחיעזר, זאָהן

לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־

עמישדי'ס. אונד זיין העער אונד איהרע געמוסטערטען, צוויא אונד זעכציג

עַמִּישַׁדָּי׃ כו וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים

טויזענד אונד זיעבען הונדערט. אונ' דיא לאַגערנדען בייא איהם (וואַרען) דער שטאַמם

אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ כז וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה

אשר, אונד דער שטאַממפֿירסט דער קינדער אשר'ס פגעיאל, זאָהן עכרן'ס.

אָשֵׁר וְנָשִׂיא לִבְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃

אונד זיין העער אונד איהרע געמוסטערטען, איין אונד פֿירציג טויזענד

כח וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף

אונד פֿינף הונדערט. דאַן דער שטאַמם נפתלי, אונד דער שטאַממפֿירסט

וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ כט וּמַטֵּה נַפְתָּלִי וְנָשִׂיא

דער קינדער נפתלי'ס, אחירע, זאָהן עינן'ס. אונד זיין העער

לִבְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ ל וּצְבָאוֹ

אונד איהרע געמוסטערטען, דרייא אונד פֿינפֿציג טויזענד אונד פֿיער

וּפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע

הונדערט. אַללע דיא געמוסטערטען דער שאַאר דן'ס, (וואַרען) הונדערט

מֵאוֹת׃ לא כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה דָן מְאַת

טויזענד אונד זיעבען אונד פֿינפֿציג טויזענד אונד זעכס הונדערט,

אֶלֶף וְשִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת

אַלזו דיא לעטצטען זאָללען דיעזע ציעהן אונטער איהרען פֿאַהנען.

לָאַחֲרֹנָה יִסְעוּ לְדִגְלֵיהֶם׃ פ

דיעזע זינד דיא געמוסטערטען דער קינדער ישראל נאך איהרעם פאטערליכען שטאממהויזע,
לב אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם
אללע געמוסטערטען דער שאארען נאך איהרען העערען (וואררען) זעכס מאל הונדערט
כָּל־פְּקוּדֵי הַמַּחֲנֹת לְצִבְאֹתָם שֵׁשׁ־מֵאוֹת
טויזענד אונד דרייא טויזענד אונד פינף הונדערט אונד פינפציג.
אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃
אבער דיא לוים ניכט ליעסען זיך מוסטערן אונטער דען קינדערן ישראל,
לג וְהַלְוִיִּם לֹא הָתְפָּקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וויא בעפאהלען האט דער עוויגע דעם משה. עז טהאטען דיא קינדער
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ לד וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי
ישראל גאנץ זא וויא בעפאהלען דער עוויגע דעם משה, זא לאגערטען זיא
יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן־חָנוּ
אונטער איהרען פאהנען, אונד זא לאגען זיא; יעדער נאך זיינען געשלעכטער,
לְדִגְלֵיהֶם וְכֵן נָסָעוּ אִישׁ לְמִשְׁפְּחֹתָיו
בייא זיינעם פאטערליכען הויזע.
עַל־בֵּית אֲבֹתָיו׃ פ רביעי

דיעזעס זינד דיא ערצייגנישע (דורך) אהרן אונד משה, פאם טאגע (אן) דא רעדעטע
ג א וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה בְּיוֹם דִּבֶּר
דער עוויגע מיט משה אויף דעם בערגע סיני. אונד דיעזעס (זינד) דיא נאמען
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר סִינָי׃ ב וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
דער זעהנע אהרן'ס: דער ערסטגעבארנע (היעס) נדב; דאן (פאלגטען) אביהוא, אלעזר
בְנֵי־אַהֲרֹן הַבְּכֹר ׀ נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר
אונד איתמר. דיעזעס (זינד) דיא נאמען דער זעהנע אהרן'ס,
וְאִיתָמָר׃ ג אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אַהֲרֹן
דער געזאלבטען פריעסטער, וועלכע מאן געפיללט האט איהרע הענדע 1)
הַכֹּהֲנִים הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר־מִלֵּא יָדָם
פריעסטערליך צו דיענען. אבער עס שטארב נדב אונד אביהוא פאר דעם עוויגען
לְכַהֵן׃ ד וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא לִפְנֵי יְהוָה
אלז זיא דארברכטען פרעמדעס פייער פאר דען עוויגען אין דער וויסטע סיני,
בְּהַקְרִבָם אֵשׁ זָרָה לִפְנֵי יְהוָה בְּמִדְבַּר סִינַי

1) ד"ה דענען מאן דאז אמט איבערגעבען האט.

אונד קינדער ניכט האטטען זיא ; דא דיענטע אלעזר אונד איתמר אונטער

ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על

דער אויפזיכט אהרן'ז איהרעז פאטערז.

פני אהרן אביהם : פ

אונד עז האטטע געערדעט דער עוויגע צו משה וויא פאלגט : לאס הערצוטרעטען

ה וידבר יהוה אל משה לאמר : ו הקרב

דען שטאם לוי, אונד שטעללע איהן פאר אהרן דען פריעזטער,

את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן

דאס זיא בעדיענען איהן. דאמיט זיא פעררייכטען 1) זיין געשעפט אונד

ושרתו אתו : ז ושמרו את משמרתו ואת

דאז געשעפט דער גאנצען געמיינדע, פאר דעם שטיפטזעלטע, צו פערזעהען 2)

משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד

דען דיענזט בייא דער וואהנונג. אונד אין אכט נעהמען אללע געראטהע

את עבדת המשכן : ח ושמרו את כל כלי

דעז שטיפטזעלטעז, אונד דאז געשעפט דער קינדער ישראל, צו פערזעהען

אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד

דען דיענזט בייא דער וואהנונג. זא זאללזט דוא געבען דיא לוים

את עבדת המשכן : ט ונתתה את הלוים

דעם אהרן אונד זיינען זאהנען ; געשענקט אונד צוגעגעבען זינד זיא איהם אויז דען

לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת

קינדערן ישראל. אונד אהרן אונד זיינע זאהנע

בני ישראל : י ואת אהרן ואת בניו

בעאויפטראגע, דאס זיא בעאבאכטען איהר פריעזטערטהום ; אבער דער פרעמדע

תפקד ושמרו את כהנתם והזר

דער הינצוטריטט, מוס שטערבען.

הקרב יומת :

פערנער רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפראך :

יא וידבר יהוה אל משה לאמר :

---

1) משמרת הייסט : געשעפט, שמר משמרת בעדייטעט : געשעפט פעררייכטען.
2) עבודה הייסט : דיענזט, לעבוד עבודה בעדייטעט : דיענזט פערזעהען.

איך אבער, זיהע ! איך האבע גענאממען דיא לוים אויז דען קינדערן

יב וַאֲנִי הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי

ישראל, שטאטט יעדעז ערזטגעבארנען, דעז צו ערזט אפפנענדען דעז מוטטערלייבעז

יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל־בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם

פאן דען קינדערן ישראל; אלזא געהערען איר דיא לוים. דען איר (געהערט) יעדער

מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם: יג כִּי לִי כָּל־

ערזטגעבארנע; אן דעם טאגע, (דא) איך געשלאגען יעדען ערזטגעבארנען אים לאנדע

בְּכוֹר בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ

מצרים, האבע איך געהייליגט איר יעדען ערזטגעבארנען אונטער ישראל

מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי לִי כָל־בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל

פאם מענשען ביז צום פיעה, איר געהערען זיא (אלזא), איך,

מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה לִי יִהְיוּ אֲנִי

דער עוויגע.

יְהוָה: פ חמישי

אויך רעדעטע דער עוויגע צו משה אין דער וויזטע סיני אונד שפראך:

יד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי לֵאמֹר:

מוזטערע דיא קינדער לוי נאך איהרען פאטערליכען הייזערן,

טו פְּקֹד אֶת־בְּנֵי לֵוִי לְבֵית אֲבֹתָם

נאך איהרען געשלעכטערן; אללעז מענגליכע פאם מאנאטער אייגעז אלטעז או' דאריבער,

לְמִשְׁפְּחֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה

זאללזט דוא זיא צעהלען. דא מוזטערטע זיא משה נאך דעם בעפעהלע

תִּפְקְדֵם: טז וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה עַל־פִּי

דעז עוויגען, ווי איהם געבאטען וואָרדען. אונד עז וואַרען דיעזע דיא זאָהנע

יְהוָה כַּאֲשֶׁר צֻוָּה: יז וַיִּהְיוּ־אֵלֶּה בְנֵי

לויז, (נעמליך) מיט איהרען נאמען: גרשון אונד קהת אונד מררי.

לֵוִי בִּשְׁמֹתָם גֵּרְשׁוֹן וּקְהָת וּמְרָרִי:

דיעזעז (זינד) דיא נאמען דער זאָהנע גרשון'ז נאך איהרען געשלעכטערן: לבני

יח וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם לִבְנִי

אונד שמעי; אונד דיא זאָהנע דעז קהת נאך איהרען געשלעכטערן: עמרם

וְשִׁמְעִי: יט וּבְנֵי קְהָת לְמִשְׁפְּחֹתָם עַמְרָם

אונד יצהר, חברון אונד עזיאל; אונד דיא זֶהנע דעז מררי

וְיִצְהָר חֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל׃ כ וּבְנֵי מְרָרִי

נאך איהרען געשלעכטערן: מהלי אונד מושי. דיעזעז זינד דיא געשלעכטער

לְמִשְׁפְּחֹתָם מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת

דעז (שטאממעז) לוי נאך איהרען פֿאטערליכען הייזערן. פֿאָן גרשון דאז געשלעכט

הַלֵּוִי לְבֵית אֲבֹתָם׃ כא לְגֵרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת

דעז לבני אונד דאז געשלעכט דעז שמעי; דיעזעז זינד

הַלִּבְנִי וּמִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי אֵלֶּה הֵם

דיא גרשוניטען געשלעכטער איהרע געמוסטערטען נאך אויפֿצֶהלונג

מִשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי׃ כב פְּקֻדֵיהֶם בְּמִסְפַּר

אללעז מֶננליכען פֿאָם אַלטער איינעז מאָנאטז אונד דאריבער; איהרע געמוסטערטען

כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה פְּקֻדֵיהֶם

(וואַרען) זיעבען טויזענד אונד פֿינף הונדערט. דיא געשלעכטער

שִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ כג מִשְׁפְּחֹת

דעז גרשון, היטער דער וואָהנונג זאָללען זיא לאַגערן, צור אַבענדזייטע.

הַגֵּרְשֻׁנִּי אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ יָמָּה׃

אונד דער פֿאַמיליען־פֿירזט דעז גרשוני, (וואַר) אליסף זאָהן לאל׳ז.

כד וּנְשִׂיא בֵית־אָב לַגֵּרְשֻׁנִּי אֶלְיָסָף בֶּן־לָאֵל׃

אונד דער אָבהוט דער קינדער גרשון׳ז[1]) בייא שטיפֿטזצעלטע, דיא וואָהנונג

כה וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן בְּאֹהֶל מוֹעֵד הַמִּשְׁכָּן

אונד דאז צעלט[2]), דעזזען דעקקע אונד דיא דעקקע פֿאָם איינגאַנגע

וְהָאֹהֶל מִכְסֵהוּ וּמָסַךְ פֶּתַח

דעז שטיפֿטזצעלטעז, אונד דיא אומהֶנגע דעז פֿאָרהאָפֿעז אונד

אֹהֶל מוֹעֵד׃ כו וְקַלְעֵי הֶחָצֵר וְאֶת־

דיא דעקקע פֿאָם איינגאַנגע דעז פֿאָרהאָפֿעז, וועלכער (וואַר) בייא דער וואָהנונג

מָסַךְ פֶּתַח הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן

אונד דעם אַלטאַר אומהער, אונד דעזזען שטריקקע, (דיא) צו זיינעם גאַנצען

וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מֵיתָרָיו לְכֹל

1) אויבערהויפט. 2) נעמליך דיא טעפפיכע דער וואָהנונג אונד דעז צעלטעז.

דיענזט (געהערטען). אונד פֿאָן קהת, דאַז געשלעכט דעז עמרם,
עבדתו: ס כז ולקהת משפחת העמרמי
אונד דאַז געשלעכט דעז יצהר, אונד דאַז געשלעכט דעז חברון, אונד דאַז געשלעכט
ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת
דעז עזיאל; דיעזעז זינד דיא געשלעכטער דעז קהת. נאַך אויפֿצאָהלונג
העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי: כח במספר
אַללעז מענליכען פֿאָם מאָנאטה אַן אונד דאַריבער (בעטרוג עז) אַכט
כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת
טויזענד אונ' זעקס הונדערט, (וועלכע) וואַכטען (נור) אויפֿזיכט1 איבער דאַז הייליגטהום.
אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש:
דיא געשלעכטער דער קינדער קהת זאָללען לאַגערן אַן דער זייטע דער וואָהנונג
כט משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן
געגען מיטטאַג. דער פֿאַמיליענפֿירזט דער געשלעכטער דעז קהת
תימנה: ל ונשיא בית אב למשפחת הקהתי
(וואַר) אליצפן זאָהן עזיאלז. (אונטער) איהרער אָבהוט (וואַרען) דיא לאַדע
אליצפן בן עזיאל: לא ומשמרתם הארן
אונד דער טיש אונד דער לייכטער אונד דיא אַלטערע. אונד דיא הייליגען געראַטהע,
והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדש
וואָ מיט מאַן דען דיענזט פֿעררישטעט, אונד דיא (איננערע) דעקקע, אונ' אַללעז
אשר ישרתו בהם והמסך וכל
צו איהרעם דיענזט (געהעריגע). דאַז אָבערהויפט דער פֿירזטען דעז (שטאַממעז) לוי
עבדתו: לב ונשיא נשיאי הלוי
(וואַר) אלעזר, זאָהן אהרן'ז, דעז פריעזטערז, (נעמ:) אָבריגקייט דער וואַכטער
אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי
(נור) אויפֿזיכט איבער דאַז הייליגטהום. פֿאָן מררי דאַז געשלעכט דעז מחלי
משמרת הקדש: לג למררי משפחת המחלי
אונד דאַז געשלעכט דעז מושי, דיעזעז זינד דיא געשלעכטער דעז מררי.
ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי:

1) משמרת הייסט אויך: וואַכע, אויפֿזיכט.

אונד איהרע געוואטערטען, נאך אויפצאהלונג אללער מענגליכען פאם אלטער

לד וּפְקֻדֵיהֶם בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר מִבֶּן

פאן איינעם מאנאט אונד דאריבער, (וואהרען) זעקס טויזענד אונד צוויי הונדערט.

חֹדֶשׁ וָמָעְלָה שֵׁשֶׁת אֲלָפִים וּמָאתָיִם׃

אונד דער פאמיליענפירשט דער געשלעכטער דעז מררי (וואר) צוריאל

לה וּנְשִׂיא בֵית־אָב לְמִשְׁפְּחֹת מְרָרִי צוּרִיאֵל

זאהן אביחיל׳ז; אן דער זייטע דער וואהנונג זאללען זיא לאגערן,

בֶּן־אֲבִיחָיִל עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ

געגען מיטטערנאכט. אונד דאז אמט דער אויפזיכט דער קינדער מררי׳ז

צָפֹנָה׃ לו וּפְקֻדַּת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי מְרָרִי

(וואר איבער) דיא ברעטטער דער וואהנונג, או׳ איבער איהרע ריגעל, איהרע זייולען

קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמֻּדָיו

אונד איהרע פיסע, איבער אללע איהרע געראטהע או׳ איבער איהרען גאנצען דיענסט.

וַאֲדָנָיו וְכָל־כֵּלָיו וְכֹל עֲבֹדָתוֹ׃

אונד איבער דיא זייולען דעז פארהאפעז אומהער, איבער איהרע פיסע אונד איהרע נאגעל

לז וְעַמֻּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאַדְנֵיהֶם וִיתֵדֹתָם

אונד איהרע שטריקע. דיא, (וועלכע) לאגערטען פאר דער וואהנונג נאך מארגענזייטע,

וּמֵיתְרֵיהֶם׃ לח וְהַחֹנִים לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן קֵדְמָה

פאר דעם שטיפטזעלטע געגען זאננען-אויפגאנג, (וואהרען) משה אונד אהרן

לִפְנֵי אֹהֶל־מוֹעֵד ׀ מִזְרָחָה מֹשֶׁה ׀ וְאַהֲרֹן

או׳ זיינע זאהנע, (דאז) אויפזעהער איבער דיא אבהוט דעז הייליגטהומז, צור בעוואהרונג

וּבָנָיו שֹׁמְרִים מִשְׁמֶרֶת הַמִּקְדָּשׁ לְמִשְׁמֶרֶת

דער קינדער ישראל, דען יעדער געמיינע, דער הינצוטראט וואר דעז טאדעז.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃

אללע געוואטערטען דער לויים, וועלכע געוואטערט האט משה אונד אהרן

לט כָּל־פְּקוּדֵי הַלְוִיִּם אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

ווארט בעפעהל דעז עוויגען נאך איהרען געשלעכטערן, אללעז מענגליכע פאם אלטער

עַל־פִּי יְהוָה לְמִשְׁפְּחֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן

פאן איינעם מאנאט אונד דאריבער, (וואהרען) צוויי אונד צוואנציג

חֹדֶשׁ וָמַעְלָה שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים

טויזענד. עז זאגטע דער עוויגע צו משה, אוזטערע

אָלֶף׃ ס ששי מ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּקֹד

יעדען ערזטגעבאָרנען, מאֶננליכען געשלעכטז, פאָן דען קינדערן ישראל,

כָּל־בְּכֹר זָכָר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל

פאָן איינעם מאָנאט אָלט אונד דאַריבער, אונד נים אויף, דיא אַנצאַהל איהרער נאַמען.

מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה וְשָׂא אֵת מִסְפַּר שְׁמֹתָם׃

דאַן נימזט דוא דיא לוים פיר איך, דער איך בין דער עוויגע, שטאַטט יעדעז

מא וְלָקַחְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִי אֲנִי יְהוָה תַּחַת כָּל־

ערזטגעבאָרנען אונטער דען קינדערן ישראל, אונד דאַז פיעה דער לוים שטאַטט

בְּכֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת בֶּהֱמַת הַלְוִיִּם תַּחַת

אַללעז ערזטגעבאָרנען ביים פיעה דער קינדער ישראל. דאַ מוזטערטע משה,

כָּל־בְּכוֹר בְּבֶהֱמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ מב וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה

ווין בעפאָהלען האַטטע דער עוויגע אויהם, יעדען ערזטגעבאָרנען

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֶת־כָּל־בְּכוֹר

אונטער דען קינדערן ישראל; אוּ' עז וואַרען אַללע ערזטגעבאָרנען מאֶננליכען געשלעכטז,

בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ מג וַיְהִי כָל־בְּכוֹר זָכָר

נאַך פערצאַהלונג דער נאַמען, פאָן אַנטער איינעז מאָנאַטז אונד דאַריבער,

בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמַעְלָה

נאַך איהרער אַנצאַהל, צוויא אונד צוואַנציג טויזענד

לִפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף

צוויא הונדערט דרייא אונד זיעבענציג.

שְׁלֹשָׁה וְשִׁבְעִים וּמָאתָיִם׃ פ

עז רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפראַך: נים

מד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ מה קַח אֶת־

דיא לוים שטאַטט יעדעז ערזטגעבאָרנען אונטער דען קינדערן ישראל, אונד

הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־

דאַז פיעה דער לוים שטאַטט איהרעז פיעהעז), דאַז זיא זיינן פיר איך דיא לוים,

בֶּהֱמַת הַלְוִיִּם תַּחַת בְּהֶמְתָּם וְהָיוּ־לִי הַלְוִיִּם

דער איך בין דער עוויגע. אונד (צור) אויזלאָזונג דער דרייא אונד זיעבציג

אֲנִי יְהוָה׃ מו וְאֵת פְּדוּיֵי הַשְּׁלֹשָׁה וְהַשִּׁבְעִים

אונד דער לויזה הונדערט, דיזה איבריג זינד איבער דיזה לוים, פאן דען ערזטגעבארנען

והמאתים העדפים על הלוים מבכור

דער קינדער ישראל, ניאאוט דוא פינף 1) שקלים

בני ישראל: מז ולקחת חמשת חמשת שקלים

פיר יעדעז הויפט נאך דעם געוויכטע דעז היילגטהואז אוזט דוא נעהאען, צוואנציג

לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים

גרה (אויף) דען שקל; אונד גיבזט דאז געלד דעם אהרן אונד זיינען זאהנען.

גרה השקל: מח ונתתה הכסף לאהרן ולבניו

(אלז) דיזה אויזלאזונג (דערער) דיזה איבריג זינד אונטער איהנען. עז נאהם משה

פדויי העדפים בהם: מט ויקח משה

דאז געלד דער אויזלאזונג פאן דען איבערלאהליגען איבער דיזה אויזגעלאזטען

את כסף הפדיום מאת העדפים על פדויי

(דורך) דיזה לוים. פאן דען ערזטגעבארנען דער קינדער ישראל נאהם ער

הלוים: נ מאת בכור בני ישראל לקח

דאז געלד, פינף אונד זעכציג אונד דרייא הונדערט אונד טויזענד

את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף

(שקל) נאך דעם געוויכטע דעז היילגטהואז. עז גאב משה דאז געלד

בשקל הקדש: נא ויתן משה את כסף

דער אויזגעלאזטען דעם אהרן אונד זיינען זאהנען אויף דאז געהייס דעז עוויגען,

הפדים לאהרן ולבניו על פי יהוה

ויזה בעפאהלען האטטע דער עוויגע דעם משה. *פדוים ק'

כאשר צוה יהוה את משה: פ שביעי

עז רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד צו אהרן אונד ספראך

ד א וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:

נעהאע אויף, דיזה הויפטצאהל דער קינדער קהת אויז דען קינדערן לוי,

ב נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי

נאך איהרען געשלעכטערן, נאך דעם שטאמהויזע איהרער פאטער. פאם אלטער

למשפחתם לבית אבתם: ג מבן

1) אים העבראאישען ווירד, דורך דיזה ווידערהאלונג דעז שם המספר, דיזה איינטהיילונג אויזגעדריקט, חמשת חמשת שקלים לגלגלת הייסט אלזא, איינגעטהיילט צו פינף שקלים פיר יעדעז הויפט.

דרייסיג יאהר אונד דאריבער, ביז צום אלטער (פאן) פינפציג יאהרען, יעדער,

שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־

(דער) קאממען זאלל אינ'ס העער, אום צו פֿערריכטען געשעפֿטע ביים שטיפֿטסצעלטע.

בָּא לַצָּבָא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃

דיעזעס (איזט) דער דיענסט דער קינדער קהת ביים שטיפֿטסצעלטע,

ד זֹאת עֲבֹדַת בְּנֵי־קְהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד

1) דאס אללערהייליגסטע2). עס קאממט נעמליך אהרן אונד זיינע זאהנע,

קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים׃ ס וּבָא אַהֲרֹן וּבָנָיו

ווען פֿארטציעהט דאס לאגער, אונ' נעהמען הערונטער דען פֿארהאנג דער אבשיידונג,

בִּנְסֹעַ הַמַּחֲנֶה וְהוֹרִדוּ אֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ

אונד בעדעקען דאמיט דיא לאדע דעס צייגניססעס. דאן געבען זיא דארויף

וְכִסּוּ־בָהּ אֵת אֲרֹן הָעֵדֻת׃ ו וְנָתְנוּ עָלָיו

איינע דעקקע פֿאן תחש=פֿעללען אונד בריטען אויס, איין געוואנד גאנץ היממעלבלוי,

כְּסוּי עוֹר תַּחַשׁ וּפָרְשׂוּ בֶגֶד־כְּלִיל תְּכֵלֶת

אבען דאריבער, אונד זעטצען צורעכט איהרע שטאנגען. אונד איבער דען טיש

מִלְמָעְלָה וְשָׂמוּ בַּדָּיו׃ ז וְעַל ׀ שֻׁלְחַן

דעס שוי=בראדעס זאללען זיא אויסברייטען איין היממעלבלויעס געוואנד, אונ' זאללען געבען

הַפָּנִים יִפְרְשׂוּ בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְנָתְנוּ

דארויף דיא שיססעלן אונד דיא שאאלען אונד דיא שטיטצען

עָלָיו אֶת־הַקְּעָרֹת וְאֶת־הַכַּפֹּת וְאֶת־הַמְּנַקִּיֹּת

אונ' דיא ראהרען דער בעדעקונג, אונד דאס אימערוועהרענדע בראד דארויף זאלל זיין.

וְאֵת קְשׂוֹת הַנָּסֶךְ וְלֶחֶם הַתָּמִיד עָלָיו יִהְיֶה׃

דאן זאללען זיא אויסברייטען דאריבער איין שארלאכראטהעס געוואנד,

ח וּפָרְשׂוּ עֲלֵיהֶם בֶּגֶד תּוֹלַעַת שָׁנִי

אונד זאללען בעדעקען עס מיט איינער דעקקע פֿאן תחש=פֿעללען, אונד צורעכט זעטצען

וְכִסּוּ אֹתוֹ בְּמִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ וְשָׂמוּ

איינע שטאנגען. זיא זאללען נעהמען איין היממעלבלויעס געוואנד אונד זאללען בעדעקען

אֶת־בַּדָּיו׃ ט וְלָקְחוּ ׀ בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ

1) דיא ווידערהאהלונג דעס הויפטווארטס, דאס ערסטע נעמליך אין דער איינפאכען אונד
דאס צווייטע אין דער פֿיעלפֿאכען צאהל געזעטצט, דריקט אויס דען זופערלאטיוו, קדש
קדשים הייסט, דאס אללערהייליגסטע. 2) זאלל איהנען צום דיענסט אנפערטרויט ווערדען.

דען לייכטער דער ערהעללונג אונד זיינע לאַמפען אונד זיינע צאַנגען

אֶת־מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת־נֵרֹתֶיהָ וְאֶת־מַלְקָחֶיהָ

אונד זיינע פפאננען, אונד אללע זיינע אֶלגעפֶעסע, וואָ

וְאֶת־מַחְתֹּתֶיהָ וְאֵת כָּל־כְּלֵי שַׁמְנָהּ אֲשֶׁר

דער דיענסט פֿערריכטעט ווירד ביי איהם דורך זיא. דאַן געבען זיא איהן אונד

יְשָׁרְתוּ־לָהּ בָּהֶם׃ י וְנָתְנוּ אֹתָהּ וְאֶת־

אללע זיינע געראֶטהע אין איינע בעדעקקונג פֿאָן תחש־פעללען, אונ' געבען (עס) אויף

כָּל־כֵּלֶיהָ אֶל־מִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ וְנָתְנוּ עַל־

איינע טראַגשטאַנגע. אונד איבער דען גאָלדענען אַלטאַר בּרייטען זיא אויס,

הַמּוֹט׃ יא וְעַל ׀ מִזְבַּח הַזָּהָב יִפְרְשׂוּ

איין היאצינטבלויא געוואַנד, אונד בעדעקקען איהן מיט איינער דעקקע פֿאָן תחש־פעללען

בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֹתוֹ בְּמִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ

אונד זעטצען צורעכט זיינע שטאַנגען דאַן נעהמען זיא אללע געראֶטהע

וְשָׂמוּ אֶת־בַּדָּיו׃ יב וְלָקְחוּ אֶת־כָּל־כְּלֵי

דעס דיענסטעס, וואָ דער דיענסט פֿערזעהען ווירד דורך זיא אים הייליגטהומע, געבען (זיא)

הַשָּׁרֵת אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ־בָם בַּקֹּדֶשׁ וְנָתְנוּ

אין איין היאצינטבלויא געוואַנד, בעדעקקען זיא מיט איינער דעקקע (פֿאָן) תחש־פעללען

אֶל־בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אוֹתָם בְּמִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ

אונד געבען (זיא) אויף איינע טראַגשטאַנגע. דאַן ענטאַשען (זיא) דען אַלטאַר,

וְנָתְנוּ עַל־הַמּוֹט׃ יג וְדִשְּׁנוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ

בּרייטען אויס איבער איהן איין פורפורנעס געוואַנד. אונד לעגען דאַרויף

וּפָרְשׂוּ עָלָיו בֶּגֶד אַרְגָּמָן׃ יד וְנָתְנוּ עָלָיו

אללע זיינע געפֶעסע, וואָ דער דיענסט פֿערריכטעט ווירד אויף דעמזעלבען

אֶת־כָּל־כֵּלָיו אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ עָלָיו

דורך זיא, דיא פפאננען, דיא גאַבּעלן, דיא שויפֿעלן,

בָּהֶם אֶת־הַמַּחְתֹּת אֶת־הַמִּזְלָגֹת וְאֶת־הַיָּעִים

אונד בעקקען אללע געראֶטהע דעס אַלטאַרס, אונד בּרייטען אויס, דאַריבער

וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת כֹּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ וּפָרְשׂוּ עָלָיו

איינע בעדעקקונג (פֿאָן) תחש־פעללען, אונד זעטצען צורעכט זיינע שטאַנגען.

כְּסוּי עוֹר תַּחַשׁ וְשָׂמוּ בַּדָּיו׃

צו אום פֿאָללענדעט האַבען אהרן אונד זיינע זאָהנע צו בעדעקקען דאַז הייליגטהום.
ט וְכִלָּ֣ה אַהֲרֹֽן־וּ֠בָנָ֠יו לְכַסֹּ֨ת אֶת־הַקֹּ֜דֶשׁ
אונד אַללע הייליגען געראָטהע, ווען פֿאָרטציעהען זאָלל דאַז לאַגער, דאַן ערזט
וְאֶת־כָּל־כְּלֵ֣י הַקֹּ֘דֶשׁ֮ בִּנְסֹ֣עַ הַֽמַּחֲנֶה֒ וְאַֽחֲרֵי־כֵ֗ן
זאָללען קאָממען דיא קינדער קהת צו טראַגען, דאָס ניכט 1) זיא אַנריהרען דאַן
יָבֹ֤אוּ בְנֵֽי־קְהָת֙ לָשֵׂ֔את וְלֹֽא־יִגְּע֥וּ אֶל־
דאַז הייליגטהום אוּ׳ שטערבען. דיעזעז (איזט) דאַז טראַגע׳(געשעפֿט) דער קינדר קהת
הַקֹּ֖דֶשׁ וָמֵ֑תוּ אֵ֛לֶּה מַשָּׂ֥א בְנֵי־קְהָ֖ת
ביים שטיפֿטזעלטע. אונד דיא אויפֿזיכט אלעזר׳ז. דעז זאָהנעז אהרן׳ז
בְּאֹ֥הֶל מוֹעֵֽד׃ טז וּפְקֻדַּ֞ת אֶלְעָזָ֣ר ׀ בֶּן־אַהֲרֹ֣ן
דעז פריעזטערז (איזט איבער) דאַז אֶהל דער ערלייכטונג, (איבער) דאַז רייכערוועֶרק
הַכֹּהֵ֗ן שֶׁ֤מֶן הַמָּאוֹר֙ וּקְטֹ֣רֶת
דער שפעצעריין, (איבער) דיא טאֶגליכע אָפפערגאַבע אוּ׳ (איבר) דאַז אֶהל דער זאַלבונג;
הַסַּמִּ֔ים וּמִנְחַ֥ת הַתָּמִ֖יד וְשֶׁ֣מֶן הַמִּשְׁחָ֑ה
2) אויפֿזיכט (איבער) דיא גאַנצע וואָהנונג אונד (איבער) אַללעז וואַז דאַרין (וואַר)
פְּקֻדַּ֗ת כָּל־הַמִּשְׁכָּן֙ וְכָל־אֲשֶׁר־בּ֔וֹ
אם הייליגטהום אונד אַן זיינען געראָטהען.
בְּקֹ֖דֶשׁ וּבְכֵלָֽיו׃ פ מפטיר
פֿערנער רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד צו אהרן אונד שפראַך:
יז וַיְדַבֵּ֣ר יְהֹוָ֔ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה וְאֶֽל־אַהֲרֹ֖ן לֵאמֹֽר׃
ניכט לאַזזעט אויזראָטטען דען שטאַמם דער געשלעכטער דעז קהת
יח אַל־תַּכְרִ֕יתוּ אֶת־שֵׁ֖בֶט מִשְׁפְּחֹ֣ת הַקְּהָתִ֑י
אויז דען לוים. זאָנדערן דיעזעז טהוט פיר זיא, דאַס זיא לעבען בלייבען
מִתּ֖וֹךְ הַלְוִיִּֽם׃ יט וְזֹ֣את ׀ עֲשׂ֣וּ לָהֶ֗ם וְחָיוּ֙
אונד ניכט שטערבען, ווען זיא הינצוטרעטען (צום) אַללערהייליגסטען: אהרן
וְלֹ֣א יָמֻ֔תוּ בְּגִשְׁתָּ֖ם אֶת־קֹ֣דֶשׁ הַקֳּדָשִׁ֑ים אַהֲרֹ֤ן
אונד זיינע זאָהנע זאָללען קאָממען אונד זאָללען זעטצען זיא יעדען 3)
וּבָנָיו֙ יָבֹ֔אוּ וְשָׂמ֣וּ אוֹתָ֗ם אִ֥ישׁ אִ֛ישׁ

1) אונאַכטזאַמער. 2) אויפֿזעהער דער. 3) דורך דיא וויעדערהאָלונג דעז הויפטוואָרטעז ווירד אויך דער בעגריף יעדער יעדען, אויזגעדריקט.

בייא זיינעם דיענסטע אונד בייא זיינעם טראַגע(געטראָפטע), דאַס ניכט זיא קאָממען
על־עבדתו ואל־משאו׃ כ ולא־יבאו
צו זעהען, ווען איינגעהיללט ווירד דאַס הייליגע, אונד שטערבען.
לראות כבלע את־הקדש ומתו׃ פ
עס רעדעטע דער עוויגע צו משה, אונד שפראַך: נים אויך דיא

סדר נשא

כח וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ כג נשא את־
הויפטזאָהל דער קינדער גרשון'ס, אויך זיא נאַך דעם שטאַממהויזע איהרער פֿאָטער,
ראש בני גרשון גם־הם לבית אבתם
נאַך איהרען געשלעכטערן. פֿאָם אַכטער דרייסיג יאַהר אונד דאַריבער, ביז
למשפחתם׃ כג מבן שלשים שנה ומעלה עד
צום אַכטער (פֿאָן) פֿינפֿציג יאַהרען, זאָללסט דוא מוסטערן זיא, יעדער דער קאָממען זאָלל
בן־חמשים שנה תפקד אותם כל־הבא
מיטצוציהען מיט דעם העערע, אום דיענסט צו פֿערריכטען בייא שטיפֿטסצעלטע.
לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד׃
דיעזעס (איזט) דער דיענסט דער געשלעכטער גרשון'ס צום אַרבייטען אונד צום טראַגען.
כד זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא׃
זיא זאָללען טראַגען דיא טעפפיכע דער וואָהנונג אונד דעס שטיפֿטסצעלטעס,
כה ונשאו את־יריעת המשכן ואת־אהל מועד
דיא דעקקע דאַזו, אונד דיא תחש־דעקקע, וועלכע אָבען דאַריבער (איזט),
מכסהו ומכסה התחש אשר־עליו מלמעלה
אונד דיא דעקקע (צום) איינגאַנג דעס שטיפֿטסצעלטעס, אונד דיא אומהאַנגע
ואת־מסך פתח אהל מועד׃ כו ואת קלעי
דעס פֿאָרהאָפֿעס, אונד דיא דעקקע (פֿאָר) דעם איינגאַנג אַם טהאָר דעס פֿאָרהאָפֿעס,
החצר ואת־מסך ׀ פתח ׀ שער החצר
וועלכער (איזט) אום דיא וואָהנונג אונד אום דען אַלטאַר אומהער, אונד
אשר על־המשכן ועל־המזבח סביב ואת
איהרע שטריקקע אונד אַללע געראָטהע פֿיר איהרען דיענסט; אונד אַללעס וואַס
מיתריהם ואת־כל־כלי עבדתם ואת כל־אשר
געטהאַן זאָלל דאַבייא, זאָללען זיא פֿערריכטען. נאַך דעם בעפֿעהלע אהרן'ס
יעשה להם ועבדו׃ כז על־פי אהרן

אונד זיינער זעהנע זאללן געשעהען דיא גאנצע ארבייט דער קינדער גרשון'ז,

וּבָנָיו תִּהְיֶה כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי

ביים איהרעם גאנצען טראגע־(געשעפט) אונד ביים גאנצער איהרער פערריכטונג

לְכָל־מַשָּׂאָם וּלְכֹל עֲבֹדָתָם

אונד איהר זאללט אנאורדנען זיא צור אבהוט; איבער אללעס, וואס זיא צו טראגען האבען.

וּפְקַדְתֶּם עֲלֵהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֵת כָּל־מַשָּׂאָם׃

דיעזעס (איזט) דער דיענסט דער געשלעכטער דער קינדער גרשון'ז ביים שטיפטסצעלטע,

כח זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי בְּאֹהֶל מוֹעֵד

אונד איהרע אויפזיכט (איזט) דורך איתמר זאהן דעס אהרן דעס פריעסטערס.

וּמִשְׁמַרְתָּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ ס

דיא קינדר מררי, נאך איהרען געשלעכטערן, נאך דעם שטאמהויזע איהרער פאטער,

כט בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית־אֲבֹתָם

זאללסט דוא מוסטערן זיא. פאם אלטער דרייסיג יאהר אונד דאריבער, ביז

תִּפְקֹד אֹתָם׃ ל מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד

צום אלטער (פאן) פינפציג יאהרען, זאללסט דוא זיא מוסטערן, יעדען, דער קאממען זאלל

בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדֵם כָּל־הַבָּא

צום העער, צו פערריכטען דען דיענסט דעס שטיפטסצעלטעס, דיעזעס (איזט)

לַצָּבָא לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ לא וְזֹאת

איהר טראגע־אמט, נאך אללער איהרער פערריכטונג ביים שטיפטסצעלטע,

מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד

דיא ברעטטער דער וואהנונג או' איהרע ריעגל או' איהרע זיילען או' איהרע פוסגעשטעללע.

קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמּוּדָיו וַאֲדָנָיו׃

אונד דיא זיילען דעס פארהאפס אומהער או' איהרע פוסגעשטעללע אונד איהרע נאגעל

לב וְעַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאַדְנֵיהֶם וִיתֵדֹתָם

או' איהרע שטריקע, נעבסט אללען איהרען געראטהען, או נעבסט אללער פערריכטונג דאבייא;

וּמֵיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלֵיהֶם וּלְכֹל עֲבֹדָתָם

או' נאמענטליך זאללט איהר צו נעהמען (יעדעם) דיא געראטהע איהרעס טראגעאמטעס.

וּבְשֵׁמֹת תִּפְקְדוּ אֶת־כְּלֵי מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם׃

דיעזעס (איזט) דער דיענסט דער געשלעכטער דער קינדער מררי. נאך אללער

לג זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְכָל־

איהרער פֿערריכֿטונג בייא שטיפֿטזצעלטע, דורך איתמר, זאָהן דעז אהרן
עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן
דעז פריעזטערז. דאַ מוזטערטע משה אונד אהרן אונ' דיא פֿירזטען דער געמיינדע
הַכֹּהֵן׃ לד וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי הָעֵדָה
דיא קינדער דעז קהת נאַך איהרען געשלעכטערן אונד נאַך דעם שטאַמהויזע
אֶת־בְּנֵי הַקְּהָתִי לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית
איהרער פֿעטער. פֿאָם אַלטער דרייסיג יאַהר אונד דאַריבער, ביז צום אַלטער
אֲבֹתָם׃ לה מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־
(פֿאָן) פֿינפֿציג יאַהרען, יעדען, דער קאָמען זאָללטע צום העערע צום דיענזט
חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה
בייא שטיפֿטזצעלטע, אַז עז וואַרען איהרע געמוסטערטען נאַך איהרען געשלעכטערן,
בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ לו וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם
צוויא טויזענד זיעבען הונדערט אונד פֿינפֿציג. דיעזעז (וואַרען) דיא געמוסטערטען
אַלְפַּיִם שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ לז אֵלֶּה פְּקוּדֵי
דער געשלעכטער דעז קהת, יעדער, דער דיענזט פֿערריכֿטעט בייא שטיפֿטזצעלטע,
מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד
דיא געמוסטערט האַט משה אונד אהרן, אויף בעפֿעהל דעז עוויגען, דורך
אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־
משה. אונ' דיא געמוסטערטען דער קינדער גרשון׃
מֹשֶׁה׃ ס שני לח וּפְקוּדֵי בְּנֵי גֵּרְשׁוֹן
נאַך איהרען געשלעכטערן אונ' נאַך דעם שטאַמהויזע איהרער פֿעטער, פֿאָם אַלטער דרייסיג
לְמִשְׁפְּחוֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃ לט מִבֶּן שְׁלֹשִׁים
יאַהר אונד דאַריבער ביז צום אַלטער פֿאָן פֿינפֿציג יאַהרען, יעדער,
שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־
וועלכער קאָמען זאָללטע צום העערע, צום דיענזטע בייא שטיפֿטזצעלטע. דאַ וואַרען
הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ מ וַיִּהְיוּ
איהרע געמוסטערטען נאַך איהרען געשלעכטערן אונ' נאַך דעם שטאַמהויזע איהרער פֿעטער,
פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
צוויא טויזענד זעקס הונדערט אונד דרייסיג. דיעזעז (וואַרען) דיא געמוסטערטען
אַלְפַּיִם וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים׃ מא אֵלֶּה פְּקוּדֵי

דער געשלעכטער דער קינדער גרשון'ז, יעדער, וועלכער דיענסט פערריכטעט
מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן כָּל־הָעֹבֵד
ביים שטיפטסצעלטע, דיא געמוסטערט האַט משה אונד אהרן אויף בעפעהל
בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי
דעס עוויגען אונד דיא געמוסטערטען דער געשלעכטער דער קינדער מררי
יְהוָה׃ מב וּפְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי
נאַך איהרען געשלעכטערן (אונד) נאַך דעם שטאַממהויזע איהרער פֿעטער. פֿאָם אַלטער
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם׃ מג מִבֶּן
דרייסיג יאַהר אונד דאַריבער, ביז צום אַלטער (פֿאָן) פֿינפֿציג יאַהרען, יעדער,
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־
וועלכער קאָממען זאָללטע צום העערע, צום דיענסטע ביים שטיפטסצעלטע. עס וואַרען
הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ מד וַיִּהְיוּ
איהרע געמוסטערטען נאַך איהרען געשלעכטערן, דרייא טויזענד אונד צוויא הונדערט.
פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמָאתָיִם׃
דיעזעז (וואַרען) דיא געמוסטערטען דער געשלעכטער דער קינדער מררי, דיא
מה אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי אֲשֶׁר
געמוסטערט האַט משה אונד אהרן אויף בעפעהל דעס עוויגען, דורך משה.
פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃
אַללע געמוסטערטען, וועלכע געמוסטערט האַט משה אונד אהרן אונד דיא פֿירזטען
מו כָּל־הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי
ישראל'ז; (פֿאָן 1) דען לויים נאַך איהרען געשלעכטערן,
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם
אונד נאַך דעם שטאַממהויזע איהרער פֿעטער, פֿאָם אַלטער דרייסיג יאַהר
וּלְבֵית אֲבֹתָם׃ מז מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
אונד דאַריבער, ביז צום אַלטער (פֿאָן) פֿינפֿציג יאַהרען, יעדער. דער דאַ קאַם
וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא
דען דיענסט צו פֿערזעהען מיט איינער אַרבייט אָדער דער פֿערריכטונג, דעס טראַגענס
לַעֲבֹד עֲבֹדַת עֲבֹדָה וַעֲבֹדַת מַשָּׂא

---

1) את בעדייטעט היער, אַלז שטינדע מאת.

ביים שטיפטזעלטע, וואַרען (צו זאַמען) איהרע געמוסטערטען אַכט

בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ מח וַיִּהְיוּ פְּקֻדֵיהֶם שְׁמֹנַת

טויזענד אונד פֿינף הונדערט אונד אַכציג. אויף בעפֿעהל דעז עוויגען

אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וּשְׁמֹנִים׃ מט עַל־פִּי יְהוָה

האַט אַהן אַנגעוויעזען זיא, דורך משה, יעדען ביים זיינעם דיענזטע,

פָּקַד אוֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ

אוי ביים זיינעם טראַג־געשעפֿטע; אוי דיא אונטערזוכען (פֿעררילכטעט), וויא עז בעפֿאָהלען

וְעַל־מַשָּׂאוֹ וּפְקֻדָיו אֲשֶׁר־צִוָּה

דער עוויגע דעם משה.

יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ שלישי

עז רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפראַך: בעפֿיעהל

ה א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב צַו אֶת־

דען קינדערן ישראל, דאַס זיא וועגשיקקען אויז דעם לאַגער יעדען אויזזאַטציגען

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וִישַׁלְּחוּ מִן־הַמַּחֲנֶה כָּל־צָרוּעַ

אוי יעדען פֿלוססבעהאַפֿטעטען, אוי יעדען פֿעראונרייניגטען אַן איינער (טאָדטען) פערזאָן;

וְכָל־זָב וְכֹל טָמֵא לָנָפֶשׁ׃

פֿאָן מאַננספערזאָן ביז פֿרויענצימער זאָללט איהר וועגשיקקען אויסערהאַלבען

ג מִזָּכָר עַד־נְקֵבָה תְּשַׁלֵּחוּ אֶל־מִחוּץ

דעז לאַגערז זאָללט איהר זיא שיקען, דאַמיט זיא ניכט פֿעראונרייניגען איהר לאַגער,

לַמַּחֲנֶה תְּשַׁלְּחוּם וְלֹא יְטַמְּאוּ אֶת־מַחֲנֵיהֶם

וואָ איך וואָהנע אונטער איהנען. דאַ טהאַטען אַלזאָ דיא קינדער ישראל,

אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם׃ ד וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

דאַס זיא וועגשיקטען זיא אויסערהאַלב דעז לאַגערז, וויא

וַיְשַׁלְּחוּ אוֹתָם אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר

גערעדעט האַטטע דער עוויגע צו משה, זאָ טהאַטען דיא קינדער ישראל.

דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ

פֿערנער רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפראַך: רעדע צו דער קינדערן

ה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ו דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי

ישראל, מאַן אָדער פֿרוי, ווען זיא בעגעהען (איינע) פֿאָן אַללען זינדע

יִשְׂרָאֵל אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל־חַטֹּאת

(געגען) דען אנענטען, איין פערברעכען צו בעגעהן געגען דען עוויגען,

הָאָדָם לִמְעֹל מַעַל בַּיהוָה

אונ' עז ערקעננט איהרע שולד דיזע פערזאן, זאללען זיא (אפפענטליך) בעקעננען

וְאָשְׁמָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא׃ ז וְהִתְוַדּוּ אֶת־

איהרע זינדע וועלכע זיא געטהאן, אונד צוריק געבען דאז פערשולדעטע

חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהֵשִׁיב אֶת־אֲשָׁמוֹ

נאך דער הויפטזומע, אונ' דעזען פינפטען טהייל הינצופיגען דאראויף, אונד געבען יענעם,

בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִישִׁתוֹ יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן לַאֲשֶׁר

וואמיט ער זיך פערשולדעט געגען איהן. ווען אבער ניכט מעהר דער מאן 1) איינן פערוואנדטן,

אָשַׁם לוֹ׃ ח וְאִם־אֵין לָאִישׁ גֹּאֵל

צוריק צו געבען דאז פערשולדעטע איהם, דאז פערשולדעטע, דאז צוריק געגעבען ווירד

לְהָשִׁיב הָאָשָׁם אֵלָיו הָאָשָׁם הַמּוּשָׁב

דעז עוויגען (וואללען), (געהערט) דעם פריעסטער, אויסער דעם ווידדער דער פערזאהנונג,

לַיהוָה לַכֹּהֵן מִלְּבַד אֵיל הַכִּפֻּרִים

וואמיט ער זיהנט דורך זעלבען פיר איהן. אונד אללע העבע זא וויא אללע

אֲשֶׁר יְכַפֶּר־בּוֹ עָלָיו׃ ט וְכָל־תְּרוּמָה לְכָל־

הייליגטהיומער דער קינדער ישראל, וועלכע זיא דארברינגען, דעם פריעסטער איהם

קָדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־יַקְרִיבוּ לַכֹּהֵן לוֹ

געהערען זיא. דען יעדעם זיינע הייליגטהיומער איהם זעלבסט געהערען זיא, יעדער

יִהְיֶה׃ י וְאִישׁ אֶת־קֳדָשָׁיו לוֹ יִהְיוּ אִישׁ

אבער דער עטוואז גיעבט דעם פריעסטער, איהם (דעם פריעסטער) אוס עז בלייבען.

אֲשֶׁר־יִתֵּן לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃ פ רביעי

פערנער רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפראך: רעדע צו

יא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ יב דַּבֵּר אֶל־

דען קינדערן ישראל אונד זאגע איהנען: יעדער מאן, ווען זיך פערגעהט2)

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי־תִשְׂטֶה

זיינע פרויא, או' טרייאלאז האנדעלט געגען איהן דורך איינען פרעפעל; עז בעשלאפט (נעמליך)

אִשְׁתּוֹ וּמָעֲלָה בוֹ מָעַל׃ יג וְשָׁכַב

---

1) דיזע פערנייונג בייה ניטווערטע האבען, דריקט דער העברעער אונגעמיין אויז, זייט אין או' נאכפאלגענדעם ל. 2) נאך דער גרונדבעדייטונג היישט שטה אבצוווייכען צו וועגע.

ביישלאפט זיא, מיט ביישלאף דער פארטפפלאנצונג, אונ' עז בלייבט פערהאלן פאר דען אויגען

אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת־זֶרַע וְנֶעְלַם מֵעֵינֵי

איהרעז מאננעז, אינדעם זיא עז פערהיימליכטע, זיא יעדאך ווארד ענטעהרט, אונ' איין צייגע

אִישָׁהּ וְנִסְתְּרָה וְהִיא נִטְמָאָה וְעֵד

ניכט איזט געגען זיא, אונ' זיא אויך ניכט ערגריפפען ווארד. איבער עז דורכפאהרט איהן

אֵין בָּהּ וְהִוא לֹא נִתְפָּשָׂה׃ יד וְעָבַר עָלָיו

איין גייזט דער אייפערזוכט, דאס ער אייפערזיכטיג ווירד אויף זיינע פרויא, דיא

רוּחַ־קִנְאָה וְקִנֵּא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִוא

ווירקליך ענטעהרט ווארד; אדער עז דורכפאהרט איהן איין גייזט דער אייפערזוכט,

נִטְמָאָה אוֹ־עָבַר עָלָיו רוּחַ־קִנְאָה

דאס ער אייפערזיכטיג ווירד אויף זיינע פרויא, וואו זיא ניכט ענטעהרט ווארד.

וְקִנֵּא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִיא לֹא נִטְמָאָה׃

זאלל ברינגען דער מאן זיינע פרויא צום פריעזטער, אונד זאלל ברינגען

טו וְהֵבִיא הָאִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ אֶל־הַכֹּהֵן וְהֵבִיא

(אלז) איהר אפפער פיר זיא איין צעהנטעל איפה גערזטענמעהל.

אֶת־קָרְבָּנָהּ עָלֶיהָ עֲשִׂירִת הָאֵיפָה קֶמַח שְׂעֹרִים

ניכט גיעזע מאן דארויף איל, אונד ניכט געבע מאן דארויף ווייהרויך, דאס

לֹא־יִצֹק עָלָיו שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן עָלָיו לְבֹנָה כִּי־

איינע אפפערגאבע אויז אייפערזוכט עז (איזט), איין אהנדונגזאפפער,

מִנְחַת קְנָאֹת הוּא מִנְחַת זִכָּרוֹן

(דאז) איין אנדענקען בריגגט אייזעטהאט. אונד עז זאלל הערבייא פיהרען זיא

מַזְכֶּרֶת עָוֺן׃ טז וְהִקְרִיב אֹתָהּ

דער פריעזטער, אונ' זיא הינשטעללען פאר דען עוויגען. אונד עז זאלל פאהרע נעהמען

הַכֹּהֵן וְהֶעֱמִדָהּ לִפְנֵי יְהוָה׃ יז וְלָקַח

דער פריעזטער הייליגעז וואססער אין איינעם אירדענען געפאסס, אונ' פאן דעם שטויבע,

הַכֹּהֵן מַיִם קְדֹשִׁים בִּכְלִי־חָרֶשׂ וּמִן־הֶעָפָר

וועלכער זיין ווירד אם פוסבאדען דער וואהנונג זאלל נעהמען דער פריעזטער,

אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקַרְקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח הַכֹּהֵן

אונד איהן געבען אין דאס וואססער. דאן זאלל הינשטעללען דער פריעזטער דיא פרויא

וְנָתַן אֶל־הַמָּיִם׃ יח וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן אֶת־הָאִשָּׁה

פֿאָר דעם עוויגען, אונ' זאָלל אויפֿלעזען דאַז הויפט (האָאר) דער פֿרויא, אונ' זאָלל געבען

לִפְנֵי יְהוָה וּפָרַע אֶת־רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן

אויף איהרע האַנדע דאַז אַהנדונגזאָפפֿער, דאַז איינע אָפפֿערגאַבע

עַל־כַּפֶּיהָ אֵת מִנְחַת הַזִּכָּרוֹן מִנְחַת

דער אייפֿערזוכט איזט, אונד אין דער האַנד דעז פריעזטערז זאָללען זיין

קְנָאֹת הִוא וּבְיַד הַכֹּהֵן יִהְיוּ

דיא עקעלהאַפֿטען וואַססער דער פֿערפֿלוכונג. דאַן בעשווערט זיא דער פריעזטער,

מֵי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים׃ יט וְהִשְׁבִּיעַ אֹתָהּ הַכֹּהֵן

אונד זאַגט צו דער פֿרויא, ווען ניכט בעשלאַפֿען האַט יעמאַנד דיך, אונד ווען

וְאָמַר אֶל־הָאִשָּׁה אִם־לֹא שָׁכַב אִישׁ אֹתָךְ וְאִם־

ניכט דוא דיך פֿערגינגזט (צור) ענטעהרונג אונטער דיינעם מאַננע, זאָ בלייבע אונבעשאָדיגט

לֹא שָׂטִית טֻמְאָה תַּחַת אִישֵׁךְ הִנָּקִי

פֿאָן דיעזען עקעלהאַפֿטען וואַססערן דער פֿערפֿלוכונג. ווען אַבער דוא דיך פֿערגינגזט

מִמֵּי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה׃ כ וְאַתְּ כִּי שָׂטִית

הינטער דיינעם מאַננע, אונד ווען דוא ענטעהרט וואורדעזט, אונד עז הילט1) יעמאַנד

תַּחַת אִישֵׁךְ וְכִי נִטְמֵאת וַיִּתֵּן אִישׁ

בייא דיר זיין בייאלאַגער, אויסער דיינעם מאַננע: דאַן בעשווערט

בָּךְ אֶת־שְׁכָבְתּוֹ מִבַּלְעֲדֵי אִישֵׁךְ׃ כא וְהִשְׁבִּיעַ

דער פריעזטער דיא פֿרויא מיט דעם איידע דער פֿערפֿלוכונג, אונ' עז זאַגט דער פריעזטער

הַכֹּהֵן אֶת־הָאִשָּׁה בִּשְׁבֻעַת הָאָלָה וְאָמַר הַכֹּהֵן

צור פֿרויא: עז געבע דער עוויגע דיך צור פֿערפֿלוכונג אונד צור איידעזפֿאָרם אונטער

לָאִשָּׁה יִתֵּן יְהוָה אוֹתָךְ לְאָלָה וְלִשְׁבֻעָה בְּתוֹךְ

דיינעם פֿאָלקע, אינדעם עז לאַססע דער עוויגע דיינע היפֿטע אַבפֿאַללען אונד

עַמֵּךְ בְּתֵת יְהוָה אֶת־יְרֵכֵךְ נֹפֶלֶת וְאֶת־

דיינען לייב אויפֿשוועללען. אונ' עז זאָללען קאָממען דיעזע וואַססער דער פֿערפֿלוכונג

בִּטְנֵךְ צָבָה׃ כב וּבָאוּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה

אין דיינע איינגעווידע אויפֿצושוועללען דען לייב אונד אַבפֿאַללען צו מאַכען דיא היפֿטע ;

בְּמֵעַיִךְ לַצְבּוֹת בֶּטֶן וְלַנְפִּל יָרֵךְ

---

1) נ״ן את שכבתו, בעדייטעט: הילטען זיין בייאלאַגער. 2) ד״ה עז געשטעהע אַלזאָ.

אונד דיא פֿרויא שפּרעכע: אמן! אמן! 1) דאַן שרייבעט

ואמרה האשה אמן אמן: כג וכתב את

דיזע פֿלוכע דער פריעסטער אויף אייכען צעטטעל, אונד לאָשט זיא אב, אין

האלת האלה הכהן בספר ומחה אל

דיא עקעלהאַפֿטען וואַססער (היניין), אונד לאָסט טרינקען דיא פֿרויא

מי המרים: כד והשקה את האשה את

דיא עקעלהאַפֿטען וואַססער דער פֿערפֿלוכונג, דאַס זיא היניין קאָממען אין זיא דיא וואַססער

מי המרים המאררים ובאו בה המים

דער פֿערפֿלוכונג, צום עקעל. פֿאָרהער נימט דער פריעסטער אויז דער האַנד

המאררים למרים: כה ולקח הכהן מיד

דער פֿרויא דיא אָפפֿערגאַבע דער אייפֿערזוכט, אונד וועגדעט דיא אָפפֿערגאַבע

האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה

פֿאָר דעם עוויגען, אונד נאָהערט זיא צום אַלטאַר;

לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח:

עז נימט אייכע האַנדפֿאָלל דער פריעסטער פֿאָן דער אָפפֿערגאַבע, אַלז איהרען דופֿטאַנטהייל

כו וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה

או' לאָסט עז פֿערדאַמפֿפֿען אויף דעם אַלטאַר, הערנאַך לאָסט ער טרינקען דיא פֿרויא

והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה

דאַז וואַססער, ווען ער זיא האַט טרינקען לאַססען דאַז וואַססער.

את המים: כז והשקה את המים

זאָ ווירד זיין, ווען זיא (ווירקליך) ענטעהרט וואַרד, אונד בעגינג אייכע טריילאָזיגקייט

והיתה אם נטמאה ותמעל מעל

אַן איהרעם מאַננע, דאַס היניין קאָממען ווערדען אין זיא, דיא וואַססער דער פֿערפֿלוכונג צום עקעל,

באישה ובאו בה המים המאררים למרים

אויפֿשוועללען ווירד איהר לייב, או' אַבפֿאַללען ווירד איהרע היפֿטע, או' זיין ווירד דיא פֿרויא

וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה

צום פֿלוך אונטער איהרעם פֿאָלקע. ווען אַבער ניכט ענטעהרט וואַרד דיא פֿרויא,

לאלה בקרב עמה: כח ואם לא נטמאה האשה

1) ד. ה. עז געשעהע אַלזאָ.

זאנדערן ריין זיא (איזט), זא בלייבט זיא אונבעשאדיגט, אונד ווירד פרוכטבאר ווערדן

וּטְהֹרָה הִוא וְנִקְּתָה וְנִזְרְעָה זָרַע׃

דיעזעז (איזט) דיא פֿארשריפֿט פֿיר דיא אייפֿערזוכט, ווען זיך פֿערגעהט איינע פֿרויא

כט זֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאֹת אֲשֶׁר תִּשְׂטֶה אִשָּׁה

הינטער איהרעם מאננע, אונד ווירד ענטעהרט. אָדער (פֿיר) איינען מאן, ווען

תַּחַת אִישָׁהּ וְנִטְמָאָה׃ ל אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר

דורכפֿאהרען ווירד איהן דער גייזט דער אייפֿערזוכט, דאס ער אייפֿערזיכטיג ווירד

תַּעֲבֹר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנֵּא

אויף זיינע פֿרויא, זאָ זאלל ער שטעללען דיא פֿרויא פֿאר דעם עוויגען,

אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהֶעֱמִיד אֶת־הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה

אונ' עז זאלל פֿערפֿאהרען מיט איהר דער פריעזטער נאך דיעזער גאנצען פֿארשריפֿט.

וְעָשָׂה לָהּ הַכֹּהֵן אֵת כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃

דאן איזט פֿרייא דער מאן פֿאן דער שולד, אינדעם דיעזע פֿרויא טראגען ווירד

לא וְנִקָּה הָאִישׁ מֵעָוֺן וְהָאִשָּׁה הַהִוא תִּשָּׂא

איהרע שולד.

אֶת־עֲוֺנָהּ׃ פ

עז רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפראך: רעדע

ו א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב דַּבֵּר

צו דען קינדערן ישראל אונד זאגע איהנען, איין מאן אָדער איינע פֿרויא,

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה

ווען זיך אויזצייכנעט 1) צו געלאבען, איין געלידבע דער ווייהע, זיך צו ווייהען

כִּי יַפְלִא לִנְדֹּר נֶדֶר נָזִיר לְהַזִּיר

דעם עוויגען, פֿאן וויין אונד שטארקעם געטרענקע זאלל ער זיך ענטהאלטען,

לַיהוָה׃ ג מִיַּיִן וְשֵׁכָר יַזִּיר

וויינעסיג, אונ' עסיג פֿאן שטארקעם געטרענקע, ניכט זאלל ער טרינקען; אויך אללעס

חֹמֶץ יַיִן וְחֹמֶץ שֵׁכָר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל־

אויזגעפרעזטע פֿאן וויינטרויבען ניכט זאלל ער טרינקען; אונד פֿרישע טרויבען

מִשְׁרַת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וַעֲנָבִים לַחִים

1) דורך ענטהאלטזאמקייט.

אָדער געטראָקנעטע ניכט זאָלל ער עססען. דיא גאַנצע צייט זיינער וויהע,

וִיבֵשִׁים לֹא יֹאכֵל׃ ד כֹּל יְמֵי נִזְרוֹ

פאָן אַללעם וואַס בערייטעט ווירד פאָם וויינשטאָקקע, פאָן קערן ביז היילזע,

מִכֹּל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מִגֶּפֶן הַיַּיִן מֵחַרְצַנִּים וְעַד־זָג

ניכטס זאָלל ער עססען. דיא גאַנצע צייט דעס געלֿיבדעס זיינער וויהע,

לֹא יֹאכֵל׃ ה כָּל־יְמֵי נֶדֶר נִזְרוֹ

איין שערמעססער ניכט זאָלל פאַהרען איבער זיין הויפט, ביז פֿאָללענדעט זינד דיא טאַגע,

תַּעַר לֹא־יַעֲבֹר עַל־רֹאשׁוֹ עַד־מְלֹאת הַיָּמִם

דאַ ער זיך וויהען וואָללטע דעם עוויגען, היילִיג אוס ער זיין, אונד וואַכזען לאַססען

אֲשֶׁר־יַזִּיר לַיהוָֹה קָדֹשׁ יִהְיֶה גַּדֵּל

פֿרייא דאַס האָאַר זיינעס הויפטעס. דיא גאַנצע צייט זיינער וויהע דעם עוויגען,

פֶּרַע שְׂעַר רֹאשׁוֹ׃ ו כָּל־יְמֵי הַזִּירוֹ לַיהוָֹה

צו איינער טאָדטען פערזאָן ניכט זאָלל ער קאָממען. אַן זיינעם פאַטער

עַל־נֶפֶשׁ מֵת לֹא יָבֹא׃ ז לְאָבִיו

אָדער אַן זיינער מוטטער, אַן זיינעם ברודער אָדער אַן זיינער שוועסטער, ניכט

וּלְאִמּוֹ לְאָחִיו וּלְאַחֹתוֹ לֹא־

זאָלל ער זיך פערונרייניגען אַן איהנען ווען זיא טאָדט זינד, דען דיא וויהע

יִטַּמָּא לָהֶם בְּמֹתָם כִּי נֵזֶר

זיינעס גאָטטעס איזט אויף זיינעם הויפטע. דיא גאַנצע צייט זיינער וויהע,

אֱלֹהָיו עַל־רֹאשׁוֹ׃ ח כֹּל יְמֵי נִזְרוֹ

געהייליגט איזט ער דעם עוויגען. אונד ווען יעמאַנד שטירבט פֿאָר איהם

קָדֹשׁ הוּא לַיהוָֹה׃ ט וְכִי־יָמוּת מֵת עָלָיו

אונפערזעהענס פּלֿעטצליך, אונד פערונרייניגט (האַדרך) זיין געוויהטעס הויפט 1),

בְּפֶתַע פִּתְאֹם וְטִמֵּא רֹאשׁ נִזְרוֹ

זאָלל ער שעערען זיין הויפט אַם טאַגע זיינער רייניגונג, נעמליך אַם זיעבענטען טאַגע,

וְגִלַּח רֹאשׁוֹ בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

זאָלל ער עס בעשעערען. אונד אַם אַכטען טאַגע זאָלל ער בריגגען צוויא

יְגַלְּחֶנּוּ׃ י וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יָבִא שְׁתֵּי

1) ראש נזרו בעדייטעט דאַז שטיגדע ראש הנזור.

טורטעלטויבען אָדער צוויא יונגע טויבען צום פריעזטער, צום איינגאַנגע

תֹּרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח

דעז שטיפטזצעלטעז, אונד עז זאָלל אַכטלען דער פריעזטער איינעז צום זינדענאָפפער

אֹהֶל מוֹעֵד׃ יא וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶחָד לְחַטָּאת

אונד איינעז צום גאַנצאָפפער אונ' זאָלל פערזאָהנען פיר איהן, דאַפיר דאַס ער זיך פערזינדיגט

וְאֶחָד לְעֹלָה וְכִפֶּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא

בייא דער טאָדטען פערזאָן; דאַן הייליגט ער זיין הויפט אַן דיעזעם טאַגע.

עַל־הַנָּפֶשׁ וְקִדַּשׁ אֶת־רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃

דאַן וויהע ער וויעדער דעם עוויגען דיא טאַגע זיינער וויהע אונד בריינגע

יב וְהִזִּיר לַיהוָֹה אֶת־יְמֵי נִזְרוֹ וְהֵבִיא

איין טאַהל, איין יאַהר אַלט, צום שולדאָפפער. דיא ערזטען טאַגע אַבער

כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ לְאָשָׁם וְהַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים

פאַללען וועג, וויל פעראונרייניגט וואַרד זיינע וויהע. דיעזעז איזט דיא פאָרשריפט

יִפְּלוּ כִּי טָמֵא נִזְרוֹ׃ יג וְזֹאת תּוֹרַת

פיר דען געוויהעטען: אַם טאַגע דאַ צו ענדע זינד דיא טאַגע זיינער וויהע, בריינגע מאַן

הַנָּזִיר בְּיוֹם מְלֹאת יְמֵי נִזְרוֹ יָבִיא

איהן צום איינגאַנגע דעז שטיפטזצעלטעז. אונד ער זאָלל דאַרבריינגען

אֹתוֹ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ יד וְהִקְרִיב

זיין אָפפער דעם עוויגען, טאַהל, איין יאַהר, אָהנע פעהל, איינעז

אֶת־קָרְבָּנוֹ לַיהוָֹה כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ תָמִים אֶחָד

צום גאַנצאָפפער, אונד איין ווייבליכעז טאַהל, איין יאַהר אַלט אָהנע פעהל צום זינדאָפפער

לְעֹלָה וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת־שְׁנָתָהּ תְּמִימָה לְחַטָּאת

אונד איינען ווידדער אָהנע פעהל צום דאַנקאָפפער. אונד איינען קאָרב

וְאַיִל־אֶחָד תָּמִים לִשְׁלָמִים׃ טו וְסַל

מיט אונגעזייערטען קוכען אויז פיינעם מעהלע, קוכען איינגעריהרט מיט אָהל, אונד פלאַדען

מַצּוֹת סֹלֶת חַלֹּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי

אונגעזייערטע, בעשטריכען מיט אָהל, נעבזט איהרען אָפפערגאַבען

מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן וּמִנְחָתָם

אונד איהרען גיעזאָפפערן. דאַן בריינגט עז דער פריעזטער פאָר דען עוויגען

וְנִסְכֵּיהֶם׃ טז וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָֹה

אונד בערייטעט זיין זינדאָפּפער אונד זיין גאַנצאָפּפער. אונד דען ווידדער

וְעָשָׂה אֶת־חַטָּאתוֹ וְאֶת־עֹלָתוֹ׃ יז וְאֶת־הָאַיִל

בערייטעט ער צום פרידענסאָפּפעראַהן, דעם עוויגען צו עהרען, נעבזט דעם קאָרבע

יַעֲשֶׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סַל

דער אונגעזייערטען קוכען, אויך בערייטע דער פריעזטער זיינע אָפּפערגאַבע

הַמַּצּוֹת וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־מִנְחָתוֹ וְאֶת־

אונד זיין גיעסאָפּפער. דאַן זאָלל אַבשערען דער געווייהטע, אַם איינגאַנגע

נִסְכּוֹ׃ יח וְגִלַּח הַנָּזִיר פֶּתַח

דעז שטיפטזצעלטעז זיין געווייהטעז הויפט, אונד זאָלל נעהמען

אֹהֶל מוֹעֵד אֶת־רֹאשׁ נִזְרוֹ וְלָקַח אֶת־

דאַז האַאַר זיינעז געווייהטען הויפטעז אונד זאָלל עז געבען אויף דאַז פייער, וועלכעז איזט

שְׂעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר־

אונטער דעם פרידענסאָפּפער. דאַן נעהמע דער פריעזטער דען בוג

תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים׃ יט וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַזְּרֹעַ

געקאָכט פאָן דעם ווידדער, אונד איינען אונגעזייערטען קוכען אויז

בְּשֵׁלָה מִן־הָאַיִל וְחַלַּת מַצָּה אַחַת מִן־

דעם קאָרבע, אונד איינען אונגעזייערטען פלאַדען, אונד געבע עז אויף דיא האַנדע

הַסַּל וּרְקִיק מַצָּה אֶחָד וְנָתַן עַל־כַּפֵּי

דעז געווייהטען, נאַכדעם ער זיך אַבגעשאָרען זיין געווייהטעז הויפט.

הַנָּזִיר אַחַר הִתְגַּלְּחוֹ אֶת־נִזְרוֹ׃

אונד עז העבע אויף, ויא דער פריעזטער מיט איינער שווענקונג פאָר דעם עוויגען,

כ וְהֵנִיף אוֹתָם הַכֹּהֵן ׀ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה

איין היילינגטהום איזט עז דעם פריעזטער געהאָריג, אויסער דער ברוזט דער שווענקונג

קֹדֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן עַל חֲזֵה הַתְּנוּפָה

אונד אויסער דעם שולטערשטיק דער העבע, אונד הערנאַך קאַן טרינקען דער געווייהטע

וְעַל שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחַר יִשְׁתֶּה הַנָּזִיר

וויין. דיעזעז איזט דיא לעהרע פיר דען געווייהטען, וועלכער געלאָבען ווירד 1)

יָיִן׃ כא זֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר אֲשֶׁר יִדֹּר

1) ענטהאַלטונג.

זיין אָפּפער דעם עוויגען וועגען זייגער וויהע, אויסער דעם, וואָ היערייכען ווירד

קרבנו ליהוה על־נזרו מלבד אשר־תשיג

זיין פערמאָגען; נאַך פערהעלטניס זייגעס געלובדעס, וועלכעס ער אַנגעלאָבט,

ידו כפי נדרו אשר ידר כן

האָט ער האַלטען נעבסט דער פאָרשריפט פיר זייגע וויהע.

יעשה על תורת נזרו: פ

עס רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפּראַך: רעדע צו

כב וידבר יהוה אל־משה לאמר: כג דבר אל־

אהרן אונד צו זייגען זאָהנען אונד זאָגע: אַזאָ זאָללט איהר זעגנען דיא קינדער

אהרן ואל־בניו לאמר כה תברכו את־בני

ישראל, זאַגענד צו זיהנען: דיך זעגנע דער עוויגע

ישראל אמור להם: ס כד יברכך יהוה

אונד בעהיטע דיך. עס לאַססע לייכטען דער עוויגע זיין אַנטליטץ דיר,

וישמרך: ס כה יאר יהוה ׀ פניו אליך

אונד זייא דיר גנעדיג. עס ערהעבע דער עוויגע זיין אַנטליטץ איבער דיך אונד געבע

ויחנך: ס כו ישא יהוה פניו אליך וישם

דיר גליקזעליגקייט. זיא זאָללען אויסשפּרעכען מיינען נאַמען איבער

לך שלום: ס כז ושמו את־שמי על־

דיא קינדער ישראל, אונד איך, איך ווערדע זיא זעגנען. עס וואַר

בני ישראל ואני אברכם: ס חמישי ז א ויהי

אַן דעם טאַגע, דאַ פאָללענדעט האַטטע משה אויפצוריכטען דיא וואָהנונג,

ביום כלות משה להקים את־המשכן

אונ' געזאַלבט האַטטע זיא, אונד געהייליגט האַטטע זיא, זאַמט אַללען איהרען געראַטהען,

וימשח אתו ויקדש אתו ואת־כל־כליו

אונד דען אַלטאַר זאַמט אַללען זייגען געראַטהען 1), אונד זיא געזאַלבט

ואת־המזבח ואת־כל־כליו וימשחם

אונד זיא געהייליגט האַטטע, דאַ בראַכטען דאַר, דיא פירסטען ישראל'ס, דיא הייפטער

ויקדש אתם: ב ויקריבו נשיאי ישראל ראשי

---

1) צו שטאַנד געבראַכט האַטטע.

דעז טטאַממהויזעז איהרער פֿאֶטער, דיעזע וואַרען דיא פֿירזטען דער טטעממע, יענע
בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂיאֵי הַמַּטֹּת הֵם
וועלכע טטאַנדען בייא דען מוזטערונגען. דיעזע בראַכטען איהר אָפפֿער
הָעֹמְדִים עַל־הַפְּקֻדִים׃ ג וַיָּבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם
פֿאָר דען עוויגען, זעקז וואַגען בעדעקט אונד צוועלף רינדער, איינען וואַגען
לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ־עֶגְלֹת צָב וּשְׁנֵי עָשָׂר בָּקָר עֲגָלָה
פֿיר צוויא פֿירזטען אונד איינען אָקזען פֿיר איינען (דערזעלבען).
עַל־שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד
אַלז זיא נון דאַרגעבראַכט האַטטען זיא פֿאָר דער וואָהנונג, דאַ טפראַך דער עוויגע
וַיַּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן׃ ד וַיֹּאמֶר יְהוָה
צו משה אונד זאַגטע: ניממ זיא פֿאָן איהנען, דאַמיט זיא זייען, צו פֿערריכטען
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ה קַח מֵאִתָּם וְהָיוּ לַעֲבֹד
דען דיענזט בייא טטיפֿטזצעלטע, אונד גיב זיא דען לויים,
אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם
יעדעם נאַך פֿערהעלטניס זיינעז דיענזטעז. דאַ נאַהם משה דיא וואַגען
אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ׃ ו וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֲגָלֹת
אונד דיא רינדער, אונד גאַב זיא דען לויים. צוויא
וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם׃ ז אֵת ׀ שְׁתֵּי
דער וואַגען אונד פֿיער דער רינדער גאַב ער דען זאָהנען גרשון'ז,
הָעֲגָלוֹת וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן
נאַך פֿערהעלטניס איהרעז דיענזטעז; אונד דיא (אַנדערן) פֿיער וואַגען אונד
כְּפִי עֲבֹדָתָם׃ ח וְאֵת ׀ אַרְבַּע הָעֲגָלֹת וְאֵת
דיא אַכט רינדער גאַב ער דען זאָהנען מררי'ז, נאַך פֿערהעלטניס
שְׁמֹנַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי
איהרעז דיענזטעז, אונטער דער אויפֿזיכט איתמר'ז, זאָהן דעז אהרן, דעז פריעזטערז,
עֲבֹדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃
אַבער דען קינדערן קהת ניכטז גאַב ער דאַפֿאָן; דען דער דיענזט דעז היילינגטהומז
ט וְלִבְנֵי קְהָת לֹא נָתָן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ
לאַג נוין איהנען, אויף דער שולטער מוסטען זיא טראַגען. נויך בראַכטען דאַר
עֲלֵהֶם בַּכָּתֵף יִשָּׂאוּ׃ י וַיַּקְרִיבוּ

דיא פירשטן דיא איינוויהונג אפפער דעז אלטארז, אם טאגע דאז געזאלבט וואורדעז,

הַנְּשִׂאִים אֵת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ

אונ דארבראכטן דיא פירשטן איהר אפפער פאר דען אלטאר,

וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂיאִם אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃

דא זאגטע דער עוויגע צו משה: איין פירשט פיר יעדען טאג,

יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם

איין פירשט פיר יעדען טאג, זא זאללן זיא דארברינגען איהר אפפער צור איינוויהונג

נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יַקְרִיבוּ אֶת־קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת

דעז אלטארז. אונד עז וואר דער דארבראכטע אם ערשטן טאגע

הַמִּזְבֵּחַ׃ ס יב וַיְהִי הַמַּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן

זיין אפפער, נחשון, זאהן עמינדב'ז, פאם שטאממע יהודה.

אֶת־קָרְבָּנוֹ נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב לְמַטֵּה יְהוּדָה׃

אונד זיין אפפער וואר, טיעזל פאן זילבער איינע, הונדערט אונד דרייסיג (שקל)

יג וְקָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה

איהר געוויכט, שפרענגבעקקען איינעז פאן זילבער, זיעבציג שקל (טווער)

מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל

נאך דעם געוויכטע דעז הייליגטהומז, בײדע געפיללט פאם פיינזטן מעהלע,

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת

איינגעריהרט מיט אהל צור אפפערגאבע. לאפפעל איינען פאן צעהן שקל

בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ יד כַּף אַחַת עֲשָׂרָה

גאלד, פאלל רייכערווערקז. שטיער איינען פאם יונגען רינד,

זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ טו פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר

ווידדער איינען, אונד לאמם איינעז, אלט איין יאהר, צום גאנצאפפער.

אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃

ציעגענבאק איינען צום זינדאפפער. אונד צום פריידענאפפעראהל,

טז שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ יז וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים

רינדער צווייא, ווידדער פינף, באקקע פינף

בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה

לאממער, אלט איין יאהר, פינף. דיעזעז וואר דאז אפפער נחשון'ז, זאהן עמינדב'ז.

כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃

יח בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הִקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר נְשִׂיא
יִשָּׂשכָר׃ יט הִקְרִב אֶת־קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת׃ כא פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד
בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ כב שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
כג וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃ פ
כד בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃
כה קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃
כו כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ כז פַּר
אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃
כח שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ כט וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ פ
ל בַּיּוֹם הָרְבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־
שְׁדֵיאוּר׃ לא קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ לב כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
לג פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־
שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ לד שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
לה וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה

* דער הייפיגען וויעדערהאָלונג וועגען, האַבען וויר אונטערלאַססען היר איבערזעטצונג בייצודרוקען.

עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ פ
לו בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־
צוּרִישַׁדָּי׃ לז קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ לח כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
לט פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־
שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ מ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ מא וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־
צוּרִישַׁדָּי׃ פ ששי
מב בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נָשִׂיא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃
מג קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ מד כַּף
אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ מה פַּר אֶחָד בֶּן־
בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃
מו שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ מז וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֶלְיָסָף בֶּן־
דְּעוּאֵל׃ פ
מח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרָיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־
עַמִּיהוּד׃ מט קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ נ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
נא פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־

נב שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ נב שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
נג וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִישָׁמָע
בֶּן־עַמִּיהוּד׃ פ
נד בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־
פְּדָהצוּר׃ נה קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ נו כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
נז פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה׃ נח שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ נט וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן גַּמְלִיאֵל בֶּן־
פְּדָהצוּר׃ פ
ס בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃
סא קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃
סב כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ סג פַּר
אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃
סד שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ סה וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ פ
סו בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־
עַמִּישַׁדָּי׃ סז קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ סח כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת

סט פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־
שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ ע שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
עא וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ פ שביעי
עב בְּיוֹם עַשְׁתֵּי עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־
עָכְרָן׃ עג קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ עד כַּף
אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ עה פַּר אֶחָד בֶּן־
בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ עו שְׂעִיר־
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ עז וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבַּן פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃ פ
עח בְּיוֹם שְׁנֵים עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע
בֶּן־עֵינָן׃ עט קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃
פ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פא פַּר
אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה׃ פב שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ פג וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ פ

דיזעס (וואר דאזה) דאז איינווייהונגגעשענק דעז אלטארז פאם טאגע דא געזאלבט ווארד
פד זֹאת ׀ חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח
דערזעלבע, פאן דען פירשטען ישראל'ז, טיזעלן פאן זילבער
אֹתוֹ מֵאֵת נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל קַעֲרֹת כֶּסֶף

צוועלף, טפרענגבעקקען פון זילבער צוועלף, שאלען פון גאלד

שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מִזְרְקֵי־כֶסֶף שְׁנֵים עָשָׂר כַּפּוֹת זָהָב

צוועלף. הונדערט אונד דרייסיג (שקל)

שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה׃ פה שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה

דיאזער איינע שיסל פון זילבער, אונד זיעבציג דיאזער איין בעקקען.

הַקְּעָרָה הָאַחַת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרָק הָאֶחָד

אללעס זילבער דער געפעססע (בעטרוג) צוויא טויזענד אונד פיער הונדערט (שקל)

כֹּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אַלְפַּיִם וְאַרְבַּע־מֵאוֹת

נאך דעם געוויכטע דעז הייליגטהומז. גאלדנע שאלען צוועלף

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ פו כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה

פאלל רייכערווערקז דיאזער צעהן (שקל) דער שאלען נאך דעם געוויכטע

מְלֵאֹת קְטֹרֶת עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הַכַּף בְּשֶׁקֶל

דעז הייליגטהומז, אללעז גאלד דער שאלען (בעטרוג) הונדערט אונד צוואנציג (שקל).

הַקֹּדֶשׁ כָּל־זְהַב הַכַּפּוֹת עֶשְׂרִים וּמֵאָה׃ מפטיר

אללעז רינד צום גאנצאפפער וואר צוועלף טטיערע, ווידדער וואַרען

פז כָּל־הַבָּקָר לָעֹלָה שְׁנֵים עָשָׂר פָּרִים אֵילִם

צוועלף, לאמער, אלט איין יאהר, צוועלף,

שְׁנֵים־עָשָׂר כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנֵים עָשָׂר

נעבזט איהרען אפפערגאבען, אונד ציעגענבעקע וואַרען צוועלף צום זינדאפפער.

וּמִנְחָתָם וּשְׂעִירֵי עִזִּים שְׁנֵים עָשָׂר לְחַטָּאת׃

אונד אללעז רינדפיעה צום פריידענאפפער־אַאהל (בעטרוג צוואַאנציג) פיער אונד צוואנציג

פח וְכֹל בְּקַר ׀ זֶבַח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה

טטיערע, ווידדער וואַרען זעכציג, באקקע זעכציג אונד לאמער, אלט

פָּרִים אֵילִם שִׁשִּׁים עַתֻּדִים שִׁשִּׁים כְּבָשִׂים בְּנֵי־

איין יאהר, זעכציג. דיעזעז וואר דיאַ איינווייהונג דעז אלטארז, נאכדעם געזאלבט ווארד

שָׁנָה שִׁשִּׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הִמָּשַׁח

דערזעלבע. אונד ווען דא קאם משה אין דאז שטיפטזצעלט, צו רעדען

אֹתוֹ׃ פט וּבְבֹא מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְדַבֵּר

איט איהם, דא הערטע ער דיא שטיממע זיך אונטעררעדענד איט איהם פון

אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדַּבֵּר אֵלָיו מֵ

דעם דעקקעל הערַאב, וועלכער וואַר אויף דער לאַדע דעז לייגניזזעז, לווישען

הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הָעֵדֻת מִבֵּין

דען ביידען כרבים (הערפֿאָר), זאָ רעדעטע ער לו איהם.

שְׁנֵי הַכְּרֻבִים וַיְדַבֵּר אֵלָיו׃ פ סדר בהעלתך

עז רעדעטע דער עוויגע לו משה אונד שפראַך: רעדע

ח א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב דַּבֵּר

לו אהרן אונד זאַגע איהם: ווען דוא אויפֿזעטלעזט דיא לאַמפען,

אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֵּרֹת

נאַך דער פֿאָרדערזייטע דעז לייכטערז זאָללען לייכטען אַללע זיעבען לאַמפען.

אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת׃

עז טהאַט אַלזאָ אהרן, נאַך דער פֿאָרדערזייטע דעז לייכטערז

ג וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה

זעטלטע ער אויף, דיא לאַמפען, וויא בעפֿאָהלען האַט דער עוויגע דעם משה.

הֶעֱלָה נֵרֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃

דיעזעז וואַר דיא אַרבייט דעז לייכטערז, געהאָממערט אויז גאָלד, פֿאָן דעם

ד וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד־

שאַפֿט ביז לור בלומע געהאָממערט וואַר ער, וויא דיא פֿאָרם, דיא

יְרֵכָהּ עַד־פִּרְחָהּ מִקְשָׁה הִוא כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר

געלייגט האַט דער עוויגע דעם משה, זאָ מאַכטע מאַן דען לייכטער.

הֶרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמְּנֹרָה׃ פ

פֿערנער רעדעטע דער עוויגע לו משה אונד שפראַך: נים

ה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ו קַח אֶת־

דיא לוים אויז דער מיטטע דער קינדער ישראל אונד רייניגע זיא.

הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטִהַרְתָּ אֹתָם׃

זאָ מאַכע ז[?] זאָללזט דוא פֿערפֿאַהרען מיט איהנען זיא לו רייניגען, שפרענגע

ז וְכֹה־תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרָם הַזֵּה

אויף זיא ענטזינדיגונגזוואַססער, ווען זיא האַבען פֿאַהרען לאַססען איין שעערמעססער,

עֲלֵיהֶם מֵי חַטָּאת וְהֶעֱבִירוּ תַעַר

איבער איהרען גאַנלען קערפער, אונד געוואַשטען איהרע קליידער, זייען זיא גערייניגט.

עַל־כָּל־בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ בִגְדֵיהֶם וְהִטֶּהָרוּ׃

דאן נעהמען זיא איינען שטיער, פאן יונגען רינד, אונד דיא אפפערגאבע דאזו
ח וְלָקְחוּ פַּר בֶּן־בָּקָר וּמִנְחָתוֹ
פאן פיינשטען מעהלע, איינגעריהרט מיט אֶל, אונד איינען צווייטען שטיער פאן יונגען רינד
סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן וּפַר־שֵׁנִי בֶן־בָּקָר
נעהמע צום זינדאפפער. דאן פיהרע היין דיא לויים פאר
תִּקַּח לְחַטָּאת׃ ט וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי
דאז שטיפטזעלט, אונד פערזאמלע דיא גאנצע געמיינדע דער קינדער
אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי
ישראל. ווען דוא היגעפיהרט האסט דיא לויים פאר דען עוויגען,
יִשְׂרָאֵל׃ י וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה
זאללען לעגען דיא קינדער ישראל איהרע הענדע אויף דיא לויים.
וְסָמְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלְוִיִּם׃
אונד עז זאסט איינע שווענקונג אמאכען אהרן דיא לויים אלז שווענקונג פאר
יא וְהֵנִיף אַהֲרֹן אֶת־הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי
דעם עוויגען (1), פאן דען קינדערן ישראל, דאמיט זיא געווידמעט צו פערריכטען
יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לַעֲבֹד
דען דיענזט דעז עוויגען. דיא לויים זאללען אויפלעגען
אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה׃ יב וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ אֶת־
איהרע הענדע אויף דען קאפף דער שטיערע, דאן בערייטע איינען דען איינען
יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וַעֲשֵׂה אֶת־הָאֶחָד
אלז זינדאפפער אונד דען איינען אלז גאנצאפפער פיר דען עוויגען, אום צו פערזעהנען
חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר
פיר דיא לויים. אונד דוא שטעללע דיא לויים פאר אהרן
עַל־הַלְוִיִּם׃ יג וְהַעֲמַדְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אַהֲרֹן
אונד פאר זיינען זעהנען, אונד זאלסט זיא אלז שווענקונג אמאכען אלז שווענקונג
וְלִפְנֵי בָנָיו וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה
פאר דעם עוויגען; דאדורך האסט דוא געזאנדערט דיא לויים אויז דען קינדערן
לַיהוָה׃ יד וְהִבְדַּלְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי

1) צום צייכען, דאס זיא אבגעזאנדערט זיין זאללען.

ישראל, דאס זיא אנגעהערן איר דיא לוים. נאכהער

ישראל והיו לי הלוים: טו ואחרי־כן

זאללן קאממען דיא לוים צו דיענען אין דאס שטיפטצעלט, ווען דוא געררייניגט האסט

יבאו הלוים לעבד את־אהל מועד וטהרת

זיא אונד האסט געשווענקט זיא איט מיינער ווענדונג. דען געשענקט, געשענקט

אתם והנפת אתם תנופה: טז כי נתנים נתנים

זינד זיא מיר אויז דען קינדערן ישראל, שטאטט דער ערשטגעבורט יעדעז

המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל־

אונטערלייבעז, דעז ערשטגעבארנען איינעז יעדען אונטער דען קינדערן ישראל,

רחם בכור כל מבני ישראל

האבע איך גענאממען זיא מיר. דען איר (געהערט) אללעז ערשטגעבארנע

לקחתי אתם לי: יז כי לי כל־בכור

אונטער דען קינדערן ישראל, אן מענשען אונד אן פֿיעה, אם טאגע דא איך שלוג

בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי

אללעז ערשטגעבארנע אים לאנדע מצרים האבע איך געהייליגט זיא איר.

כל־בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי:

נון נעהמע איך דיא לוים שטאטט יעדעז ערשטגעבארנען אונטער דען קינדערן

יח ואקח את־הלוים תחת כל־בכור בבני

ישראל, אונד געבע דיא לוים אלז געשענקטע דעם אהרן

ישראל: שני יט ואתנה את־הלוים נתנים לאהרן

אונד זיינען זאהנען אויז דען קינדערן ישראל, צו פֿערריכטען דען דיענזט

ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את־עבדת

דער קינדער ישראל בייא שטיפטצעלטע, אונד צו פֿערזאהנען פֿיר דיא קינדער

בני־ישראל באהל מועד ולכפר על־בני

ישראל, דאמיט ניכט זייא אונטער דען קינדערן ישראל פלאגע, בייא הינטרעטען

ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת

דער קינדער ישראל צום הייליגטהומע. דא טהאט משה אונד אהרן

בני־ישראל אל־הקדש: כ ויעש משה ואהרן

אונד דיא גאנצע געמיינדע דער קינדער ישראל (דיעזעז) דען לוים, גאנץ זא, וויא

וכל־עדת בני־ישראל ללוים ככל אשר־

בעפֿאָהלען דער עוויגע דעם משה וועגען דער לוים, זאָ טהאַטען איהנען

צִוָּ֨ה יְהוָ֤ה אֶת־מֹשֶׁה֙ לַלְוִיִּ֔ם כֵּן־עָשׂ֥וּ לָהֶ֖ם

דיא קינדער ישראל. נאַכדעם זיך געריינִיגט האַטטען דיא לוים,

בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ כא וַיִּֽתְחַטְּא֣וּ הַלְוִיִּ֗ם

אונד אַוּך זיא געוואַשען האַטטען איהרע קליידער, ליעס איינע שווענקונג אַנשטעלען אהרן

וַֽיְכַבְּסוּ֙ בִּגְדֵיהֶ֔ם וַיָּ֨נֶף אַהֲרֹ֥ן

זיא אַלז שווענקונג פֿאָר דעם עוויגען; דאַן פֿערזאָהנטע פֿיר זיא אהרן

אֹתָ֛ם תְּנוּפָ֖ה לִפְנֵ֣י יְהוָ֑ה וַיְכַפֵּ֧ר עֲלֵיהֶ֛ם אַהֲרֹ֖ן

זיא צו רייניגען. אונד הערנאַך קאַמען דיא לוים צו פֿערריכטען

לְטַהֲרָֽם׃ כב וְאַחֲרֵי־כֵ֞ן בָּ֣אוּ הַלְוִיִּ֗ם לַעֲבֹ֤ד

איהרען דיענזט אים שטיפֿטצעלטע פֿאָר אהרן אונד פֿאָר

אֶת־עֲבֹדָתָם֙ בְּאֹ֣הֶל מוֹעֵ֔ד לִפְנֵ֥י אַהֲרֹ֖ן וְלִפְנֵ֣י

זיינען זאָהנען, וויא בעפֿאָהלען דער עוויגע דעם משה וועגען דער לוים

בָנָ֑יו כַּאֲשֶׁר֩ צִוָּ֨ה יְהוָ֤ה אֶת־מֹשֶׁה֙ עַל־הַלְוִיִּ֔ם

זאָ טהאַט מאַן איהנען. פֿערנער רעדעטע דער עוויגע צו משה

כֵּ֖ן עָשׂ֥וּ לָהֶֽם׃ ס כג וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה

אונד שפראַך: דיעזעס (נאָך) וואָס דיא לוים בעטריפֿט: אים אַלטער

לֵּאמֹֽר׃ כד זֹ֖את אֲשֶׁ֣ר לַלְוִיִּ֑ם מִבֶּן֩

דעס פֿינף אונד צוואַנציגסטען יאַהרעס אונד דאַריבער, זאָלל יעדער קאָממען זיך איינצורייהען

חָמֵ֨שׁ וְעֶשְׂרִ֤ים שָׁנָה֙ וָמַ֔עְלָה יָבוֹא֙ לִצְבֹ֣א

(פֿיס) העערע, אים דיענזטע דעס שטיפֿטסצעלטעס. אונד אים אַלטער

צָבָ֔א בַּעֲבֹדַ֖ת אֹ֥הֶל מוֹעֵֽד׃ כה וּמִבֶּן֙

דעס פֿינפֿציגסטען יאַהרעס זאָלל ער צוריקקעהרען אויז דעם העערע דעס דיענזטעס,

חֲמִשִּׁ֣ים שָׁנָ֔ה יָשׁ֖וּב מִצְּבָ֣א הָעֲבֹדָ֑ה

דען ניכט זאָלל ער אַרבייטען (דאָרט) מעהר. דיענען זאָלל ער מיט זיינען ברידערן

וְלֹ֥א יַעֲבֹ֖ד עֽוֹד׃ כו וְשֵׁרֵ֨ת אֶת־אֶחָ֜יו

אים שטיפֿטסצעלטע, אויפֿזיכט צו האַבען, אַבער אַרבייט ניכט

בְּאֹ֤הֶל מוֹעֵד֙ לִשְׁמֹ֣ר מִשְׁמֶ֔רֶת וַעֲבֹדָ֖ה לֹ֣א

זאָלל ער פֿערריכטען. זאָ זאָללזט דוא פֿערפֿאַהרען מיט דען לוים בייא איהרען אָמטערן.

יַעֲבֹ֑ד כָּ֛כָה תַּעֲשֶׂ֥ה לַלְוִיִּ֖ם בְּמִשְׁמְרֹתָֽם׃ פ *

עז רעדעטע דער עוויגע צו משה אין דער וויסטע סיני,

ט א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְמִדְבַּר־סִינַי

אים צווייטן יאַהרע איהרעז אויזצוגעז אויז דעם לאַנדע מצרים,

בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

אים ערזטען מאָנאַטהע, אונד שפראַך, דאַס בערייטען זאָללען דיא קינדער ישראל,

בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר׃ ב וְיַעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

דאַז איבערטרייטונגזאָפפער, צו זיינער בעשטיממטען צייט. אַם פיערצעהנטען טאַגע,

אֶת־הַפָּסַח בְּמוֹעֲדוֹ׃ ג בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר־יוֹם

אין דיעזעם מאָנאַטע, צווישן דען ביידען אַבענדען זאָללט איהר בערייטען עז

בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעֲרְבַּיִם תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ

צו זיינער בעשטיממטען צייט; נאַך אַללען זיינען געזעטצען, אוי נאַך אַללען זיינען פאָרשריפטען,

בְּמֹעֲדוֹ כְּכָל־חֻקֹּתָיו וּכְכָל־מִשְׁפָּטָיו

זאָללט איהר בערייטען עז. עז רעדעטע משה צו דען קינדערן ישראל,

תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ׃ ד וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

דאַס זיא בערייטען דאַז איבערטרייטונגזאָפפער, אונד זיא בערייטעטען

לַעֲשֹׂת הַפָּסַח׃ ה וַיַּעֲשׂוּ אֶת־

דאַז איבערטרייטונגזאָפפער אים ערזטען (מאָנאַט) אַם פיערצעהנטען טאַגע

הַפֶּסַח בָּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם

דעז מאָנאַטז, צווישן דען ביידען אַבענדען, אין דער וויסטע סיני, גאַנץ זאָ וויא

לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבַּיִם בְּמִדְבַּר סִינָי כְּכֹל אֲשֶׁר

בעפאָהלען האַטטע דער עוויגע דעם משה, זאָ טהאַטען דיא קינדער ישראל.

צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

עז וואַהרען אַבער לייטע, וועלכע וואַרען פערונרייניגט אַן איינער מענשליכען לייכע,

ו וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם

אונד ניכט קאָננטען בערייטען דאַז איבערטרייטונגזאָפפער אַן דעזזעלבען טאַגע;

וְלֹא־יָכְלוּ לַעֲשֹׂת־הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא

דאַ טראַטען זיא הין פאָר משה אונד פאָר אהרן אַן דעזזעלבען טאַגע,

וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אַהֲרֹן בַּיּוֹם הַהוּא׃

עז שפראַכען דיעזע לייטע צו איהם: וויר זינד פערונרייניגעט

ז וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים

פֿון איינער מענשליכען לייכע, וואַרום זאָללען וויר געריננער זיין ניכט דאַרצובריננען דאַז

לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגָּרַע לְבִלְתִּי הַקְרִיב אֶת־

אָפּפֿער דעז עוויגען צו זיינער בעשטימטען צייט אונטער דען קינדערן ישראל'ז?

קָרְבַּן יְהוָה בְּמֹעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

דאַ זאַגטע איהנען משה: שטעהט (היער) אונד איך וויל הערען, וואַז

ח וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עִמְדוּ וְאֶשְׁמְעָה מַה־

געביעטען ווירד דער עוויגע איירעטוועגען.

יְצַוֶּה יְהוָה לָכֶם׃ פ

עז רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפּראַך: רעדע צו דען קינדערן

ט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ י דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי

ישראל אונד זאַגע: יעדער מאַן וועלכער זיין ווירד פֿערמונרייניגט

יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יִהְיֶה טָמֵא ׀

פֿון איינר טאָדטען פערזאָן, אָדער ער מיזט אויף פֿערנעם וועגע, פֿאָן אייך (זעלבזט) אָדער

לָנֶפֶשׁ אוֹ בְדֶרֶךְ רְחֹקָה לָכֶם אוֹ

פֿאָן איירען נאַכקאָממען. מוז' וויל בערייטען דאַז איבערטרייטונגזאָפּפֿר דעם עוויגען צו עהרן,

לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה׃

איים צווייטען מאָנאַט, אַם פֿיערצעהנטען טאַגע, צווישען דען ביידען אַבענדען

יא בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעַרְבַּיִם

זאָללען זיא בערייטען עז, (אונד) מיט אונגעזייערטעם בראָדע אונד ביטטרן קרייטערן

יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מַצּוֹת וּמְרֹרִים

זאָללען זיא עז עזזען: ניכטז זאָללען זיא איבריג לאַזזען דאַפֿאָן ביז מאָרגען,

יֹאכְלֻהוּ׃ יב לֹא־יַשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר

אונד אירגענד איין ביין ניכט זאָללען זיא צערברעכען דאַראַן, גאַנץ נאָך דעם געזעצע

וְעֶצֶם לֹא יִשְׁבְּרוּ־בוֹ כְּכָל־חֻקַּת

דעז איבערטרייטונגזאָפּפֿערז, זאָללען זיא מאַכען עז. איין מאַן אַבער, וועלכער

הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ׃ יג וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־

מיזט ריין, אונד אויף דעם וועגע ניכט וואַר, אונד (דעננאָך) אונטערליעס צו בערייטען

הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ לֹא־הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת

דאַז איבערטרייטונגזאָפּפֿער, זאָלל אויזגעראָטטעט ווערדען דיעזע פערזאָן

הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא

*נקוד על ה

אויז איהרעם פאָלקע, דאַ דאז אָפּפער דעז עוויגען ער ניכט דאַרגעבראַכט האַט

מֵעַמֶּ֑יהָ כִּ֣י ׀ קָרְבַּ֣ן יְהֹוָ֗ה לֹ֤א הִקְרִיב֙

צו זיינער בעשטימטען צייט, זיינע זינדע זאָלל ער בינען דיעזער מאַן. אונד ווען

בְּמֹ֣עֲד֔וֹ חֶטְא֥וֹ יִשָּׂ֖א הָאִ֥ישׁ הַהֽוּא׃ יד וְכִֽי־

וואָהנען ווירד בייא אייך איין פרעמדלינג, אונ' ער וויל בערייטען דאז איבערשרייטונגזאָפּפער

יָג֨וּר אִתְּכֶ֜ם גֵּ֗ר וְעָ֤שָׂה פֶ֙סַח֙

דעם עוויגען צו עהרען; נאַך דעם געזעטץ דעז איבערשרייטונגזאָפּפערז אונ' נאַך זיינר פאָרשריפט,

לַֽיהֹוָ֔ה כְּחֻקַּ֥ת הַפֶּ֛סַח וּכְמִשְׁפָּט֖וֹ

אזו ער (עז) בערייטען. איינערליא געזעטץ זייא בייא אייך, זאָוואָהל פיר דען פרעמדלינג

כֵּ֣ן יַעֲשֶׂ֑ה חֻקָּ֤ה אַחַת֙ יִהְיֶ֣ה לָכֶ֔ם וְלַגֵּ֖ר

אַלז פיר דען איינגעבאָרנען דעז לאַנדעז. אונד אַם טאַגע

וּלְאֶזְרַ֥ח הָאָֽרֶץ׃ ס רביעי טו וּבְיוֹם֙

(דאַ) מאַן אויפריכטעטע דיא וואָהנונג, בעדעקטע דיא וואָלקע דיא וואָהנונג,

הָקִ֣ים אֶת־הַמִּשְׁכָּ֔ן כִּסָּ֤ה הֶֽעָנָן֙ אֶת־הַמִּשְׁכָּ֔ן

איבער דעם צעלטע דעז צייגניססעז; דעז אַבענדז אַבער וואַר איבער דער וואָהנונג,

לְאֹ֖הֶל הָעֵדֻ֑ת וּבָעֶ֜רֶב יִהְיֶ֤ה עַל־הַמִּשְׁכָּן֙

וויא איין פייעריגער שיין ביז מאָרגען. זאָ וואַר עז בעשטאָנדיג, דיא וואָלקע

כְּמַרְאֵה־אֵ֖שׁ עַד־בֹּֽקֶר׃ טז כֵּ֚ן יִהְיֶ֣ה תָמִ֔יד הֶעָנָ֖ן

בעדעקטע זיא דעז טאַגז אונ' איין פייערשיין דעז נאַכטז. אונד וויא זיך ערהוב

יְכַסֶּ֑נּוּ וּמַרְאֵה־אֵ֖שׁ לָֽיְלָה׃ יז וּלְפִ֞י הֵעָלֹ֤ת

דיא וואָלקע היגוועג פאָן דעם צעלטע, גלייך נאַכהער צאָגען אַב דיא קינדער ישראל;

הֶֽעָנָן֙ מֵעַ֣ל הָאֹ֔הֶל וְאַ֣חֲרֵי כֵ֔ן יִסְע֖וּ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל

אונ' אַן דעם אָרטע, וואָ רוהעטע דאַזעלבזט דיא וואָלקע, דאָרט לאַגערטען זיך דיא קינדער

וּבִמְק֗וֹם אֲשֶׁ֤ר יִשְׁכָּן־שָׁם֙ הֶֽעָנָ֔ן שָׁ֥ם יַחֲנ֖וּ בְּנֵ֥י

ישראל. אויף בעפעהל דעז עוויגען צאָגען אַב דיא קינדער ישראל אונד אויף

יִשְׂרָאֵֽל׃ יח עַל־פִּ֣י יְהֹוָ֗ה יִסְעוּ֙ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וְעַל־

בעפעהל דעז עוויגען לאַגערטען זיא; דיא גאַנצע צייט אַלז דאַ רוהעטע דיא וואָלקע איבער

פִּ֥י יְהֹוָ֖ה יַחֲנ֑וּ כָּל־יְמֵ֗י אֲשֶׁ֨ר יִשְׁכֹּ֧ן הֶעָנָ֛ן עַל־

דער וואָהנונג לאַגערטען זיא. אונד ווען פערווייזטע דיא וואָלקע איבער דער וואָהנונג

הַמִּשְׁכָּ֖ן יַחֲנֽוּ׃ יט וּבְהַאֲרִ֧יךְ הֶעָנָ֛ן עַל־הַמִּשְׁכָּ֖ן

לאנגע צייט, בעאבאכטעטען דיא קינדער ישראל דאס אנדייטען

יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת

דעס עוויגען, אונד לאגען ניכט אב. אמנכמאל (געשאה עס) דאס דאס וואר דיא וואלקע

יְהוָה וְלֹא יִסָּעוּ׃ כ וְיֵשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הֶעָנָן

(נור) איניגע טאגע איבער דער וואהנונג, אויף בעפעהל דעס עוויגען לאגערטען זיא,

יָמִים מִסְפָּר עַל־הַמִּשְׁכָּן עַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ

אונד אויף בעפעהל דעס עוויגען לאגען זיא (דאן) אב. אונד אמנכמאל (געשאה עס), דאס

וְעַל־פִּי יְהוָה יִסָּעוּ׃ כא וְיֵשׁ אֲשֶׁר

דא וואר דיא וואלקע פאן אבענד ביז מארגען, זא וויא זיך ערהוב דיא וואלקע אם מארגען,

יִהְיֶה הֶעָנָן מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר וְנַעֲלָה הֶעָנָן בַּבֹּקֶר

לאגען זיא אב. אדער[1] איינען טאג אונ' איינע נאכט, זא וויא (דאן) זיך ערהוב דיא וואלקע

וְנָסָעוּ אוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה וְנַעֲלָה הֶעָנָן

לאגען זיא אב. אדער[2] איין פאאר טאגע, אדער איינען מאנאט, אדער איין יאהר,

וְנָסָעוּ׃ כב אוֹ־יֹמַיִם אוֹ־חֹדֶשׁ אוֹ־יָמִים

זא לאנגע אלז פערווייאלטע דיא וואלקע איבער דער וואהנונג צו רוהען דארויף, לאגערטען

בְּהַאֲרִיךְ הֶעָנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עָלָיו יַחֲנוּ

דיא קינדער ישראל אונ' ניכט לאגען זיא ווייטער, זאבאלד אבער זיא זיך ערהאב, לאגען זיא אב.

בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסָּעוּ וּבְהֵעָלֹתוֹ יִסָּעוּ׃

אויף בעפעהל דעס עוויגען לאגערטען זיא, אונ' אויף בעפעהל דעס עוויגען לאגען זיא אב,

כג עַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסָּעוּ

דאס אנדייטען דעס עוויגען בעאבאכטעטען זיא, נאך דעם בעפעהלע דעס עוויגען

אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שָׁמָרוּ עַל־פִּי יְהוָה

דורך משה.

בְּיַד־מֹשֶׁה׃ פ

פערנער רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפראך: לאס אנפאן דיר

י א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב עֲשֵׂה לְךָ

צוויא זילבערנע טראמפעטען, געהאממערט זאללסט דוא אנפאנגען לאססען זיא,

שְׁתֵּי חֲצוֹצְרֹת כֶּסֶף מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם

---

1) זיא בזיעב. 2) זיא בזיעב.

אונד זיא זאָללען דיענען דיר צום צוזאַממען בערופֿען דער געמיינדע, אונד צום אַבצוג

והיו לך למקרא העדה ולמסע את

דער לאַגער. ווען מאַן בלאָזעט דאַמיט 1) זאָללען זיך פֿערזאַממעלן צו דיר דיא גאַנצע

המחנות: ג ותקעו בהן ונועדו אליך כל

געמיינדע פֿאָר איינגאַנגע דעז שטיפֿטזצעלטעז. ווען אַבער נור מיט איינער

העדה אל פתח אהל מועד: ד ואם באחת

געבלאַזן ווירד, זאָללען זיך פֿערזאַממעלן צו דיר דיא פֿירזטן, דיזע הייפטער איבער טויזענדע

יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי

פֿאָן ישראל. אונד ווען איהר לערם בלאָזעט, זאָללען אַב דיא לאַגער, וועלכע ליעגען

ישראל: ה ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים

געגען מאָרגען. אונ' ווען איהר לערם בלאָזעט צום צווייטען מאַל, ציהען אַב דיא לאַגער,

קדמה: ו ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות

וועלכע ליעגען געגען זידען. לערם ווירד שטעטז געבלאָזען בייא איהרען אַבציגען.

החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם:

ז ווען מאַן אַבער פֿערזאַממלען וויל איינע פֿערזאַממלונג, זאָ ווירד געבלאָזען 2), אַבער ניכט

ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא

לערם געבלאָזען. אונ' דיא זאָהנע אהרן'ז, דיא פריעזטער, זאָללען בלאָזען מיט דען טראָמפעטען,

תריעו: ח ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות

וועלכעז זיין זאָלל בייא אייך צום עוויגען געזעטצע בייא איירען נאַכקאָממען. אונד ווען

והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם: ט וכי

איהר געהן ווערדעט אין דען קריעג 3) אין איירעם לאַנד געגען דען פֿיינד וועלכער דראָנגעט

תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצרר

אייך, זאָללט איהר לערם בלאָזען מיט דען טראָמפעטען, ווערדעט איהר געדאַכט ווערדען

אתכם והרעתם בחצצרת ונזכרתם

פֿאָר דעם עוויגען איירעם גאָטט, אונ' אייך ווירד געהאָלפען ווערדען געגען איירע פֿיינדע.

לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם:

אונד אַן איירעם פֿריידענטאַגען, אַן איירען פֿעזטען, אונד אַן דען ערזטען טאַגען

י וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי

---

1) נעמליך מיט ביידען. 2) אין איינעם טאָנע.
3) מלחמה בעדייטעט: אַנז טטערע למלחמה.

מיירער אנגנאטע, זאללט איהר בלאזן איט טראמפעטען, בייא אייערן גאנצאפפערן או' בייא

חָדְשֵׁכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרֹת עַל עֹלֹתֵיכֶם וְעַל

אייערן פריידענאפפעראהלען, אונד זיא ווערדען זיין אייך צום אנדענקען פאר

זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי

אייערם גאטט, איך, דער עוויגע בין אייער גאטט.

חמישי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ פ

עז וואר איס צווייטען יאהרע, איס צווייטען אנאטע, אם צוואנציגזטען

יא וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּעֶשְׂרִים

איס אנאטע, ערהאב זיך דיא וואלקע פאן דער וואהנונג דעז צייגניזזעז, אונד עז נאגען אב

בַּחֹדֶשׁ נַעֲלָה הֶעָנָן מֵעַל מִשְׁכַּן הָעֵדֻת׃ יב וַיִּסְעוּ

דיא קינדער ישראל אין פערטיעדענען צוגען פאן דער וויזטע סיני, אונד עז רוהעטע

בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמַסְעֵיהֶם מִמִּדְבַּר סִינָי וַיִּשְׁכֹּן

דיא וואלקע (ווידער) אין דער וויזטע פארן. זא נאגען זיא צום ערזטען אאל, ווינ

הֶעָנָן בְּמִדְבַּר פָּארָן׃ יג וַיִּסְעוּ בָּרִאשֹׁנָה עַל־

בעפעהל דעז עוויגען דורך משה. אונד עז נאג דיא פאהנע דעז לאגערז דער קינדער

פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ יד וַיִּסַּע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי־

יהודה'ז פאראוז איט איהרען העערעזצוגען; אונד איבער דיעזעז העער

יְהוּדָה בָּרִאשֹׁנָה לְצִבְאֹתָם וְעַל־צְבָאוֹ

(וואר געזעצט) נחשון, זאהן עמינדב'ז. או' איבער דאז העער דעז טטאאעז דער קינדר

נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃ טו וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְּנֵי

יששכר, נתנאל, זאהן צוער'ז. אונד איבער דאז העער דעז טטאאעז

יִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃ טז וְעַל־צְבָא מַטֵּה

דער קינדער זבולן, אליאב, זאהן חלון'ז. דאן ווארד נידערגעלעגט דיא וואהנונג

בְּנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ יז וְהוּרַד הַמִּשְׁכָּן

אונד עז נאגען אב, דיא קינדער גרשון או' דיא קינדער מררי, דיא טרעגער דער וואהנונג.

וְנָסְעוּ בְנֵי־גֵרְשׁוֹן וּבְנֵי מְרָרִי נֹשְׂאֵי הַמִּשְׁכָּן׃

דאן נאג אב דיא פאהנע דעז לאגערז ראובן'ז איט איהרען העערעזצוגען, אונד איבער

יח וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה רְאוּבֵן לְצִבְאֹתָם וְעַל־

דיעזעז העער (וואר געזעצט) אליצור, זאהן שדיאור'ז. אונד איבער דאז העער

צְבָאוֹ אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ יט וְעַל־צְבָ

דעז שטאמעז דער קינדער שמעון, שלומיאל, זאהן צורישדי'ז. אונד איבער
מַטֵּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ כ וְעַל־
דאז העער דעז שטאמעז דער קינדער גד, אליסף, זאהן דעואל'ז. דאן צאגען אב
צְבָא מַטֵּה בְּנֵי־גָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃ כא וְנָסְעוּ
דיא קהתים, דיא טראגער דעז היילינגטהומז, דאמיט יענע (ווידער) אויפריכטען
הַקְּהָתִים נֹשְׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ וְהֵקִימוּ אֶת־
דיא וואהנונג ביז זיא אנקאממען. דאן צאג אב, דיא פאהנע דעז לאגערז דער קינדער
הַמִּשְׁכָּן עַד־בֹּאָם׃ כב וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי־
אפרים'ז מיט איהרען העערעזציגען, אונ' איבער דיעזעז העער (וואר געזעצט) אלישמע,
אֶפְרַיִם לְצִבְאֹתָם וְעַל־צְבָאוֹ אֱלִישָׁמָע
זאהן עמיהוד'ז. אונד איבער דאז העער דעז שטאמעז דער קינדער מנשה,
בֶּן־עַמִּיהוּד׃ כג וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְּנֵי מְנַשֶּׁה
גמליאל, זאהן פדהצור'ז. אונד איבער דאז העער דעז שטאמעז דער קינדער
גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ כד וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְּנֵי
בנימין, אבידן, זאהן גדעוני'ז. דאן צאג אב, דיא פאהנע דעז לאגערז
בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ כה וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה
דער קינדער דן, דער נאכטראב אללער לאגער, מיט איהרען העערען, אונ' איבער
בְנֵי־דָן מְאַסֵּף לְכָל־הַמַּחֲנֹת לְצִבְאֹתָם וְעַל־
דיעזעז העער (וואר געזעטצט) אחיעזר זאהן עמישדי'ז. אונד איבער דאז העער
צְבָאוֹ אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ כו וְעַל־צְבָא
דעז שטאמעז דער קינדער אשר, פגעיאל זאהן עכרן'ז. אונד איבער דאז העער
מַטֵּה בְּנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃ כז וְעַל־צְבָא
דעז שטאמעז דער קינדער נפתלי, אחירע, זאהן עינן'ז. דיעזעז (זינד) דיא ציגע
מַטֵּה בְּנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ כח אֵלֶּה מַסְעֵי
דערקינדער ישראל מיט איהרען העערען. אונד אלז זיא אבבראכען, דא זאגטע
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְצִבְאֹתָם וַיִּסָּעוּ׃ ס ששי כט וַיֹּאמֶר
משה צו חובב, זאהן דעז רעואל דעז מדיניטען, שוויגערפאטער דעז משה:
מֹשֶׁה לְחֹבָב בֶּן־רְעוּאֵל הַמִּדְיָנִי חֹתֵן מֹשֶׁה
וויר ציהען נאך דען ארט, פאן וועלכעם געזאגט האט דער עוויגע: איהן
נֹסְעִים ׀ אֲנַחְנוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֹתוֹ

ווילל איך איינגעבען אייך ; געהע מיט אונז, וויר וואָללען וואָהלטהון דיר, דען, דער עוויגע
אֶתֵּן לָכֶם לְכָה אִתָּנוּ וְהֵטַבְנוּ לָךְ כִּי־יְהוָה
האַט פֿערהייסען גוטעס איבער ישראל. ער היינגעגען זאַגטע צו איהם: ניכט
דִּבֶּר־טוֹב עַל־יִשְׂרָאֵל׃ ל וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא
ווערדע איך מיטגעהען, זאָנדערן אין מיין לאַנד אונ' אין מיינען געבורטזאָרט וויל איך געהן.
אֵלֵךְ כִּי אִם־אֶל־אַרְצִי וְאֶל־מוֹלַדְתִּי אֵלֵךְ׃
דאַ זאַגטע יענער: ניכט דאָך פֿערלאַס אונז, דען נאַכדעם דוא קעננעסט
לא וַיֹּאמֶר אַל־נָא תַּעֲזֹב אֹתָנוּ כִּי עַל־כֵּן יָדַעְתָּ
אונזער לאַגער אין דער וויסטע, זאָ קאַננסט דוא זיין אונז צום אויגענמערק 1). אונ' עס געשיעהט
חֲנֹתֵנוּ בַּמִּדְבָּר וְהָיִיתָ לָּנוּ לְעֵינָיִם׃ לב וְהָיָה
ווען דוא געהעסט מיט אונז, זאָ ווירד זיין 2) יענעס גוטע, וועלכעס טהון ווירד 3)
כִּי־תֵלֵךְ עִמָּנוּ וְהָיָה הַטּוֹב הַהוּא אֲשֶׁר יֵיטִיב
דער עוויגע מיט אונז, אינדעם וויר גוטעס ערצייגן דיר. דאַן צאָגן זיא פֿאָם בערגע דעס עוויגן
יְהוָה עִמָּנוּ וְהֵטַבְנוּ לָךְ׃ לג וַיִּסְעוּ מֵהַר יְהוָה
איינען וועג פֿאָן דרייא טאַגן, אונ' דיא לאַדע דעס גאָטטליכען בונדעס צאָג פֿאָר איהנען הער
דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַאֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה נֹסֵעַ לִפְנֵיהֶם
איינען וועג פֿאָן דרייא טאַגען, אויסצוקונדשאַפֿטען פֿיר זיא איינען רוהעאָרט. אונ' דיא וואָלקע
דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לָתוּר לָהֶם מְנוּחָה׃ לד וַעֲנַן
דעס עוויגען (וואַר) איבער איהנען דעס טאַגעס, אַלז זיא אַבצאָגען אויס
יְהוָה עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנָסְעָם מִן־
דעם לאַגער. אונד עס געשאַה, ווען אַבצאָג דיא לאַדע, דאַ זאַגטע
הַמַּחֲנֶה׃ *׆ ס לה וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר
משה: ערהעבע דיך, אָ עוויגער! דאַס צערשטרייט ווערדן דיינע פֿיינדע, דאַס זיא פֿליעהן
מֹשֶׁה קוּמָה יְהוָה וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ
דיינע האַססער פֿאָר דיר. אונד ווען זיא רוהעטע שפּראַך ער: ווייל(ע), אָ עוויגער!
מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃ לו וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָה
אונטער דער מענגע דער טויזענדע ישראל'ס.
רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ *׆ פ

*שתי נונין הפוכות. *ובנחו קרי

1) אונז ראַטה צו ערטהיילען. 2) אויך פֿיר דיך. 3) הטוב אשר ייטיב איזט שפּראַך־
געברויך אונד נור דעם זינגע נאַך איבערזעטצבאַר.

עס וואַר דאַס פֿאָלק קלאַגענד 1) אויספֿאַללענד פֿאַר דען אָהרען דעס עוויגען;

יא א וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאֹנְנִים רַע בְּאָזְנֵי יְהוָה

דיעז פֿערנאַהם דער עוויגע אונ' עס ערגרימטע זיין צאָרן, דאַ ענטברענטע אונטער איהנען .

וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיִּחַר אַפּוֹ וַתִּבְעַר־בָּם

איין פֿייער פֿאָם עוויגען. אונ' פֿערצעהרטע (טהייל) אַם ענדע דעס לאַגערס. דאַ טריע

אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה׃ ב וַיִּצְעַק

דאַס פֿאָלק צו משה, אונד עס בעטעטע משה צום עוויגען, דאַ וואַרד אונטערדריקט

הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַתִּשְׁקַע

דאַס פֿייער. אונד מאַן נאַננטע דען נאַמען דעס אָרטעס תבערה 2), ווייל

הָאֵשׁ׃ ג וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא תַּבְעֵרָה כִּי

געבראַננט האַט אונטער איהנען איין פֿייער פֿאָם עוויגען. אונ' דאַס צוזאַממען געלויפֿענע פֿאָלק

בָעֲרָה בָם אֵשׁ יְהוָה׃ ד וְהָאסַפְסֻף

דאַס אונטער דעמזעלבען וואַר, צייגטע זיך העפֿטיג לוסטערן, וואָדורך אויך קעהרטען אונ' ווייטען

אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הִתְאַוּוּ תַּאֲוָה וַיָּשֻׁבוּ וַיִּבְכּוּ

אויך דיעז קינדער ישראל, אונ' שפראַכן: ווער דאָך אונז צו עססען געבע פֿלייש! וויר געדענקן

גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר׃ ה זָכַרְנוּ

דער פֿישע, דיע וויר געגעססען אין מצרים אונענטגעלדליך,

אֶת־הַדָּגָה אֲשֶׁר־נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חִנָּם אֵת

דיע קירביסע, אונד דיע מעלאָנען, דען לויך,

הַקִּשֻּׁאִים וְאֵת הָאֲבַטִּחִים וְאֶת־הֶחָצִיר וְאֶת־

דיע צוויבעלן אונ' דען קנאָבלויך! יעטצט אַבער (איזט) אונזער לייב פֿערטראָקנעט,

הַבְּצָלִים וְאֶת־הַשּׁוּמִים׃ ו וְעַתָּה נַפְשֵׁנוּ יְבֵשָׁה

גאַר ניכטס (איזט דאַ), בלאָס אויף דאַס מן (איזט) אונזער אויגענמערק. [דאַס מן וויא זאַמען

אֵין כֹּל בִּלְתִּי אֶל־הַמָּן עֵינֵינוּ׃ ז וְהַמָּן כִּזְרַע־

פֿאָן קאָריאַנדער וואַר עס אונ' זיינע פֿאַרבע וויא דיא פֿאַרבע דעס קריסטאַללס. עס שווייפֿטע הערום

גַּד הוּא וְעֵינוֹ כְּעֵין הַבְּדֹלַח׃ ח שָׁטוּ

דאַס פֿאָלק, זאַממעלטע איין, אונ' מאַהלטע (עס) אין מיהלען, אָדער זיא צערשטיעססען עס

הָעָם וְלָקְטוּ וְטָחֲנוּ בָרֵחַיִם אוֹ דָכוּ

---

1) דאַס כ' ביים כמתאוננים שטעהט בלאָס דעס נאַכדרוקס וועגען, אויסער דעם אַבער, איזט עס היער איבערפֿליססיג, זיעהע מכלול לרד"ק אין דער בעדייטונג דעס כ'.

2) בראַנד שטעטטע.

אין מערזער, אונ קאָכטען (עס) אין טאָפּפען, אָדער מאַכטען דאַראויז קוכען, אונ' עס וואַר
בַּמְּדֹכָה וּבִשְּׁלוּ בַּפָּרוּר וְעָשׂוּ אֹתוֹ עֻגוֹת וְהָיָה
זיין געשמאַק וויא דער געשמאַק איינעס אָלקוכענס. אונד וויא הערונטער פיעל דער טהוי
טַעְמוֹ כְּטַעַם לְשַׁד הַשָּׁמֶן׃ ט וּבְרֶדֶת הַטַּל
אויף דאַס לאַגער. דעס נאַכטס, פיעל דאַס מן אָבען דאַראויף]. עס הערטע משה
עַל־הַמַּחֲנֶה לָיְלָה יֵרֵד הַמָּן עָלָיו׃ י וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה
דאַס פאָלק ווייגען נו (געשלעכטען) פאַמיליען, יעדען מאַן איינגעשלאָסען זיינעס צעלטעס;
אֶת־הָעָם בֹּכֶה לְמִשְׁפְּחֹתָיו אִישׁ לְפֶתַח אָהֳלוֹ
עס ערגריממטע דער נאָרן דעס עוויגען זעהר, (אונד אויך) אין דען אויגען משה'ס
וַיִּחַר־אַף יְהוָה מְאֹד וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה
(וואַר עס) מיספעלליג. דאַ שפראַך משה צום עוויגען: וואַרום האַסט דוא איבעל געטהאַן
רָע׃ יא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לָמָה הֲרֵעֹתָ
דיינעם קנעכטע אונד וואַרום ניכט האַבע איך געפונדען גנאַדע אין דיינען אויגען צו לעגען
לְעַבְדֶּךָ וְלָמָּה לֹא־מָצָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לָשׂוּם
דיא לאַסט דיעזעס גאַנצען פאָלקעס אויף מיך? עטוואַ איך האַבע עמפפאַנגען
אֶת־מַשָּׂא כָּל־הָעָם הַזֶּה עָלָי׃ יב הֶאָנֹכִי הָרִיתִי
דיעזעס גאַנצע פאָלק? אָדער איך (עטוואַ) האַבע עס געבאָרען? דאַס דוא שפריכסט
אֵת כָּל־הָעָם הַזֶּה אִם־אָנֹכִי יְלִדְתִּיהוּ כִּי־תֹאמַר
צו מיר: טראַגע עס אין דיינען אַרמען, וויא דאַ טראָגט דער וואַרטער דען זייגלינג,
אֵלַי שָׂאֵהוּ בְחֵיקֶךָ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאֹמֵן אֶת־הַיֹּנֵק
אין 1) דאַס לאַנד היין, דאַס דוא צוגעשוואָרען זיינען עלטערן. וואָהער האַטטע איך
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתָיו׃ יג מֵאַיִן לִי
פלייש, צו געבען פיר דיעזעס גאַנצע פאָלק? דאַס זיא וויינען אום איך הער אונ'שפרעכן,
בָּשָׂר לָתֵת לְכָל־הָעָם הַזֶּה כִּי־יִבְכּוּ עָלַי לֵאמֹר
גיב אונס פלייש, דאַס וויר עססען. ניכט פערמאַג איך אַליין,
תְּנָה־לָּנוּ בָשָׂר וְנֹאכֵלָה׃ יד לֹא־אוּכַל אָנֹכִי לְבַדִּי
צו ערטראַגען דיעזעס גאַנצע פאָלק, וואַהרליך! צו טהייער איזט עס מיר! ווען אַבער
לָשֵׂאת אֶת־כָּל־הָעָם הַזֶּה כִּי כָבֵד מִמֶּנִּי׃ טו וְאִם־

*חסר א

1) בעדייטעט היער, האַנז שטיגנדע אל, וויא דיעזעס מאָט געפונדען ווירד.

אַלְזאָ דוא טהון ווילְלזט אירה, טאָדטע איך ליעבער1) ווען איך געפונדען האַבע
כָּכָה ׀ אַתְּ־עֹשֶׂה לִּי הָרְגֵנִי נָא הָרֹג אִם־מָצָאתִי
גנאַדע אין דיינען אויגען; דאַס ניכט איך זעהע איין אונגליק.
חֵן בְּעֵינֶיךָ וְאַל־אֶרְאֶה בְּרָעָתִי׃ פ
דאַ שפראַך דער עוויגע צו משה: פערזאַממלע מיר זיעבציג מאַן
טז וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה אֶסְפָה־לִּי שִׁבְעִים אִישׁ
אויז דען אָלטעזטען ישראל'ז וועלכע דוא קעננזט, דאַס זיא (זינד) דיא אָלטעזטען
מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי־הֵם זִקְנֵי
דעז פאָלקעז אונד זיינע בעאַמטען, אונד ניִם זיא (איט) צום שטיפטזצעלטע,
הָעָם וְשֹׁטְרָיו וְלָקַחְתָּ אֹתָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
דאַס זיא זיך היזשטעללען דאָרט נעבען דיר. איך קאָממע העראַב אונ' רעדע איט דיר
וְהִתְיַצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ׃ יז וְיָרַדְתִּי וְדִבַּרְתִּי עִמְּךָ
דאַזעלבזט, ווערדע אַבזאָנדערן פאָן דעם גייזטע, וועלכער אויף דיר
שָׁם וְאָצַלְתִּי מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ
אונ' ווערדע איהן לעגען אויף זיא, דאַמיט זיא טראַגען איט דיר אַן דער לאַסט דעז פאָלקעז.
וְשַׂמְתִּי עֲלֵיהֶם וְנָשְׂאוּ אִתְּךָ בְּמַשָּׂא הָעָם
אונד ניכט טראַגעזט דוא (זיא) אַללֵיין. אַבער צום פאָלקע זאַגע
וְלֹא־תִשָּׂא אַתָּה לְבַדֶּךָ׃ יח וְאֶל־הָעָם תֹּאמַר
האַלטעט אייך בערייט אויף מאָרגען, דאַ זאָללט איהר עזזען פלייש, דאַ איהר געווייִנט
הִתְקַדְּשׁוּ לְמָחָר וַאֲכַלְתֶּם בָּשָׂר כִּי בְּכִיתֶם
פאָר דען אָהרען דעז עוויגען אונ' געשפראָכען: ווער דאָך אונז צו עזזען געבע פלייש! וואַהרליך
בְּאָזְנֵי יְהֹוָה לֵאמֹר מִי יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר כִּי־
בעזזער2) האַטטען וויר עז אין מצרים! זאָ ווירד געבען דער עוויגע אייך פלייש,
טוֹב לָנוּ בְּמִצְרָיִם וְנָתַן יְהֹוָה לָכֶם בָּשָׂר
דאַס איהר עזזעט. ניכט איינען טאַג זאָללט איהר (עז) עזזען, אויך ניכט צוויא טאַגע
וַאֲכַלְתֶּם׃ יט לֹא יוֹם אֶחָד תֹּאכְלוּן וְלֹא יוֹמָיִם
אונד ניכט פינף טאַגע, אונד ניכט צעהן טאַגע, אונד ניכט צוואַנציג
וְלֹא ׀ חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרִים

1) הרגני הרג איזט שפראַכגעברויך אונ' ניכט איבערזעצבאַר. 2) טוב לנו, בעדייטעט וויא טוב היה לנו, וואָ דאַז היה איט נאַכשטעהענדעם לי אָדער לנו דאַז זיינוואָרט האַבען אויזדריקט.

טאגע; זאנדערן אויף איינען גאנצען מאנאט לאנג, ביז דאס עז הערויזגעהט אויז אייערר נאזע,
יוֹם׃ כ עַד ׀ חֹדֶשׁ יָמִים עַד אֲשֶׁר־יֵצֵא מֵאַפְּכֶם
אונד עז ווירד אייך צום עקעל, ווייל איהר פערשמעהעט האבט דען עוויגען,
וְהָיָה לָכֶם לְזָרָא יַעַן כִּֽי־מְאַסְתֶּם אֶת־יְהוָה
דער דא מיט אונטער אייך איז', האבט געוויינט פֿאָר איהם אונד געשפראָכען: וואָזו געשאַה
אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וַתִּבְכּוּ לְפָנָיו לֵאמֹר לָמָּה
דיעזעז, דאס וויר הערויזגינגען אויז מצרים ? דא זאגטע משה: זעכזמאל
זֶּה יָּצָאנוּ מִמִּצְרָיִם׃ כא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שֵׁשׁ
הונדערט טויזענד פֿוסגענגער איזט דאז פֿאָלק, וואָ איך בין אונטער דעסזעלבען,
מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלִי הָעָם אֲשֶׁר אָנֹכִי בְּקִרְבּוֹ
אונד דוא זאגסט, פֿלייש זאָלל איך געבען איהנען, דאס זיא עססען איינען מאָנאט לאנג!
וְאַתָּה אָמַרְתָּ בָּשָׂר אֶתֵּן לָהֶם וְאָכְלוּ חֹדֶשׁ יָמִים׃
עטווא שאָפֿע אָדער רינדער זאָללען געשלאַכטעט ווערדען איהנען, דאס עז הינרייכע פֿיר זיא;
כב הֲצֹאן וּבָקָר יִשָּׁחֵט לָהֶם וּמָצָא לָהֶם
אָדער זאָללע פֿישע דעז מעערעז זאָללען איינגעזאַממעלט ווערדען פֿיר זיא,
אִם אֶת־כָּל־דְּגֵי הַיָּם יֵאָסֵף לָהֶם
דאמיט עז הינרייכע איהנען?
וּמָצָא לָהֶם׃ פ
דא זאגטע דער עוויגע צו משה: עטווא דיא מאַכט דעז עוויגען איזט צו קורץ?
כג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲיַד יְהוָה תִּקְצָר
יעצט זאָללזט דוא זעהען אָב דיר צוטרעפֿפֿען ווירד איין וואָרט אָדער ניכט. עז גינג הינויז
עַתָּה תִרְאֶה הֲיִקְרְךָ דְבָרִי אִם־לֹא׃ כד וַיֵּצֵא
משה אונד רעדעטע צום פֿאָלקע דיא וואָרטע דעז עוויגען; דאַן פֿערזאַממעלטע ער
מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶל־הָעָם אֵת דִּבְרֵי יְהוָה וַיֶּאֱסֹף
זיעבציג מאַן פֿאָן דען עלטעזטען דעז פֿאָלקעז, אונד שטעללטע זיא הערום
שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד אֹתָם סְבִיבֹת
אום דאז צעלט. עז קאַם הערנאב דער עוויגע אין איינער וואָלקע, אונד רעדעטע
הָאֹהֶל׃ כה וַיֵּרֶד יְהוָה ׀ בֶּעָנָן וַיְדַבֵּר
צו איהם, נאַהם פֿאָן דעם גייזטע, וועלכער אויף איהם וואַר, אונד גאַב (עז)
אֵלָיו וַיָּאצֶל מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתֵּן

אויף דיא זיעבציג אַלטען מֶענער. אונד עז געשאַה, אַלז רוהעטע אויף איהנען

עַל־שִׁבְעִים אִישׁ הַזְּקֵנִים וַיְהִי כְּנוֹחַ עֲלֵיהֶם

דער גייזט, דאַ וויזזאַגטען זיא, אַבער ניכט פֿוהרען זיא פֿאָרט (דאַרין). עז בליעבען צוריק

הָרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסָפוּ׃ כו וַיִּשָּׁאֲרוּ

צוויא מענער אים לאַגער, דער נאַמע דעז איינען וואַר אלדד אונד דער נאַמע

שְׁנֵי־אֲנָשִׁים בַּמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד וְשֵׁם

דעז אַנדערן מידד, אונד עז רוהטע אויף איהנען דער גייזט, דען זיא וואַרען

הַשֵּׁנִי מֵידָד וַתָּנַח עֲלֵהֶם הָרוּחַ וְהֵמָּה

אונטער דען אויפֿגעשריעבענען, אַבער ניכט וואַרען זיא היניויסגעגאַנגען צום צעלט,

בַּכְּתֻבִים וְלֹא יָצְאוּ הָאֹהֱלָה

אונד זיא וויזזאַגטען אים לאַגער. דאַ ליעף איין קנאַבע, זאַגטע עז דעם משה,

וַיִּתְנַבְּאוּ בַּמַּחֲנֶה׃ כז וַיָּרָץ הַנַּעַר וַיַּגֵּד לְמֹשֶׁה

אונד שפראַך: אלדד אונד מידד וויזזאַגען אים לאַגער. דאַ פֿינג אַן

וַיֹּאמַר אֶלְדָּד וּמֵידָד מִתְנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה׃ כח וַיַּעַן

יהושע זאָהן נון׳ז, דיענער דעז משה זייט זיינער יוגענד, אונד שפראַך:

יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן מְשָׁרֵת מֹשֶׁה מִבְּחֻרָיו וַיֹּאמַר

איין הערר משה! פֿערוועהרע עז איהנען. עז זאַגטע אַבער צו איהם

אֲדֹנִי מֹשֶׁה כְּלָאֵם׃ כט וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה

עטוואַ אייפֿערזיכטיג ביזט דו אייגעטוועגען? אָ! ווער דאָך זיעס ווערדען דאַז גאַנצע פֿאָלק

הַמְקַנֵּא אַתָּה לִי וּמִי יִתֵּן כָּל־עַם

דעז עוויגען פראָפֿעטען! דאַס דאָך גאָבע דער עוויגע זיינען גייזט אויף זיא.

יְהוָה נְבִיאִים כִּי־יִתֵּן יְהוָה אֶת־רוּחוֹ עֲלֵיהֶם׃ שביעי

דאַן גינג צוריק משה אין דאַז לאַגער, ער אונד דיא אֶלטעזטען ישראל׳ז.

ל וַיֵּאָסֵף מֹשֶׁה אֶל־הַמַּחֲנֶה הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃

אונד איין ווינד נאָך הער פֿאָם עוויגען, אונד יאַגטע וואַכטעלן פֿאָן דעם מעערע

לא וְרוּחַ נָסַע מֵאֵת יְהוָה וַיָּגָז שַׂלְוִים מִן־הַיָּם

אונד ברייטעטע זיא אויז איבער דאַז לאַגער, איינע טאַגרייזע (ווייט) היער

וַיִּטֹּשׁ עַל־הַמַּחֲנֶה כְּדֶרֶךְ יוֹם כֹּה

אונד איינע טאַגרייזע (ווייט) דאַ, רינגז אום דאַז לאַגער הער, אונד צוויא עלען (האָך)

וּכְדֶרֶךְ יוֹם כֹּה סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה וּכְאַמָּתַיִם

איבר דער אָבערפֿלֶכע דער ערדע. דאַ מאַכטע זיך אויף דאַז פֿאָלק דיעזען גאַנצען טאַג

עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ׃ לב וַיָּקָם הָעָם כָּל־הַיּוֹם הַהוּא

אונד דיא גאַנצע נאַכט. אונד דען גאַנצען אָרגענדען טאַג, אונד זאַמעלטען

וְכָל־הַלַּיְלָה וְכֹל יוֹם הַמָּחֳרָת וַיַּאַסְפוּ אֶת־

דיא וואַכטעלן, דער וואָס ווענינגסטען בראַכטע, האַטטע געזאַמעלט צעהן חומר,

הַשְּׂלָו הַמַּמְעִיט אָסַף עֲשָׂרָה חֳמָרִים

אונד זיא בריטעטען זיך עז אויז 1), אום דאַז לאַגער הער. דאַז פֿלייש

וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שָׁטוֹחַ סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה׃ לג הַבָּשָׂר

וואַר נאָך צווישען איהרען צֶהנען, עהע עז נאָך פֿערצעהרט וואַר, דאַ דער צאָרן דעז עוויגען

עוֹדֶנּוּ בֵּין שִׁנֵּיהֶם טֶרֶם יִכָּרֵת וְאַף יְהוָה

ענטבראַננטע איבר דאַז פֿאָלק, דאַ שלוג דער עוויגע אונטער דעם פֿאָלק איינע נידערלאַגע,

חָרָה בָעָם וַיַּךְ יְהוָה בָּעָם מַכָּה

זעהר גראָס. דאַהער נאַננטע מאַן דען נאַמען דיעזעז אָרטעז:

רַבָּה מְאֹד׃ לד וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא

קברות התאוה 2) דען דאַזעלבזט האַטטע מאַן בעגראַבען דאַז פֿאָלק

קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה כִּי־שָׁם קָבְרוּ אֶת־הָעָם

דאַז לוסטערן וואַר. פֿאָן קברות התאוה צאָג דאַז פֿאָלק

הַמִּתְאַוִּים׃ לה מִקִּבְרוֹת הַתַּאֲוָה נָסְעוּ הָעָם

נאַך חצרות אונד זיא בליעבען צו חצרות.

חֲצֵרוֹת וַיִּהְיוּ בַּחֲצֵרוֹת׃ פ

אונד עז רעדעטע מרים אונד אהרן ווידער משה, וועגען

יב א וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמֹשֶׁה עַל־אֹדוֹת

דער פֿרויא אויז כוש, דיא ער גענאָממען; דען איינע פֿרויא אויז כוש

הָאִשָּׁה הַכֻּשִׁית אֲשֶׁר לָקָח כִּי־אִשָּׁה כֻשִׁית

האַטטע ער גענאָממען. אונד זיא שפּראַכען: עטוואַ נור אַלליין מיט משה האַט גערעדעט

לָקָח׃ ב וַיֹּאמְרוּ הֲרַק אַךְ־בְּמֹשֶׁה דִּבֶּר

דער עוויגע? עטוואַ ניכט אויך מיט אונז האַט ער גערעדעט? דיעז פֿערנאַהם דער עוויגע.

יְהוָה הֲלֹא גַּם־בָּנוּ דִבֵּר וַיִּשְׁמַע יְהוָה׃

---

1) וישטחו הייסט: זיא בריטעטען עז אויז דאַז נאַכשטעהענדע שטוח איזט שפּראַכגעברויך. 2) גראָבער דער לוסטערנהייט.

אָבער דער מאַן משה וואַר זעהר בעשיידען, מעהר אַלז אַללע מענשען, דיא אויף

ג וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו* מְאֹד מִכֹּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־

דער אָבערפֿלֶעכע דער ערדע זינד. עז זאַגטע דער עוויגע פּלֶעטצליך

פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ ס ד וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּתְאֹם

צו משה אונד צו אהרן אונד צו מרים: געהעט היניוז איהר דרייא

אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־מִרְיָם צְאוּ שְׁלָשְׁתְּכֶם

צום שטיפֿטזעלטע. אונד זיא גינגען היניוז אַללע דרייא. דאַ קאַם הערחב

אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלָשְׁתָּם׃ ס ה וַיֵּרֶד

דער עוויגע אין איינער וואָלקענזיילע, שטאַנד אַם איינגאַנגע דעז צעלטעז, אונד ריעף

יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֹד פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא

אהרן אונד מרים, זיא טראַטען הערפֿאָר בײדע. אונד ער שפראַך: פֿערנעהמעט

אַהֲרֹן וּמִרְיָם וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם׃ ו וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ־

וואָהל מיינע וואָרטע! ווען עז איזט איין פּראָפֿעט אייערעז גלייכען, איך, דער עוויגע,

נָא דְבָרָי אִם־יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם יְהוָה

(נור) אין איינעם געזיכטע איהם געבע איך מיך צו ערקעננען, אים טרוימע נור רעדע איך

בַּמַּרְאָה אֵלָיו אֶתְוַדָּע בַּחֲלוֹם אֲדַבֶּר־

מיט איהם. ניכט אַלזאָ איין קנעכט משה! (גלייכזאַם) אין איינעם גאַנצען הויזע

בּוֹ׃ ז לֹא־כֵן עַבְדִּי מֹשֶׁה בְּכָל־בֵּיתִי

איזט פֿערטרויט ער. (גלייכזאַם) מונד צו מונד רעדע איך מיט איהם, אונד זיכטבאַהרליך

נֶאֱמָן הוּא׃ ח פֶּה אֶל־פֶּה אֲדַבֶּר־בּוֹ וּמַרְאֶה

אונד ניכט אין רעטהזעלן, אונד דיא געשטאַלט דעז עוויגען שויעט ער; וויא מאָגט

וְלֹא בְחִידֹת וּתְמֻנַת יְהוָה יַבִּיט וּמַדּוּעַ

ניכט איהר געפֿירכטעט האַבט צו רעדען ווידער איינען קנעכט, ווידער משה?

לֹא יְרֵאתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדִּי בְמֹשֶׁה׃

עז ענטבראַננטע דער צאָרן דעז עוויגען איבער זיא, אונד ער מאַכטע זיך וועג.

ט וַיִּחַר־אַף יְהוָה בָּם וַיֵּלַךְ׃

אונד אַלז דיא וואָלקע געוויכען וואַר פֿאָם צעלטע, דאַ וואַר מרים אויזזעטציג

י וְהֶעָנָן סָר מֵעַל הָאֹהֶל וְהִנֵּה מִרְיָם מְצֹרַעַת

וויים וויא שנעע; עז וואַנדטע זיך אהרן צו מרים, אונד זיא וואַר אויזזעטציג.

כַּשָּׁלֶג וַיִּפֶן אַהֲרֹן אֶל־מִרְיָם וְהִנֵּה מְצֹרָעַת׃

*עניו קרי

דאַ שפּראַך אהרן צו משה: „איך ביטטע, איין הערר! ניכט דאָך רעכנע עז אַן
יא וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנִי אַל־נָא תָשֵׁת
אונז צור זינדע, דאַס וויר טהאָריכט געהאַנדעלט, אונד דאַס וויר געפעהלט האַבען.
עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ׃
ניכט דאָך לאַס זיא זיין וויא טאָדטע (געבורט), וואָ טאָן ווען זיא הערויסקאָממט
יב אַל־נָא תְהִי כַּמֵּת אֲשֶׁר בְּצֵאתוֹ
אויז אוטטערלייבע פערוועזט איזט דיא העלפטע איהרעז קאָרפּערז. עז טריע משה
מֵרֶחֶם אִמּוֹ וַיֵּאָכֵל חֲצִי בְשָׂרוֹ׃ יג וַיִּצְעַק מֹשֶׁה
צום עוויגען אונד שפּראַך: עוויגער! איך ביטטע! היילע דאָך זיא.
אֶל־יְהֹוָה לֵאמֹר אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ׃ פ מפטיר
עז זאַגטע אַבער דער עוויגע צו משה: ווען איהר פאַטער געשפּיען העטטע
יד וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאָבִיהָ יָרֹק יָרַק
אין איהר אַנגעזיכט, עטוואַ ניכט זיא זיך שאָמען ווירדע זיעבען טאַגע?
בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִכָּלֵם שִׁבְעַת יָמִים
זיא זאָלל פערשלאָססען בלייבען זיעבען טאַגע אויסערהאַלב דעז לאַגערז, אונד הערנאַך
תִּסָּגֵר שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחַר
ווערדע זיא ווידער אויפגענאָממען. עז בליעב פערשלאָססען מרים אויסרהאַלב דעז לאַגערז
תֵּאָסֵף׃ טו וַתִּסָּגֵר מִרְיָם מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
זיעבען טאַגע; אונד דאַז פאָלק ניכט לאָג אַב ביז ווידער אויפגענאָממען וואַר מרים.
שִׁבְעַת יָמִים וְהָעָם לֹא נָסַע עַד־הֵאָסֵף מִרְיָם׃
הערנאַך לאָג וועג דאַז פאָלק פאָן חצרות, אונד זיא לאַגערטען אין דער וויזטע
טז וְאַחַר נָסְעוּ הָעָם מֵחֲצֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר
פארן.
פָּארָן׃ פ

סדר שלח לך.

עז רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפּראַך: טיקקע אַב[1]
יג א וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב שְׁלַח־לְךָ
אַננער, דאַס זיא אויזקונדשאַפטען דאַז לאַנד כנען, וועלכעז איך
אֲנָשִׁים וְיָתֻרוּ אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר־אֲנִי

---

1) דאַז שלח לך איזט שפּראַכגעברויך וויא לך לך, אונד נור דעם זיננע נאַך איבערזעטצבאַר.

גיבט דען קינדערן ישראל. איינער איינען אמן פֿיר דען שטאם

נֹתֵן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמַטֵּה

זיינער פֿאמיליע טיקקעט אב, יעדען פֿירשטען (נאמליך) אונטער איהנען.

אֲבֹתָיו תִּשְׁלָחוּ כֹּל נָשִׂיא בָהֶם׃

עז זאנדטע אב, זיא, משה פֿאן דער וויסטע פארן, אויף בעפֿעהל

ג וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּארָן עַל־פִּי

דעז עוויגען; אללע אמננער, הייפטער דער קינדער ישראל וואַרען זיא.

יְהוָה כֻּלָּם אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃

דיעזעז זינד איהרע נאמען: פֿאם שטאמע ראובן, שמוע זאהן

ד וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם לְמַטֵּה רְאוּבֵן שַׁמּוּעַ בֶּן־

זכור'ז, פֿאם שטאמע שמעון, שפט, זאהן חורי'ז,

זַכּוּר׃ ה לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן שָׁפָט בֶּן־חוֹרִי׃

פֿאם שטאמע יהודה, כלב, זאהן יפנה'ז, פֿאם שטאמע

ו לְמַטֵּה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה׃ ז לְמַטֵּה

יששכר, יגאל, זאהן יוסף'ז, פֿאם שטאמע אפרים,

יִשָּׂשכָר יִגְאָל בֶּן־יוֹסֵף׃ ח לְמַטֵּה אֶפְרָיִם

הושע, זאהן נון'ז, פֿאם שטאמע בנימין, פלטי, זאהן

הוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן׃ ט לְמַטֵּה בִנְיָמִן פַּלְטִי בֶּן־

רפוא'ז, פֿאם שטאמע זבולן, גדיאל, זאהן סודי'ז,

רָפוּא׃ י לְמַטֵּה זְבוּלֻן גַּדִּיאֵל בֶּן־סוֹדִי׃

פֿאם שטאמע יוסף, (נאמליך) פֿאם שטאמע מנשה, גדי, זאהן סוסי'ז,

יא לְמַטֵּה יוֹסֵף לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה גַּדִּי בֶּן־סוּסִי׃

פֿאם שטאמע דן, עמיאל, זאהן גמלי'ז, פֿאם שטאמע

יב לְמַטֵּה דָן עַמִּיאֵל בֶּן־גְּמַלִּי׃ יג לְמַטֵּה

אשר, סתור, זאהן מיכאל'ז, פֿאם שטאמע נפתלי, נחבי,

אָשֵׁר סְתוּר בֶּן־מִיכָאֵל׃ יד לְמַטֵּה נַפְתָּלִי נַחְבִּי

זאהן ופסי'ז, פֿאם שטאמע גד, גאואל, זאהן מכי'ז.

בֶּן־וָפְסִי׃ טו לְמַטֵּה גָד גְּאוּאֵל בֶּן־מָכִי׃

דיעזעז זינד דיא נאמען דער אמננער, וועלכע אבגעשיקט האט משה

טז אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה

אויסצוקונדשאפטען דאס לאנד, אונד עס נאננטע משה דען הושע, זאהן
לָתוּר אֶת־הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בִּן
נון'ס יהושע. אלס אבשיקטע זיא משה אויסצוקונדשאפטען דאס
נוּן יְהוֹשֻׁעַ׃ יז וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לָתוּר אֶת־
לאנד כנען, דא זאגטע ער צו איהנען: געהעט היעראויף היער צור מיטטאגזייטע,
אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עֲלוּ זֶה בַּנֶּגֶב
אונד בעשטייגעט דען בערג, אונד בעזעהעט דאס לאנד, וואס
וַעֲלִיתֶם אֶת־הָהָר׃ יח וּרְאִיתֶם אֶת־הָאָרֶץ מַה־
עס זייא, אונד דאס פאלק, וועלכעס וואהנט דארין, אב שטארק עס זייא אדער שוואך,
הִוא וְאֶת־הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הֶחָזָק הוּא הֲרָפֶה
אבגעריכג עס זייא אדער צאהלרייך? אונד וויא דאס לאנד זייא, וואס עס
הַמְעַט הוּא אִם־רָב׃ יט וּמָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא
וואהנט דארין, אב גוט עס זייא אדער שלעכט? אונד וויא דיא שטאֶדטע זינד, וואס
יֹשֵׁב בָּהּ הֲטוֹבָה הִוא אִם־רָעָה וּמָה הֶעָרִים אֲשֶׁר־
עס וואהנט דארין, אב אין (אפפענען) לאגערן אדער אין פעסטונגען? אונד וויא
הוּא יוֹשֵׁב בָּהֵנָּה הַבְּמַחֲנִים אִם בְּמִבְצָרִים׃ כ וּמָה
דער באדען זייא, אב פעטט ער זייא אדער מאגער? אב עס זייא דארין געהאלץ, אדער
הָאָרֶץ הַשְּׁמֵנָה הִוא אִם־רָזָה הֲיֵשׁ־בָּהּ עֵץ אִם־
ניכט; ערקיהנעט אייך אויך, אונד נעהמעט פאן דער פרוכט דעס לאנדעס.
אַיִן וְהִתְחַזַּקְתֶּם וּלְקַחְתֶּם מִפְּרִי הָאָרֶץ
(דיא טאגע וואררען עבען דיא טאגע דער ערסטען ווייטרויבען.) זיא גינגען היניויף
וְהַיָּמִים יְמֵי בִּכּוּרֵי עֲנָבִים׃ שני כא וַיַּעֲלוּ
אונד אונטערזוכטען דאס לאנד, פאן דער וויסטע צין ביס רחוב, וואו מאן קאממט
וַיָּתֻרוּ אֶת־הָאָרֶץ מִמִּדְבַּר־צִן עַד־רְחֹב לְבֹא
נאך חמת. דאן גינגען זיא היניויף אויף דיא מיטטאגזייטע אונד מאן קאם ביס חברון,
חֲמָת׃ כב וַיַּעֲלוּ בַנֶּגֶב וַיָּבֹא עַד־חֶבְרוֹן
וואו דארט אחימן, ששי אונד תלמי וואררען קינדער דעס ענק, (חברון וואר
וְשָׁם אֲחִימַן שֵׁשַׁי וְתַלְמַי יְלִידֵי הָעֲנָק וְחֶבְרוֹן
זיעבען יאהר ערבויעט פאר צוען אין מצרים.) זיא קאמען
שֶׁבַע שָׁנִים נִבְנְתָה לִפְנֵי צֹעַן מִצְרָיִם׃ כג וַיָּבֹאוּ

(ביז צו דעם) טהאַל אשכול, אונד שניטטען אַב פֿאָן דאַ איינע רעבע

עַד־נַחַל אֶשְׁכֹּל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוֹרָה

זאַמט איינער טרויבע וויינבעערען, אונד טרוגען זיא אויף איינער שטאַנגע מיט איינאַנדער

וְאֶשְׁכּוֹל עֲנָבִים אֶחָד וַיִּשָּׂאֻהוּ בַמּוֹט בִּשְׁנָיִם

אויך פֿאָן דען גראַנאַט־עֶפּפֿעלן אונד פֿאָן דען פֿייגען. דיעזען אָרט

וּמִן־הָרִמֹּנִים וּמִן־הַתְּאֵנִים׃ כד לַמָּקוֹם הַהוּא

נאַננטע מאַן נחל אשכול1), אום ווילען דער טרויבע, וועלכע

קָרָא נַחַל אֶשְׁכּוֹל עַל־אֹדוֹת הָאֶשְׁכּוֹל אֲשֶׁר־

אַבגעשניטטען האַבען פֿאָן דאָרט דיא קינדער ישראל. זיא קעהרטען צוריק

כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כה וַיָּשֻׁבוּ

פֿאָן דער אונטערזוכונג דעז לאַנדעז, נאַך פֿערלויף פֿאָן פֿירציג טאַגען. זיא גינגען,

מִתּוּר הָאָרֶץ מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם׃ כו וַיֵּלְכוּ

אונד בייא אהרן אונד בייא משה בייא אַנלאַנגטען זיא אונד אַן:

וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־

דער גאַנצען געמיינדע דער קינדער ישראל אין דער וויזטע פארן,

כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר פָּארָן

אין קדש, בראַכטען זיא צוריק איהנען אַנטוואָרט אונד דער גאַנצען געמיינדע,

קָדֵשָׁה וַיָּשִׁיבוּ אֹתָם דָּבָר וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה

אונד צייגטען איהנען דיא פֿרוכט דעז לאַנדעז. ערצעהלטען איהם2)

וַיַּרְאוּם אֶת־פְּרִי הָאָרֶץ׃ כז וַיְסַפְּרוּ־לוֹ

אונד שפראַכען: וויר זינד געקאָממען אין דאַז לאַנד, וואָ דוא אונז געשיקט האַסט

וַיֹּאמְרוּ בָּאנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ

אויך איבערפֿליעסענד פֿאָן מילך אונד האָניג איזט עז, אונד דיעזעז איזט זיינע פֿרוכט,

וְגַם זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ הִוא וְזֶה־פִּרְיָהּ׃

נור דאַס מאָכטיג איזט דאַז פֿאָלק, וועלכעז וואָהנט אין דעם לאַנדע,

כח אֶפֶס כִּי־עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ

אונד דיא שטאֶדטע (זעהר) פֿעזט אונד זעהר גראָס זינד; אונד אויך קינדער דעז ענק

וְהֶעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם־יְלִדֵי הָעֲנָק

1) דאַז טרויבענטהאַל. 2) דעם משה.

האבען וויר געזעהען דארט. עמלק וואהנט אים מיטטאגליכען לאנדע,

רָאִינוּ שָׁם׃ כט עֲמָלֵק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב

אונד דער חתי אונד דער יבוסי אונד דער אמורי וואהנען אויף דעם געבירגע

וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב בָּהָר

אונד דער כנעני וואהנט אן דעם מעערע אונד אן דער זייטע דעס ירדן.

וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל־הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן׃

נור שטיללטע כלב דאס פאלק געגען משה, אונד שפראך:

ל וַיַּהַס כָּלֵב אֶת־הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר

וויר ווערדען וואהל הינויף געהן 1), אונד ווערדען עס בעזיטץ נעהמען עס, דען וויר קאננען

עָלֹה נַעֲלֶה וְיָרַשְׁנוּ אֹתָהּ כִּי־יָכוֹל

עס בעצווינגען. אבער דיא מאננער, דיא הינויף געגאנגען ווארען מיט איהם,

נוּכַל לָהּ׃ לא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עָלוּ עִמּוֹ

זאגטען: ניכט ווערדען וויר קאננען הינויף געהען צו דיעזעם פאלקע, דען

אָמְרוּ לֹא נוּכַל לַעֲלוֹת אֶל־הָעָם כִּי

מאכטיגער איזט עס אלז וויר. אויך בראכטען זיא אויז איבלע רעדע פאן דעם לאנדע,

חָזָק הוּא מִמֶּנּוּ׃ לב וַיֹּצִיאוּ דִּבַּת הָאָרֶץ

וואס זיא אויסגעקונדשאפטעט עס, ביא דען קינדערן ישראל, אינדעם זיא שפראכען:

אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

דאס לאנד, וואס וויר דורכגערייזט זינד דארין, אום צו אונטערזוכען עס, איין לאנד

הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָהּ לָתוּר אֹתָהּ אֶרֶץ

דאס אויפרייבט זיינע איינוואהנער איזט עס; אבוואהל אללעס פאלק, וועלכעס וויר געזעהען

אֹכֶלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִוא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־רָאִינוּ

דארין, מאננער זינד פאן גראסער שטאטור. דען דארט זאהען וויר

בְתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מִדּוֹת׃ לג וְשָׁם רָאִינוּ אֶת־

דיא ריעזען, קינדער דעס ענק, פאן דעם ריעזענגעשלעכטע, דא ווארען וויר

הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲנָק מִן־הַנְּפִלִים וַנְּהִי

אין אונזערן אויגען וויא היישרעקקען, אונד זא ווארען וויר עס אויך געוויס אין איהרען אויגען.

בְעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם׃

1) נעלה הייסט: וויר ווערדען הינויף געהען; דאס פארשטעהענדע עלה איזט שפראכגעברויך, עבען זא איזט עס מיט יכול נוכל.

דאַ ערהאָב זיך דיא גאַנצע געמיינדע, זיא טריען לויט

יד א וַתִּשָּׂא כָּל־הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם

אונד עס וויינטע דאָס פאָלק אין דערזעלבען נאַכט. עס מורמעלטען איבער משה

וַיִּבְכּוּ הָעָם בַּלַּיְלָה הַהוּא׃ ב וַיִּלֹּנוּ עַל־מֹשֶׁה

אונד איבער אהרן גאַנצע קינדער ישראל, אונד שפראַכען צו איהנען דיא גאַנצע

וְעַל־אַהֲרֹן כֹּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם כָּל־

געמיינדע: ווען ווער דאָך געשטאָרבען וועֽרען אים לאַנדע מצרים, אָדער

הָעֵדָה לוּ־מַתְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אוֹ

אין דיעזער וויסטע ווען דאָך ווער שטירבען! ווארום אַבער דער עווינע ברינגט

בַּמִּדְבָּר הַזֶּה לוּ־מָתְנוּ׃ ג וְלָמָה יְהוָה מֵבִיא

אונס אין דיעזעס לאַנד, צו פאַללען דורך דאָס שווערט?—אונזערע וייבער

אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לִנְפֹּל בַּחֶרֶב נָשֵׁינוּ

אונד אונזערע קינדער ווערדען צור בייטע. עטוואַ ניכט בעססער וועֽרע עס פיר אונס

וְטַפֵּנוּ יִהְיוּ לָבַז הֲלוֹא טוֹב לָנוּ

צוריק צו קעהרען נאָך מצרים? זיא שפראַכען איינער צום אַנדערן:

שׁוּב מִצְרָיְמָה׃ ד וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו

ויר וואָללען אונס וועהלען איין אָבערהויפט, אונד וואָללען צוריקקעהרען נאָך מצרים.

נִתְּנָה רֹאשׁ וְנָשׁוּבָה מִצְרָיְמָה׃

דאַ פיעלען משה אונד אהרן אויף איהר אַנגעזיכט פאָר דער גאַנצען

ה וַיִּפֹּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָּל־

פערזאַממלונג דער געמיינדע דער קינדער ישראל. אונד יהושע זאָהן נון'ז

קְהַל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ו וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן

אונד כלב זאָהן יפנה'ז, אויך פאָן דענען דיא אויסגעקונדשאַפטעט דאַס לאַנד,

וְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה מִן־הַתָּרִים אֶת־הָאָרֶץ

צעררייסען איהרע קליידער; זיא שפראַכען צו דער גאַנצען געמיינדע

קָרְעוּ בִּגְדֵיהֶם׃ ז וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עֲדַת

דער קינדער ישראל אונד זאַגטען: דאַס לאַנד, וואָס ווער דורך גערייזט זינד דאַרין,

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָהּ

אום צו אונטערזוכען עס, גוט איזט דיעזעס לאַנד, אויסגעצייכנעט זעהר.

לָתוּר אֹתָהּ טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד׃ שלישי

ווען גאָט געפאַללען האַט אַן אונז דער עוויגע, ווירד ער הינבריגגען אונז אין

ח אִם־חָפֵץ בָּנוּ יְהוָה וְהֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־

דיעזעס לאַנד, אונד ווירד עס אייגגעבען אונז; איין לאַנד, וועלכעס

הָאָרֶץ הַזֹּאת וּנְתָנָהּ לָנוּ אֶרֶץ אֲשֶׁר־

מיט איבערפליעסענד פאָן מילך אונד האָניג. נור ווידער דען עוויגען ניכט

הִוא זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ ט אַךְ בַּיהוָה אַל־

ווידערשפּענסטיג זייד, דאַן איהר ניכט זו פירכטען ברויכט דאַס פאָלק דעס לאַנדעס; דען

תִּמְרֹדוּ וְאַתֶּם אַל־תִּירְאוּ אֶת־עַם הָאָרֶץ כִּי

אונזערע שפּייזע זינד זיא 1), געוויכען איזט איהר שוטץ פאָן איהנען אונד דער עוויגע

לַחְמֵנוּ הֵם סָר צִלָּם מֵעֲלֵיהֶם וַיהוָה

איזט מיט אונז, ניכט ברויכט איהר זו פירכטען זיא. דאַ אונטעררעדעטע זיך דיא גאַנצע

אִתָּנוּ אַל־תִּירָאֻם׃ י וַיֹּאמְרוּ כָּל־

געמיינדע, זו שטייניגען זיא מיט שטיינען; דיא העררליכקייט דעס עוויגען

הָעֵדָה לִרְגּוֹם אֹתָם בָּאֲבָנִים וּכְבוֹד יְהוָה

ערשיען (מינדעס) אים שטיפטזעלטע פאָר אַללען קינדערן ישראל.

נִרְאָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ

עס זאַגטע דער עוויגע צו משה: וויא לאַנגע זאָלל איך ערלידען

יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אָנָה יְנַאֲצֻנִי

דיעזעס פאָלק? אונד וויא לאַנגע ניכט ווערדען זיא גלויבען אַן איך, בייא אַללען

הָעָם הַזֶּה וְעַד־אָנָה לֹא־יַאֲמִינוּ בִי בְּכֹל

דען צייכען, דיא איך געטהאַן האַבע אונטער איהם? איך וויל עס שלאַגען

הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ׃ יב אַכֶּנּוּ

דורך דיא פעסט, אונד וויל עס אויפרייבען, אונד וויל מאַכען דיך צו איינעם פאָלקע

בַדֶּבֶר וְאוֹרִשֶׁנּוּ וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ לְגוֹי־

גרעסער אונד מעכטיגער אַלס יענעס. דאַ זאַגטע משה צום עוויגען

גָּדוֹל וְעָצוּם מִמֶּנּוּ׃ יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה

ווען עס הערען ווערדען דיא מצרים, וואָ דוא העראויף געבראַכט האַסט דורך דיינע מאַכט

וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי־הֶעֱלִיתָ בְכֹחֲךָ

---

1) ד"ה וויר קאָננען זיא זאָ לייכט פערניכטען, וויא מאַן שפּייזע פערצעהרט

דיעזעז פאָלק אויז יענער מיטטע, דאַ ווערדען זיא שפרעכען צו

אֶת־הָעָם הַזֶּה מִקִּרְבּוֹ׃ יד וְאָמְרוּ אֶל־

דעם בעוואָהנער דיעזעז לאַנדעז, דאַ זיא געהאָרט האַבען, דאַס דוא, עוויגער, ביזט

יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת שָׁמְעוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה

מיטטען אונטער דיעזעם פאָלקע, דאַס דען אויגען זיכטבאַר דוא ערשיינזט, עוויגער,

בְּקֶרֶב הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר־עַיִן בְּעַיִן נִרְאָה ׀ אַתָּה יְהוָה

אונד דיינע וואָלקע שטעהט איבער איהנען, אונד אין איינער וואָלקענזיילע דוא הערגעהזט

וַעֲנָנְךָ עֹמֵד עֲלֵהֶם וּבְעַמֻּד עָנָן אַתָּה הֹלֵךְ

פאָר איהנען דעז טאַגעז, אונד אין איינער פייערזיילע דעז נאַכטז,

לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבְעַמּוּד אֵשׁ לָיְלָה׃

ווירזט איינען (אייכליגען) אַהן, דיעזעז פאָלק אונד נון דוא טאָדטעזט

טו וְהֵמַתָּה אֶת־הָעָם הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד

דאַ ווערדען שפרעכען דיא פעלקער, דיא געהאָרט האַבען דיינען רוף,

וְאָמְרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעֲךָ

אונד זאַגען: ווייל ניכט פערמאָגענד (וואַר) דער עוויגע צו ברינגען

לֵאמֹר׃ טז מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת יְהוָה לְהָבִיא

דיעזעז פאָלק אין דאַז לאַנד, דאַז ער צוגעשוואָרען איהנען,

אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לָהֶם

דאַרום האַט ער זיא געשלאַכטעט אין דער וויסטע. נאָ! יעטצט לאַס גראָס זיך צייגען,

וַיִּשְׁחָטֵם בַּמִּדְבָּר׃ וְעַתָּה יִגְדַּל־

(איך ביטטע!) דיא קראַפט גאָטטעז, וויא דוא גערעדעט האַזט, אונד געזאַגט:

נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃

דער עוויגע איזט לאַנגמיטהיג אונד פאָן גראָסער גנאַדע, פערצייהעט פערברעכען

יח יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד נֹשֵׂא עָוֹן

אונד מיססעטהאַט, לאַסט אַבער ניכט אונגעשטראַפט, זוכט היים פערברעכען דער פאַטער

וָפָשַׁע וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת

אַן קינדערן, אַן דעם דריטטען אונד אַן דעם פיערטען געשלעכטע.

עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים׃

---

1) דאַ נעמליך דיינע גנאַדע וואונדערליך איזט. *י׳ רבתי

פערגיב דאָך דיזע מיססעטהאַט דיעזעס פאָלקעס נאַך דער גראָססע דיינער גנאַדע,

יט סְלַח־נָא לַעֲוֺן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ

זאָ ווי דוא נאַכזיכט האַטטעסט מיט דיעזעם פאָלקע פאָן מצרים אויס ביז

וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־

יעטצט. דאַ שפּראַך דער עוויגע: איך פערציהע נאַך דיינען וואָרטען.

הֵנָּה׃ כ וַיֹּאמֶר יְהוָה סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃ רביעי

אַבער, זאָ וואַהר איך לעבע, אונד זאָ וואַהר פאָלל איזט פאָן דער הערליכקייט

כא וְאוּלָם חַי־אָנִי וְיִמָּלֵא כְבוֹד־

דעס עוויגען דיזע גאַנצע ערדע, דאַס אַללע דיזע מֶננער

יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ׃ כב כִּי כָל־הָאֲנָשִׁים

וועלכע זעהען מיינע הערליכקייט אונד מיינע צייכען, דיא איך געטהאַן האַבע

הָרֹאִים אֶת־כְּבֹדִי וְאֶת־אֹתֹתַי אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי

אין מצרים אונד אין דער וויסטע, אונד פערזוכט האַבען איך, יעטצט שאָן צעהנמאַל,

בְמִצְרַיִם וּבַמִּדְבָּר וַיְנַסּוּ אֹתִי זֶה עֶשֶׂר פְּעָמִים

אונד מיך ניכט געהאָרכען מיינער שטיממע; דאַס ניכט זיא זעהען זאָללען

וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי׃ כג אִם־יִרְאוּ אֶת־

דאַז לאַנד, דאַס איך צוגעשוואָרען איהרען עלטערן. יאַ, אַללע דיא איך ערצירנען

הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתָם וְכָל־מְנַאֲצַי

ניכט זאָללען זיא עס זעהען. אַבער מיין קנעכט כלב, וויל עס וואַהר

לֹא יִרְאוּהָ׃ כד וְעַבְדִּי כָלֵב עֵקֶב הָיְתָה

איין אַנדערער גייסט אין איהם, אונד ער פאָללקאָממען נאַכשטרעבט נאַך מיר,

רוּחַ אַחֶרֶת עִמּוֹ וַיְמַלֵּא אַחֲרָי

זאָ וויל איך איהן ברינגען אין דאַז לאַנד, וואָ ער געקאָממען דאַהין,

וַהֲבִיאֹתִיו אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בָּא שָׁמָּה

אונד זיינען נאַכקאָממען זאָלל ער עס פערערבען. דער עמלקי אונד דער כנעני,

וְזַרְעוֹ יוֹרִשֶׁנָּה׃ כה וְהָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי

זיטצט אים טהאַלע, מאָרגען ווענדעט אייך, אונד ציעהעט צוריק נאַך דער וויסטע,

יוֹשֵׁב בָּעֵמֶק מָחָר פְּנוּ וּסְעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּר

דען וועג נאַך דעם שילפמעער.

דֶּרֶךְ יַם־סוּף׃ פ

פערנער רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד צו אהרן, אונד שפראך: וויא

כו וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: כז עד־

לאַנגע1) דיעזער בעזען געמיינדע? דאַס זיא מורדען ערדעגען ווידער מיך,

מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי

דיא קלאַגען דער קינדער ישראל, דיא זיא אונס מורדען בראַכטען ווידער מיך,

את־תלנות בני ישראל אשר המה מלינים עלי

האַבע איך (וואָהל) געהאָרט: זאַגע איהנען: זאָ וואַהר איך לעבע! שפריכט דער עוויגע,

שמעתי: כח אמר אלהם חי־אני נאם־יהוה

דאַס2) וויא איהר געראַדעט האַבט פאָר איינען אָהרען, זאָ ווילל איך טהון איך.

אם־לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם:

אין דיעזער וויסטע זאָללען היגפאַללען איירע לייכנאַמע או׳ אַלל איירע געמוסטערטען,

כט במדבר הזה יפלו פגריכם וכל־פקדיכם

נאַך איירער גאַנצען אַנצאַהל, פאָן צוואַנציג יאַהרען אונד דאַריבער, דיא

לכל־מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר

איהר קלאַגען ערדעגט האַבט ווידער מיך. דאַס ניכט איהר קאָממען זאָללט אין דאַז לאַנד,

הלינתם עלי: ל אם־אתם תבאו אל־הארץ

וועלכעס איך ערהאָבען האַבע איינע האַנד3), וואָהנען צו לאַססען איך דאַרין,

אשר נשאתי את־ידי לשכן אתכם בה

זאָנדערן נור כלב, זאָהן יפנה׳ס אונד יהושע, זאָהן נון׳ס: אונד איירע קינדער

כי אם־כלב בן־יפנה ויהושע בן־נון: לא וטפכם

וואָ איהר געזאַגט האַבט, צור בייטע ווערדען זיא, איך ווערדע היגבריגגען זיא,

אשר אמרתם לבז יהיה והבאתי אתם

זיא זאָללען קעננען דאַז לאַנד, וואָ איהר איספאַללען האַטטעט דאַראַן.

וידעו את־הארץ אשר מאסתם בה:

איירע לייכנאַמע אַבער זאָללען היגפאַללען אין דיעזער וויסטע, אויך איירע קינדער

לב ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: לג ובניכם

זאָללען זיין הערום וואַנדערנד אין דער וויסטע פיערציג יאַהרע, אונד זאָללען ביסען

יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את־

1) זאָלל עס אונבעשטיממט בלייבען. 2) אם לא בייא איינעם שוואור, איסט איינע בעטהייערונג. 3) ד״ה בעטהייערט האַבע.

מייערן אבפאללן, ביז פערניכטעט זינד אייערע לייכנאמע אין דער וויסטע. נאך אנצאהל

זְנוּתֵיכֶם עַד־תֹּם פִּגְרֵיכֶם בַּמִּדְבָּר׃ לד בְּמִסְפַּר

דער טאגע, וואָ איהר אונטערזוכט האבט דאס לאנד, פיערציג טאגע נעמליך,

הַיָּמִים אֲשֶׁר־תַּרְתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם

אלזא איינן טאג גערעכנעט אויף איין יאהר, יא איינן טאג אויף איין יאהר, זאללט איהר טראגן

יוֹם לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה תִּשְׂאוּ אֶת־

אייערע שטראפען, אלזא פיערציג יאהרע; אונד זאללט ערפאהרען איינע ענטפערנונג)1.

עֲוֺנֹתֵיכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה וִידַעְתֶּם אֶת־תְּנוּאָתִי׃

איך, דער עוויגע, האבע גערעדעט; ניכט אנדערז! דיעזעז ווערדע איך טהון

לה אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא ׀ זֹאת אֶעֱשֶׂה

דיעזער גאנצען בעזען געמיינדע, דיא זיך פערזאממעלטען ווידער איך;

לְכָל־הָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת הַנּוֹעָדִים עָלָי

אין דיעזער וויסטע זאללען זיא פערגעהען, אונד דא זאללען זיא שטערבען. דיא מעננער,

בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתַּמּוּ וְשָׁם יָמֻתוּ׃ לו וְהָאֲנָשִׁים

וועלכע געשיקט האט משה, צו אונטערזוכען דאז לאנד, אונד דיא צוריקגעקעהרט וואַרען,

אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה לָתוּר אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ

אונד מוררען מאכטען דאריבער דיא גאנצע געמיינדע, אויזצובריגגען נאכרעדע איבער

וַיִּלֹּנוּ* עָלָיו אֶת־כָּל־הָעֵדָה לְהוֹצִיא דִבָּה עַל־

דאז לאנד, עז שטארבען דיא מעננער, דיא אויזבראכטען איבלע נאכרעדע פאן דעם לאנדע

הָאָרֶץ׃ לז וַיָּמֻתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצִאֵי דִבַּת־הָאָרֶץ

פלעטצליך, דורך איינע פלאגע פאר דעם עוויגען. אבער יהושע, זאהן נון'ז, אונד כלב,

רָעָה בַּמַּגֵּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ לח וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וְכָלֵב

זאהן יפנה'ז, בליעבען לעבען פאן דיעזען מעננערן, וועלכע גינגען צו אונטערזוכען

בֶּן־יְפֻנֶּה חָיוּ מִן־הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַהֹלְכִים לָתוּר

דאז לאנד. אלז דא רעדעטע משה דיעזע ווארטע

אֶת־הָאָרֶץ׃ לט וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

צו אללען קינדערן ישראל, דא בעטריבטע זיך דאז פאלק זעהר. זיא שטאנדען אויף

אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם מְאֹד׃ מ וַיַּשְׁכִּמוּ

*וילינו קרי

1) וואז עז נעמליך זייא, ווען איך אייך מיין אויגענמערק ענטציעהע.

פריה, או' וואָללטען הינויפשטייגן נור שפיטצע דעז בערגעז או' שפראַכען: היער זינד וויר

בבקר ויעלו אל־ראש־ההר לאמר הננו

וויר וואָללען הינויפגעהען צו דעם אָרטע, וועלכען גאָטט געזאַגט האַט דער עוויגע. וואַהרליך

ועלינו אל־המקום אשר־אמר יהוה כי

וויר האַבען געזינדיגט. עז זאַגטע אַבער משה: וואַרום דיעס, דאַס איהר איבערטרעטעט

חטאנו: מא ויאמר משה למה זה אתם עברים

דען בעפעהל דעז עוויגען? עז ניכט וויר געלינגען. ניכט געהעט הינויף, דען

את־פי יהוה והוא לא תצלח: מב אל־תעלו כי

ניכט איזט דער עוויגע אונטער אייך, דאַמיט ניכט איהר געשלאַגען ווערדעט פאָר

אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני

אייערן פיינדען. דען דער עמלקי אונד דער כנעני זינד דאָרט פאָר אייך,

איביכם: מג כי העמלקי והכנעני שם לפניכם

אונד איהר ווערדעט פאַללען דורך דאַז שווערט; דען וויל איהר אַבגעוויכען זייד פאָן

ונפלתם בחרב כי־על־כן שבתם מאחרי

דעם עוויגען, ניכט ווירד זיין דער עוויגע איט אייך. אַבער זיא ערדרייזטעטען זיך

יהוה ולא־יהיה יהוה עמכם: מד ויעפלו

הינויפצוזטייגען אויף דיא שפיטצע דעז בערגעז; אונד דיא בונדעזלאַדע דעז עוויגען

לעלות אל־ראש ההר וארון ברית־יהוה

אונד משה וויכען ניכט אויז דער איטטע דעז לאַגערז. דאַ קאַם הערונטער

ומשה לא־משו מקרב המחנה: מה וירד

דער עמלקי או' דער כנעני, וועלכער וואָהנטע אויף דיעזעם בערגע, אונד זיא שלוגען זיא,

העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכום

אונד הויעטען זיא (ניעדער) ביז גען חרמה1).

ויכתום עד־החרמה: פ

עז רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפראַך: רעדע צו

טו א וידבר יהוה אל־משה לאמר: ב דבר אל־

דען קינדערן ישראל אונד זאַגע איהנען: ווען איהר קאָממען ווערדעט אין דאַז לאַנד

בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל־ארץ

---

1) נאַמע איינער שטאַדט, אַנדייטענד דיא דאָרטיגע פערניכטונג.

אייערער וואָהנונג, דאַז איך איינגעבע אייך, אונד איהר וואָלט בערייטען
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם׃ ג וַעֲשִׂיתֶם
איין פייעראָפּפער דעם עוויגן, איין גאַנצאָפּפער אָדער איין אַההאָפּפער, צו וויהן איין געלובדע,
אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלָה אוֹ־זֶבַח לְפַלֵּא־נֶדֶר
אָדער איינע פרייאוויליגע גאַבע, אָדער אַן אייערן פעסטען, אום צו בערייטען איינען גערוך
אוֹ בִנְדָבָה אוֹ בְּמֹעֲדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת רֵיחַ
אַנגענעהם דעם עוויגן. פאָם רינדפיעה אָדער פאָם קליינפיעה: זאָל דער דאַרברינגען
נִיחֹחַ לַיהוָה מִן־הַבָּקָר אוֹ מִן־הַצֹּאן׃ ד וְהִקְרִיב
דער, וועלכר אָפּפערט זיין אָפּפער דעם עוויגן, איינע אָפּפערגאַבע פֿיינן מעהלז איין צעהנטל
הַמַּקְרִיב קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִנְחָה סֹלֶת עִשָּׂרוֹן
איינגעריהרט אין איינעם פיערטעל הין אֶל; אונד וויין צום טראַנקאָפּפער איין פירטעל
בָּלוּל בִּרְבִעִית הַהִין שָׁמֶן׃ ה וְיַיִן לַנֶּסֶךְ רְבִיעִית
הין זאָלסט דוא היכצו טהון בייא דעם גאַנצאָפּפער אָדער בייא דעם אַההאָפּפער,
הַהִין תַּעֲשֶׂה עַל־הָעֹלָה אוֹ לַזָּבַח
פיר איין יעדעז טאָף. אַבער בייא איינעם ווידדער, זאָלסט דוא היכצוטהע
לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד׃ ו אוֹ לָאַיִל תַּעֲשֶׂה
איינע אָפּפערגאַבע פֿיינן מעהלז צוויא צעהנטעל איינגעריהרט אין אֶל
מִנְחָה סֹלֶת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
אין דריטטעל הין. אויך וויין צום טראַנקאָפּפער איין דריטטיל הין
שְׁלִשִׁית הַהִין׃ ז וְיַיִן לַנֶּסֶךְ שְׁלִשִׁית הַהִין
זאָלסט דוא דאַרברינגען צום אַנגענעהמען גערוך דעם עוויגען. אונד ווען
תַּקְרִיב רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃ חמישי ח וְכִי־
דוא אַלבען ווירסט איין יונגעז רינד צום גאַנצאָפּפער אָדר אַההאָפּפער, צו וויהן איין געלובדע
תַעֲשֶׂה בֶן־בָּקָר עֹלָה אוֹ־זָבַח לְפַלֵּא־נֶדֶר
אָדער פריידענאָפּפער, דעם עוויגען. זאָ ברינגט מאַן נעבזט דעם יונגען רינד
אוֹ־שְׁלָמִים לַיהוָה׃ ט וְהִקְרִיב עַל־בֶּן־הַבָּקָר
איינע אָפּפערגאַבע פאָן פֿיינעם מעהל, דרייא צעהנטעל, איינגעריהרט אין אֶל
מִנְחָה סֹלֶת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן
אין איינען האַלבען הין. אויך וויין ברינגט דוא דאַר צום טראַנקאָפּפער איינען האַלבען הין
חֲצִי הַהִין׃ י וְיַיִן תַּקְרִיב לַנֶּסֶךְ חֲצִי הַהִ

אײן פֿייערָאפּפֿער פֿום אַנגענעהמען גערוך דעם עוויגען. זָא זָאלל געשעהען

אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃ יא כָּכָה יֵעָשֶׂה

ביא איינעם יעדען אָקסען, אָדער ביא איינעם יעדען ווידדער, אָדער ביא איינעם לאַם

לַשּׁוֹר הָאֶחָד אוֹ לָאַיִל הָאֶחָד אוֹ־לַשֶּׂה

אונטער דען שאַפֿען אָדר אונטער דען ציעגן. נאַך אַנצאַהל דער שטיקע דיא איהר בערייטעט,

בַכְּבָשִׂים אוֹ בָעִזִּים׃ יב כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ

זָא זָאללט איהר בערייטן ביא איינעם יעדען נאַך איהרער בעשטימטען צאַהל. יעדר איינהיימישע

כָּכָה תַּעֲשׂוּ לָאֶחָד כְּמִסְפָּרָם׃ יג כָּל־הָאֶזְרָח

טהוע זָא מיט דיעזען (אָפּפֿערן), דאַרצובריגגען איין פֿייערָאפּפֿער פֿום גערוך

יַעֲשֶׂה־כָּכָה אֶת־אֵלֶּה לְהַקְרִיב אִשֵּׁה רֵיחַ־

אַנגענעהם, דעם עוויגען. אונד ווען זיך ניעדערלאֶסט ביא אייך איין פֿרעמדער, אָדער

נִיחֹחַ לַיהוָה׃ יד וְכִי־יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר אוֹ

ווער אונטער אייך[1]) ביא איירן נאַכקאָממען, אונ' ער וויל בערייטען איין פֿייערָאפּפֿער

אֲשֶׁר־בְּתוֹכְכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה אִשֵּׁה

פֿום אַנגענעהמען גערוך, דעם עוויגען; וויא איהר פֿערפֿאַהרעט, זָא מוס ער פֿערפֿאַהרען.

רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כֵּן יַעֲשֶׂה׃

דיא פֿערזאַממלונג האַט איינערלייא געזעטץ, פֿיר אייך וויא פֿיר דען פֿרעמדלינג,

טו הַקָּהָל חֻקָּה אַחַת לָכֶם וְלַגֵּר

דער זיך ניעדערלאֶסט. איין געזעטץ אויף עוויג, זייא עס ביא איירען נאַכקאָממען: וויא איהר,

הַגָּר חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּכֶם

זָא דער פֿרעמדע זָאלל זיין פֿאָר דעם עוויגען. איינערלייא לעהרע

כַּגֵּר יִהְיֶה לִפְנֵי יְהוָה׃ טז תּוֹרָה אַחַת

אונד איינערלייא רעכט זָאלל זיין פֿיר אייך אונד פֿיר דען פֿרעמדען, דער דאַ וואָהנט

וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר הַגָּר

ביא אייך.

אִתְּכֶם׃ פ ששי

פֿערנער רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפּראַך: רעדע צו

יז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ יח דַּבֵּר אֶל־

דען קינדערן ישראל אונד זָאגע איהנען, ווען איהר קאָממט אין דאַז לאַנד

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּבֹאֲכֶם אֶל־הָאָרֶץ

1) וואָהנען ווירד.

וואָ איך ברינגע אייך דאַהין, זאָ זאָלל געשעהען, ווען איהר עססעט

אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה׃ יט וְהָיָה בַּאֲכָלְכֶם

פֿאָן דעם בראָדע דעס לאַנדעס, זאָללט איהר ברינגען איינע העבע דעם עוויגן. אַלס ערסטלינג

מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תָּרִימוּ תְרוּמָה לַיהוָה׃ כ רֵאשִׁית

אייערס טייגעס, איינען קוכען זאָללט איהר אַבנעהמען צור העבע; וויא דיא העבע

עֲרִסֹתֵכֶם חַלָּה תָּרִימוּ תְרוּמָה כִּתְרוּמַת

פֿאָן דער טעננע, זאָ זאָללט איהר ברינגען דיעזע. פֿאָן דעם ערסטלינגע אייערעס טייגעס

גֹּרֶן כֵּן תָּרִימוּ אֹתָהּ׃ כא מֵרֵאשִׁית עֲרִסֹתֵיכֶם

זאָללט איהר געבען דעם עוויגען איינע העבע ביי אייערן נאַכקאָממען. אונד ווען

תִּתְּנוּ לַיהוָה תְּרוּמָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃ ס כב וְכִי

איהר אירעט 1) אַלס ווען איהר ניכט בעפֿאָלגט האָטטעט אַללע דיעזע געבאָטע,

תִשְׁגּוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֵת כָּל־הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה

דיא אַנגעאָרדנעט דער עוויגע דעם משה 2), אַללעס, וואַס בעפֿאָהלען האַט

אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה׃ כג אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה

דער עוויגע אייך דורך משה, פֿאָן דעם טאַגע אַן, דאַ ער בעפֿאָהלען האַט

יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּיַד־מֹשֶׁה מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה

דער עוויגע אונד פֿערנער היין ביי אייערן נאַכקאָממען, זאָלל עס זאָ זיין; ווען פֿאָן דען אויגן 3)

יְהוָה וָהָלְאָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃ כד וְהָיָה אִם מֵעֵינֵי

דער געמיינדע עס געשאַה אויס פֿערזעהען, זאָללען זיא בערייטען דיא גאַנצע געמיינדע,

הָעֵדָה נֶעֶשְׂתָה לִשְׁגָגָה וְעָשׂוּ כָל־הָעֵדָה

שטיער פֿאָן יונגען רינד איינען אַלס גאַנצאָפּפֿער צום אַנגענעהמען גערוך דעם עוויגען,

פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד לְעֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה

אונד זיינע אָפּפֿערגאַבע אונד זיין טראַנקאָפּפֿער, נאַך פֿאָרשריפֿט, אוי׳ ציעגענבאָק איינען

וּמִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד

צום זינדאָפּפֿער. אוי׳ עס פֿערזאָהנע דער פריעסטער פֿיר דיא גאַנצע געמיינדע דער קינדער

*לְחַטָּת׃ כה וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי

ישראל, אונד עס זאָלל פֿערגעבען זיין איהנען; דען איין אירטהום איזט עס, אונד זיא

יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח לָהֶם כִּי־שְׁגָגָה הִוא וְהֵם

---

1) נאָמליך, אויס אירטהום זאָ זינדיגעט.

2) ווען איהר נאָמליך איינעם אַבגאָטטע דיענט, וואַס איינע זאָלכע זינדע איזט, אַלס האָטטעט איהר אַללע געטטליכען געבאָטען צו־ווידער געהאַנדעלט.

3) ד״ה דורך דיא [illegible]

*חסר א.

האבען געבראכט איהר אפפער דאז פייעראפפער דעם עוויגען, אונד איהר זינדאפפער

הֵבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם אִשֶּׁה לַיהוָה וְחַטָּאתָם

פאר דעם עוויגען, וועגען איהרעז אירטהומז. עז זאלל פערגעבען זיין דער גאנצען געמיינדע

לִפְנֵי יְהוָה עַל־שִׁגְגָתָם׃ כו וְנִסְלַח לְכָל־עֲדַת

דער קינדער ישראל או' דעם פרעמדען, דער וואהנט אונטער איהנען, דען בייא דעם גאנצען

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל־

פאלקע נור אויז אירטהום (געשאהה עז). אונד ווען איינע איינצעלנע פערזאן

הָעָם בִּשְׁגָגָה׃ ס שביעי כז וְאִם־נֶפֶשׁ אַחַת

זינדיגט אויז אירטהום, זאלל זיא דארבריננגן איינע ציעגע, דאז איין יאהר, צום זינדאפפער.

תֶּחֱטָא בִשְׁגָגָה וְהִקְרִיבָה עֵז בַּת־שְׁנָתָהּ לְחַטָּאת׃

או' עז זאהנע דער פריעסטער פיר דיא פערזאן, דיא זיך געאיררט האט דאס זיא געזינדיגט

כח וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל־הַנֶּפֶשׁ הַשֹּׁגֶגֶת בְּחֶטְאָה

אויז אירטהום פאר דעם עוויגען, צו פערזאהנען פיר זיא, אונד עז זייא פערגעבען איהר.

בִשְׁגָגָה לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו וְנִסְלַח לוֹ׃

דעם איינהייאישען אונטער דען קינדערן ישראל, זא וויא פיר דען פרעמדען, דער וואהנט

כט הָאֶזְרָח בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר

אונטער איהנען, איינערלייא לעהרע זייא בייא אייך, פיר דען, דער דאז האנדעלט

בְּתוֹכָם תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם לָעֹשֶׂה

אויז אירטהום. דיא פערזאן אבער, וועלכע דיעז טהוט מיט אויפגעהאבענער האנד1)

בִּשְׁגָגָה׃ ל וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה ׀ בְּיָד רָמָה

פאן דען איינהייאישען אדער פאן דען פרעמדען, דען עוויגען דיעזע לעסטערט.

מִן־הָאֶזְרָח וּמִן־הַגֵּר אֶת־יְהוָה הוּא מְגַדֵּף

עז זאלל אויזגעראטטעט ווערדען דיעזע פערזאן אויז דער מיטטע איהרעז פאלקעז; דען

וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃ לא כִּי

דעז עוויגען ווארט האט זיא פעראכטעט או' זיין געבאט האט זיא געבראכען; אויזגעראטטעט

דְבַר־יְהוָה בָּזָה וְאֶת־מִצְוָתוֹ הֵפַר הִכָּרֵת

יא אויזגעראטטעט ווירד ווערדען דיעזע פערזאן, איהרע שולד האפטעט אן איהר.

תִּכָּרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא עֲוֹנָה בָהּ׃ פ

---

1) ד"ה אויז פרעפעל.

מן: דא וואַרען דיא קינדער ישראל אין דער וויזטע, פאַנד מאַן איינען מאַן אויפקלויבען

לב ויהיו בני־ישראל במדבר וימצאו איש מקשש

האָלץ אַם שבת־טאַגע; דאַ בראַכטען איהן, דיא געפונדען איהן

עצים ביום השבת: לג ויקריבו אתו המצאים אתו

אויפקלויבען האָלץ, צו משה אונד צו אהרן אונד צו דער גאַנצען געמיינדע;

מקשש עצים אל־משה ואל־אהרן ואל כל־העדה:

אונד מאַן לעגטע איהן אין פערהאַפט, ווייל ניכט ענטשיעדען וואַר, וואַז געטעהען זאָללטע

לד ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה־יעשה

איהם. עז זאַגטע אַבער דער עוויגע צו משה, געטאָדטעט זאָלל ווערדען

לו: ס לה ויאמר יהוה אל־משה מות יומת

דער מאַן; עז שטייניגע איהן מיט שטיינען דיא גאַנצע געמיינדע אויסערהאַלב

האיש רגום אתו באבנים כל־העדה מחוץ

דעז לאַגערז. דאַ בראַכטען היעזו איהן, דיא גאַנצע געמיינדע, אויסערהאַלב

למחנה: לו ויציאו אתו כל־העדה אל־מחוץ

דעז לאַגערז, אונד שטייניגטען איהן מיט שטיינען, דאַס ער שטאַרב, זאָ

למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר

ווידא בעפאָהלען דער עוויגע דעם משה.

צוה יהוה את־משה: פ מפטיר

פערנער שפראַך דער עוויגע צו משה אונד זאַגטע: רעדע צו דען קינדערן

לז ויאמר יהוה אל־משה לאמר: לח דבר אל־בני

ישראל אונד זאַגע איהנען, דאַס זיא מאַכען זיך טוידאַפאַדען אַן דיא עקקען

ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על־כנפי

איהרער קליידר, ביזא איהרען נאַכקאָממען, אונ' דאַס זיא געבען אַן דיא טוידאַפאַדען דער עקע

בגדיהם לדרתם ונתנו על־ציצת הכנף

איינע שנור פאָן היאצינטבלויער וואָללע. דיעס זייא אייך צום טוידאַפאַדען, דאַס איהר זעהט

פתיל תכלת: לט והיה לכם לציצת וראיתם

איהן אונד געדענקעט אַללע געבאָטע דעז עוויגען, אונד אויזאיבט זיא,

אתו וזכרתם את־כל־מצות יהוה ועשיתם אתם

אונד ניכט נאַכוואַנדעלט נאַך אייערעם הערצען אונד נאַך אייערן אויגען[1], וואָ

וְלֹא־תָתֻרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר

איהר אויף אַבוועגע געהעט איהנען נאַך. דאַמיט איהר געדענקעט אונד טהועט

אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ מ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם

אַללע מיינע געבאָטע, אונד דאַס איהר זייעט היילִיג פֿאָר אייערעם גאָטטע.

אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃

איך, דער עוויגע, בין אייער גאָטט, דער איך הערויזגעפֿיהרט האַבע אייך

מא אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם

אויז דעם לאַנדע מצרים צו זיין אייך צום גאָטט, איך, דער עוויגע

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה

בין אייער גאָטט.

אֱלֹהֵיכֶם׃ פ

סדר קרח.

איינזט נאַהם קרח, זאָהן יצהר'ז, זאָהן דעז קהת, זאָהן לוי'ז,

טז א וַיִּקַּח קֹרַח בֶּן־יִצְהָר בֶּן־קְהָת בֶּן־לֵוִי

דען דתן אונד אבירם, זאָהנע אליאב'ז אונד דען און, זאָהן דעז פלת, קינדער

וְדָתָן וַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן־פֶּלֶת בְּנֵי

ראובן'ז, אונד שטעללטען זיך אויף, פֿאָר משה, נעבזט מאַננערן אויז דען קינדערן

רְאוּבֵן׃ ב וַיָּקֻמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וַאֲנָשִׁים מִבְּנֵי־

ישראל, צוויי הונדערט אונד פֿינפֿציג, פֿירזטען דער געמיינדע, בערופֿענע

יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם נְשִׂיאֵי עֵדָה קְרִאֵי

צור פֿערזאַממלונג, מאַננער פֿאָן רוף. אונד פֿערזאַממעלטען זיך ווידער משה אונד ווידער

מוֹעֵד אַנְשֵׁי־שֵׁם׃ ג וַיִּקָּהֲלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־

אהרן, אונד זאַגטען צו איהנען: צו פֿיעל פֿאָן אייך[2]! דען דיא גאַנצע געמיינדע

אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם כִּי כָל־הָעֵדָה

אַללע זינד היילִיגע, אונד אונטער איהנען איזט דער עוויגע; וואַרום אַלזאָ

כֻּלָּם קְדֹשִׁים וּבְתוֹכָם יְהוָה וּמַדּוּעַ

ערהעבט איהר אייך איבער דיא פֿערזאַממלונג דעז עוויגען? אַלז דיעז הערטע משה,

תִּתְנַשְּׂאוּ עַל־קְהַל יְהוָה׃ ד וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה

---

1) ד. ה. נאַך אייערן בעגיערדען. 2) ד"ה איהר מאַסעט אייך צו פֿיעל אַן.

דאַ פֿיעל ער אויף זיין אַנגעזיכט. דאַן רעדעטע ער צו קרח אונד צו זיינער גאַנצען

ויפל על־פניו: ה וידבר אל־קרח ואל־כל־

געמיינדע אונד שפּראַך: מאָרגען פֿריה ווירד בעקאַננט מאַכען דער עוויגע, ווער

עדתו לאמר בקר וידע יהוה את־אשר־

ווהם אַנגעהערט. אונד ווער דער היילגע איזט, דאַס ער איהן נאַהען לאַססע צו זיך, אונד

לו ואת־הקדוש והקריב אליו ואת

יענען וואָ ער געפֿאַללען פֿינדעט אַן איהם 1), ווירד ער נאַהען לאַססען צו זיך. דיעזעז

אשר יבחר־בו יקריב אליו: ו זאת

טהוט! נעהמעט איך פֿפֿאַננען, קרח אונד זיינע גאַנצע געמיינדע, אונד געבעט

עשו קחו־לכם מחתות קרח וכל־עדתו: ז ותנו

היינן פֿייער, אונד טהועט דאַרויף רייכערווערק פֿאָר דעם עוויגען, מאָרגען;

בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר

אונד עז ווירד זיין, דער מאַן, וועלכען ערוואֶהלען ווירד דער עוויגע, דער איזט דער היילגע;

והיה האיש אשר־יבחר יהוה הוא הקדוש

צו פֿיעל פֿאָן איך2) זאָהנע לוי'ז! פֿערנער זאַגטע משה צו קרח:

רב־לכם בני לוי: ח ויאמר משה אל־קרח

הערעט דאָך זאָהנע לוי'ז! עטוואַ צו וועניג איזט עז איך, דאַס אַבגעזאָנדערט האַט

שמעו־נא בני לוי: ט המעט מכם כי־הבדיל

דער גאָטט ישראל'ז איך אויז דער געמיינדע ישראל'ז, נאַהען צו לאַססען

אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב

איך צו זיך, צו פֿעררישטען דען דיענזט (בייא) דער וואָהנונג דעז עוויגען,

אתכם אליו לעבד את־עבדת משכן יהוה

אונד צו שטעהען פֿאָר דער געמיינדע זיא צו בעדיענען, אונד נאַהע געבראַכט האַט

ולעמד לפני העדה לשרתם: י ויקרב

דיך צו זיך אונד אַללע דיינע ברידער, דיא קינדער לוי'ז, מיט דיר,

אתך ואת־כל־אחיך בני־לוי אתך

דאַס איהר פֿערלאַנגעט אויך דאַז פריעזטערטהאום? וואַהרליך3)! דורך

ובקשתם גם־כהנה: יא לכן אתה

1) איהן ערוואֶהלעט. 2) איהר נאַמליך מאַסעט איך צו פֿיעל אַן.
3) נעהמעט איך אין אַכט.

אונד דיינע גאַנצע געמיינדע דיא זיך פֿערזאַממעלן ווידער דען עוויגען : דען, אהרן,

וְכָל־עֲדָתְךָ הַנֹּעָדִים עַל־יְהוָה וְאַהֲרֹן

וואַז (איזט) ער? דאַס איהר אוררעט ווידער איהן. אויך טיקטע

מַה־הוּא כִּי תַלּוֹנוּ* עָלָיו׃ יב וַיִּשְׁלַח

משה רופֿען צו לאַססען דען דתן אונד אבירם, דיא זאָהנע אליאב'ז,

מֹשֶׁה לִקְרֹא לְדָתָן וְלַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב

זיא אַבער שפראַכען, ניכט ווערדען וויר קאָממען2). עטוואַ צו וועניג איזט (עז), דאַס

וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלֶה׃ יג הַמְעַט כִּי

דוא הערויף פֿיהרטעזט אונז אויז איינעם לאַנדע, דאַז דאַ פֿליעזט פֿאָן אילך אונד האָניג,

הֶעֱלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ

אום אונז שטערבען צו לאַססען אין דער וויזטע, דאַס אויך דוא דיך צום הערר‑שער אויפֿווירפֿסט? טוט

לַהֲמִיתֵנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי־תִשְׂתָּרֵר

איבער אונז, (אונד) נאָך פֿערנער בעהערשען ווילזט? דאָך וואָהל

עָלֵינוּ גַּם־הִשְׂתָּרֵר׃ שני יד אַף

ניכט אין איין לאַנד, וועלכעז פֿליעסט פֿאָן אילך או' האָניג האַזט דוא אונז געבראַכט!

לֹא אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ הֲבִיאֹתָנוּ

אונד האַזט געגעבען אונז איין ערבטהייל פֿאָן פֿעלד אונד וויינבערג? עטוואַ דיא אויגען

וַתִּתֶּן־לָנוּ נַחֲלַת שָׂדֶה וָכָרֶם הַעֵינֵי

דיעזער אַננער ווילזט דוא אויזשטעכען? — ניכט ווערדען וויר קאָממען! —

הָאֲנָשִׁים הָהֵם תְּנַקֵּר לֹא נַעֲלֶה׃

דיעזעז פֿערדראָס דען משה זעהר, אונד ער שפראַך צום עוויגען: ניכט ווענדע דיך

טו וַיִּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוָה אַל־תֵּפֶן

צו איהרען אָפּפֿערגאַבען. ניכט דען עזעל איינעז איינציגען פֿאָן איהנען

אֶל־מִנְחָתָם לֹא חֲמוֹר אֶחָד מֵהֶם

האַבע איך גענאָממען; אונד ניכט האַבע איך בעליידיגט איינען פֿאָן איהנען —.

נָשָׂאתִי וְלֹא הֲרֵעֹתִי אֶת־אַחַד מֵהֶם׃

דאַן זאַגטע משה צו קרח: דוא אונד דיינע גאַנצע ראָטטע זייד (בערייט)

טז וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קֹרַח אַתָּה וְכָל־עֲדָתְךָ הֱיוּ

*תלינו קרי.

1) ביזוועט איך אין מאַכט. 2) דיא גרונדבעדייטונג פֿאָן עלה איזט: הינויף געהען, ווירד אויך געבראויכט, ווען זיך יעמאַנד צו איינר האָהערן פערזאָן אָדר צום גערילט בעגיבט.

פאָר דעם עוויגען, דוא אונד זיא אונד אהרן; מאָרגען אונד נעהמעט

לִפְנֵי יְהוָה אַתָּה וָהֵם וְאַהֲרֹן מָחָר׃ יז וּקְחוּ

יעדער זיינע פפאַננע, אונד געבעט דאַרויף רייכערווערק, אונד ברינגעט דאַר

אִישׁ מַחְתָּתוֹ וּנְתַתֶּם עֲלֵיהֶם קְטֹרֶת וְהִקְרַבְתֶּם

פאָר דעם עוויגען, יעדער זיינע פפאַננע, צווייא הונדערט אונד פינפציג

לִפְנֵי יְהוָה אִישׁ מַחְתָּתוֹ חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם

פפאַננען, אויך דוא אונד אהרן, יעדער זיינע פפאַננע. דאַ נאַהמען זיא

מַחְתֹּת וְאַתָּה וְאַהֲרֹן אִישׁ מַחְתָּתוֹ׃ יח וַיִּקְחוּ

יעדער זיינע פפאַננע, גאַבען דאַריין פייער, לעגטען דאַרויף

אִישׁ מַחְתָּתוֹ וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֵשׁ וַיָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם

רייכערווערק, אונד שטאַנדען אַם איינגאַנגע דעס שטיפטסצעלטעס

קְטֹרֶת וַיַּעַמְדוּ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד

נעבסט משה אונד אהרן. נאַך (נון) פערזאַממעלט האַטטע ווידער זיא קרח

וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃ יט וַיַּקְהֵל עֲלֵיהֶם קֹרַח

דיא גאַנצע געמיינדע צום איינגאַנגע דעס שטיפטסצעלטעס, דאַ ערשין

אֶת־כָּל־הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּרָא

דיא הערליכקייט דעס עוויגען דער גאַנצען געמיינדע. אונד עס רעדעטע

כְבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־הָעֵדָה׃ ס שלישי כ וַיְדַבֵּר

דער עוויגע צו משה אונד צו אהרן, אונד שפראַך: זאָנדערט אייך אַב

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ כא הִבָּדְלוּ

אויס דיעזער געמיינדע, דאַס איך פערטילגע זיא אויגענבליקליך.

מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וַאֲכַלֶּה אֹתָם כְּרָגַע׃

דאַ פיעלען זיא ניעדער אויף איהר אַנגעזיכט, אונד שפראַכען: אָ אַללמעכטיגער!

כב וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל

גאָטט דער גייסטער אַללעס פלייסעס! דער איינע מאַן זינדיגעט,

אֱלֹהֵי הָרוּחֹת לְכָל־בָּשָׂר הָאִישׁ אֶחָד יֶחֱטָא

אונד איבער דיא גאַנצע געמיינדע וואָללטעסט דוא צירנען? דאַ רעדעטע

וְעַל כָּל־הָעֵדָה תִּקְצֹף׃ ס כג וַיְדַבֵּר

דער עוויגע צו משה אונד שפראַך: רעדע צו דיעזער געמיינדע

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ כד דַּבֵּר אֶל־הָעֵדָה

אונד זאגע: ערהעבט איך רינגז אוהער פאן דער וואהנונג דעז קרח, דתן

לאמר העלו מסביב למשכן־קרח דתן

אונד אבירם, אונד עז שטאנד אויף, משה, אונד גינג צו דתן אונד אבירם.

ואבירם: כה ויקם משה וילך אל־דתן ואבירם

עז גינגען איהם נאך, דיא אלטעזטען ישראל'ז. ער רעדעטע צו

וילכו אחריו זקני ישראל: כו וידבר אל־

דער געמיינדע אונד שפראך; ווייכעט דאך, פאן דען געצעלטען

העדה לאמר סורו נא מעל אהלי

דיזער פרעפעלהאפטען מענער, אונד ניכט ריהרט אן, אן אירגענד עטוואז, וואז

האנשים הרשעים האלה ואל־תגעו בכל־אשר

איהנען (געהערט), דאס ניכט איהר (מיט) אומקאממעט וועגען אללער איהרער זינדען.

להם פן־תספו בכל־חטאתם:

אונד זיא ערהאבען זיך פאן דער וואהנונג דעז קרח, (דעז) דתן אונד אבירם

כז ויעלו מעל משכן־קרח דתן ואבירם

רינגז אוהער; אבער דתן או' אבירם טראטען הערויז, (אויפרעכט) שטעהענד (פאר)

מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים

דעם איינגאנגע איהרער געצעלטע, נעבזט איהרען פרויען אונד איהרען זאהנען

פתח אהליהם ונשיהם ובניהם

אונד איהרען קליינען קינדערן. דא שפראך משה היעראן זאללט איהר ערקעננען,

וטפם: כח ויאמר משה בזאת תדעון

דאס דער עוויגע איך געשיקט האט צו פערריכטען אללע דיעזע טהאטען,

כי־יהוה שלחני לעשות את כל־המעשים האלה

דאס ניכט אויז איינעם הערצענזטריבע1). ווען (נאטירליך) גלייך דעם שטערבען אללער מענשען

כי־לא מלבי: כט אם־כמות כל־האדם

שטערבען ווערדען דיעזע, אונד דאז פערהענגניס אללער מענשען פערהענגט ווירד

ימתון אלה ופקדת כל־האדם יפקד

איבער זיא, (אלזא) ניכט דער עוויגע איך געשיקט האט. ווען אבער

עליהם לא יהוה שלחני: ל ואם־

1) אויך זיא געטהאן האבע.

איינע (בעזאָנדרע) טאָפפונג ערשאַפפען ווירד דער עוויגע, דאַס אויפטהוט דיא ערדע
בְּרִיאָה יִבְרָא יְהוָה וּפָצְתָה הָאֲדָמָה
איהרען שלונד אונד פערשלינגט זיא זאַמט אַללעם וואַז איהנען געהערט,
אֶת־פִּיהָ וּבָלְעָה אֹתָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם
אונד זיא היניאַב פֿאַהרען לעבענדיג אין דיא גרופט, זאָ ווערדעט איהר ערקעננען, דאַס
וְיָרְדוּ חַיִּים שְׁאֹלָה וִידַעְתֶּם כִּי
ערצירנט האַבען דיעזע מֶננער דען עוויגען. אונד עז געשאַה,
נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת־יְהוָה׃ לא וַיְהִי
אַלז ער פאָללענדעט האַטטע צו רעדען אַללע דיעזע ווארטע,
כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
דאַ שפאַלטעטע זיך דער ערדבאָדען דער אונטער איהנען וואַר. עז אֶפפנעטע זיך
וַתִּבָּקַע הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם׃ לב וַתִּפְתַּח
דיא ערדע איהרען שלונד, אונד פערשלאַנג זיא אונד איהרע הייזער,
הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־בָּתֵּיהֶם
אונד אַללע דיא מענשען, וועלכע אַנגעהאָרטען דעם קרח אונד אַלל דאַז גוט.
וְאֵת כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר לְקֹרַח וְאֵת כָּל־הָרְכוּשׁ׃
זיא פֿוהרען היניאַב, זיא אונד אַללעז וואַז איהנען געהאָרטע, לעבענדיג אין דיא גרופט,
לג וַיֵּרְדוּ הֵם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׁאֹלָה
עז בעדעקטע זיא דיא ערדע, אונד זיא פערשוואַנדען אויז דער פערזאַממלונג.
וַתְּכַס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֹּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקָּהָל׃
אונד גאַנץ ישראל דיא אום זיא הערום (וואַרען), פֿלאָהען
לד וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיהֶם נָסוּ
וועגען איהרעז געשרייעז; דען זיא זאַגטען פיעללייכט פערשלאָנגע אויך אונז דיא ערדע.
לְקֹלָם כִּי אָמְרוּ פֶּן־תִּבְלָעֵנוּ הָאָרֶץ׃
אונד איין פייער גינג אויז, פֿאָן דעם עוויגען, אונד פערצעהרטע
לה וְאֵשׁ יָצְאָה מֵאֵת יְהוָה וַתֹּאכַל אֵת
דיא צוויא הונדערט אונד פינפציג מאַן, (וועלכע) דאַרבראַכטען
הַחֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם אִישׁ מַקְרִיבֵי
דאַז רייכערווערק. דאַן רעדעטע דער עוויגע צו משה
הַקְּטֹרֶת׃ ס יז א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

אונד שפראַך: זאַגע צו אלעזר, זאָהן דעס אהרן, דעס פריעסטער,
לֵאמֹר׃ ב אֱמֹר אֶל־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
דאַס ער הערויס העבע דיא פפאַננען אויס דעם בראַנדע, אונד דאַס פייער
וְיָרֵם אֶת־הַמַּחְתֹּת מִבֵּין הַשְּׂרֵפָה וְאֶת־הָאֵשׁ
ווערפע ער היגוועג, דאַ זיא געהייליגט זינד, (נעמליך) דיא פפאַננען
זְרֵה־הָלְאָה כִּי קָדֵשׁוּ׃ ג אֵת מַחְתּוֹת
דיעזער זינדער געגען איהרע (אייגנען) פערזאָנען 2) אונד מאַן זאָלל מאַכען זיא
הַחַטָּאִים הָאֵלֶּה בְּנַפְשֹׁתָם וְעָשׂוּ אֹתָם
צו דיננען בלעכען, אַלז איינע בעדעקקונג צום אַלטאַר; דאַ זיא זעלבע דאַרגעבראַכט
רִקֻּעֵי פַחִים צִפּוּי לַמִּזְבֵּחַ כִּי־הִקְרִיבֻם
פאָר דעם עוויגען, אַזאָדורך זיא געהייליגט זינד; זיא זאָללען בלייבען צום (דענק־) צייכען
לִפְנֵי־יְהוָה וַיִּקְדָּשׁוּ וְיִהְיוּ לְאוֹת
פיר דיא קינדער ישראל. דאַ נאַהם אלעזר, דער פריעסטער, דיא
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ד וַיִּקַּח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֵת
קופפערנען פפאַננען, וועלכע דאַרגעבראַכט האַטטען דיא פערבראַננטען,
מַחְתּוֹת הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר הִקְרִיבוּ הַשְּׂרֻפִים
אונד ליעס זיא דין שלאַגען, אַלז איינע בעדעקקונג פיר דען אַלטאַר; איין אַנדענקען
וַיְרַקְּעוּם צִפּוּי לַמִּזְבֵּחַ׃ ה זִכָּרוֹן
פיר דיא קינדער ישראל, דאַמיט דאַס ניכט הינצוטרעטע איין פרעמדער מאַן,
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִקְרַב אִישׁ זָר
דער ניכט פאָן דען נאַכקאָממען אהרן'ס איזט, צו רייכערן רייכערווערק פאָר
אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרַע אַהֲרֹן הוּא לְהַקְטִיר קְטֹרֶת לִפְנֵי
דעם עוויגען, אונד עס (איהם) ניכט ווערדע וויא קרח אונד וויא זיינער ראָטטע, וויא
יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה כְקֹרַח וְכַעֲדָתוֹ כַּאֲשֶׁר
זאַגען ליעס דער עוויגע דורך משה צו איהם.
דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה לוֹ׃ פ
אַבער עס מורמעלטען דיא גאַנצע געמיינדע דער קינדער ישראל דען אַנדערן מאָרגען
ו וַיִּלֹּנוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמָּחֳרָת

1) ד"ה דיא מן איהרעם ווערטערגונגע זעלבסט שולד זינד.

ווידער משה אונד ווידער אהרן אונד שפראַכען: איהר האַבט געטאָדטעט

עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן לֵאמֹר אַתֶּם הֲמִתֶּם

דאַס פאָלק דעס עוויגען, אונד עס געשאַה דאַס זיך פערזאַממעלטע דיא געמיינדע

אֶת־עַם יְהוָה׃ ז וַיְהִי בְּהִקָּהֵל הָעֵדָה

ווידער משה אונד ווידער אהרן, דאַ וואַנדטען זיא זיך צום שטיפטזעלטע,

עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיִּפְנוּ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד

אונ' זיעהע! עס בעדעקטע זיא דיא וואָלקע, אונ' עס ערשיען דיא הערר ליכקייט דעס עוויגען

וְהִנֵּה כִסָּהוּ הֶעָנָן וַיֵּרָא כְּבוֹד יְהוָה׃

דאַ טראַט הין, משה אונד אהרן פאָר

ח וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּנֵי

דאַס שטיפטזעלט. עס רעדעטע דער עוויגע צו משה

אֹהֶל מוֹעֵד׃ ס רביעי ט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

אונד שפראַך: ערהעבט אייך אויס דיעזער געמיינדע

לֵּאמֹר׃ י הֵרֹמּוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת

איך וויל פערטילגען זיא אויגענבליקליך, דאַ פיעלען זיא אויף איהר אַנגעזיכט

וַאֲכַלֶּה אֹתָם כְּרָגַע וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם׃

אונד עס זאַגטע משה צו אהרן: נים דיא פפאַננע גיב

יא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח אֶת־הַמַּחְתָּה וְתֶן־

היניין פייער פאָם אַלטאַר, לעגע רייכערווערק (דאַרויף) אונד ברינגע (עס)

עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ

שנעלל צור געמיינדע, אונד פערזאָהנע פיר זיא, דען (שאָן) איזט אויזגעגאַנגען

מְהֵרָה אֶל־הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי־יָצָא

דער צאָרן פאָם עוויגען, אַנגעפאַנגען האַט שאָן דיא פעסט. עס נאַהם

הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הֵחֵל הַנָּגֶף׃ יב וַיִּקַּח

אהרן, וויא גערעדעט האַטטע משה, ליעף אין דיא מיטטע

אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר ׀ דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיָּרָץ אֶל־תּוֹךְ

דער פערזאַממלונג, אונ' זיעה'! אַנגעפאַנגען האַטטע שאָן דיא פעסט אים פאָלקע דאַ גאַב ער

הַקָּהָל וְהִנֵּה הֵחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם וַיִּתֵּן

דאַס רייכערווערק (אין דיא פפאַננע) אונ' פערזאָהנטע פיר דאַס פאָלק. ער שטאַנד צווישען

אֶת־הַקְּטֹרֶת וַיְכַפֵּר עַל־הָעָם׃ יג וַיַּעֲמֹד

דען טאָדטען אונד צווישען דען לעבענדיגען אונד עס הערטע אויף דיא פעסט.

המתים ובין החיים ותעצר המגפה׃

עס וואַרען דיא אומגעקאָממענען דורך דיא פעסט פיערצעהן טויזענד

יד ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף

אונ' זיעבען הונדערט, אויסער דען אומגעקאָממענען בייא דער בעגעבענהייט דעז: קרח.

ושבע מאות מלבד המתים על־דבר־קרח׃

דאַן קעהרטע צוריק אהרן צו משה, צום איינגאַנגע דעז שטיפטזצעלטעז

טו וישב אהרן אל־משה אל פתח אהל מועד

נאַכדעם דיא פעסט אויפגעהערט האַטטע.

והמגפה נעצרה׃ פ חמישי

דאַן רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפראַך: רעדע צו

טז וידבר יהוה אל משה לאמר׃ יז דבר אל־

דען קינדערן ישראל אונד נים פאָן איהנען איאוער איינען שטאַב,

בני ישראל וקח מאתם מטה מטה

פיר איין פאַטערליכעז הויז, (נעמליך) פאָן אַללען איהרען פירזטען

לבית אב מאת כל־נשיאהם

בייא איהרען פאַטערליכען הייזערן, צוועלף שטאָבע יעדעס זיינען נאַמען

לבית אבתם שנים עשר מטות איש את־שמו

טרייבסט דוא אויף זיינען שטאַב. אונד דען נאַמען אהרן טרייבסט דוא

תכתב על־מטהו׃ יח ואת שם אהרן תכתב

אויף דען שטאַב לוי'ז, דען איין (איינציגער) שטאַב (איזט) פיר דאַז הויפט

על־מטה לוי כי מטה אחד לראש

איהרער פאַטערליכען הייזער. אונ' דוא לעגסט זיא הין אין דאַז שטיפטזצעלט

בית אבותם׃ יט והנחתם באהל מועד

פאָר דאַז צייגניס, וואָ איך בעשטיממט אייך, דאָרט2)

לפני העדות אשר אועד לכם שמה׃

אונד עס ווירד זיין, דער מאַן, וואָ איך געפאַללען פינדע אַן איהם3), דעססען שטאַב

כ והיה האיש אשר אבחר־בו מטהו

1) אין דיא פפאַננע. 2) אייך זעהען צו לאַססען. 3) איהן ערוועהלע.

ווירד בלִיהען; זאָ ווילל איך שטילְלען פֿאָן מיר דיא קלאַגען דער קינדער יִשְׂ׳ אל,

יִפְרָח וַהֲשִׁכֹּתִי מֵעָלַי אֶת־תְּלֻנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

דיא זיא פֿאָרברינגען ווידער איך. עז רעדעטע משה

אֲשֶׁר הֵם מַלִּינִם עֲלֵיכֶם׃ כא וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה

צו דען קינדערן ישראל, אונד עז איבערגאַבען איהם אַללע איהרע פֿירזטען

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֵלָיו ׀ כָּל־נְשִׂיאֵיהֶם

איינען שטאַב פֿיר איינען פֿירזטען, (נעמליך) איינען שטאַב פֿיר יעדען פֿירזטען 1)

מַטֶּה לְנָשִׂיא אֶחָד מַטֶּה לְנָשִׂיא אֶחָד

איהרער פֿאָטערליכען הייזער, (צוזאַממען אַלזאָ) צוועלף שטאֶבע, אונ׳ דער שטאַב אהרן׳ז

לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר מַטּוֹת וּמַטֵּה אַהֲרֹן

(וואַר) אונטער איהרען שטאֶבען. דאַ לעגטע משה דיא שטאֶבע

בְּתוֹךְ מַטּוֹתָם׃ כב וַיַּנַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמַּטֹּת

פֿאָר דען עוויגען אין דאַז צעלט דעז צייגניססעז. אונד עז וואַר

לִפְנֵי יְהוָה בְּאֹהֶל הָעֵדֻת׃ כג וַיְהִי

דעז אַנדערן מאָרגענז, דאַז דאַ קאַם משה אין דאַז צעלט דעז צייגניססעז, זיעהע!

מִמָּחֳרָת וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל הָעֵדוּת וְהִנֵּה

דאַ האַטטע געבליהעט דער שטאַב אהרן׳ז פֿיר דאַז הויז לוי, אונד הערפֿאָרגעבראַכט

פָּרַח מַטֵּה־אַהֲרֹן לְבֵית לֵוִי וַיֹּצֵא

איינע קנאָספע; דיעזע בליהעטע אויף, צור בלומע, אונד רייפֿטע (צו) מאַנדעלן.

פֶרַח וַיָּצֵץ צִיץ וַיִּגְמֹל שְׁקֵדִים׃

דאַ בראַכטע הערויז, משה אַללע שטאֶבע פֿאָן (דעם אָרטע) פֿאָר דעם עוויגען,

כד וַיֹּצֵא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמַּטֹּת מִלִּפְנֵי יְהוָה

צו אַללען קינדערן ישראל, אונד זיא זאַהען, אונד נאַהמען יעדער זיינען שטאַב.

אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ מַטֵּהוּ׃ פ

דאַן זאַגטע דער עוויגע צו משה: ברינג צוריק דען שטאַב אהרן׳ז

כה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הָשֵׁב אֶת־מַטֵּה אַהֲרֹן

פֿאָר דאַז צייגניס, צור אויפֿבעוואַהרונג, אַלז (דענק־) צייכען

לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת

1) דיא ווידערהאָלונג דעז מטה לנשיא אחד, בעדייטעט: איינען שטאַב פֿיר יעדען פֿירזטען.

*ששי

פיר דיא ווידערשפענסטיגען קינדער, דאס ענדליך אויפהערע איהר געמורע ווידער מיך,

לִבְנֵי־מֶרִי וּתְכַל תְּלוּנֹּתָם מֵעָלַי

אונד ניכט זיא אומקאממען. דא טהאט משה, וויא בעפאהלען דער עוויגע

וְלֹא יָמֻתוּ׃ כו וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

איהם, זא טהאט ער.

אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה׃ פ

אונד עז שפראכען דיא קינדער ישראל צו משה אונד זאגטען: זיעהע! וויר פערגעהן,

כז וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר הֵן גָּוַעְנוּ

וויר קאממען אום, וויר אללע קאממען אום. יעדר דער נור איין געררינגסטען נאהע קאממט

אָבַדְנוּ כֻּלָּנוּ אָבָדְנוּ׃ כח כֹּל הַקָּרֵב ׀ הַקָּרֵב

צור וואהנונג דעז עוויגען, דער שטירבט; עטווא דען, פאללינג זאללען וויר פערגעהען(1)?

אֶל־מִשְׁכַּן יְהוָה יָמוּת הַאִם תַּמְנוּ לִגְוֹעַ׃ ס

עז זאגטע דער עוויגע צו אהרן, דוא אונד דיינע זאהנע אונד דאז הויז

יח א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבֵית־

דיינעז פאטערז מיט דיר איהר זאללט איבערנעהמען דיא שולד דעז היילינגטהומז, אונ׳ דוא

אָבִיךָ אִתָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֹן הַמִּקְדָּשׁ וְאַתָּה

אונד דיינע זאהנע מיט דיר זאללט איבערנעהמען דיא שולד אייערעז פריעסטערטהומז.

וּבָנֶיךָ אִתָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֹן כְּהֻנַּתְכֶם׃

אבער אויך דיינע ברידער, דער שטאם לוי, דאז געשלעכט דיינעז פאטערז,

ב וְגַם אֶת־אַחֶיךָ מַטֵּה לֵוִי שֵׁבֶט אָבִיךָ

לאססעזט דוא היננטרעטען מיט דיר, דאס זיא זיך אנשליעססען אן דיך אונד דיך בעדיענען,

הַקְרֵב אִתָּךְ וְיִלָּווּ עָלֶיךָ וִישָׁרְתוּךָ

וועהן דוא נעבזט דיינען זאהנען מיט דיר פאר דעם צעלטע דעז צייגניססעז (ביזט).

וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ לִפְנֵי אֹהֶל הָעֵדֻת׃

אונד זיא זאללען פערוואלטען דיין אמט, אונד דאז אמט דעז גאנצען צעלטעז; יעדאך

ג וְשָׁמְרוּ מִשְׁמַרְתְּךָ וּמִשְׁמֶרֶת כָּל־הָאֹהֶל אַךְ

צו דען היילינגען געררעטהען אונד צום אלטאר ניכט זאללען זיא נאהען, דאס ניכט

אֶל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִקְרָבוּ וְלֹא

---

(1) כח תמני לגוע איזט שפראכאייגענהייט, או׳ נור דורך איין נעבענווארט איבערזעצבאר.

זיא אומקאָממען - זאָוואָהל זיא אַלז איהר. אַכטליעסטען זאָללען זיא זיך אַן דיך,

יָמֻתוּ גַּם־הֵם גַּם־אַתֶּם׃ ד וְנִלְווּ עָלֶיךָ

דאַס זיא בעאָבאַכטען דיא אַבהוט דעז שטיפטזעלטעז אָן וויא דען גאַנצען דיענזט

וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל מוֹעֵד לְכֹל עֲבֹדַת

דעז צעלטעז; איין פרעמדער אַבער ניכט זאָלל זיך נאַהען אייך. איהר זאָללט פערוואַלטען

הָאֹהֶל וְזָר לֹא־יִקְרַב אֲלֵיכֶם׃ ה וּשְׁמַרְתֶּם

דאַז אַמט דעז הייליגטהומז אונד דאַז אַמט דעז אַלטאַרז, דאַס ניכט

אֵת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֵת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא־

זייא פערנער צאָרן איבער דיא קינדער ישראל. דען איך, זיעהע!

יִהְיֶה עוֹד קֶצֶף עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ו וַאֲנִי הִנֵּה

איך האַבע גענאָממען איירע ברידער דיא לוים אויז דער מיטטע דער קינדער

לָקַחְתִּי אֶת־אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי

ישראל; פיר איך אַלז איין געשענק זינד זיא געגעבען דעם עוויגען, צו פערריכטען

יִשְׂרָאֵל לָכֶם מַתָּנָה נְתֻנִים לַיהוָה לַעֲבֹד

דען דיענזט ביים שטיפטזעלטע. אַבער דוא אונד דיינע זאָהנע מיט דיר,

אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ ז וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתְּךָ

איהר זאָללט פערוואַלטען אייער פריעזטעראַמט אין יעדעם געשעפטע דעז אַלטאַרז,

תִּשְׁמְרוּ אֶת־כְּהֻנַּתְכֶם לְכָל־דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ

אויך איננערהאַלב דעז פּאָרהאַנגז זאָללט איהר דיענען; איין טענקונגזדיענזט געב' איך אייך

וּלְמִבֵּית לַפָּרֹכֶת וַעֲבַדְתֶּם עֲבֹדַת מַתָּנָה אֶתֵּן

אייער פריעזטעראַמט; דער פרעמדע אַבער, דער הינצוטריטט, זייא דעז טאָדטעז.

אֶת־כְּהֻנַּתְכֶם וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ פ

פערנער רעדעטע דער עוויגע צו אהרן: איך זעלבזט, זיעהע! איך האַבע איבערגעבען דיר

ח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן וַאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי לְךָ

דיא פערוואַלטונג אייער העבעאָפּפער, פאָן אַללען הייליגטהיאַמערן דער קינדער ישראל,

אֶת־מִשְׁמֶרֶת תְּרוּמֹתָי לְכָל־קָדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

דיר האַבע איך זיא געגעבען אַלז אַנטהייל אונד דיינען קינדערן, אַלז בעשטיממטעז

לְךָ נְתַתִּים לְמָשְׁחָה וּלְבָנֶיךָ לְחָק־

אויף עוויג. דיעזעז זאָלל געהאָרען דיר פאָם אַללערהייליגזטען, פאָן

עוֹלָם׃ ט זֶה יִהְיֶה לְךָ מִקֹּדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים מִן־

דעם (נום) פייער בעשטיממט; אַללע איהרע אָפּפּער, זאָוואָהל אַללע איהרע אָפּפּערגאַבען,

הָאֵשׁ כָּל־קָרְבָּנָם לְכָל־מִנְחָתָם

אַלז אַללע איהרע שפייזאָפּפּער, אונד אַללע איהרע זינדאָפּפּער, וועלכע זיא ברינגען ווערד,

וּלְכָל־חַטָּאתָם וּלְכָל־אֲשָׁמָם אֲשֶׁר יָשִׁיבוּ

איר, אַלז איין אַללערהייליגסטעז פיר דיך (זייא) עז, אונד פיר דיינע זאָהנע.

לִי קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים לְךָ הוּא וּלְבָנֶיךָ׃

אַם היילוגסטען אָרטע זאָללסט דוא עז עססען; יעדער מאָננליכע דאַרף עססען עז,

י בְּקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים תֹּאכְלֶנּוּ כָּל־זָכָר יֹאכַל אֹתוֹ

הייליג זאָלל עז זיין דיר. פאָלגענדעז אַבער (זייא) דיר דיא העבע איהרער געאַבע פאָן אַללען

קֹדֶשׁ יִהְיֶה־לָּךְ׃ יא וְזֶה־לְּךָ תְּרוּמַת מַתָּנָם לְכָל־

שוועננקונגען דער קינדער ישראל, וועלכע דיר איך געגעבען, אונד דיינען זאָהנען

תְּנוּפֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַתִּים וּלְבָנֶיךָ

אונ' דיינען טאָכטערן בייא דיר, אַלז בעשטיממטעז פיר עוויג, יעדער ריינע אין דיינעם הויזע

וְלִבְנֹתֶיךָ אִתְּךָ לְחָק־עוֹלָם כָּל־טָהוֹר בְּבֵיתְךָ

דאַרף עססען עז. אַללעז בעסטע אָהל, אונד אַללען בעסטען מאָסט

יֹאכַל אֹתוֹ׃ יב כֹּל חֵלֶב יִצְהָר וְכָל־חֵלֶב תִּירוֹשׁ

אונ' קאָרן; איהרע ערזטלינגע, דיא זיא געבען ווערדען דעם עוויגען, דיר האַב' איך זיא געגעבען.

וְדָגָן רֵאשִׁיתָם אֲשֶׁר־יִתְּנוּ לַיהוָה לְךָ נְתַתִּים׃

דיא ערזטלינגע אַללעז דעססען וואָז דאַ איזט אין איהרעם לאַנדע, וועלכע זיא ברינגען ווערדען

יג בִּכּוּרֵי כָּל־אֲשֶׁר בְּאַרְצָם אֲשֶׁר־יָבִיאוּ

דעם עוויגען, דיר געהאָרט עז; יעדער ריינע אין דיינעם הויזע דאַרף עז עססען.

לַיהוָה לְךָ יִהְיֶה כָּל־טָהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכְלֶנּוּ׃

אַללעז פערבאַננטע אין ישראל דיר זאָלל עז געהאָרען. יעדע ערזטגעבורט

יד כָּל־חֵרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לְךָ יִהְיֶה׃ טו כָּל־פֶּטֶר

דעז מוטטערלייבעז פאָן אַללעם פלייזע, וועלכע זיא דאַרברינגען זאָללען דעם עוויגען,

רֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־יַקְרִיבוּ לַיהוָה

פאָם מענשען אָדער פאָם פיעה, זאָלל געהאָרען דיר, יעדאָך. מוזט דוא אויזלאָזען לאַססען דען

בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה יִהְיֶה־לָּךְ אַךְ ׀ פָּדֹה תִפְדֶּה אֵת

ערזטגעבאָרנען דעז מענשען, אונד דיא ערזטגעבורט דעז אונריינען פיעהעז

בְּכוֹר הָאָדָם וְאֵת בְּכוֹר־הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה

אוסט דוא אויזלעזען (לאזען). זו' זיינע 1) אויזלעזענדען, אים מאָנאטער פֿאָן איינעם מאָנאט

תִּפְדֶּה׃ טו וּפְדוּיָו מִבֶּן־חֹדֶשׁ

לאס זיא אויזלאָזען, נאך דיינער שאֶטצונג (אַן) זילבער, (פֿיר) פֿינף שקל, נאך דעם שקל

תִּפְדֶּה בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל

דעז הייליגטהואז, נעמליך גרה (ענטהאֶלט) ער. יעדאָך דיא ערזטגעבורט איינעז אָכזען,

הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הוּא׃ יז אַךְ בְּכוֹר־שׁוֹר

אָדער דיא ערזטגעבורט איינעז שאַפֿעז, אָדער דיא ערזטגעבורט איינער ציעגע, ניכט

אוֹ־בְכוֹר כֶּשֶׂב אוֹ־בְכוֹר עֵז לֹא

לאַזעט דוא אויזלאֶזען. (הייליג) בלייבען זיא; איהר בלוט שפרענגזט דוא אויף

תִפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם אֶת־דָּמָם תִּזְרֹק עַל־

דען אַלטאַר, או' איהר אונשליט לאַזעזט דוא פֿערדאַמפֿען, אַלז פֿייעראָפּפֿר צום גערוך

הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־חֶלְבָּם תַּקְטִיר אִשֶּׁה לְרֵיחַ

אַנגענעהם דעם עוויגען. או' איהר פֿלייש געהאֶרע דיר; וויא דיא ברוזט דער שווענקונג

נִיחֹחַ לַיהוָה׃ יח וּבְשָׂרָם יִהְיֶה־לְּךָ כַּחֲזֵה הַתְּנוּפָה

אונד וויא דאַז רעכטע שולטערבלאַטט, דיר געהאֶרע עז. אַללע העבען

וּכְשׁוֹק הַיָּמִין לְךָ יִהְיֶה׃ יט כֹּל ׀ תְּרוּמֹת

דער הייליגטהיאר, וועלכע ענטהעבן דיא קינדער ישראל דעם עוויגען, האַבע איך געגעבן

הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יָרִימוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהוָה נָתַתִּי

דיר אונד דיינען זאֶהנע! אונד דיינען טאֶכטערן מיט דיר, אַלז בעשטיאַמטעז פֿיר עוויג;

לְךָ וּלְבָנֶיךָ וְלִבְנֹתֶיךָ אִתְּךָ לְחָק־עוֹלָם

איין זאַלצבונד 2) אויף עוויג (איזט) עז פֿאָר דעם עוויגען פֿיר דיך אונד פֿיר דיינען זאַאמען

בְּרִית מֶלַח עוֹלָם הִוא לִפְנֵי יְהוָה לְךָ וּלְזַרְעֲךָ

מיט דיר. אויך זאַגטע דער עוויגע צו אהרן: אין איהרעם לאַנדע ניכט זאָללזט דוא ערבן,

אִתָּךְ׃ כ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן בְּאַרְצָם לֹא תִנְחָל

אונד איין אַנטהייל ניכט זאָלל געהאֶרען דיר אונטער איהנען; איך (בין) דיין אַנטהייל

וְחֵלֶק לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּתוֹכָם אֲנִי חֶלְקְךָ

אונד דיין ערבגוט אונטער דען קינדערן ישראל. אונד דען קינדערן

וְנַחֲלָתְךָ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ס שביעי כא וְלִבְנֵי

---

1) דעז איצנטיגן. 2) ד"ה ער זאָלל זאָ אונפֿערוועזליך זיין, וויא דאַז זאַלץ עז איזט.

לוי: זיעהע! האַבּע איך געגעבען אַללע צעהנטען אונטער ישראל צום ערבגוט פיר

לֵוִי הִנֵּה נָתַתִּי כָּל־מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל לְנַחֲלָה חֵלֶף

איהרע אַרבייט, וועלכע זיא פעררישטען בייא דעם דיענסטע דעס שטיפטצעלטעס.

עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־הֵם עֹבְדִים אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד:

דאַמיט ניכט נאַהען פערנער דיא קינדער ישראל צום שטיפטצעלטע

כב וְלֹא־יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד

דאַפאָן צו טראַגען זינדע צו שטערבען. ווען (נון) פעררישטעט דער שטאַם לוי

לָשֵׂאת חֵטְא לָמוּת: כג וְעָבַד הַלֵּוִי הוּא

דען דיענסט דעס שטיפטצעלטעס, זיא (אַלזאָ 1) איבערנעהמען איהרע שולד 2), איין געזעץ

אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהֵם יִשְׂאוּ עֲוֹנָם חֻקַּת

פיר עוויג (אויך עוך) בייא אייערן נאַכקאָממען, אַבער אונטער דען קינדערן ישראל, ניכט

עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא

זאָללען זיא ערבען ערבגוט. דען, דען צעהענטען דער קינדער ישראל, וועלכען

יִנְחֲלוּ נַחֲלָה: כד כִּי אֶת־מַעְשַׂר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר

זיא ענטהעבען זאָללען דעם עוויגען אַלז אייננע העבע, האַבּ' איך געגעבען דען לוים צום ערבהטייל

יָרִימוּ לַיהוָה תְּרוּמָה נָתַתִּי לַלְוִיִּם לְנַחֲלָה

דאַרום זאַגטע איך איהנען, אונטער דען קינדערן ישראל ניכט זאָללען זיא ערבען

עַל־כֵּן אָמַרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ

ערבגוט.

נַחֲלָה: פ

אונד עס רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפראַך: צו דען לוים

כה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: כו וְאֶל־הַלְוִיִּם

זאָללסט דוא רעדען, אונ' זאַגען צו איהנען: ווען איהר נעהמען ווערדעט פאָן דען קינדערן

תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי

ישראל דען צעהנטען, דען איך געגעבען אייך פאָן איהנען

יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאִתָּם

אַלז אייער ערבטהייל, זאָללט איהר אַבזאָנדערן דאַפאָן דיא העבע דעס עוויגען, דען צעהנטען

בְּנַחֲלַתְכֶם וַהֲרֵמֹתֶם מִמֶּנּוּ תְּרוּמַת יְהוָה מַעֲשֵׂר

1) דיא קינדער לוי נאַמליך. 2) דיא שולד דער קינדער ישראל'ז נאַמליך.

פֿאָן דעם לעהנטען דיעזעז ווירד אַנגערעכנעט אייך אַלז אייער העבעאָפּפֿער.
מִן־הַמַּעֲשֵׂר׃ כז וְנֶחְשַׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם
ווית דאַז קאָרן אויז דער טיינע, אונד וויא דיא פֿילֿע אויז דער קעלטער, זאָ
כַּדָּגָן מִן־הַגֹּרֶן וְכַמְלֵאָה מִן־הַיָּקֶב׃ כח כֵּן
זאָלֿט אַבזאָנדערן אויך איהר דיא העבע דעז עוויגען פֿאָן אַללען אייערן לעהנטען,
תָּרִימוּ גַם־אַתֶּם תְּרוּמַת יְהוָה מִכֹּל מַעְשְׂרֹתֵיכֶם
דיא איהר נעהמען ווערדעט פֿאָן דען קינדערן ישראל, אונד זאָלֿט געבען דאַפֿאָן
אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּנְתַתֶּם מִמֶּנּוּ
דיא העבע דעז עוויגען דעם אהרן, דעם פריעזטער. פֿאָן אַללען
אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ כט מִכֹּל
אייערן גאַבען זאָלֿט איהר אַבזאָנדערן דיא גאַנצע העבע דעז עוויגען; פֿאָן אַללעם
מַתְּנֹתֵיכֶם תָּרִימוּ אֵת כָּל־תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל־
בעזטען דען געהייליגטען טהייל דאַפֿאָן. זאַגע אַבער איהנען
חֶלְבּוֹ אֶת־מִקְדְּשׁוֹ מִמֶּנּוּ׃ מפטיר ל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
ווען איהר אַבזאָנדערט דען בעזטען טהייל דאַפֿאָן, זאָ ווירד גערעכנעט דאַז איבריגע דען לוים
בַּהֲרִימְכֶם אֶת־חֶלְבּוֹ מִמֶּנּוּ וְנֶחְשַׁב לַלְוִיִּם
אַלז איינקאָממען דער טיינע או' אַלז איינקאָממען דער קעלטער. או' איהר קאָננט עזזען עז,
כִּתְבוּאַת גֹּרֶן וְכִתְבוּאַת יָקֶב׃ לא וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ
אַן יעדעם אָרטע, איהר אונד אייערע הויזלייטע, דען, דער לאָהן (איזט) עז פֿיר אייך,
בְּכָל־מָקוֹם אַתֶּם וּבֵיתְכֶם כִּי־שָׂכָר הוּא לָכֶם
פֿיר אייערע אַרבייט בייא שטיפֿטזצעלטע; אונד ניכט ווערדעט איהר טראַגען דאַפֿאָן
חֵלֶף עֲבֹדַתְכֶם בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ לב וְלֹא־תִשְׂאוּ עָלָיו
איינע זינדע, זאָבאַלד איהר אַבזאָנדערט דאַז בעזטע דאַפֿאָן, אַבער דיא הייליגטהיעמער
חֵטְא בַּהֲרִימְכֶם אֶת־חֶלְבּוֹ מִמֶּנּוּ וְאֶת־קָדְשֵׁי
דער קינדער ישראל ניכט דירפֿט איהר ענטווייהען, דאַמיט ניכט איהר אומקאָממעט.
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא תְחַלְּלוּ וְלֹא תָמוּתוּ׃ פ
עז רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד צו אהרן אונד שפּראַך:
יט א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃
דיעזעז (איזט) איין געזעטץ דער לעהרע, וועלכע בעפֿאָהלען האַט דער עוויגע, נעמליך:
ב זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר

רעדע צו דען קינדערן ישראל, דאס זיא נעהמען דיר איינע קוה, דיא ראָטה איזט
דבר אל־בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה
גאַנצליך, אן ניכט (איזט) אַן איהר איין געברעכען, אונד וואָ ניכט קאַם
תמימה אשר אין־בה מום אשר לא־עלה
אויף זיא איין יאָך. אונד געבעט זיא דעם אלעזר, דעם פריעסטער,
עליה על׃ ג ונתתם אתה אל־אלעזר הכהן
דאס ער הינויסבריגגען לאַססע זיא, אויסערהאַלב דעס לאַגערז, אונד מאַן שלאַכטע
והוציא אתה אל־מחוץ למחנה ושחט
זיא אין זיינער געגענוואַרט. דאַן נעהמע אלעזר, דער פריעסטער, פאָן איהרעם בלוטע
אתה לפניו׃ ד ולקח אלעזר הכהן מדמה
מיט זיינעם פינגער, אונד שפרענגע געגען דיא פאָרדערזייטע דעס שטיפטסצעלטעס,
באצבעו והזה אל־נכח פני אהל־מועד
פאָן איהרעם בלוטע זיעבען מאַל. אונד מאַן פערברעננע דיא קוה
מדמה שבע פעמים׃ ה ושרף את־הפרה
פאַר זיינען אויגען; איהר פעל, אונד איהר פלייש אונד איהר בלוט, זאַמט
לעיניו את־ערה ואת־בשרה ואת־דמה על־
איהרעם מיסטע פערברעננע מאַן. דאַן נעהמע דער פריעסטער צעדערנהאָלץ או' איזאָפ
פרשה ישרף׃ ו ולקח הכהן עץ ארז ואזוב
אונד האָכראָטהע (וואָללע), אונד ווערפע עס אין דען בראַנד דער קוה.
ושני תולעת והשליך אל־תוך שרפת הפרה׃
דאַן וואַשע זיינע קליידער דער פריעסטער, אונד באַדע זיינען לייב אים וואַססער, העראַך
ז וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר
קאַן ער קאָממען אין דאַס לאַגער; אונד עס בלייבט אונריין דער פריעסטער ביז (אויף)
יבא אל־המחנה וטמא הכהן עד־
דען אַבענד. אונד דער דאַס פערברעננט זיא, זאָלל וואַשען זיינע קליידער אים וואַססער,
הערב׃ ח והשרף אתה יכבס בגדיו במים
אונד זאָלל באַדען זיינען לייב אין וואַססער, או' זאָלל אונריין בלייבען ביז (אויף) דען אַבענד.
ורחץ בשרו במים וטמא עד־הערב׃
או' איינזאַממלען זאָלל איין רייניר מאַן דיא אַשע דער קוה, אונד זאָלל הינלעגען (זיא
ט ואסף ׀ איש טהור את אפר הפרה והניח

אויסערהאַלב דעז לאַגערז אַן איינעם ריינען אָרט; אונד עז זאָלל זיין פיר דיא געמיינדע

מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה לַעֲדַת

דער קינדער ישראל צור אויפבעוואַהרונג צום שפרענגוואַססער, איין ענטזינדיגונגזאָפּפער

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה חַטָּאת

איזט עז. אויך זאָלל וואַשען דער דאַ איינזאַממעלט דיא אַשע דער קוה,

הִוא׃ י וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֵפֶר הַפָּרָה אֶת־

זיינע קליידער, אונד זאָלל אונריין זיין ביז אויף דען אַבענד. דיעז זייא פיר דיא קינדער

בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָיְתָה לִבְנֵי

ישראל אונד פיר דען פרעמדלינג, דער זיך אויפהאַלט אונטער איהנען צום עוויגען געזעטץ.

יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃

ווער דאַ אַנריהרט אַן איינען טאָדטען, אַן אירגענד איינער מענשליכען פערזאָן,

יא הַנֹּגֵעַ בְּמֵת לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם

אונד דאַדורך אונריין איזט זיעבען טאַגע, דער זאָלל זיך ענטזינדיגען דאַמיט

וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים׃ יב הוּא יִתְחַטָּא־בוֹ

אַם דריטטען טאַגע אונד אַם זיעבענטען טאַגע, ווירד ער ריין זיין. ווען אַבער ניכט

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהָר וְאִם־לֹא

ער זיך ענטזינדיגט אַם דריטטען טאַגע אונד אַם זיעבענטען טאַגע, ניכט ווירד ער ריין.

יִתְחַטָּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהָר׃

יעדער דער אַנריהרט אַן איינעם טאָדטען, אַן איינער מענשליכען פערזאָן דיא געשטאָרבען,

יג כָּל־הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר־יָמוּת

אונד ניכט זיך ענטזינדיגען לעסט, דיא וואָהנונג דעז עוויגען האַט ער פערונרייניגט,

וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא

עז ווערדע אויזגעראָטטעט דיעזע פערזאָן אויז ישראל. דען (זאָ לאַנג) שפרענגוואַססער

וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה

ניכט געשפרענגט וואַרד אויף איהן אונריין זייא ער, נאָך איזט זיינע אונרייניגקייט אַן איהם.

לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ׃

דיעז איזט דיא לעהרע: איין מענש ווען דאַ שטירבט אים צעלטע, יעדער, דער דאַ קאָממט

יד זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי־יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־הַבָּא

אין דאַז צעלט, אונד אַללעז וואַז דאַ איזט אים צעלטע זייא אונריין זיעבען טאַגע.

אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא שִׁבְעַת יָמִים׃

אונד יעדעז אָפפענע געפֿעס, וואָ ניכט מיט דער דעקקעל אַנגעשניערט דאַראַן
טו וְכֹל כְּלִי פָתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צָמִיד פָּתִיל עָלָיו
אונריין איזט עז. אונד אַללעז וואַז אַנריהרען ווירד אויף אָפפענעם פעלדע
טָמֵא הוּא׃ טז וְכֹל אֲשֶׁר־יִגַּע עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה
אַן איינען ערשלאַגענען דורך'ז שווערט, אָדער אַן איינען פערשטאָרבענען, אָדער אַן קנאָכען
בַּחֲלַל־חֶרֶב אוֹ בְמֵת אוֹ־בְעֶצֶם
איינעז מענשען, אָדער אַן איין גראַב, זאָלל אונריין זיין זיעבען טאַגע. אמן נעהמע
אָדָם אוֹ בְקָבֶר יִטְמָא שִׁבְעַת יָמִים׃ יז וְלָקְחוּ
פיר דען אונרייגען פאָם שטויב דעז פערבראַננטען ענטזינדיגונגזאָפפערז, אונ' געבע דאַרויף
לַטָּמֵא מֵעֲפַר שְׂרֵפַת הַחַטָּאת וְנָתַן עָלָיו
פליעסענדעז וואַססער אין איינעם געפֿעססע, אמן נעהמע איזאָפ
מַיִם חַיִּים אֶל־כֶּלִי׃ שני יח וְלָקַח אֵזוֹב
אונד טונקע עז איין אין דאַז וואַססער; נעמליך איין רייגער אמן, אונד דיעזער שפרענגע אויף
וְטָבַל בַּמַּיִם אִישׁ טָהוֹר וְהִזָּה עַל־
דאַז צעלט, אונד אויף אַללע דיא געראֶטהע, אונד אויף דיא פערזאָנען, וועלכע וואַרען
הָאֹהֶל וְעַל־כָּל־הַכֵּלִים וְעַל־הַנְּפָשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ־
דאָרט, אונד אויף דען דער אַנגעריהרט אַן דען קנאָכען, אָדער אַן דען ערשלאַגענען אָדער
שָׁם וְעַל־הַנֹּגֵעַ בַּעֶצֶם אוֹ בֶחָלָל אוֹ
אַן דען געשטאָרבענען אָדער אַן דאַז גראַב. עז שפרענגע דער רייגע אויף דען אונרייגען
בַמֵּת אוֹ בַקָּבֶר׃ יט וְהִזָּה הַטָּהֹר עַל־הַטָּמֵא
אַם דריטטען טאַגע אונד אַם זיעבענטען טאַגע; ווען נון ער איהן ענטזינדיגט
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחִטְּאוֹ
אַם זיעבענטען טאַגע, זאָ וואַשע ער זיינע קליידער אונד באַדע זיך אין וואַססער
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם
אונד איזט ריין אויף דען אַבענד. אַבער איין אמן, דער אונריין ווירד, אונד ניכט
וְטָהֵר בָּעָרֶב׃ כ וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִטְמָא וְלֹא
זיך ענטזינדיגען לעסט זאָלל אויזגעראָטטעט ווערדען דיעזע פערזאָן אויז
יִתְחַטָּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִתּוֹךְ
דער פערזאַממלונג; דען דאַז היילגטהום דעז עוויגן פֿעראונרייניגטע ער, שפרענגוואַססער
הַקָּהָל כִּי אֶת־מִקְדַּשׁ יְהוָה טִמֵּא מֵי נִדָּה

ניכט ווארד געטפרענגט אויף איהן, אונריין איזט ער. דיעז זייא איהנען

לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא הוּא׃ כא וְהָיְתָה לָהֶם

צום עוויגען געזעטצע; אונד דער דאז טפרענגט דאז טפרענגוואַזער, אָללן וואַשען

לְחֻקַּת עוֹלָם וּמַזֵּה מֵי־הַנִּדָּה יְכַבֵּס

זיינע קליידער, אונד דער, וועלכער אַנריהרט אַן דאז טפרענגוואַזער, זייא אונריין ביז

בְּגָדָיו וְהַנֹּגֵעַ בְּמֵי הַנִּדָּה יִטְמָא עַד־

אויף דען אַבענד. אונד אַללעז, וואָז אַנריהרט דאַראַן דער אונרייניגע, זאָלל אונריין זיין;

הָעָרֶב׃ כב וְכֹל אֲשֶׁר־יִגַּע־בּוֹ הַטָּמֵא יִטְמָא

אונד דיא פערזאָן, דיא איהן אַנריהרט, זאָלל אונריין זיין ביז אויף דען אַבענד.

וְהַנֶּפֶשׁ הַנֹּגַעַת תִּטְמָא עַד־הָעָרֶב׃ פ

עז קאַמען דיא קינדער ישראל, דיא גאַנצע געמיינדע, נאַך דער וויזטע

כ א וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה מִדְבַּר־

צין, אים ערזטען מאָנאַטע, עז בליעב דאז פאָלק אין קדש, אונד עז שטאַרב

צִן בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקָדֵשׁ וַתָּמָת

דאָרט מרים, אונד ווארד בעגראַבען דאָרט. ניכט וואַר דאַ וואַזער

שָׁם מִרְיָם וַתִּקָּבֵר שָׁם׃ ב וְלֹא־הָיָה מַיִם

פיר דיא געמיינדע, דאַ פערזאַממעלטען זיא זיך ווידער משה אונד ווידער אהרן.

לָעֵדָה וַיִּקָּהֲלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן׃

עז צאַנקטע דאז פאָלק מיט משה אונד זיא טפראַכען אַלזאָ: ווען דאָך

ג וַיָּרֶב הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וְלוּ

וויר פערגאַנגען וועָרען, אַלז דאַ פערגינגען אונזערע ברידער פאָר דעם עוויגען!

גָוַעְנוּ בִּגְוַע אַחֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה׃

אונד וואָרום האַבט איהר געבראַכט דיא פערזאַמלונג דעז עוויגען אין

ד וְלָמָה הֲבֵאתֶם אֶת־קְהַל יְהוָה אֶל־

דיעזע וויזטע? צו שטערבען דאָרט, וויר אונד אונזער פֿיעה.

הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוּת שָׁם אֲנַחְנוּ וּבְעִירֵנוּ׃

אונד וואָרום פיהרעטעט איהר אונז הערויף אויז מצרים? אום צו ברינגען אונז אַן

ה וְלָמָה הֶעֱלִיתֻנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָבִיא אֹתָנוּ אֶל־

דיעזען בעָזען אָרט, עז איזט ניכט איין אָרט, וואָ זאַאַט אָדער פֿייגענבוים,

הַמָּקוֹם הָרָע הַזֶּה לֹא מְקוֹם זֶרַע וּתְאֵנָה

אָדער ווייַנשטאָק, אָדער גראַנאַטאֶפּפעלן זינד, זאָגאַר וואַססער איזט קיינס צום טרינקען

וְגֶ֫פֶן וְרִמּ֔וֹן וּמַ֥יִם אַ֖יִן לִשְׁתּֽוֹת׃

דאַ ענטפערנטע זיך משה אונד אהרן פאָן דער פערזאַממלונג צום הייליגטהומע

ו וַיָּבֹא֩ מֹשֶׁ֨ה וְאַהֲרֹ֜ן מִפְּנֵ֣י הַקָּהָ֗ל אֶל־פֶּ֙תַח֙

דעס שטיפטזעלטעס, זיא פיעלען אויף איהר אַנגעזיכט, אונד עס ערשיען

אֹ֣הֶל מוֹעֵ֔ד וַֽיִּפְּל֖וּ עַל־פְּנֵיהֶ֑ם וַיֵּרָ֥א

דיא הערליכקייט דעס עוויגען איהנען.

כְבוֹד־יְהוָ֖ה אֲלֵיהֶֽם׃ פ שלישי שני

דאַ רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפראַך: נים דען

ז וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃ ח קַ֣ח אֶת־

שטאַב, אונד פערזאַממלע דיא געמיינדע, דוא אונד אהרן דיין ברודער,

הַמַּטֶּ֗ה וְהַקְהֵ֤ל אֶת־הָֽעֵדָה֙ אַתָּה֙ וְאַהֲרֹ֣ן אָחִ֔יךָ

אונד רעדעט צום פעלזען פאָר איהרען אויגען, דאַס ער הערגעבע זיין וואַססער,

וְדִבַּרְתֶּ֧ם אֶל־הַסֶּ֛לַע לְעֵינֵיהֶ֖ם וְנָתַ֣ן מֵימָ֑יו

ווירסט דוא הערויסבּרינגען איהנען וואַססער אויז דעם פעלזען. אונד ווירסט טראַנקען

וְהוֹצֵאתָ֨ לָהֶ֥ם מַ֙יִם֙ מִן־הַסֶּ֔לַע וְהִשְׁקִיתָ֥

דיא געמיינדע זאַמט איהרעם פיעהע. דאַ נאַהם ווען משה דען

אֶת־הָעֵדָ֖ה וְאֶת־בְּעִירָֽם׃ ט וַיִּקַּ֨ח מֹשֶׁ֤ה אֶת־

שטאַב פאָר דעם עוויגען, וויא ער איהם בעפאָהלען,

הַמַּטֶּ֖ה מִלִּפְנֵ֣י יְהוָ֑ה כַּאֲשֶׁ֖ר צִוָּֽהוּ׃

דאַן ליעסען פערזאַממעלן משה אונד אהרן דיא געמיינדע הין פאָר

י וַיַּקְהִ֜לוּ מֹשֶׁ֧ה וְאַהֲרֹ֛ן אֶת־הַקָּהָ֖ל אֶל־פְּנֵ֣י

דען פעלזען, אונד ער שפראַך צו איהנען: הערעט דאָך, איהר ווידערשפענסטיגען!

הַסָּ֑לַע וַיֹּ֣אמֶר לָהֶ֗ם שִׁמְעוּ־נָא֙ הַמֹּרִ֔ים

האָב דען אויז דיעזעם פעלזען וויר הערויסברינגען פיר אייך וואַססער?

הֲמִן־הַסֶּ֣לַע הַזֶּ֔ה נוֹצִ֥יא לָכֶ֖ם מָֽיִם׃

דאַן האָב אויף משה זיינע האַנד אונד שלוג דען פעלזען

יא וַיָּ֨רֶם מֹשֶׁ֜ה אֶת־יָד֗וֹ וַיַּ֧ךְ אֶת־הַסֶּ֛לַע

מיט זיינעם שטאַבע צווייא מאַהל, דאַ קאַם הערויס פיעל וואַססער

בְּמַטֵּ֖הוּ פַּעֲמָ֑יִם וַיֵּצְאוּ֙ מַ֣יִם רַבִּ֔ים

אונד עז טראַנק דיא געמיינדע אונד איהר פֿיעה. אַבער עז זאַגטע

וַתֵּשְׁתְּ הָעֵדָה וּבְעִירָם׃ ס יב וַיֹּאמֶר

דער עוויגע צו משה אונד צו אהרן: וויל איהר ניכט פֿערטרויען האַטטעט

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן יַעַן לֹא־הֶאֱמַנְתֶּם

צו מיר, מיך צו הייליגען פֿאָר דען אויגען דער קינדער ישראל, דאַרום ניכט

כִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא

זאָללט איהר ברינגען דיעזע פֿערזאַממלונג אין דאַז לאַנד, דאַז איך געגעבען

תָבִיאוּ אֶת־הַקָּהָל הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי

איהנען. דיעזעז זינד דיא האַדערוואַססער, וואָריבער געהאַדערט האַבען

לָהֶם׃ יג הֵמָּה מֵי מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ

דיא קינדער ישראל מיט דעם עוויגען, אונד ער געהייליגט וואַרד

בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה וַיִּקָּדֵשׁ

דורך זיא. עז טיקטע משה באָטען

בָּם׃ ס רביעי יד וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים

פֿאָן קדש צום קאָניגע פֿאָן אדום1), זאָ שפריכט דיין ברודער, ישראל:

מִקָּדֵשׁ אֶל־מֶלֶךְ אֱדוֹם כֹּה אָמַר אָחִיךָ יִשְׂרָאֵל

דוא קעננעסט יעדע איהזעליגקייט, דיא אונז בעטראָפֿפֿען האַט;

אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצָאָתְנוּ׃

וויא דאַ היגאַב גינגען אונזערע פֿאָרפֿאַהרען נאַך מצרים, אונד דאַס וויר וואָהנטען

טו וַיֵּרְדוּ אֲבֹתֵינוּ מִצְרַיְמָה וַנֵּשֶׁב

אין מצרים לאַנגע צייט, אונד דאַס איבעל בעהאַנדעלטען אונז

בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיָּרֵעוּ לָנוּ

דיא מצרים אונד אונזערע עלטערן. דאַ טריען וויר צום עוויגען, ער האָרטע

מִצְרַיִם וְלַאֲבֹתֵינוּ׃ טז וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע

אונזערע שטיממע, טיקטע איינען באָטען אונד ליעס אונז הערויספֿיהרען אויז מצרים;

קֹלֵנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיֹּצִאֵנוּ מִמִּצְרָיִם

נון זינד וויר אין קדש, איינער שטאַדט אַן דעם ענדע דיינעס געביעטעס.

וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְקָדֵשׁ עִיר קְצֵה גְבוּלֶךָ׃

---

1) אונד ליעס איהם זאַגען.

לאס אונז דורכציהען דאך דורך דיין לאנד, ניכט וואללען וויר דורכציהען דורך פעלד
יז נַעְבְּרָה־נָּא בְאַרְצֶךָ לֹא נַעֲבֹר בְּשָׂדֶה
אָדער דורך וויינבערג, אונד ניכט וואללען וויר טרינקען וואססער אויז ציסטערנען, דען וועג
וּבְכֶרֶם וְלֹא נִשְׁתֶּה מֵי בְאֵר דֶּרֶךְ
דעז קאָניגז 1) וואללען וויר געהען; ניכט וואללען וויר אויזווייכען רעכטז נאך לינקז,
הַמֶּלֶךְ נֵלֵךְ לֹא נִטֶּה יָמִין וּשְׂמֹאול
ביז דאס וויר דורכגעגאנגען זינד דיין געביעט. דא ליעס זאגען איהם
עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר גְּבֻלֶךָ׃ יח וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אדום: ניכט זאללזט דוא דורכציהען בייא איר, דאס ניכט מיט דעם שווערטע
אֱדוֹם לֹא תַעֲבֹר בִּי פֶּן־בַּחֶרֶב
איך קאָממע דיר ענטגעגען. דאראויף ליעסען ערוויעדערן איהם דיא קינדער
אֵצֵא לִקְרָאתֶךָ׃ יט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי־
ישראל: אויף דעם געבאהנטען וועגע וואללען וויר הינויף געהען, אונד ווען
יִשְׂרָאֵל בַּמְסִלָּה נַעֲלֶה וְאִם־
דיין וואססער וויר טרינקען, איך אָדער איין פיעה, זא וויל איך געבען דען פרייז דאפיר:
מֵימֶיךָ נִשְׁתֶּה אֲנִי וּמִקְנַי וְנָתַתִּי מִכְרָם
געוויס2) ניכטז ווייטער, מיט איינעם געפאָלגע (נור) וויל איך דורכציהען;
רַק אֵין־דָּבָר בְּרַגְלַי אֶעֱבֹרָה׃
ער זאגטע אבער: ניכט זאללזט דוא דורכציהען; אונד עז צאָג אויז אדום
כ וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲבֹר וַיֵּצֵא אֱדוֹם
איהם ענטגעגען, מיט צאהלרייכעם פאָלקע אונד מיט שטארקער מאכט.
לִקְרָאתוֹ בְּעַם כָּבֵד וּבְיָד חֲזָקָה׃
זא ווייגערטע זיך אדום צוצוגעבען דאן ישראל דורכצוציהען
כא וַיְמָאֵן ׀ אֱדוֹם נְתֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲבֹר
דורך זיין געביעט, אונד עז וואנדטע זיך וועג ישראל פאָן איהם.
בִּגְבֻלוֹ וַיֵּט יִשְׂרָאֵל מֵעָלָיו׃ פ חמישי שלישי
זיא צאָגען וועג פאָן קדש, אונד עז קאמען דיא קינדער ישראל
כב וַיִּסְעוּ מִקָּדֵשׁ וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
דיא גאנצע געמיינדע, נאך דעם געבירגע הר. אונד עז שפראך דער עוויגע
כָּל־הָעֵדָה הֹר הָהָר׃ כג וַיֹּאמֶר יְהוָה

1) ד"ה אויף אָפפענער לאנדשטראססע.
2) רק הייסט אנפאנגז „געוויס."

צו משה אונד צו אהרן אם געבירגע הר, אן דער גרענצע

אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן בְּהֹר הָהָר עַל־גְּבוּל

דעז לאנדעז ארום, וויא פאלגט: איינגעטהאן זאלל ווערדען אהרן

אֶרֶץ־אֱדוֹם לֵאמֹר׃ כד יֵאָסֵף אַהֲרֹן

צו זיינען איטגענאססען; דען ניכט זאלל ער קאממען אין דאז לאנד, וועלכעז

אֶל־עַמָּיו כִּי לֹא יָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר

איך געגעבען דען קינדערן ישראל. דעסהאלב וויל איהר צו־ווידער געהאנדעלט

נָתַתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר־מְרִיתֶם

מיינעם בעפעהלע בייא דעם האדערוואססער. ניס דען אהרן אונד

אֶת־פִּי לְמֵי מְרִיבָה׃ כה קַח אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־

אלעזר, זיינען זאהן, אונד פיהרע זיא וויף דאז געבירגע הר.

אֶלְעָזָר בְּנוֹ וְהַעַל אֹתָם הֹר הָהָר׃

אונד לאזע אויזציעהען דעם אהרן זיינע קליידער, אונד ציהע זיא אן,

כו וְהַפְשֵׁט אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וְהִלְבַּשְׁתָּם

דעם אלעזר, זיינעם זאהנע; אהרן אבער זאלל איינגעטהאן ווערדען,

אֶת־אֶלְעָזָר בְּנוֹ וְאַהֲרֹן יֵאָסֵף

אונד זאלל שטערבען דארט. עז טהאט משה, וויא בעפאהלען דער עוויגע,

וּמֵת שָׁם׃ כז וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אונד זיא בעשטיעגען דאז געבירגע הר פאר דען אויגען דער גאנצען געמיינדע:

וַיַּעֲלוּ אֶל־הֹר הָהָר לְעֵינֵי כָּל־הָעֵדָה׃

אונד עז ליעס אויזציעהען משה דעם אהרן זיינע קליידער,

כח וַיַּפְשֵׁט מֹשֶׁה אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו

אונד לעגטע זיא אן דעם אלעזר, זיינעם זאהנע, אונד עז שטארב אהרן

וַיַּלְבֵּשׁ אֹתָם אֶת־אֶלְעָזָר בְּנוֹ וַיָּמָת אַהֲרֹן

דארט אויף דעם גיפפעל דעז בערגעז, דאן קאם הערונטער משה אונד אלעזר

שָׁם בְּרֹאשׁ הָהָר וַיֵּרֶד מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר

פאן דעם בערגע. אונד עז זאהע דיא גאנצע געמיינדע דאס פערשיעדען וואר,

מִן־הָהָר׃ כט וַיִּרְאוּ כָּל־הָעֵדָה כִּי גָוַע

אהרן, דא בעוויינטען זיא דען אהרן דרייסיג טאגע דאז גאנצע

אַהֲרֹן וַיִּבְכּוּ אֶת־אַהֲרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם כֹּל

הויז ישראל. נון ערפֿוהר דער כנעניטען

בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ ס כא א וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי

קעניג פֿאָן ערד, וועלכער וואָהנטע גגען איטטאג, דאס דאס קאם

מֶלֶךְ־עֲרָד יֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי בָּא

ישראל דען וועג דער קונדשאַפֿטער, דאַ טטריטט ער גגען ישראל,

יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל

אונ' נאַהם געפֿאַנגען פֿאָן איהם (איינגע.) 1) דאַ געלאָבטע ישראל איין געליבדע

וַיִּשְׁבְּ ׀ מִמֶּנּוּ שֶׁבִי׃ ב וַיִּדַּר יִשְׂרָאֵל נֶדֶר

צום עוויגען אונד שפראַך: ווען דוא געבען ווירזט דיעזעז פֿאָלק

לַיהוָה וַיֹּאמַר אִם־נָתֹן תִּתֵּן אֶת־הָעָם הַזֶּה

אין מיינע געוואַלט, ווילל איך פֿערניכטען איהרע שטעדטע. עז הערטע

בְּיָדִי וְהַחֲרַמְתִּי אֶת־עָרֵיהֶם׃ ג וַיִּשְׁמַע

דער עוויגע, אויף דיא שטיממע ישראל'ז, איבערגאַב (איהגען) דען כנעני,

יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־הַכְּנַעֲנִי

אונד אמן פֿערניכטעטע זיא 2) אונד איהרע שטעדטע; אונד נאַננטע דען נאַמען

וַיַּחֲרֵם אֶתְהֶם וְאֶת־עָרֵיהֶם וַיִּקְרָא שֵׁם־

דעז אָרטעז חרמה 3).

הַמָּקוֹם חָרְמָה׃ פ

דאַ זיא וועגצאָגען פֿאָם געבירגע הר דען וועג נאַך דעם שילף־מעער, הערום צו קאָמען

ד וַיִּסְעוּ מֵהֹר הָהָר דֶּרֶךְ יַם־סוּף לִסְבֹב

אום דאַז לאַנד אדום, דאַ וואַרד צו קורץ דער מוטה דעז פֿאָלקעז 4) אויף דעם וועגע.

אֶת־אֶרֶץ אֱדוֹם וַתִּקְצַר נֶפֶשׁ־הָעָם בַּדָּרֶךְ׃

אונ' עז רעדעטע דאַז פֿאָלק ווידער גאָטט אונ' משה; ווארום פֿיהרטעט איהר אונז הערויף

ה וַיְדַבֵּר הָעָם בֵּאלֹהִים וּבְמֹשֶׁה לָמָה הֶעֱלִיתֻנוּ

אויז מצרים, אום צו שטערבען אין דער וויסטע, דאַ ניכט ברויד אונ' ניכט וואַססער (דאַ איזט)

מִמִּצְרַיִם לָמוּת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין לֶחֶם וְאֵין מַיִם

אונד אונז עקעלט פֿאָר דער עלענדען שפייזע. דאַ זאַנדטע דער עוויגע

וְנַפְשֵׁנוּ קָצָה בַּלֶּחֶם הַקְּלֹקֵל׃ ו וַיְשַׁלַּח יְהוָה

---

1) וישב שבי איזט שפראַכגעברויך, אונ' נור דעם זיננע נאַך איבערזעטצבאַר, זאָ וויא אהנליכע צוזאַממענזעטצונגען. 2) דיא כנעניער. 3) פֿערניכטונג. 4) ד"ה דער מוטה פֿיעלטע ניכט אויז, זאָ וויא היד ה' תקצר במדב' י"א וואָ עז דיא מאַכט גאָטטעז בעדייטעט.

אונטער דאז פאָלק דיא שלאַנגען, שרפים גענאַננט1) זיא ביססען דאז פאָלק,
בָּעָם אֵת הַנְּחָשִׁים הַשְּׂרָפִים וַיְנַשְּׁכוּ אֶת־הָעָם
אונד עס שטאַרב פיעל פאָלק פאָן ישראל. דאַ קאַם דאז פאָלק צו משה
וַיָּמָת עַם־רָב מִיִּשְׂרָאֵל׃ ז וַיָּבֹא הָעָם אֶל־מֹשֶׁה
אונ' שפראַך: וויר האַבען געזינדיגט, דאַס וויר גערעדעט האַבען ווידער גאָטט אונ' ווידער דיך;
וַיֹּאמְרוּ חָטָאנוּ כִּי־דִבַּרְנוּ בַיהֹוָה וָבָךְ
בעטע צום עוויגען, דאַס ער אַבווענדע פאָן אונז דיא שלאַנגען.
הִתְפַּלֵּל אֶל־יְהֹוָה וְיָסֵר מֵעָלֵינוּ אֶת־הַנָּחָשׁ
דאַ בעטעטע משה פיר דאז פאָלק. דאַ זאַגטע דער עוויגע צו משה:
וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעָם׃ ח וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה
מאַכע דיר איינען שרף2) אונד זעטצע זיא אויף איינע שטאַנגע; ווירד
עֲשֵׂה לְךָ שָׂרָף וְשִׂים אֹתוֹ עַל־נֵס וְהָיָה
יעדער געביססענע, ווען ער זיעהעט זיא, דאַן לעבען בלייבען. דאַ פערטיגטע משה
כָּל־הַנָּשׁוּךְ וְרָאָה אֹתוֹ וָחָי׃ ט וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
איינע שלאַנגע אויס קופּפער אונד זעטצטע זיא אויף איינע שטאַנגע, אונד עס געשאַה
נְחַשׁ נְחֹשֶׁת וַיְשִׂמֵהוּ עַל־הַנֵּס וְהָיָה
ווען געביססען איינע שלאַנגע יעמאַנדען, אונד ער שויעטע אויף דיא שלאַנגע
אִם־נָשַׁךְ הַנָּחָשׁ אֶת־אִישׁ וְהִבִּיט אֶל־נְחַשׁ
אויס קופּפער, בלייב ער אַם לעבען. דאַרויף צאָגען ווער דיא קינדער ישראל
הַנְּחֹשֶׁת וָחָי׃ ששי י וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אונ' לאַגערטען צו אבות. דאַן צאָגען זיא ווער פאָן אבות, אונד לאַגערטען צו עיי
וַיַּחֲנוּ בְּאֹבֹת׃ יא וַיִּסְעוּ מֵאֹבֹת וַיַּחֲנוּ בְּעִיֵּי
העברים אין דער וויסטע, וועלכע פאָר מואב (ליעגט), געגען אויפגאַנג
הָעֲבָרִים בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מוֹאָב מִמִּזְרַח
דער זאָננע. פאָן דאַ צאָגען זיא ווער אונד לאַגערטען צו נחל זרד.
הַשָּׁמֶשׁ׃ יב מִשָּׁם נָסָעוּ וַיַּחֲנוּ בְּנַחַל זָרֶד׃
פאָן דאַ צאָגען זיא ווער אונד לאַגערטען יענזייטס דעס (פלוססעס) ארנון, וועלכער
יג מִשָּׁם נָסָעוּ וַיַּחֲנוּ מֵעֵבֶר אַרְנוֹן אֲשֶׁר

1) פאָן שרף ברעננען, וועיל דערן גיפטיגער ביס, דען געביססענען גלייכזאַם דורכברעננטע
2) נעמליך דיא פיגור איינער זאָלכען שלאַנגע.

אין דער וויסטע (װיסטע), דער הערויסקאָמט אויס דעם געביטע דעס אמורי; דען
במדבר היצא מגבל האמרי כי
דער ארנון (איזט) דיא גרענצע מואב'ס צווישען מואב אונד צווישען אמורי.
ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי:
דאַרום ווירד ערוואֶהנט אין דעם בוכע דער קריעגע דעס עוויגען, דאַס
יד על־כן יאמר בספר מלחמת יהוה את־
ערהייגנים מיט שטורמע אונד (יענעס) דער באַכע דעס ארנון, אונד דער אויסלויף
והב בסופה ואת־הנחלים ארנון: טו ואשד
דער באַכע, דער זיך װענדעט צום וואָהנזיטצע ער[1]) אונ' זיך שטיטצט אַן דיא גרענצע
הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול
מואב'ס. דען פאָן דאָרט (ענטשטאַנד) דער ברוננען, יענער ברוננען פאָן וועלכעם
מואב: טז ומשם בארה הוא הבאר אשר
געזאַגט האַט דער עוויגע צו משה: פערזאַממלע דאַס פאָלק אונ' איך וויל געבען
אמר יהוה למשה אסף את־העם ואתנה
איהנען וואַססער. דאַמאַלס זאַנג ישראל דיעזעס ליעד
להם מים: ס יז אז ישיר ישראל את־השירה הזאת
קאָמ' הערויף ברוננען! זינגעט ענטגעגען איהם! ברוננען, דען ערשאַפט פירסטען,
עלי באר ענו־לה: יח באר חפרוה שרים
דען געגראַבען דיא עדלען דעס פאָלקס, דורך דען געזעצגעבערשטאַב איט איהרן שטאַבּ[2]),
כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם
פאָן דער וויסטע — איין געשענק, אויס דעם געשענקע ווורדען מאַכטיגע שטראָמע
וממדבר מתנה: יט וממתנה נחליאל
אונ' אויס דען מאַכטיגען שטראָמען (טראַנג ער זיך נאַך) האָהען, אונד פאָן דען האָהען
ומנחליאל במות: כ ומבמות
וויעדער אינס טהאַל, דאַס איס געפילדע מואב'ס צום גיפּפעל דעס פסגה (פיהרט),
הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה
וועלכער אויסזיכט האַט געגען דיא וויסטע.
ונשקפה על־פני הישימן: פ שביעי רביעי

---

1) ער איזט דער אייגענטליכע דער הויפטשטאדט דעס אמאָריטישן געביעטעס.
2) נאָך דעם טאָדע אהרן'ס, דער ווייל פאָן משה געבראַכט ווארד.

עז שיקטע ישראל באָטען צו סיחון קעניג פאָן אמורי,
כא וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי
אונד ליעס (איהם) זאַגען: איך וויל דורכציעהען דורך דיין לאַנד; ניכט וואָללען וויר איינלענקען
לֵאמֹר׃ כב אֶעְבְּרָה בְאַרְצֶךָ לֹא נִטֶּה
אין פעלד אָדער וויינבערג, ניכט וואָללען וויר טרינקען וואַזער אויז ציזטערנען;
בְּשָׂדֶה וּבְכֶרֶם לֹא נִשְׁתֶּה מֵי בְאֵר
אָנדערן אויף דער קעניגז־שטראַססע וואָללען וויר געהען, ביז דאַס וויר דורכגעגאַנגען זיינד
בְּדֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ נֵלֵךְ עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר
דיין געביעט. אַבער ניכט וואָללטע צוגעבען סיחון אַן ישראל, דורכצורייזען
גְּבֻלֶךָ׃ כג וְלֹא־נָתַן סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲבֹר
זיין געביעט; אָנדערן עז פערזאַממעלטע סיחון זיין גאַנצעז פאָלק, צאָג אויז
בִּגְבֻלוֹ וַיֶּאֱסֹף סִיחֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ וַיֵּצֵא
געגען ישראל אין דיא וויזטע, אונד קאַם נאַך יהצה אונד קאָמפפטע
לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה וַיָּבֹא יָהְצָה וַיִּלָּחֶם
מיט ישראל, אַבער עז שלוג איהן ישראל מיט דער שאַרפע דעז שווערטעז,
בְּיִשְׂרָאֵל׃ כד וַיַּכֵּהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי־חָרֶב
אונד עראָבערטע זיין לאַנד פאָם ארנון ביז (צום פלוס) יבוק, ביז צו דען קינדערן
וַיִּירַשׁ אֶת־אַרְצוֹ מֵאַרְנֹן עַד־יַבֹּק עַד־בְּנֵי
עמון, דען פעזט וואַר דיא גרענצע דער קינדער עמון. עז נאַהם ישראל
עַמּוֹן כִּי עַז גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃ כה וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל
אַלל דיעזע שטאָדטע, אונד עז בעזעטצטע זיך ישראל אין אַללען
אֵת כָּל־הֶעָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָל־
שטאָדטען דעז אמורי, אין חשבון אונד אין אַללען איהרען טאָכטערן 1). דען
עָרֵי הָאֱמֹרִי בְּחֶשְׁבּוֹן וּבְכָל־בְּנֹתֶיהָ׃ כו כִּי
חשבון, דיא (רעזידענץ־) שטאַדט סיחון'ז קעניגז פאָן אמורי, וואַר זיא, דאַ ער
חֶשְׁבּוֹן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הִוא וְהוּא
קריעג געפיהרט האַט מיט דעם קעניג פאָן מואב דעם פאָריגען, או' גענאָממען זיין גאַנצעז
נִלְחַם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב הָרִאשׁוֹן וַיִּקַּח אֶת־כָּל־

---

1) ד"ה דאַצו געהאָריגען לאַנדשטאָדטען.

נאכד אויז זיינער געוואלט ביז צום ארנן. דארום זאגען

ארצו מידו עד ארנן: כז על כן יאמרו

דיא דיכטער: קאממט נאך חשבון! זיא ווערדע ערבויעט אונד עררישטעט דיא שטאדט

המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר

סיחון'ס. דען פייער גינג אויז, אויז חשבון, פלאממע אויז דער שטאדט

סיחון: כח כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית

סיחון'ס, פערצעהרטע דאס ער מואב'ס) דיא אייגנער דער אנהאהען דעס ארנון.

סיחן אכלה ער מואב בעלי במות ארנן

וועהע דיר, מואב! דוא ביזט פערלארען, פאלק דעס (געצען) כמוש! ער גאב פרייז

כט אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן

זיינע זאהנע אלס פליכטלינגע, אונ' זיינע טאכטער אין געפאנגענשאפט דעם אמוריטער קאניג

בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי

סיחון. איהר רייך איזט דאהין פאן חשבון ביז דיבון. וויר האבען פערוויסטעט

סיחון: ל ונירם אבד חשבון עד דיבן ונשים

ביז נופח, וועלכער (רייכט) ביז מידבא. אלזא וואהנטע ישראל

עד נפח אשר* עד מידבא: לא וישב ישראל

אים לאנדע דעס אמורי. אונד עס שיקטע היין משה, אויסצוקונדשאפטען

בארץ האמרי: לב וישלח משה לרגל את

יעזר, זיא נאהמען איין איהרע לאנדשטאדטע, אונד אמן פערטריעב דען אמורי,

יעזר וילכדו בנתיה ויירש את האמרי

דער דארט וואר. דאן וואנדטען זיא זיך אונד צאגען היניויף דען וועג נאך בשן;

אשר שם: לג ויפנו ויעלו דרך הבשן

דא צאג עוג, דער קאניג פאן בשן, איהנען ענטגעגען, ער אונד זיין גאנצעס פאלק

ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו

צום קריעג נאך אדרעי. דא זאגטע דער עוויגע צו משה:

למלחמה אדרעי: מפטיר לד ויאמר יהוה אל משה

ניכט פירכטע איהן, דען אין דיינע האנד האבע איך געגעבען איהן זאמט

אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת

*נקוד על ר *ויורש קרי.

) דיא הויפטשטאדט דעס מאאביטישען געביעטעס.

זַמט זייגעם פֿאָלקע אונד זייגעם גאַנצען לאַנדע, אונד דוא ווירזט טהון איהם, וויא
כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אַרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר
דוא געטהאַן דעם סיחון, קאָניג פֿאָן אמורי, וועלכער וואָהנטע אין חשבון.
עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן׃
זיא שלוגען איהן אונד זיינע זאָהנע אונד זיין גאַנצעז פֿאָלק, ביז
לה וַיַּכּוּ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ עַד־
ניכטס איבריג בליעב איהם איין איבעררעזט, אונד ערְאָבערטען זיין לאַנד.
בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לוֹ שָׂרִיד וַיִּירְשׁוּ אֶת־אַרְצוֹ׃
דאַן לאָגען ווייטער דיא קינדער ישראל, אונד לאַגערטען אין דער עבענע
כב א וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבוֹת
מואב'ז, דיעזזייטז דעז ירדן'ז, ירחו (געגענאיבער). דאַ זאַה
מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ ס סדר בלק ב וַיַּרְא
בלק, דער זאָהן צפור'ז, אַללעז, וואַז געטהאַן האַטטע ישראל דעם אמורי.
בָּלָק בֶּן־צִפּוֹר אֵת כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לָאֱמֹרִי׃
עז פֿירכטעטע זיך מואב פֿאָר דעם פֿאָלקע זעהר, דאַ גראָס וואַר עז;
ג וַיָּגָר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מְאֹד כִּי רַב־הוּא
אונד עז גרויעטע מואב פֿאָר דען קינדערן ישראל. דאַ שפראַך מואב
וַיָּקָץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ד וַיֹּאמֶר מוֹאָב
צו דען אֶלטעזטען מדין'ז: יעטצט ווירד אַבפרעזזען1) דיעזע פֿערזאַממלונג
אֶל־זִקְנֵי מִדְיָן עַתָּה יְלַחֲכוּ הַקָּהָל אֶת־
אונזערע גאַנצע געגענד אומהער, וויא אַבפֿריסט דער אָקז דאַז קרויט דעז פֿעלדעז.
כָּל־סְבִיבֹתֵינוּ כִּלְחֹךְ הַשּׁוֹר אֵת יֶרֶק הַשָּׂדֶה
בלק דער זאָהן צפור'ז וואַר קאָניג איבער מואב אום דיעזע צייט.
וּבָלָק בֶּן־צִפּוֹר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בָּעֵת הַהִוא׃
דאַ שיקטע ער באָטען צו בלעם, זאָהן בעור'ז, נאַך פתור,
ה וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־בִּלְעָם בֶּן־בְּעֹר פְּתוֹרָה
וועלכעז אַם שטראָמע (ליעגט) אים לאַנדע דער קינדער זיינעז פֿאָלקעז, איהן איינצולאַדען
אֲשֶׁר עַל־הַנָּהָר אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹ לִקְרֹא־לוֹ
אונד צו זאַגען: זיעהע, איין פֿאָלק זאָג אויז מצרים, דיעז בעדעקעט דיא
לֵאמֹר הִנֵּה עַם יָצָא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כִסָּה אֶת־

---

1) נעמליך פֿערניכטען.

געשטאַלט דער ערדע1) אונד עז זיצט איר געגענאיבער. נון אַלזאָ, קאָממע דאָך,

עֵין הָאָרֶץ וְהוּא יֹשֵׁב מִמֻּלִי׃ ו וְעַתָּה לְכָה־נָּא

פֿלוכע איר דיעזעז פֿאָלק, דען אִבֿערמעכטיגער (איזט) עז אַלז איך; פֿיעללייכט

אָרָה־לִּי אֶת־הָעָם הַזֶּה כִּי־עָצוּם הוּא מִמֶּנִּי אוּלַי

ווערדע איך קעננען שלאַגען עז, אונד ווערדע עז פֿערטרייבען אויז דעם לאַנדע; דען

אוּכַל נַכֶּה־בּוֹ וַאֲגָרְשֶׁנּוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי

איך ווייס, יענער דען דוא זעגנעזט, דער איזט געזעגנעט, אונד דען דוא פֿערפֿלוכזט,

יָדַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר־תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ וַאֲשֶׁר תָּאֹר

דער איזט פֿערפֿלוכט. דאַ גינגען דיא עלטעזטען מואב'ז אונד דיא עלטעזטען מדין'ז,

יוּאָר׃ ז וַיֵּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאָב וְזִקְנֵי מִדְיָן

אונד צויבערגעראֵטהשאַפֿטען אין איהרער האַנד, אונ' קאַמען צו בלעם אונד רעדעטען

וּקְסָמִים בְּיָדָם וַיָּבֹאוּ אֶל־בִּלְעָם וַיְדַבְּרוּ

צו איהם דיא ווערטע בלק'ז. ער זאַגטע צו איהנען: בלייבעט היער

אֵלָיו דִּבְרֵי בָלָק׃ ח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לִינוּ פֹה

דיעזע נאַכט, ווערדע איך צוריק ברינגען אייך אַנטוואָרט, וויא רעדען ווירד דער עוויגע

הַלַּיְלָה וַהֲשִׁבֹתִי אֶתְכֶם דָּבָר כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה

צו איר: אונד עז בליעבען דיא פֿירזטען מואב'ז בייא בלעם. דאַ קאַם

אֵלָי וַיֵּשְׁבוּ שָׂרֵי־מוֹאָב עִם־בִּלְעָם׃ ט וַיָּבֹא

דער אַללמאַכטיגע צו בלעם, אונד שפּראַך: ווער (זינד) דיעזע לייטע

אֱלֹהִים אֶל־בִּלְעָם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה

בייא דיר? דאַ זאַגטע בלעם צום אַללמאַכטיגען: בלק, דער זאָהן

עִמָּךְ׃ י וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־הָאֱלֹהִים בָּלָק בֶּן־

צפּר'ז קעניג פֿאָן מואב, האַט געשיקט צו איר2). זיעהע דאַז פֿאָלק, דאַז אויזציעהט

צִפֹּר מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח אֵלָי׃ יא הִנֵּה הָעָם הַיֹּצֵא

אויז מצרים אונד בעדעקט דיא געשטאַלט דער ערדע; יעצט קאָממע, פֿערוואונשע

מִמִּצְרַיִם וַיְכַס אֶת־עֵין הָאָרֶץ עַתָּה לְכָה קָבָה־

איר עז; פֿיעללייכט ווערדע איך פֿערמאָגען צו בעקאַמפֿפֿען עז, אונ' ווערדע עז פֿערטרייבען

לִּי אֹתוֹ אוּלַי אוּכַל לְהִלָּחֶם בּוֹ וְגֵרַשְׁתִּיו׃

1) גלייכזאַם דיא גאַנצע ערדע זאָ וויט מאַן זעהען קאַן.
2) אונד ליעס זאַגען.

דאַ זאַגטע דער אַללמאֶכטיגע צו בלעם: ניכט זאָללסט דוא געהען מיט איהנען,

יב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־בִּלְעָם לֹא תֵלֵךְ עִמָּהֶם

ניכט זאָללסט דוא פֿלוכען דאַז פֿאָלק, דען געזעגנעט (איזט) עז. דאַ שטאַנד אויף

לֹא תָאֹר אֶת־הָעָם כִּי בָרוּךְ הוּא: * יג וַיָּקָם

בלעם דעז מאָרגענז, אונד זאַגטע צו דען פֿירזטען בלק'ז, געהעט אין

בִּלְעָם בַּבֹּקֶר וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרֵי בָלָק לְכוּ אֶל־

אייער לאַנד, דען עז וויל ניכט דער עוויגע מיר צוגעבען צו געהען מיט אייך.

אַרְצְכֶם כִּי מֵאֵן יְהוָה לְתִתִּי לַהֲלֹךְ עִמָּכֶם:

דאַ מאַכטען זיך אויף דיא פֿירזטען מואבז, קאַמען צו בלק אונד שפראַכען:

יד וַיָּקוּמוּ שָׂרֵי מוֹאָב וַיָּבֹאוּ אֶל־בָּלָק וַיֹּאמְרוּ

עז וויגערט זיך בלעם צו געהען מיט אונז. אַבערמאַהל פֿוהר פֿאָרט פֿערנער בלק

מֵאֵן בִּלְעָם הֲלֹךְ עִמָּנוּ: טו וַיֹּסֶף עוֹד בָּלָק

צו שיקקען (נאָך) פֿירזטען מעהרערע אונד געעהרטערע אַלז דיעזע. דיא קאַמען צו

שְׁלֹחַ שָׂרִים רַבִּים וְנִכְבָּדִים מֵאֵלֶּה: טז וַיָּבֹאוּ אֶל־

בלעם, אונד זאַגטען צו איהם זאָ שפריכט בלק זאָהן צפור'ז: ניכט דאָך

בִּלְעָם וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר בָּלָק בֶּן־צִפּוֹר אַל־נָא

לאַס דיך אַבהאַלטען, פֿאָן דער רייזע צו מיר. דען, איך וויל דיך עהרען זעהר

תִמָּנַע מֵהֲלֹךְ אֵלָי: יז כִּי־כַבֵּד אֲכַבֶּדְךָ מְאֹד

אונד אַללעז וואַז דוא זאַגען ווירזט מיר וויל איך טהון; קאָממע נור, פֿערוואינשע מיר

וְכֹל אֲשֶׁר־תֹּאמַר אֵלַי אֶעֱשֶׂה וּלְכָה־נָּא קָבָה־לִּי

דיעזעז פֿאָלק. דאַ אַנטוואָרטעטע בלעם, אונד זאַגטע צו דען דיענערן

אֵת הָעָם הַזֶּה: יח וַיַּעַן בִּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדֵי

דעז בלק: ווען געבען מאָכטע מיר בלק פֿאָלל זיין הויז (מיט) זילבער אונד גאָלד, ניכט

בָלָק אִם־יִתֶּן־לִי בָלָק מְלֹא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא

בין איך פֿערמאָגענד צו איבערטרעטען דען בעפֿעהל דעז עוויגען מיינעז גאָטטעז,

אוּכַל לַעֲבֹר אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהָי

צו אונטערנעהמען גערינגעז אָדער וויכטיגעז. מינדעזטענז בלייבעט דאָך היער

לַעֲשׂוֹת קְטַנָּה אוֹ גְדוֹלָה: יט וְעַתָּה שְׁבוּ נָא בָזֶה

אויך איהר איבער נאַכט, אונד איך ווערדע ערפֿאַהרען, וואַז פֿערנער דער עוויגע

גַּם־אַתֶּם הַלָּיְלָה וְאֵדְעָה מַה־יֹּסֵף יְהוָה

רעדען ווירד מיט דיר. דאַ קאַם דער׳ אַללמעכטיגע צו בלעם דעז נאַכטז

דַּבֵּר עִמִּי׃ כ וַיָּבֹא אֱלֹהִים ׀ אֶל־בִּלְעָם לַיְלָה

זאָ׳ זאַגטע צו איהם: ווען (נור) צו רופֿען דיך, געקאָממען זינד דיזע מענכער, ערהעבע דיך,

וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־לִקְרֹא לְךָ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים קוּם

געהע מיט איהנען, יעדאָך אַבער דאַז וואָרט, דאַז איך רעדען ווערדע צו דיר,

לֵךְ אִתָּם וְאַךְ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ

דאַז אויזט דוא פֿאָללציהען. דאַ שטאַנד איילענדז אויף, בלעם, דעז מאָרגענז,

אֹתוֹ תַעֲשֶׂה׃ שלישי כא וַיָּקָם בִּלְעָם בַּבֹּקֶר

אונד זאַטטעלטע זיינע עזעלין, אונד רייזטע מיט דען פֿירזטען מואב'ז.

וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־אֲתֹנוֹ וַיֵּלֶךְ עִם־שָׂרֵי מוֹאָב׃

עז ענטברעננטע דער צאָרן דעז אַללמעכטיגען, דאַס ער רייזטע, אונ' עז שטעללטע זיך

כב וַיִּחַר־אַף אֱלֹהִים כִּי־הוֹלֵךְ הוּא וַיִּתְיַצֵּב

איין ענגעל דעז עוויגען אויף דעם וועגע, צום היגדערניס איהם, אונד ער ריטט אויף

מַלְאַךְ יְהוָה בַּדֶּרֶךְ לְשָׂטָן לוֹ וְהוּא רֹכֵב עַל־

זיינער עזעלין אונד זיינע ביידען דיענער נעבען איהם. דאַ ערבליקטע דיא עזעלין דען

אֲתֹנוֹ וּשְׁנֵי נְעָרָיו עִמּוֹ׃ כג וַתֵּרֶא הָאָתוֹן אֶת־

ענגעל דעז עוויגען שטעהענד אים וועגע, אונד זיין שווערט געצוקט אין זיינער האַנד,

מַלְאַךְ יְהוָה נִצָּב בַּדֶּרֶךְ וְחַרְבּוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ

דאַ לענקטע אַב דיא עזעלין פֿאָם וועגע, אונד גינג אויפֿ'ז אַקקערפֿעלד, אונ' עז שלוג

וַתֵּט הָאָתוֹן מִן־הַדֶּרֶךְ וַתֵּלֶךְ בַּשָּׂדֶה וַיַּךְ

בלעם דיא עזעלין, זיא צו לענקען אין דען וועג. דאַן שטאַנד

בִּלְעָם אֶת־הָאָתוֹן לְהַטֹּתָהּ הַדָּרֶךְ׃ כד וַיַּעֲמֹד

דער ענגעל דעז עוויגען אויף איינעם שטייגע (פֿוזשטעג) ווייננבערגען, (וואָ) איין צוין (וואַר)

מַלְאַךְ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל הַכְּרָמִים גָּדֵר

פֿאָן דיעזער (זייטע), אונד איין צוין פֿאָן יענער (זייטע). אַלז (נון) זאַה דיא עזעלין דען

מִזֶּה וְגָדֵר מִזֶּה׃ כה וַתֵּרֶא הָאָתוֹן אֶת־

ענגעל דעז עוויגען, דאַ דראַנגטע זיא זיך אַן דיא וואַנד, אונד דראַנגטע דען

מַלְאַךְ יְהוָה וַתִּלָּחֵץ אֶל־הַקִּיר וַתִּלְחַץ אֶת־

פֿוס בלעם'ז אַן דיא וואַנד, אונד נאָך מעהר שלוג ער זיא. אַבער וויעדער

רֶגֶל בִּלְעָם אֶל־הַקִּיר וַיֹּסֶף לְהַכֹּתָהּ׃ כו וַיּוֹסֶף

דער ענגעל דעש עוויגען פֿוהר פֿאָראיבער, אונד שטעלטע זיך אן איינען ענגען אָרט, וואָ

מַלְאַךְ־יְהוָה עֲבוֹר וַיַּעֲמֹד בְּמָקוֹם צָר אֲשֶׁר

ניכט וואר איין וועג צום אויזוויכען רעכטש אָדער לינקש. אַלש נון זאַה דיא עזעלין

אֵין־דֶּרֶךְ לִנְטוֹת יָמִין וּשְׂמֹאול׃ כז וַתֵּרֶא הָאָתוֹן

דען ענגעל דעש עוויגען, לעגטע זיא זיך אונטער בלעם; אונד עש ענטבראַננטע

אֶת־מַלְאַךְ יְהוָה וַתִּרְבַּץ תַּחַת בִּלְעָם וַיִּחַר־

דער צאָרן בלעם'ז, ער שלוג דיא עזעלין מיט דעם שטאָקע. דאַ אָפֿנעטע

אַף בִּלְעָם וַיַּךְ אֶת־הָאָתוֹן בַּמַּקֵּל׃ כח וַיִּפְתַּח

דער עוויגע דען מונד דער עזעלין, אונד זיא שפּראַך צו בלעם: וואַש האַבע איך געטהאַן

יְהוָה אֶת־פִּי הָאָתוֹן וַתֹּאמֶר לְבִלְעָם מֶה־עָשִׂיתִי

דיר, דאַס דוא מיך געשלאַגען נון שאָן דרייא מאַל? דאַ זאַגטע בלעם

לְךָ כִּי הִכִּיתַנִי זֶה שָׁלֹשׁ רְגָלִים׃ כט וַיֹּאמֶר בִּלְעָם

צור עזעלין: וויל דוא זאָ פֿערהאָהנעט מיך; ווען דאָך וואָרע איין שווערט אין מיינער האַנד,

לָאָתוֹן כִּי הִתְעַלַּלְתְּ בִּי לוּ יֶשׁ־חֶרֶב בְּיָדִי

געוויס יעצט האָטטע איך דיך אומגעבראַכט. דאַ זאַגטע דיא עזעלין צו בלעם:

כִּי עַתָּה הֲרַגְתִּיךְ׃ ל וַתֹּאמֶר הָאָתוֹן אֶל־בִּלְעָם

עטוואַ ניכט בין איך דיינע עזעלין, וואָ דוא געריטטען ביזט אויף איר פֿאָן דיינעם אַנבעגין

הֲלוֹא אָנֹכִי אֲתֹנְךָ אֲשֶׁר־רָכַבְתָּ עָלַי מֵעוֹדְךָ

ביז אויף דיעזען טאַג? בין איך דען געוואָהנט געוועזען, צו טהון דיר זאָ?

עַד־הַיּוֹם הַזֶּה הַהַסְכֵּן הִסְכַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת לְךָ כֹּה

אונד ער זאַגטע: ניין! דאַ אָפֿנעטע דער עוויגע דיא אויגען בלעם'ז,

וַיֹּאמֶר לֹא׃ לא וַיְגַל יְהוָה אֶת־עֵינֵי בִלְעָם

אונד ער זאַה דען ענגעל דעש עוויגען שטעהענד אים וועגע אונד זיין שווערט

וַיַּרְא אֶת־מַלְאַךְ יְהוָה נִצָּב בַּדֶּרֶךְ וְחַרְבּוֹ

געצוקט אין זיינער האַנד, ער פֿערנייגטע זיך אונד שטרעקטע זיך הין אויף זיין אַנגעזיכט.

שְׁלֻפָה בְּיָדוֹ וַיִּקֹּד וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפָּיו׃

אונד עש שפּראַך צו איהם דער ענגעל דעש עוויגען: וועסוועגען

לב וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה עַל־מָה

האַסט דוא געשלאַגען דיינע עזעלין שאָן דרייא מאַל? זיעהע!

הִכִּיתָ אֶת־אֲתֹנְךָ זֶה שָׁלוֹשׁ רְגָלִים הִנֵּה

איך, איך בין אויזגעגאנגען צו פערהינדערן; דען פערדערבליך איזט דער וועג,

אָנֹכִי יָצָאתִי לְשָׂטָן כִּי־יָרַט הַדֶּרֶךְ

איר (גאנץ) צו=ווידער. נון ערבליקטע איך דיא עזעלין אונד וויך אויז פאָר איר,

לְנֶגְדִּי׃ לג וַתִּרְאַנִי הָאָתוֹן וַתֵּט לְפָנַי

דיעזע דרייא מאל. ווען ניכט זיא אויזגעוויכען וועהרע פאָר איר, געוויס!

זֶה שָׁלֹשׁ רְגָלִים אוּלַי נָטְתָה מִפָּנַי כִּי

יעטצט, זאגאר דיך העטטע איך ערשלאגען, זיא אבער העטטע איך לעבען לאססען.

עַתָּה גַּם־אֹתְכָה הָרַגְתִּי וְאוֹתָהּ הֶחֱיֵיתִי׃

דא זאגטע בלעם צום ענגעל דעס עוויגען: איך האבע געפעהלט,

לד וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־מַלְאַךְ יְהוָה חָטָאתִי

וויל ניכט איך וואוסטע, דאס דוא שטעהעסט איר ענטגעגען אויף דעם וועגע,

כִּי לֹא יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה נִצָּב לִקְרָאתִי בַּדָּרֶךְ

נון אבער ווען עס מיספאלליג איזט אין דייכען אויגען, זא וויל איך צוריק בעגעבען איך.

וְעַתָּה אִם־רַע בְּעֵינֶיךָ אָשׁוּבָה לִּי׃

עס זאגטע אבער דער ענגעל דעס עוויגען צו בלעם: געהע מיט

לה וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־בִּלְעָם לֵךְ עִם

דען מאננערן; יעדאך נור דאס וואָרט, וועלכעס איך רעדען ווערדע צו דיר

הָאֲנָשִׁים וְאֶפֶס אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ

דאס זאללסט דוא רעדען, אונד עס רייזטע בלעם מיט דען פירזטען בלק'ס.

אֹתוֹ תְדַבֵּר וַיֵּלֶךְ בִּלְעָם עִם־שָׂרֵי בָלָק׃

אלס עס הערטע בלק, דאס דא קאמע בלעם, דא גינג ער הערויס

לו וַיִּשְׁמַע בָּלָק כִּי־בָא בִלְעָם וַיֵּצֵא

איהם ענטגעגען נאך איינער שטאדט מואב'ס, דיא אן דער גרענצע

לִקְרָאתוֹ אֶל־עִיר מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־גְּבוּל

דעס ארנן, נעמליך אן דער אייסערזטען גרענצע וואר. אונד עס זאגטע

אַרְנֹן אֲשֶׁר בִּקְצֵה הַגְּבוּל׃ לז וַיֹּאמֶר

בלק צו בלעם: זיעהע איך האבע בערייטס געשיקט צו דיר, איינצולאדען

בָּלָק אֶל־בִּלְעָם הֲלֹא שָׁלֹחַ שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ לִקְרֹא־

דיך! ווארום ניכט ביזט דוא (גלייך) געררייזט צו איר? עטווא, ניכט איך פערמאג

לָךְ לָמָּה לֹא־הָלַכְתָּ אֵלָי הַאֻמְנָם לֹא אוּכַל

דיך צו בעהרען ? דאַ זאַגטע בלעם צו בלק : נון בין איך געקאָממען
כַּבְּדֶךָ׃ לח וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־בָּלָק הִנֵּה־בָאתִי
צו דיר יעטצט ; ווערדע איך וואָהל קאָננען רעדען עטוואַז ? — (נור) יעננעז וואָרט,
אֵלֶיךָ עַתָּה הֲיָכֹל אוּכַל דַּבֵּר מְאוּמָה הַדָּבָר
דאַז לעגען ווירד דער אַללמאַכטיגע אין מיינען מונד, דאַז מוז איך רעדען.
אֲשֶׁר יָשִׂים אֱלֹהִים בְּפִי אֹתוֹ אֲדַבֵּר׃ *
דאַן רייזטע בלעם מיט בלק, אונד זיא קאַמען נאַך קרית חצות.
לט וַיֵּלֶךְ בִּלְעָם עִם־בָּלָק וַיָּבֹאוּ קִרְיַת חֻצוֹת׃
דאַ שלאַכטעטע בלק רינדפיעה אונד קליינפיעה, אונד שיקטע (דאַפאָן) דעם בלעם
מ וַיִּזְבַּח בָּלָק בָּקָר וָצֹאן וַיְשַׁלַּח לְבִלְעָם
אונד דען פירזטען, וועלכע מיט איהם וואַרען. עז וואַר דעז מאָרגענז דאַרויף, דאַ נאַהם
וְלַשָּׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ מא וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיִּקַּח
בלק דען בלעם, אונד פיהרטע איהן היניוף נאַך דען אַנהאָהען
בָּלָק אֶת־בִּלְעָם וַיַּעֲלֵהוּ בָּמוֹת
(דעז געטצען) בעל, אונד ער זאַה פאָן דאָרט איינען טהייל דעז פאָלקעז.
בָּעַל וַיַּרְא מִשָּׁם קְצֵה הָעָם׃
דאַ זאַגטע בלעם צו בלק: בויע מיר היער זיעבען
כג א וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־בָּלָק בְּנֵה־לִי בָזֶה שִׁבְעָה
אַלטאָרע, אונד בערייטע מיר היער זיעבען שטיערע אונד זיעבען ווידדער.
מִזְבְּחֹת וְהָכֵן לִי בָּזֶה שִׁבְעָה פָרִים וְשִׁבְעָה אֵילִים׃
דאַ טהאַט בלק וויא געשפראָכען בלעם, עז אָפפערטע בלק
ב וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בִּלְעָם וַיַּעַל בָּלָק
נעבזט בלעם איינען שטיער אונד איינען ווידדער אויף יעדעם אַלטאַר. דאַ זאַגטע
וּבִלְעָם פָּר וָאַיִל בַּמִּזְבֵּחַ׃ ג וַיֹּאמֶר
בלעם צו בלק: שטעללע דיך היןן, בייא דיינען גאַנצאָפפערן, אונד איך וויל וועגגעהן;
בִּלְעָם לְבָלָק הִתְיַצֵּב עַל־עֹלָתֶךָ וְאֵלְכָה
פיעללייכט פערפיגט זיך דער עוויגע מיר ענטגעגען, אונ' דאַז וואָרט וואַז ער מיר אַנצייגען ווירד,
אוּלַי יִקָּרֵה יְהוָה לִקְרָאתִי וּדְבַר מַה־יַּרְאֵנִי
ווערדע איך בעריכטען דיר, אונד ער גינג צערקנירשט היןוועג. עז פערפיגטע זיך גאָטט
וְהִגַּדְתִּי לָךְ וַיֵּלֶךְ שֶׁפִי׃ ד וַיִּקָּר אֱלֹהִים

*רביעי ששי.

צו בלעם, אונד ער (בלעם) זאגטע צו איהם: דיא זיעבען אלטערע
אֶל־בִּלְעָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶת־שִׁבְעַת הַמִּזְבְּחֹת
האבע איך עררכטעט אונד האבע געאָפּפערט שטיער או' ווידדער אויף יעדעם אלטארע.
עָרַכְתִּי וָאַעַל פָּר וָאַיִל בַּמִּזְבֵּחַ׃
עז לעגטע דער עוויגע איינע רעדע אין דען מונד דעז בלעם, אונד זאגטע: קעהרע צוריק
ה וַיָּשֶׂם יְהוָה דָּבָר בְּפִי בִלְעָם וַיֹּאמֶר שׁוּב
צו בלק, אונד אזא זאָלזט דוא רעדען. דא קעהרטע ער צוריק צו איהם אונד זיעהע!
אֶל־בָּלָק וְכֹה תְדַבֵּר׃ ו וַיָּשָׁב אֵלָיו וְהִנֵּה
ער שטאנד נאך ביא זיינעם גאנצאָפּפער, ער אונד אללע פירשטען מואב'ז.
נִצָּב עַל־עֹלָתוֹ הוּא וְכָל־שָׂרֵי מוֹאָב׃
דא הוב ער אן זיינע גלייכניסרעדע, אונד שפראך: פאָן ארם ליעס איך פיהרען
ז וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר מִן־אֲרָם יַנְחֵנִי
בלק, דער קעניג מואב'ז, פאָם געבירגע דעז אויפגאנגז: „געהע! פערפלוכע איר
בָלָק מֶלֶךְ־מוֹאָב מֵהַרְרֵי־קֶדֶם לְכָה אָרָה־לִּי
יעקב! אונד געהע! טילגע אויף ישראל!" וויא זאָלל איך פערוויינשען, דאס ניכט
יַעֲקֹב וּלְכָה זֹעֲמָה יִשְׂרָאֵל׃ ח מָה אֶקֹּב לֹא
פערוויינשט גאָטט? אונד וויא זאָלל איך טילגען, דאס ניכט טילגט דער עוויגע? יא!
קַבֹּה אֵל וּמָה אֶזְעֹם לֹא זָעַם יְהוָה׃ ט כִּי־
פאָם גיפפעל דער פעלזען ערבליק' איך עז, או' פאָן היגעלן הערהאב בעטראכט' איך עז. זיעהע!
מֵרֹאשׁ צֻרִים אֶרְאֶנּוּ וּמִגְּבָעוֹת אֲשׁוּרֶנּוּ הֶן־
איין פאָלק אבגעזאָנדערט ווירד עז וואָהנען, אונד אונטער דען פאָלקערן ניכט זיך רעכנען.
עָם לְבָדָד יִשְׁכֹּן וּבַגּוֹיִם לֹא יִתְחַשָּׁב׃
ווער צאָהלט דיא שטויב(מענגע) יעקב'ז? אונד דיא אנצאהל דעז פיערטען טהיילז
י מִי מָנָה עֲפַר יַעֲקֹב וּמִסְפָּר אֶת־רֹבַע
ישראל'ז? דאס שטערבע מיין לייב דען טאָד דער גערעכטען! אונד דאס זייא מיין ענדע
יִשְׂרָאֵל תָּמֹת נַפְשִׁי מוֹת יְשָׁרִים וּתְהִי אַחֲרִיתִי
וויא זיינעז. דא זאגטע בלק צו בלעם: וואז האסט דוא געטהאן מיר?
כָּמֹהוּ׃ יא וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־בִּלְעָם מֶה עָשִׂיתָ לִּי
צו פערוויינשען מיינע פיינדע האבע איך דיך גענאָממען, אונד זיעהע! דוא זעגנעסט יא!
לָקֹב אֹיְבַי לְקַחְתִּיךָ וְהִנֵּה בֵּרַכְתָּ בָרֵךְ׃

דאַ אַנטוואָרטעטע ער אונד שפראַך: וואַהרליך! יעגליכעס וואַס זעגט דער עוויגע
יב וַיַּעַן וַיֹּאמַר הֲלֹא אֵת אֲשֶׁר יָשִׂים יְהוָה
מיר אין מיינען מונד, דאַס מוס איך בעאָבאַכטען צו רעדען. דאַן זאַגטע צו איהם
בְּפִי אֹתוֹ אֶשְׁמֹר לְדַבֵּר: חמישי יג וַיֹּאמֶר אֵלָיו
בלק: געהע דאָך מיט מיר אַן איינען אַנדערן אָרט, וואָ דוא איהן זעהען ווירסט
בָּלָק לְךָ־נָּא אִתִּי אֶל־מָקוֹם אַחֵר אֲשֶׁר תִּרְאֶנּוּ
פֿאָן דאָרט, אַבער נור איינען טהייל פֿאָן איהם ווירסט דוא זעהען, זיין גאַנצעס ניכט
מִשָּׁם אֶפֶס קָצֵהוּ תִרְאֶה וְכֻלּוֹ לֹא
ווירסט דוא זעהען, אונד פֿערוויגשע איהן מיר פֿאָן דאָרט אויס. דאַ נאַהם ער איהן מיט,
תִרְאֶה וְקָבְנוֹ־לִי מִשָּׁם: יד וַיִּקָּחֵהוּ
אין דאַס געפֿילדע דער וואַכטער אויף דען גיפֿפֿעל דעס (בערגעס) פסגה, אַן בויטע זיעבען
שְׂדֵה צֹפִים אֶל־רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וַיִּבֶן שִׁבְעָה
אַלטאָרע, או' אָפפֿערטע שטיער אונ' ווידדער אויף יעדעם אַלטאַר. אונ' ער זאַגטע
מִזְבְּחֹת וַיַּעַל פָּר וָאַיִל בַּמִּזְבֵּחַ: טו וַיֹּאמֶר
צו בלק, שטעללע דיך היער הין בייא דיינעם גאַנצאָפּפֿערן, אונד איך וויל איך פֿערפֿיגען
אֶל־בָּלָק הִתְיַצֵּב כֹּה עַל־עֹלָתֶךָ וְאָנֹכִי אִקָּרֶה
דאָרטהין. דאַ פֿערפֿיגטע זיך דער עוויגע צו בלעם, אונ' לעגטע רעדע אין זיינען מונד
כֹּה: טז וַיִּקָּר יְהוָה אֶל־בִּלְעָם וַיָּשֶׂם דָּבָר בְּפִיו
אונ' זאַגטע: קעהרע צוריק צו בלק אונד אַלזאָ זאָללסט דוא רעדען. אַלזאָ ער קאַם
וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל־בָּלָק וְכֹה תְדַבֵּר: יז וַיָּבֹא
צו איהם, שטאַנד ער נאָך בייא זיינעם גאַנצאָפּפֿער, או' דיא פֿירסטען מואב'ס נעבען איהם;
אֵלָיו וְהִנּוֹ נִצָּב עַל־עֹלָתוֹ וְשָׂרֵי מוֹאָב אִתּוֹ
עס זאַגטע צו איהם בלק: וואַס האַט גערעדעט דער עוויגע? אונד ער הוב אַן,
וַיֹּאמֶר לוֹ בָּלָק מַה־דִּבֶּר יְהוָה: יח וַיִּשָּׂא
זיינע גלייכניסרעדע אונד שפראַך: ערהעבע דיך, בלק! אונד הערע; האָרכע אויף מיך,
מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר קוּם בָּלָק וּשְׁמָע הַאֲזִינָה עָדַי
זאָהן צפור'ס! ניכט מענש איזט גאָטט, דאַס ער ליגע! נאָך ערדענזאָהן,
בְּנוֹ צִפֹּר: יט לֹא אִישׁ אֵל וִיכַזֵּב וּבֶן־אָדָם
דאַס ער זיך בעדענקע! זאָללטע ער שפרעכען, אונד ניכט טהון? ער רעדען או' ניכט
וְיִתְנֶחָם הַהוּא אָמַר וְלֹא יַעֲשֶׂה וְדִבֶּר וְלֹא

האַלטען ? זעהע ! צו זעגנען האַבע איך איבערנאָממען, דען ער האַט געזעגנעט

יְקִימֶנָּה׃ כ הִנֵּה בָרֵךְ לָקָחְתִּי וּבֵרֵךְ

אונד ניכט קאַן איך עז אַבוועגדען. ניכט טויעט מאַן אונגליק פיר יעקב אונ' ניכט,

וְלֹא אֲשִׁיבֶנָּה׃ כא לֹא־הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא

זיעהט מאַן עלענד פיר ישראל; דער עוויגע, זיין גאָטט איזט מיט איהם, אונ' דיא געזאַנגטשאַפט

רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּתְרוּעַת

(דיעזעז) קעָניגז אונטער איהם. גאָטט (אַללײן) האַט זיא געפיהרט אויז מצרים,

מֶלֶךְ בּוֹ׃ כב אֵל מוֹצִיאָם מִמִּצְרָיִם

זאָ געוואַלט אַלז ערהאַבענהייט איהם (געהאָרן זיא). דען ניכט אַהנדונגזקונזט הערטט

כְּתוֹעֲפֹת רְאֵם לוֹ׃ כג כִּי לֹא־־־־־־־־נַחַשׁ

אין יעקב, ניכט צויבערייא אין ישראל. יעדעזמאַל ווירד פערקינדעט אַן יעקב

בְּיַעֲקֹב וְלֹא־קֶסֶם בְּיִשְׂרָאֵל כָּעֵת יֵאָמֵר לְיַעֲקֹב

אונד אַן ישראל, וואַז געווירקט גאָטט (אַללײן). זיעהע דאַז פאָלק ! וויא צעאָפאַרד

וּלְיִשְׂרָאֵל מַה־פָּעַל אֵל׃ כד הֶן־עָם כְּלָבִיא

שטעהעט עז אויף, אונ' וויא איין לאָווע ערהעבט עז זיך; ניכט לעגעט עז זיך ניעדער, ביז

יָקוּם וְכַאֲרִי יִתְנַשָּׂא לֹא יִשְׁכַּב עַד־

עז פערצעהרעט רויב, אונ' בלוט דער ערשלאַגענען געטרונקען האַט. דאַ זאַגטע בלק

יֹאכַל טֶרֶף וְדַם־חֲלָלִים יִשְׁתֶּה׃ כה וַיֹּאמֶר בָּלָק

צו בלעם : (ווען) איך דוא עז ניכט פערוויכטן ווילזט דאָך זעגנען ניכט זאָלזטעזט דוא עז.

אֶל־בִּלְעָם גַּם־קֹב לֹא תִקֳּבֶנּוּ גַּם־בָּרֵךְ לֹא תְבָרְכֶנּוּ׃

עז אַנטוואָרטעטע אַבער בלעם אונ' זאַגטע צו בלק : עטוואַ ניכט איך געראָדעט האַבע

כו וַיַּעַן בִּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל־בָּלָק הֲלֹא דִּבַּרְתִּי

צו דיר אונד געזאַגט : אַללעז וואַז רעדען ווירד דער עוויגע, דאַז מוס איך טהון ?

אֵלֶיךָ לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר־יְדַבֵּר יְהוָה אֹתוֹ אֶעֱשֶׂה׃

דאַ זאַגטע בלק צו בלעם : קאָממ' דאָך ! איך וויל דיך מיטנעהמען אַן

כז וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־בִּלְעָם לְכָה־נָּא אֶקָּחֲךָ אֶל־

איינען אַנדערן אָרט; פיעלליכט ווירד עז רעכט זיין אין דען אויגען דעז אַללמעכטיגען,

מָקוֹם אַחֵר אוּלַי יִישַׁר בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים

דאַס דוא עז פערוויכטעזט מיר פאָן דאָרט (אויז). דאַ נאַהם בלק דען בלעם (מיט)

וְקַבֹּתוֹ לִי מִשָּׁם׃ כח וַיִּקַּח בָּלָק אֶת־בִּלְעָם

אויף דיא שפיטצע דעז פעור, וועלכע דיא אויססיכט האט געגען דיא וויסטע (היין)׃
רֹאשׁ הַפְּעוֹר הַנִּשְׁקָף עַל־פְּנֵי הַיְשִׁימֹן׃
אונד עז זאגטע בלעם צו בלק: בויע מיר היער זיעבען
כט וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־בָּלָק בְּנֵה־לִי בָזֶה שִׁבְעָה
אלטארע, אונד בערייטע מיר היער זיעבען שטיערע
מִזְבְּחֹת וְהָכֵן לִי בָּזֶה שִׁבְעָה פָרִים
אונד זיעבען ווידדער. דא טהאט בלק, וויא געשפראכען האטטע
וְשִׁבְעָה אֵילִים׃ ל וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר אָמַר
בלעם, ער אפפערטע שטיער אונד ווידדער אויף יעדעם אלטאר.
בִּלְעָם וַיַּעַל פַּר וָאַיִל בַּמִּזְבֵּחַ׃
אלז דא זאה בלעם, דאס עז וואהלגעפאללינג וואר אין דען אויגען
כד א וַיַּרְא בִּלְעָם כִּי טוֹב בְּעֵינֵי
דעז עוויגען צו זעגנען ישראל, דא גינג ער ניכט אויז, וויא מאהל
יְהוָה לְבָרֵךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְלֹא־הָלַךְ כְּפַעַם־
וויא דאז אנדערע מאהל נאך אהנדונגען, זאנדערן ער וואנדטע נור וויסטע
בְּפַעַם לִקְרַאת נְחָשִׁים וַיָּשֶׁת אֶל־הַמִּדְבָּר
זיין געזיכט. אלז (נון) אויפהוב בלעם זיינע אויגען אונד זאה
פָּנָיו׃ ב וַיִּשָּׂא בִלְעָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא
ישראל רוהענד נאך זיינען שטאממען, דא וואורד איבער איהם
אֶת־יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לִשְׁבָטָיו וַתְּהִי עָלָיו
איין געטטליכער גייזט. ער הוב אן זיינע גלייכניסרעדע אונד שפראך:
רוּחַ אֱלֹהִים׃ ג וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר
(דיעזעז איזט) דיא רעדע בלעם'ז זאהן דעז בעור! רעדע דעז מאננעז
נְאֻם בִּלְעָם בְּנוֹ בְעֹר וּנְאֻם הַגֶּבֶר
העלזעהענדען אויגעז! רעדע דעז הערערז געטטליכער ווארטע, וועלכער
שְׁתֻם הָעָיִן׃ ד נְאֻם שֹׁמֵעַ אִמְרֵי־אֵל אֲשֶׁר
ערשיינונג דעז אללגעוואלטיגען שויעט, הינפאללענד מיט אפפענען אויגען. וויא
מַחֲזֵה שַׁדַּי יֶחֱזֶה נֹפֵל וּגְלוּי עֵינָיִם׃ ס מַה־
גליקליך זינד דיינע געצעלטע, יעקב! דיינע וואהנונגען ישראל! וויא באכע
טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ ו כִּנְחָלִים

לַאנגגעטטרעקט, וויא גארטען אַם פלוזזע, וויא אַלאָע, (דיא) געפפלַאנצט

נִטָּיוּ כְּגַנֹּת עֲלֵי נָהָר כַּאֲהָלִים נָטַע

דער עוויגע, וויא צעדערן אַם געוועֶזזער. עז ריעזעלט וואַזזער

יְהוָה כַּאֲרָזִים עֲלֵי־מָיִם׃ ז יִזַּל־מַיִם

פֿאָן זיינען צווייגען, אונד זיין זאַאמען (געדייהעט) אונטער מֶעכטיגען געוועֶזזערן.

מִדָּלְיָו וְזַרְעוֹ בְּמַיִם רַבִּים

דאַרום ווירד מֶעכטיגער אַלז אגג זיין קֶעניג, אונד ערהעבען ווירד זיך זיין רייך.

וְיָרֹם מֵאֲגַג מַלְכּוֹ וְתִנַּשֵּׂא מַלְכֻתוֹ׃

גָאטט (אַלזיין) האַט איהן געפיהרט אויז מצרים, זָא געוואַלט אַלז ערהאַבענהייט

ח אֵל מוֹצִיאוֹ מִמִּצְרַיִם כְּתוֹעֲפֹת רְאֵם

איהם (געהֶערען זיא)—ער ווירד אויפרייבען דיא פֶעלקר, זיינע פיינדע, איהרע געביינע

לוֹ יֹאכַל גּוֹיִם צָרָיו וְעַצְמֹתֵיהֶם

ווירד ער צערמאַלמען או' יעדר זיינר פפיילע ווירד צערטמעטרן זיא. ער קניעט, לעגט זיך הין

יְגָרֵם וְחִצָּיו יִמְחָץ׃ ט כָּרַע שָׁכַב

וויא לֶעווע או' לעאָפאַרד; ווער וויל איהן אויפרעגען? ווער דיך זעגנעט, איזט געזעגנעט,

כַּאֲרִי וּכְלָבִיא מִי יְקִימֶנּוּ מְבָרְכֶיךָ בָרוּךְ

אונד ווער דיר פלוכט איזט פערפלוכט! — דאַ ענטבראַננטע דער צָארן בלק'ז איבער

וְאֹרְרֶיךָ אָרוּר׃ י וַיִּחַר־אַף בָּלָק אֶל־

בלעם, ער טלוג צוזאַמען זיינע הֶענדע, אונד עז זאַגטע בלק צו

בִּלְעָם וַיִּסְפֹּק אֶת־כַּפָּיו וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־

בלעם, צו פערוויכטען מיינע פיינדע האַבע איך דיך גערופען, אונד זיעהע!

בִּלְעָם לָקֹב אֹיְבַי קְרָאתִיךָ וְהִנֵּה

דוא האַזט ווידער זיא געזעגנעט, יעטצט טָאן דרייא מַאל. נון דען! פליכטע

בֵּרַכְתָּ בָרֵךְ זֶה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים׃ יא וְעַתָּה בְּרַח־

דיך נאַך דיינעם אָרטע הין! איך דאַכטע, איך ווילל דיר עהרע ערצייגען, אַבער זיעהע!

לְךָ אֶל־מְקוֹמֶךָ אָמַרְתִּי כַּבֵּד אֲכַבֶּדְךָ וְהִנֵּה

עז היעלט דיך אַב דער עוויגע פָאן עהרע. דאַ טפראַך בלעם צו בלק,

מְנָעֲךָ יְהוָה מִכָּבוֹד׃ יב וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־בָּלָק

עטוואַ ניכט אויך צו דיינען באָטען, דיא דוא געטיקט צו איר, האַבע איך געטפראָכען

הֲלֹא גַּם אֶל־מַלְאָכֶיךָ אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֵלַי דִּבַּרְתִּי

וויח פאָלגט : ווען עז גאָבע איר בלק פאָלל זיין הויז איט זילבער חוכד גאָלד

לֵאמֹֽר׃ אִם־יִתֶּן־לִ֨י בָלָ֜ק מְלֹ֣א בֵיתוֹ֮ כֶּ֣סֶף וְזָהָב֒

ניכט פערמאַג חיך לו חיבערטרעטען דען בעפעהל דעז עוויגען, לו טהון גוטעז

לֹ֣א אוּכַ֗ל לַעֲבֹר֙ אֶת־פִּ֣י יְהוָ֔ה לַעֲשׂ֥וֹת טוֹבָ֛ה

אָדער בעֶזעז חויז חייגנעם טריעבע ; ווחַז חויזשפרעכען וויהד דער עוויגע, דחַז

א֥וֹ רָעָ֖ה מִלִּבִּ֑י אֲשֶׁר־יְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֹת֥וֹ

ווערדע חיך רעדען. יעטלט כון געהע חיך לו חייכעם פאָלקע : קאָווא׳,

אֲדַבֵּֽר׃ שביעי יד וְעַתָּ֕ה הִנְנִ֥י הוֹלֵ֖ךְ לְעַמִּ֑י לְכָה֙

חיך ווילל דיר ערפָפנען ווחַז טהון ווירד דיעזעז פאָלק דייכעם פאָלקע חין שפּעטערן

אִיעָצְךָ֔ אֲשֶׁ֨ר יַעֲשֶׂ֜ה הָעָ֥ם הַזֶּ֛ה לְעַמְּךָ֖ בְּאַחֲרִ֥ית

לייטען. ער הוב מַן זייכע גלייכניסרעדע חוכד שפראַך : (דיעז חיזט) דיח רעדע

הַיָּמִֽים׃ טו וַיִּשָּׂ֥א מְשָׁל֖וֹ וַיֹּאמַ֑ר נְאֻ֤ם

בלעם׳ג, זאָהן דעז בעור ! רעדע דעז אחַננעז איט הפֿנזטהענדעם חויגע !

בִּלְעָם֙ בְּנ֣וֹ בְעֹ֔ר וּנְאֻ֥ם הַגֶּ֖בֶר שְׁתֻ֥ם הָעָֽיִן׃

רעדע דעז העֶרערז גאָטטליכער וואָרטע, חוכד דער דאַ וייס דען זין דעז האֶכזטען,

טז נְאֻ֗ם שֹׁמֵ֙עַ֙ אִמְרֵי־אֵ֔ל וְיֹדֵ֖עַ דַּ֣עַת עֶלְי֑וֹן

דער דיח ערטייכוכג דעז אַללגעוואַלטיגען טויעט, היכפאַללענד איט אָפפענען חויגען.

מַחֲזֵ֤ה שַׁדַּי֙ יֶֽחֱזֶ֔ה נֹפֵ֖ל וּגְל֥וּי עֵינָֽיִם׃

חיך זעהע איהן, אַבער ניכט יעטלט, חיך טויע איהן אַבער ניכט נאַהע; עז טריטט הערפאָר

יז אֶרְאֶ֙נּוּ֙ וְלֹ֣א עַתָּ֔ה אֲשׁוּרֶ֖נּוּ וְלֹ֣א קָר֑וֹב דָּרַ֨ךְ

איין שטערן חויז יעקב, עז ערהעבט זיך איין לעפטער חויז ישראל, חוכד לערשמעטטערט

כּוֹכָ֜ב מִֽיַּעֲקֹ֗ב וְקָ֥ם שֵׁ֙בֶט֙ מִיִּשְׂרָאֵ֔ל וּמָחַץ֙

דיח פאָרנעהמען מואב׳ג, חוכד פערטילגט אַללע דיח זאָהנע דעז געטימעלז 1).

פַּאֲתֵ֣י מוֹאָ֔ב וְקַרְקַ֖ר כָּל־בְּנֵי־שֵֽׁת׃

עז ווירד זיין אדום ערחָבערוכג, חוכד עז ווירד זיין ערחָבערוכג שעיר זייכען פיינדען ;

יח וְהָיָ֨ה אֱד֜וֹם יְרֵשָׁ֗ה וְהָיָ֧ה יְרֵשָׁ֛ה שֵׂעִ֖יר אֹיְבָ֑יו

אַבער ישראל איבט טאַפפערקייט. חוכד איין הערטער (קאָמאט) חויז יעקב

וְיִשְׂרָאֵ֖ל עֹ֥שֶׂה חָֽיִל׃ יט וְיֵ֖רְדְּ מִֽיַּעֲקֹ֑ב

---

1) נמאַליך דיח קריעגער.

אונד פערניכטעט דען איבעררעסט דורך טרעקען1). דאן זאה ער עמלק, או' הוב אן

וְהֶאֱבִיד שָׂרִיד מֵעִיר׃ כ וַיַּרְא אֶת־עֲמָלֵק וַיִּשָּׂא

זיינע גלייכניסרעדע או' שפראך: דאז ערזטע דער פאלקער איזט עמלק, אבר זיינע צוקונפט

מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר רֵאשִׁית גּוֹיִם עֲמָלֵק וְאַחֲרִיתוֹ

עוויגער אונטערגאנג. דאן זאה ער דען קיני, אונד הוב אן זיינע גלייכניסרעדע

עֲדֵי אֹבֵד׃ כא וַיַּרְא אֶת־הַקֵּינִי וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ

אונד שפראך: פעזט איזט דיין זיטץ, אונד אנגעלעגט אויף פעלזען דיין נעזט. דעננאך

וַיֹּאמַר אֵיתָן מוֹשָׁבֶךָ וְשִׂים בַּסֶּלַע קִנֶּךָ׃ כב כִּי אִם־

איזט בעשטיממט צור פערטילגונג קין, וויא לאנגע נאך? אשור נימט דיך יא געפאנגען.

יִהְיֶה לְבָעֵר קָיִן עַד־מָה אַשּׁוּר תִּשְׁבֶּךָּ׃

דאן הוב ער אן זיינע גלייכניסרעדע אונד שפראך: אך! ווער קאן זיך ערהאלטען,

כג וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר אוֹי מִי יִחְיֶה

ווען עז איהם צוגעדאכט דער אללמעכטיגע! קריגזשיפפע פאן דער קיזטע כתים, פלאגען

מִשֻּׂמוֹ אֵל׃ כד וְצִים מִיַּד כִּתִּים וְעִנּוּ

אשור אונד פלאגען עבר, אונד אויך דיזען ווירד עוויגער אונטערגאנג.

אַשּׁוּר וְעִנּוּ־עֵבֶר וְגַם־הוּא עֲדֵי אֹבֵד׃

דאן מאכטע זיך אויף בלעם, גינג אונד רייזטע צוריק אן זיינען ארט, אונד אויך

כה וַיָּקָם בִּלְעָם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לִמְקֹמוֹ וְגַם־

בלק גינג זיינעז וועגעז.

בָּלָק הָלַךְ לְדַרְכּוֹ׃ פ

אלז דאז זאס ישראל אין שטים, דא פינג אן דאז פאלק צו בוהלען מיט

כה א וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בַּשִּׁטִּים וַיָּחֶל הָעָם לִזְנוֹת אֶל־

דען טאכטערן מואב'ז. ויא לודען איין דאז פאלק צו דען אפפערמאהלען איהרער געטצען,

בְּנוֹת מוֹאָב׃ ב וַתִּקְרֶאןָ לָעָם לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן

עז אס דאז פאלק, אונד זיא ביקטען זיך צו איהרען געטטערן. דאדורך היגג נאך

וַיֹּאכַל הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהֵיהֶן׃ ג וַיִּצָּמֶד

ישראל, דעם (געטצען) בעל פעור, אונד עז ענטבראננטע דער צארן דעז עוויגען

יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר וַיִּחַר־אַף יְהוָה

1) עיר הייסט אויך טרעקקען, וויא עיר ובהלות (ירמיה ט"ו ח') אונד דאז

מ' בעדייטעט, דורך, וויא ומשירי אהודנו (תלים כ"ח ז').

איבער ישראל. דאַ זאַגטע דער עוויגע צו משה: נים אַללע

בְּיִשְׂרָאֵל׃ ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח אֶת־כָּל־

הייפטער דעז פאָלקעז, דאַס מאַן אויפהענגע זיא דעם עוויגען (צור עהרע) געגען

רָאשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לַיהוָה נֶגֶד

דיא זאָננע1) זאָ ווירד זיך ווענדען דער ברעננענדע צאָרן דעז עוויגען פאָן ישראל.

הַשָּׁמֶשׁ וְיָשֹׁב חֲרוֹן אַף־יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל׃

דאַ זאַגטע משה צו דען ריכטערן ישראל'ז: טאָדטעט יעדער

ה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־שֹׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הִרְגוּ אִישׁ

זיינע לייטע, דיא כאַכהיגען דעם בעל פעור. אונד זיעהע! איין מאַן

אֲנָשָׁיו הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר׃ ו וְהִנֵּה אִישׁ

פאָן דען קינדערן ישראל קאַם, אונד פיהרטע הערבייא צו זיינען ברידערן דיא מדיניטין,

מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיַּקְרֵב אֶל־אֶחָיו אֶת־הַמִּדְיָנִית

פאָר דען אויגען משה'ז אונד פאָר דען אויגען דער גאַנצען געמיינדע דער קינדער ישראל,

לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

אונד דיעזע וויינטען אַם איינגאַנגע דעז שטיפטזצעלטעז. אַלז דיעזעז זאַה

וְהֵמָּה בֹכִים פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ מפטיר ז וַיַּרְא

פינחס, דער זאָהן אלעזר'ז, זאָהן דעז אהרן, דעז פריעזטערז, דאַ שטאַנד ער אויף,

פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיָּקָם

מיטטען אויז דער געמיינדע, נאַהם איינען שפיעס אין זיינע האַנד. אונד קאַם נאַך

מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֹמַח בְּיָדוֹ׃ ח וַיָּבֹא אַחַר

דעם איזראַעליטישען מאַננע אין דאַז שלאַפגעמאַך, אונד דורכשטאַך זיא ביידע,

אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֻּבָּה וַיִּדְקֹר אֶת־שְׁנֵיהֶם

דען איזראַעליטישען מאַן אונד דיא פרויא, דורך איהרען בויך.

אֵת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאִשָּׁה אֶל־קֳבָתָהּ

דאַדורך וואַר איינהאַלט געטהאַן דער פעזט אונטער דען קינדערן ישראל. אונד עז וואַרען

וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ט וַיִּהְיוּ

דער פערשטאָרבענען אַן דער פעזט, פיער אונד צוואַנציג טויזענד.

הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף׃ פ

---

1) ד"ה אַם העללען טאַגע.

עז רעדעטע דער עוויגע צו משה, אונד שפראך: פינחס

י וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ יא פִּינְחָס

דער זאהן אלעזר'ז, זאהן אהרן'ז, דעז פריעסטערז, האט אבגעווענדעט

בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הֵשִׁיב

מיינען גרימם פאן דען קינדערן ישראל, דא ער ראכטע — מיינע ראכע

אֶת־חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקַנְאוֹ אֶת־קִנְאָתִי

אונטער איהנען, דאס ניכט איך אויפגעריעבען האבע דיא קינדער ישראל

בְּתוֹכָם וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

אין איינער ראכע. דארום זאגע: איך געבע איהם איינען בונד

בְּקִנְאָתִי׃ יב לָכֵן אֱמֹר הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת־בְּרִיתִי

דער גליקזעליגקייט. עז זאלל זיין פיר איהן אונד פיר זיינען זאאמען נאך איהם, דער בונד

שָׁלוֹם׃ יג וְהָיְתָה לּוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית

דעז עוויגען פריעסטערטהומז, דאפיר דאס ער געאייפערט האט פיר זיינען גאטט,

כְּהֻנַּת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנֵּא לֵאלֹהָיו

אונד האט פערזאהנט פיר דיא קינדער ישראל. דער נאמע דעז איזראעליטישען מאננעז

וַיְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ יד וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל

דער ערשלאגען ווארד, דער ערשלאגען ווורדע מיט דער מדיניטין ווארד זמרי, זאהן

הַמֻּכֶּה אֲשֶׁר הֻכָּה אֶת־הַמִּדְיָנִית זִמְרִי בֶּן־

סלוא, איין פאמיליען=פירזט אויז דעם שטאממע שמעון. אונד דער נאמע

סָלוּא נְשִׂיא בֵית־אָב לַשִּׁמְעֹנִי׃ טו וְשֵׁם

דעז וויבעז, דיא ערשלאגען ווורדע, דיא מדיניטין, ווארד כזבי טאכטער דעז צור,

הָאִשָּׁה הַמֻּכָּה הַמִּדְיָנִית כָּזְבִּי בַת־צוּר

איין פירזט דער פעלקער אונד דאז הויפט איינער פאמיליע אין מדין ווארד דיעזער.

רֹאשׁ אֻמּוֹת בֵּית־אָב בְּמִדְיָן הוּא׃ פ

עז רעדעטע דער עוויגע צו משה, אונד שפראך: בעהאנדעלט פיינדזעליג

טז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ יז צָרוֹר

דיא מדינים, אונד שלאגעט זיא. דען פיינדזעליג וואַרען זיא

אֶת־הַמִּדְיָנִים וְהִכִּיתֶם אוֹתָם׃ יח כִּי צֹרְרִים הֵם

אייך דורך איהרע היטערליזט, וואמיט זיא נאכשטעללען אייך אין דער זאכע

לָכֶם בְּנִכְלֵיהֶם אֲשֶׁר־נִכְּלוּ לָכֶם עַל־דְּבַר

דעז פעור, אונד וועגן דער זאכע דער כזבי דער טאכטער דעז מדיניטישען פירזטען
פְּעוֹר וְעַל־דְּבַר כָּזְבִּי בַת־נְשִׂיא מִדְיָן
איהרער שוועזטער, וועלכע ערשלאגען ווארד אם טאגע דער פעזט וועגען
אֲחֹתָם הַמֻּכָּה בְיוֹם־הַמַּגֵּפָה עַל־דְּבַר
פעור. אונד עז וואר נאך דער פעזט.
פְּעוֹר׃ יט וַיְהִי אַחֲרֵי הַמַּגֵּפָה פ פסקא באמצע פסוק
דאן זאגטע דער עוויגע צו משה אונד צו אלעזר, דעם זאהנע אהרן'ז,
כו א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
דעז פריעזטערז, אונד שפראך: נעהמעט אויף, דיא הויפטזאהל דער גאנצען געמיינדע
הַכֹּהֵן לֵאמֹר׃ ב שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ ׀ כָּל־עֲדַת
דער קינדער ישראל, פאם אלטער צוואנציג יאהר אונד דאריבער
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
נאך איהרען פאטערהייזערן, יעדער דער אויזציעהט אים העערע אונטער ישראל.
לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל׃
דא רעדעטע משה אונד אלעזר, דער פריעזטער מיט איהנען אין דען עבענען
ג וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֹתָם בְּעַרְבֹת
מואב'ז, אם ירדן, ירחו (געגען איבער), אונד שפראכען: פאם אלטער
מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃ ד מִבֶּן
צוואנציג יאהר אונד דאריבער זא וויא בעפאהלען האט דער עוויגע דעם
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
משה אונד דען קינדערן ישראל, דיא העראויזגינגען אויז דעם לאנדע מצרים. ;
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּצְאִים מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ *
ראובן דער ערזטגעבאהרנע ישראל'ז, דיא קינדער ראובן'ז (וואהרען פאן) חנוך
ה רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי רְאוּבֵן חֲנוֹךְ
דאז געשלעכט חנוך'ז, פאן פלוא דאז געשלעכט פלוא'ז
מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לְפַלּוּא מִשְׁפַּחַת הַפַּלֻּאִי׃
פאן חצרון דאז געשלעכט חצרון'ז, פאן כרמי דאז געשלעכט
ו לְחֶצְרֹן מִשְׁפַּחַת הַחֶצְרֹנִי לְכַרְמִי מִשְׁפַּחַת
דעז כרמי. דיעזעז וואהרען דיא געשלעכטער ראובן'ז, עז וואהרען איהרע געמוזטערטען,
הַכַּרְמִי׃ ז אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הָראוּבֵנִי וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם

דרייא אונד פֿירציג טויזענד אונד זיעבען הונדערט אונד דרייסיג.

שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים׃

אונד דיא קינדער דעז פלוא (וואַרען) אליאב. אונד דיא קינדער דעז אליאב

ח וּבְנֵי פַלּוּא אֱלִיאָב׃ ט וּבְנֵי אֱלִיאָב

נמואל אונד דתן אונד אבירם; יענע דתן אונד אבירם, דיא פֿעראָרדנעטען

נְמוּאֵל וְדָתָן וַאֲבִירָם הוּא־דָתָן וַאֲבִירָם קְרוּאֵי*

דער געמיינדע, וועלכע צאַנק ערערגטען ווידער משה או' ווידער אהרן אונטער דער ראָטטע

הָעֵדָה אֲשֶׁר הִצּוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן בַּעֲדַת־

דעז קרח, דאַז זיא צאַנק ערערגטען ווידער דעם עוויגען, אונד אויפֿטהאַט דיא ערדע

קֹרַח בְּהַצֹּתָם עַל־יְהוָה׃ י וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ

איהרען מונד, אונד פֿערשלאַנג זיא נעבזט קרח, וואָבייא אומקאַם

אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־קֹרַח בְּמוֹת

דיעזע ראָטטע, אינדעם פֿערצעהרטע דאַז פֿייער דיא צווייא הונדערט או' פֿינפֿציג

הָעֵדָה בַּאֲכֹל הָאֵשׁ אֵת חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם

מאַן, דאַס זיא וואורדען צום וואַרנונגזייכען. אַבער דיא זֶהנע קרח'ז ניכט

אִישׁ וַיִּהְיוּ לְנֵס׃ יא וּבְנֵי־קֹרַח לֹא־

זינד אומגעקאָממען. דיא קינדער שמעון'ז נאַך איהרען געשלעכטערן:

מֵתוּ׃ ס יב בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם

פֿאָן נמואל דאַז געשלעכט נמואל'ז, פֿאָן ימין דאַז געשלעכט ימין'ז.

לִנְמוּאֵל מִשְׁפַּחַת הַנְּמוּאֵלִי לְיָמִין מִשְׁפַּחַת הַיָּמִינִי

פֿאָן יכין דאַז געשלעכט יכין'ז, פֿאָן זרח דאַז געשלעכט זרח'ז,

לְיָכִין מִשְׁפַּחַת הַיָּכִינִי׃ יג לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי

פֿאָן שאול דאַז געשלעכט שאול'ז, דיעזעז וואַרען דיא געשלעכטער

לְשָׁאוּל מִשְׁפַּחַת הַשָּׁאוּלִי׃ יד אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת

שמעון'ז, צווייא אונד צוואַנציג טויזענד אונד צווייא הונדערט. דיא קינדער

הַשִּׁמְעֹנִי שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וּמָאתָיִם׃ ס טו בְּנֵי

גד'ז נאַך איהרען געשלעכטערן: פֿאָן צפון דאַז געשלעכט צפון'ז, פֿאָן חגי

גָד לְמִשְׁפְּחֹתָם לִצְפוֹן מִשְׁפַּחַת הַצְּפוֹנִי לְחַגִּי

דאַז געשלעכט חגי'ז, פֿאָן שוני דאַז געשלעכט שוני'ז,

מִשְׁפַּחַת הַחַגִּי לְשׁוּנִי מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּנִי׃

*קריאי קרי.

פֿאָן אזני דאַז געשלעכט אזני'ז, פֿאָן ערי דאַז געשלעכט ערי'ז,

טז לְאׇזְנִי מִשְׁפַּחַת הָאׇזְנִי לְעֵרִי מִשְׁפַּחַת הָעֵרִי׃

פֿאָן ארוד דאַז געשלעכט ארוד'ז, פֿאָן אראלי דאַז געשלעכט

יז לַאֲרוֹד מִשְׁפַּחַת הָאֲרוֹדִי לְאַרְאֵלִי מִשְׁפַּחַת

אראלי'ז, דיזעז (וואַרען) דיא געשלעכטר דער קינדער גד'ז נאַך איהרען געמוסטערטען,

הָאַרְאֵלִי׃ יח אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־גָד לִפְקֻדֵיהֶם

פֿיערציג טויזענד אונ' פֿינף הונדערט. דיא קינדער

אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ ס יט בְּנֵי

יהודה'ז (וואַרען) ער אונד אונן, עז שטאַרב אַבער ער אונן אים לאַנדע

יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וַיָּמׇת עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ

כנען. נון וואַרען (נאָך) דיא קינדער יהודה'ז נאַך איהרען געשלעכטערן:

כְּנָעַן׃ כ וַיִּהְיוּ בְנֵי־יְהוּדָה לְמִשְׁפְּחֹתָם

פֿאָן שלה דאַז געשלעכט שלה'ז, פֿאָן פרץ דאַז געשלעכט דעז פרץ,

לְשֵׁלָה מִשְׁפַּחַת הַשֵּׁלָנִי לְפֶרֶץ מִשְׁפַּחַת הַפַּרְצִי

פֿאָן זרח דאַז געשלעכט זרח'ז, פֿערנער וואַרען דיא קינדער דעז פרץ,

לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי׃ כא וַיִּהְיוּ בְנֵי־פֶרֶץ

פֿאָן חצרון דאַז געשלעכט חצרון'ז, פֿאָן חמול דאַז געשלעכט

לְחֶצְרֹן מִשְׁפַּחַת הַחֶצְרֹנִי לְחָמוּל מִשְׁפַּחַת

חמולי'ז. דיזעז (וואַרען) דיא געשלעכטער יהודה'ז נאַך איהרען געמוסטערטען,

הֶחָמוּלִי׃ כב אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת יְהוּדָה לִפְקֻדֵיהֶם

זעכז אונד זיעבציג טויזענד אונד פֿינף הונדערט. דיא קינדער

שִׁשָּׁה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ ס כג בְּנֵי

יששכר'ז נאַך איהרען געשלעכטערן: פֿאָן תולע דאַז געשלעכט תולע'ז,

יִשָּׂשכָר לְמִשְׁפְּחֹתָם תּוֹלָע מִשְׁפַּחַת הַתּוֹלָעִי

פֿאָן פוה דאַז געשלעכט פוני'ז, פֿאָן ישוב דאַז געשלעכט ישוב'ז,

לְפֻוָּה מִשְׁפַּחַת הַפּוּנִי׃ כד לְיָשׁוּב מִשְׁפַּחַת הַיָּשֻׁבִי

פֿאָן שומרון דאַז געשלעכט שומרון'ז. דיזעז (וואַרען) דיא געשלעכטער

לְשִׁמְרֹן מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְרֹנִי׃ כה אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת

יששכר'ז נאַך איהרען געמוסטערטען, פֿיער אונד זעכציג טויזענד

יִשָּׂשכָר לִפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְשִׁשִּׁים אֶלֶף

אונד דרייא הונדערט. דיא קינדער זבולון'ז

וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ ס כו בְּנֵי זְבוּלֻן

נאַך איהרען געשלעכטערן: פאָן סרד דאַז געשלעכט סרד'ז, פאָן אלון

לְמִשְׁפְּחֹתָם לְסֶרֶד מִשְׁפַּחַת הַסַּרְדִּי לְאֵלוֹן

דאַז געשלעכט אלון'ז: פאָן יחלאל דאַז געשלעכט יחלאל'ז.

מִשְׁפַּחַת הָאֵלֹנִי לְיַחְלְאֵל מִשְׁפַּחַת הַיַּחְלְאֵלִי׃

דיעזעז וואַרען דיא געשלעכטער זבולון'ז, נאַך איהרען געצאֶהלטען, זעכציג

כז אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַזְּבוּלֹנִי לִפְקֻדֵיהֶם שִׁשִּׁים

טויזענד אונד פינף הונדערט. דיא קינדער יוסף'ז

אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ ס כח בְּנֵי יוֹסֵף

נאַך איהרען געשלעכטערן, מנשה אונד אפרים. דיא קינדער מנשה'ז

לְמִשְׁפְּחֹתָם מְנַשֶּׁה וְאֶפְרָיִם׃ כט בְּנֵי מְנַשֶּׁה

וואַרען פאָן מכיר דאַז געשלעכט מכיר'ז; מכיר האַטטע געצייגט

לְמָכִיר מִשְׁפַּחַת הַמָּכִירִי וּמָכִיר הוֹלִיד

דען גלעד, אַלזאָ פאָן גלעד דאַז געשלעכט גלעד'ז.

אֶת־גִּלְעָד לְגִלְעָד מִשְׁפַּחַת הַגִּלְעָדִי׃

דיעזעז וואַרען דיא קינדער גלעד'ז: פאָן איעזר דאַז געשלעכט

ל אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד אִיעֶזֶר מִשְׁפַּחַת

איעזר'ז, פאָן חלק דאַז געשלעכט חלק'ז, אונד פאָן אשריאל

הָאִיעֶזְרִי לְחֵלֶק מִשְׁפַּחַת הַחֶלְקִי׃ לא וְאַשְׂרִיאֵל

דאַז גע שלעכט אשריאל'ז, אונד פאָן שכם דאַז געשלעכט

מִשְׁפַּחַת הָאַשְׂרִאֵלִי וְשֶׁכֶם מִשְׁפַּחַת

שכם'ז, אונד פאָן שמידע דאַז געשלעכט שמידע'ז,

הַשִּׁכְמִי׃ לב וּשְׁמִידָע מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמִידָעִי

אונד פאָן חפר דאַז געשלעכט חפר'ז. אונד צלפחד זאָהן

וְחֵפֶר מִשְׁפַּחַת הַחֶפְרִי׃ לג וּצְלָפְחָד בֶּן

חפר ניכט האַטטע זאֶהנע זאָנדערן טאֶכטער,

חֵפֶר לֹא־הָיוּ לוֹ בָּנִים כִּי אִם־בָּנוֹת

דיא נאַמען דער טאֶכטער צלפחד'ז, וואַרען מחלה אונד נועה,

וְשֵׁם בְּנוֹת צְלָפְחָד מַחְלָה וְנֹעָה

חגלה, מלכה, אונד תרצה. דיעזעז (וואָרען) דיא געשלעכטער מנשה'ז,
חָגְלָה מִלְכָּה וְתִרְצָה׃ לד אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת מְנַשֶּׁה
אונ' איהרע געמוסטערטען (בעטרוגען) צוויא אונד פינפציג טויזענד און' זיעבען
וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע
הונדערט. דיעזעז (וואָרען) דיא קינדער
מֵאוֹת׃ ס לה אֵלֶּה בְנֵי־
אפרים'ז נאך איהרען געשלעכטערן: פאָן שותלח דאַז געשלעכט שותלח'ז,
אֶפְרַיִם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְשׁוּתֶלַח מִשְׁפַּחַת הַשֻּׁתַלְחִי
פאָן בכר דאַז געשלעכט בכר'ז, פאָן תחן דאַז געשלעכט תחן'ז.
לְבֶכֶר מִשְׁפַּחַת הַבַּכְרִי לְתַחַן מִשְׁפַּחַת הַתַּחֲנִי׃
אונד דיעזעז (וואָרען) דיא קינדער שותלח'ז: פאָן ערן דאַז געשלעכט
לו וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוּתָלַח לְעֵרָן מִשְׁפַּחַת
ערן'ז. דיעזעז (וואָרען) דיא געשלעכטער דער קינדער אפרים'ז
הָעֵרָנִי׃ לז אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־אֶפְרַיִם
נאך איהרען געמוסטערטען, צוויא אונד דרייסיג טויזענד אונד פינף הונדערט.
לִפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת
דיעזעז (וואָרען) דיא קינדער יוסף'ז, נאך איהרען געשלעכטערן. דיא קינדער
אֵלֶּה בְנֵי־יוֹסֵף לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ ס לח בְּנֵי
בנימין'ז נאך איהרען געשלעכטערן, (וואָרען) פאָן בלע דאַז געשלעכט
בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֶלַע מִשְׁפַּחַת
בלע'ז פאָן אשבל דאַז געשלעכט אשבל'ז פאָן אחירם
הַבַּלְעִי לְאַשְׁבֵּל מִשְׁפַּחַת הָאַשְׁבֵּלִי לַאֲחִירָם
דאַז געשלעכט אחירם'ז פאָן שפופם
מִשְׁפַּחַת הָאֲחִירָמִי׃ לט לִשְׁפוּפָם
דאַז געשלעכט שפופם'ז, פאָן חופם דאַז געשלעכט חופם'ז.
מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּפָמִי לְחוּפָם מִשְׁפַּחַת הַחוּפָמִי׃
פערנער וואַרען דיא קינדער בלע'ז ארד אונד נעמן, (פאָן יענעם) דאַז געשלעכט
מ וַיִּהְיוּ בְנֵי־בֶלַע אַרְדְּ וְנַעֲמָן מִשְׁפַּחַת
ארד'ז, פאָן נעמן דאַז געשלעכט נעמן'ז. דיעזעז (וואָרען) דיא קינדער
הָאַרְדִּי לְנַעֲמָן מִשְׁפַּחַת הַנַּעֲמִי׃ מא אֵלֶּה בְנֵי

בנימין'ז נאך איהרען געשלעכטערן, אונד איהרע געמוסטערטען (בעטרוגען) פינף

בְּנֵי בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָם וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה

אונד פירציג טויזענד אונד זעקס הונדערט. דיעזעס (וואַרען)

וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ ס מב אֵלֶּה

דיא קינדער דן'ז נאך איהרען געשלעכטערן: פאָן שוחם דאַז געשלעכט שוחם'ז,

בְנֵי־דָן לְמִשְׁפְּחֹתָם לְשׁוּחָם מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּחָמִי

דיעזע געשלעכטער דן'ז (נערפיענען) אין איהרע געשלעכטער. אַללע

אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת דָּן לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ מג כָּל־

געשלעכטער דעז שוחם נאך איהרען געמוסטערטען (וואַרען) פיער

מִשְׁפְּחֹת הַשּׁוּחָמִי לִפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה

אונד זעכציג טויזענד אונד פיער הונדערט. דיא קינדער אשר'ז

וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ ס מד בְּנֵי אָשֵׁר

נאך איהרען געשלעכטערן: פאָן ימנה דאַז געשלעכט ימנה'ז,

לְמִשְׁפְּחֹתָם לְיִמְנָה מִשְׁפַּחַת הַיִּמְנָה

פאָן ישוי דאַז געשלעכט ישוי'ז, פאָן בריעה דאַז געשלעכט

לְיִשְׁוִי מִשְׁפַּחַת הַיִּשְׁוִי לִבְרִיעָה מִשְׁפַּחַת

בריעה'ז. פאָן דען זאָהנען בריעה'ז, פאָן חבר דאַז געשלעכט

הַבְּרִיעִי׃ מה לִבְנֵי בְרִיעָה לְחֵבֶר מִשְׁפַּחַת

הבר'ז, פאָן מלכיאל דאַז געשלעכט מלכיאל'ז. אונד דער נאַמע

הַחֶבְרִי לְמַלְכִּיאֵל מִשְׁפַּחַת הַמַּלְכִּיאֵלִי׃ מו וְשֵׁם

דער טאָכטער אשר'ז, (וואַר) שרח. דיעזעז (וואַרען) דיא געשלעכטער דער קינדער

בַּת־אָשֵׁר שָׂרַח׃ מז אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי

אשר'ז נאך איהרען געמוסטערטען, דרייא אונד פינפציג טויזענד אונד פיער

אָשֵׁר לִפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע

הונדערט. דיא קינדער נפתלי'ז נאך איהרען געשלעכטערן:

מֵאוֹת׃ ס מח בְּנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם

פאָן יחצאל דאַז געשלעכט יחצאל'ז, פאָן גוני דאַז געשלעכט

לְיַחְצְאֵל מִשְׁפַּחַת הַיַּחְצְאֵלִי לְגוּנִי מִשְׁפַּחַת

גוני'ז, פאָן יצר דאַז געשלעכט יצר'ז, פאָן שלם דאַז געשלעכט

הַגּוּנִי׃ מט לְיֵצֶר מִשְׁפַּחַת הַיִּצְרִי לְשִׁלֵּם מִשְׁפַּחַת

שלמ׳ג. דיעזעז (וואַרען) דיא געשלעכטער נפתלי׳ג; נאָך איהרען פֿאַמיליען,

הַשִּׁלֵּמִי׃ נ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם

אונד איהרע געמוסטערטען (בעטרוגען) פֿינף אונד פֿירציג טויזענד אונד פֿיער

וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְאַרְבַּע

הונדערט דיעזעז (וואַרען) דיא געמוסטערטען דער קינדער ישראל,

מֵאוֹת׃ נא אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

זעכֿז הונדערט טויזענד אונד איין טויזענד, זיעבען הונדערט

שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וָאָלֶף שְׁבַע מֵאוֹת

אונד דרייסיג.

וּשְׁלֹשִׁים׃ פ שלישי

עז רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפראַך: דיעזען

נב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ נג לָאֵלֶּה

זאָלל פֿערטהיילט ווערדען דאַז לאַנד צום ערבגוטע נאָך מאַנגאַהל דער נאַמען.

תֵּחָלֵק הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת׃

דעם צאַהלרייכען (געשלעכטע) פֿערגרעססערע זיין ערבטהייל, או׳ דעם אינדערן געשלעכט

נד לָרַב תַּרְבֶּה נַחֲלָתוֹ וְלַמְעַט

פֿערמינדרע זיין ערבטהייל; יעדעם נאָך פֿערהעלטניס זיינר געמוסטערטען ווערדע געגעבן

תַּמְעִיט נַחֲלָתוֹ אִישׁ לְפִי פְקֻדָיו יֻתַּן

זיין ערבטהייל; יעדאָך דורך׳ז לאָאָז ווערדע פֿערטהיילט דאַז לאַנד; נאָך דען נאַמען

נַחֲלָתוֹ׃ נה אַךְ־בְּגוֹרָל יֵחָלֵק אֶת־הָאָרֶץ לִשְׁמוֹת

איהרער פֿעטערליכען שטעממע נעהמען זיא עז אין בעזיטץ. נאָך דעם אויזשפרוכע

מַטּוֹת־אֲבֹתָם יִנְחָלוּ׃ נו עַל־פִּי

דעז לאָאָזעז ווערדע פֿערטהיילט יעדעם זיין ערבטהייל, עז זייא פֿיעל אָדער וועניג.

הַגּוֹרָל תֵּחָלֵק נַחֲלָתוֹ בֵּין רַב לִמְעָט׃ ס

דיעזעז זינד דיא געמוסטערטען דעז שטאַממעז לוי נאָך איהרען געשלעכטערן: פֿאָן גרשון

נז וְאֵלֶּה פְקוּדֵי הַלֵּוִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְגֵרְשׁוֹן

דאַז געשלעכט גרשוני׳ג, פֿאָן קהת דאַז געשלעכט דעז קהת, פֿאָן מררי

מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֻׁנִּי לִקְהָת מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי לִמְרָרִי

דאַז געשלעכט מררי׳ג.. אונד דיעזעז זינד דיא געשלעכטער דעז לוי:

מִשְׁפַּחַת הַמְּרָרִי׃ נח אֵלֶּה ׀ מִשְׁפְּחֹת לֵוִי

דאַז געטלעכט לבני'ז, דאַז געטלעכט חברוני'ז, דאַז געטלעכט

מִשְׁפַּחַת הַלִּבְנִי מִשְׁפַּחַת הַחֶבְרֹנִי מִשְׁפַּחַת

מחלי'ז, דאַז געטלעכט מושי'ז, דאַז געטלעכט קרחי'ז, אונד קהת

הַמַּחְלִי מִשְׁפַּחַת הַמּוּשִׁי מִשְׁפַּחַת הַקָּרְחִי וּקְהָת

האַטטע געצייגט דען עמרם. דער נאַמע דער פֿרויא דעז עמרם (וואַר) יוכבד,

הוֹלִד אֶת־עַמְרָם׃ נט וְשֵׁם ׀ אֵשֶׁת עַמְרָם יוֹכֶבֶד

איינע טאָכטער לוי'ז, וועלכע געבאָרען האַטטע זיא דעם לוי אין מצרים,

בַּת־לֵוִי אֲשֶׁר יָלְדָה אֹתָהּ לְלֵוִי בְּמִצְרָיִם

אונד זיא געבאַר דעם עמרם, אהרן, אונד משה, אונד מרים,

וַתֵּלֶד לְעַמְרָם אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־מֹשֶׁה וְאֵת מִרְיָם

איהרע שוועסטער. עז וואַרד געבאָרען דעם אהרן, דער נדב אונד דער

אֲחֹתָם׃ ס וַיִּוָּלֵד לְאַהֲרֹן אֶת־נָדָב וְאֶת־

אביהוא, דער אלעזור אונד דער איתמר אַבער עז שטאַרב נדב

אֲבִיהוּא אֶת־אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיתָמָר׃ סא וַיָּמָת נָדָב

אונד אביהוא אַלז זיא דאַרבראַכטען פֿרעמדעז פֿייער פֿאָר דעם עוויגען.

וַאֲבִיהוּא בְּהַקְרִיבָם אֵשׁ־זָרָה לִפְנֵי יְהוָה׃

עז וואַרען איהרע געמוסטערטען (גענאַמטען) דרייא אונד צוואַנציג טויזענד, אַללעז

סב וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף כָּל־

מאַננליכע פֿאָם מאָנאַט איינעז מאָנאַטז אוּ' דאַריבער, דען ניכט זינד זיא זיך מוסטערן

זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה כִּי לֹא הָתְפָּקְדוּ

אונטער דען קינדערן ישראל, דאַ ניכט געגעבען וואַרד איהנען ערבטהייל

בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא־נִתַּן לָהֶם נַחֲלָה

אונטער דען קינדערן ישראל. דיעזעז (זינד) דיא געמוסטערטען משה'ז

בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ סג אֵלֶּה פְּקוּדֵי מֹשֶׁה

אונ' אלעזור'ז דעז פריעסטערז, וועלכע געמוסטערט האַבען דיא קינדער ישראל

וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אין דען עבענען מואב'ז אַם ירדן, ירחו (געגענאיבער). אונד אונטער דיעזען

בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ סד וּבְאֵלֶּה

ניכט וואַר איין מאַן פֿאָן דען געמוסטערטען משה'ז אונד אהרן'ז, דעז פריעסטערז,

לֹא־הָיָה אִישׁ מִפְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן

וועלכע געמוסטערט האבען דיא קינדער ישראל אין דער וויסטע סיני.

אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַּר סִינָי׃

דען אויזגעשפראכען האט דער עוויגע געגען זיא, זיא זאָללען שטערבען אין דער וויסטע,

סה כִּי־אָמַר יְהוָה לָהֶם מוֹת יָמֻתוּ בַּמִּדְבָּר

אונד ניכט בליעב פאָן איהנען איין איינציגער, אויסער כלב, זאָהן יפונה'ס,

וְלֹא־נוֹתַר מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם־כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה

אונד יהושע זאָהן נון'ס. עס טראַטען היעלען דיא טאָכטער צלפחד'ס,

וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן׃ ס כז א וַתִּקְרַבְנָה בְּנוֹת צְלָפְחָד

זאָהן חפר'ס, זאָהן גלעד'ס, זאָהן מכיר'ס, זאָהן מנשה'ס, אויז דען געשלעכטערן

בֶּן־חֵפֶר בֶּן־גִּלְעָד בֶּן־מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפְּחֹת

דעס מנשה, זאָהן יוסף'ס, דיעזעס (וואַרען) דיא נאַמען זייער טאָכטער, מחלה,

מְנַשֶּׁה בֶן־יוֹסֵף וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֹתָיו מַחְלָה

נועה, חגלה, מלכה, אונד תרצה. זיא שטעללטען זיך הין פאָר

נֹעָה וְחָגְלָה וּמִלְכָּה וְתִרְצָה׃ ב וַתַּעֲמֹדְנָה לִפְנֵי

משה אונד פאָר אלעזר, דען פריעסטער, אונד פאָר דיא פירסטען, אונד פאָר דיא גאַנצע

מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי הַנְּשִׂיאִם וְכָל־

געמיינדע, אם איינגאַנגע דעס שטיפטסצעלטעס אונד שפראַכען: אונזער פאַטער

הָעֵדָה פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לֵאמֹר׃ ג אָבִינוּ

איזט געשטאָרבען אין דער וויסטע; ער האַבער ניכט וואַר אונטער דער געמיינדע,

מֵת בַּמִּדְבָּר וְהוּא לֹא־הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה

דיא זיך פערזאַממעלטען ווידער דען עוויגען אונטער דער ראָטטע קרח'ס, זאָנדערן

הַנּוֹעָדִים עַל־יְהוָה בַּעֲדַת־קֹרַח כִּי־

אין זיינער זינדע שטאַרב ער, זאָהנע האַבער ניכט האַטטע ער. ווארום זאָלל עפטצאָגן ווערדען

בְחֶטְאוֹ מֵת וּבָנִים לֹא־הָיוּ לוֹ׃ ד לָמָּה יִגָּרַע

דער נאַמע אונזערעס פאַטערס אויס זיינעם געשלעכטע ווייל ער ניכט האַטטע איינען זאָהן?

שֵׁם־אָבִינוּ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ בֵּן

גיעב אונס איין אייגענטהום אונטער דען ברידערן אונזערעס פאַטערס. עס בראַכטע

תְּנָה־לָּנוּ אֲחֻזָּה בְּתוֹךְ אֲחֵי אָבִינוּ׃ ה וַיַּקְרֵב

משה איהרע רעכטזאַכע פאָר דען עוויגען.

מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁפָּטָן* לִפְנֵי יְהוָה׃ פ רבי

*ן רבתי

דא שפראך דער עוויגע צו משה, אונד זאגטע: רעכט דיא טאכטער

ו ויאמר יהוה אל־משה לאמר: ז כן בנות

צלפחד׳ז שפרעכען, וואהל אוסט דוא געבען איהנען איין אייגענטהימליכעז ערבגוט

צלפחד דברת נתן תתן להם אחזת נחלה

אונטער דען ברידערן איהרעז פאטערז, איינדעם דוא איבערטראגזט דאז ערבטהייל

בתוך אחי אביהם והעברת את־נחלת

איהרעז פאטערז אן זיא. אונד צו דען קינדערן ישראל רעדע אונד זאגע:

אביהן להן: ח ואל־בני ישראל תדבר לאמר

איין מאן ווען דא שטירבט אונד איינען זאהן ניכט ער האט, זאללט איהר איבערטראגען

איש כי־ימות ובן אין לו והעברתם את

זיין ערבגוט אן זיינע טאכטער. או׳ ווען ניכט ער האט איינע טאכטער, זאללט איהר געבען

נחלתו לבתו: ט ואם־אין לו בת ונתתם

זיין ערבגוט זיינען ברידערן. אונד ווען ניכט ער האט ברידער, זאללט איהר געבען

את־נחלתו לאחיו: י ואם־אין לו אחים ונתתם

זיין ערבגוט דען ברידערן זיינעז פאטערז. אונד ווען ניכט דא זינד ברידער

את־נחלתו לאחי אביו: יא ואם־אין אחים

פאן זיינעם פאטער, זאללט איהר געבען זיין ערבגוט זיינעם בלוטזפערוואנדטען,

לאביו ונתתם את־נחלתו לשארו

דער דער נאכזטע איזט איהם, אויז זיינעם געשלעכטע, אונד ער זאלל בעזיטצען עז.

הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה

דיעזעז ווארד דען קינדערן ישראל צום רעכטזגעזעטץ, וויא בעפאהלען האט

והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה

דער עוויגע דעם משה.

יהוה את־משה: פ

עז זאגטע דער עוויגע צו משה: שטייגע היגויף אויף דיעזען בערג עברים,

יב ויאמר יהוה אל־משה עלה אל־הר העברים הזה

אונד בעזיעהע דאז לאנד, וועלכעז איך געגעבען דען קינדערן ישראל.

וראה את־הארץ אשר נתתי לבני ישראל:

ווען דוא בעזעהען האזט עז, זאללזט דוא אייגעטהאן ווערדען צו דייעם פאלקע,

יג וראיתה אתה ונאספת אל־עמיך

אויך דוא זאָ וויא איינגעטהאַן ווארד אהרן, דיין ברודער. דאַ איהר
גם־אתה כאשר נאסף אהרן אחיך׃ יד כאשר
זו=ווידער געהאַנדעלט האַבט איינעם בעפעהלע אין דער וויסטע צין ביים האַדער
מריתם פי במדבר־צן במריבת
דער געמיינדע, איך זו הייליגען דורך דאַס וואַססער פאָר איהרען אויגען; יענע האַדערוואַססער,
העדה להקדישני במים לעיניהם הם מי־מריבת
זו קדש אין דער וויסטע צין. אונד עס רעדעטע משה צום עוויגען
קדש מדבר־צן׃ ס טו וידבר משה אל־יהוה
אונד שפראַך: אָמעכטע דאָך זעטצען דער עוויגע, דער גאָטט דער גייסטער אַללעס פלייטעס,
לאמר׃ טז יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל־בשר
איינען מאַן איבער דיא געמיינדע, דער אויסציעהט פאָר איהנען הער, אונד דער
איש על־העדה׃ יז אשר־יצא לפניהם ואשר
דאַ קאָממט פאָר איהנען הער, אונד דער זיא אויספיהרע אונד דער זיא צוריקברינגע,
יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם
דאַמיט ניכט בלייבע דיא געמיינדע דעס עוויגען וויא שאַפע, דיא ניכט האַבען
ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין־להם
איינען הירטען. דאַ זאַגטע דער עוויגע צו משה: נימם דיר דען יהושע,
רעה׃ יח ויאמר יהוה אל־משה קח־לך את־יהושע
זאָהן נון'ס, יענען מאַן, וואָ גייסט איסט אין איהם, אונד לעגע דיינע האַנד
בן־נון איש אשר־רוח בו וסמכת את־ידך
אויף איהן; שטעללע איהן פאָר אלעזר, דען פריעסטער, אונד פאָר
עליו׃ יט והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני
דיא גאַנצע געמיינדע, אונד בעאָרדרע איהן דאַזו פאָר איהרען אויגען; אונד לעגע
כל־העדה וצויתה אתו לעיניהם׃ כ ונתתה
פאָן דיינער מאַיעסטעט אויף איהן, דאַמיט עס הערע דיא גאַנצע געמיינדע דער קינדער
מהודך עליו למען ישמעו כל־עדת בני
ישראל. אונד פאָר אלעזר, דעם פריעסטער, זאָלל ער שטעהען אונד זאָלל בעפראַגען
ישראל׃ ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל
איהן, נאַך דעם אורטהייל דער אורים פאָר דעם עוויגען; נאַך דעססען בעפעהל
לו במשפט האורים לפני יהוה על־פיו

זאָללען זיא אויזציהען, אונ' נאך דעססען בעפעהל זאָללען זיא ווידער קאָממען, ער אונ' אַללע

יֵצְאוּ וְעַל־פִּיו יָבֹאוּ הוּא וְכָל־

קינדער ישראל מיט איהם אונד דיא גאַנצע געמיינדע. דאַ טהאַט משה

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ וְכָל־הָעֵדָה׃ כב וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה

ויא בעפאָהלען האַטטע דער עוויגע איהם, ער נאַהם דען יהושע אונד שטעללטע איהן

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמִדֵהוּ

פאָר אלעזר, דען פריעסטער, אונד פאָר דיא גאַנצע געמיינדע. אונד לעגטע

לִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי כָּל־הָעֵדָה׃ כג וַיִּסְמֹךְ

זיינע האֶנדע אויף איהן, אונד בעאָרדערטע איהן, וויא געאָרדעט האַט דער עוויגע

אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיְצַוֵּהוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה

דורך משה.

בְּיַד־מֹשֶׁה׃ פ חמישי

עס רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפראַך: בעפעהלע דען קינדערן

כח א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב צַו אֶת־בְּנֵי

ישראל אונד זאַגע איהנען, איין אָפּפער, דאַס מיינע שפייזע, פיר איין פייער

יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי

אַם אַנגענעהמען גערוך פיר מיך, איסט איהר בעאָבאַכטען דאַרצובריגנען מיר צו זיינער צייט.

רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃

זאַגע איהנען: דיעזעס (איזט) דאַס פייעראָפּפער, וועלכעס איהר דאַרברינגען זאָללט

ג וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ

דעם עוויגען, שאַפע, איינייאֶהריגע, אָהנע פעהל, צווייא פיר יעדען טאַג,

לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם

אַלס איין בעשטאֶנדיגעס גאַנצאָפּפער. דאַס איינע שאַף זאָללסט דוא בערייטען

עֹלָה תָמִיד׃ ד אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה

דעס מאָרגענס, אונד דאַס אַנדערע שאַף זאָללסט דוא בערייטען צווישען ביידען אַבענדען.

בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם׃

אונד איין צעהנטעל איינעס איפה פיינעס מעהל צור אָפּפערגאַבע, איינגעריהרט

ה וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה

מיט געפרעסטעם אָהל איין פירטעל היין. איין בעשטאֶנדיגעס גאַנצאָפּפער,

בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין׃ ו עֹלַת תָּמִיד

וויא עז בערייטעט ווארד אויף דעם בערגע סיני. צום אנגענעהמען גערוך (אלז) פֿייעראָפּפֿער

הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה

דעם עוויגען. אונד דאז גיעסאָפּפֿער דאצו איין פֿיערטעל הין צו איינעם לאם;

לַיהוָה׃ ז וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד

אויף דאז היילליגע גיעסע אמן אויז דאז גיעסאָפּפֿער פֿאָן שטארקעם געטראנקע דעם עוויגען

בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה׃

(צו געהן). אונ' דאז צווייטע לאם בערייטע צווישען ביידען אבענדען, וויא דיא אָפּפֿערגאבע

ח וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת

דעז מארגענז אונ' וויא זיין גיעסאָפּפֿער, זאָללסט דוא בערייטען, איין פֿייעראָפּפֿער (צום) גערוך.

הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ

אנגענעהם פֿיר דען עוויגען.

נִיחֹחַ לַיהוָה׃ פ

אונד אם שבת-טאגע צווייא לעמער איינייאהריגע אהנע פֿעהל,

ט וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם

אונד צווייא צעהנטעל פֿיינעז מעהל, אלז אָפּפֿערגאבע, אייגגעריהרט מיט אהל,

וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן

אונד דאז גיעסאָפּפֿער דאצו. דאז גאנצאָפּפֿער דעז שבת אן יעדעם שבת-טאגע, נעבען

וְנִסְכּוֹ׃ י עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־

דעם בעשטאנדיגען גאנצאָפּפֿער אונד דאז גיעסאָפּפֿער דאצו.

עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃ פ

או' אן דען ערשטען טאגען אייערער מאָנאטע ברינגט איהר דאר. אלז גאנצאָפּפֿער דעם עוויגען,

יא וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה

שטיערע פֿאָם יונגען רינד צווייא, אונ' איינען ווידדער (אונד) לאמפֿע, איינייאהריגע,

פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה

זיעבען אהנע פֿעהל. אונד דרייא צעהנטעל פֿיינעז מעהל (אלז) אָפּפֿערגאבע

שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ יב וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה

אייגגעריהרט אין אהל, פֿיר איינען שטיער, אונד צווייא צעהנטעל פֿיינעז מעהל

בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת

(אלז) אָפּפֿערגאבע, אייגגעריהרט אין אהל, פֿיר איינען ווידדער

מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לָאַיִל הָאֶחָד

אונד וויעדער איין צעהנטעל פיינעס מעהל אלז מעהלאפפערגאבע, איינגעריהרט מיט אהל,

יג ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן

פיר איין טהיר, איין גאנצאפפער פון אנגענעהמען גערוך, פאם פייער צו פערצעהרען

לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה

דעם עוויגען. אונד דיא גיעסאפפער דאצו, איין האלבעס הין וויין פיר יעדען שטיער,

ליהוה׃ יד ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר

אונד איין דריטטעל הין פיר יעדען ווידדער, אונד איין פיערטעל הין פיר יעדעס לאמם

ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש

אן וויין. דיעס איזט דאס גאנצאפפער איינעס מאנאטס אן יעדעם נייאמאנדע פאן דען מאנאטען

יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי

דעס יאהרעס. נעבסט ציגענבאק איינעם צום זינדאפפער דעם עוויגען, בייא

השנה׃ טו ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על־

דעם בעשטאנדיגען גאנצאפפער ווירד עס בערייטעט אונד דעם גיעסאפפער דאצו.

עלת התמיד יעשה ונסכו׃ ס ששי

אונד אים ערסטען מאנאט, אם פיערצעהנטען טאגע דעס מאנאטס

טז ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש

איזט דאס איבערטרייטונגזאפפער דעם עוויגען. אונד אם פינפצעהנטען טאגע

פסח ליהוה׃ יז ובחמשה עשר יום

דיעזעלבען מאנאטס איזט איין פעסט; זיעבען טאגע אונגעזייערטעס בראד

לחדש הזה חג שבעת ימים מצות

זאלל געגעססען ווערדען. אם ערסטען טאגע איזט פערקינדיגונג דער הייליגקייט, אירגענד

יאכל׃ יח ביום הראשון מקרא־קדש כל־

איינע ארבייטספערריכטונג ניכט דירפט איהר טהון. אונד איהר זאללט דארברינגען

מלאכת עבדה לא תעשו׃ יט והקרבתם

אלז פייער- אונד גאנצאפפער דעם עוויגען, שטיערע פאם יונגען רינד צוויי

אשה עלה ליהוה פרים בני־בקר שנים

אונד ווידדער איינען אונד זיעבען שאפע איינייאהריגע, אהנע פעהל מיססען זיא זיין

ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו

אייך. אונד איהרע מעהלאפפערגאבע פאם פיינען מעהל איינגעריהרט מיט אהל,

לכם׃ כ ומנחתם סלת בלולה בשמן

דרייא צעהנטעל פיר יעדען שטיער אונד צווייא צעהנטעל פיר (יעדען) ווידדער

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל

זאָללט איהר בערייטען; אונד איזאאער איין צעהנטעל זאָללט איהר בערייטען צו איינעם טהאַן

תַּעֲשׂוּ׃ כא עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד

אונד זאָ צו דען זיעבען טהאַפען. אונד בָאָק אַלז זינדאָפּפער איינען צו פערזאָהנען

לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ כב וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר

פיר אייך. אויסער דעם גאַנצאָפּפער דעז מאָרגענז, וועלכעז אַלז גאַנצאָפּפער

עֲלֵיכֶם׃ כג מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת

בעשטאַנדיגעז געבראַכט ווירד, זאָללט איהר בערייטען דיעזע אָפּפער. זאָלכע

הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה׃ כד כָּאֵלֶּה

זאָללט איהר בערייטען יעדען טאַג, זיעבען טאַגע, איינע שפייזע פאָם פייער צו פערצעהרען

תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה

אַלז אַנגענעהמער גרוך דעם עוויגן, בייא בעשטאַנדיגן גאַנצאָפּפער, ווערדע עז בערייטעט,

רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עוֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה

אונד דעם גיעסאָפּפער דאַצו. אונד אַם זיעבענטען טאַגע פערקינדונג דער הייליגקייט זייא

וְנִסְכּוֹ׃ ס וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה

בייא אייך, אירגענד איינע אַרבייטזפעררישטונג ניכט דירפט איהר טהון. אונד אַם טאַגע

לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ ס כו וּבְיוֹם

דער ערזטלינגע, ווען איהר דאַרברינגעט דיא נייע אָפּפערגאַבע דעם עוויגן,

הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה

אַן אייערעם וואָכענפעזטע, פערקינדיגונג דער הייליגקייט זייא בייא אייך, אירגענד

בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־

איינע אַרבייטזפעררישטונג ניכט דירפט איהר טהון. אונד דאַרברינגען זאָללט איהר

מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ כז וְהִקְרַבְתֶּם

איין גאַנצאָפּפער צום אַנגענעהמען גערוך, דעם עוויגען, שטיערע פאָם יונגען רינד צווייא,

עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם

ווידדער איינען, זיעבען שאַפע, איינייעהריגע. אונד איהרע אָפּפערגאַבע

אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה׃ כח וּמִנְחָתָם

פאָם פיינען מעהל, איינגעריהרט מיט אָל, דרייא צעהנטעל פיר איינען שטיער,

סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר הָאֶחָד

צווייא צעהנטעל פיר איינען ווידדער. איאואער איין צעהנטעל

שני עשרנים לאיל האחד: כט עשרון עשרון

פיר איין טאל (אונד זא) פיר דיא זיעבען טאפע. (פערנער) ציעגענבאק

לכבש האחד לשבעת הכבשים: שעיר עזים

איינען צו פערזאהנען פיר איך. אויסער דעם בעשטאנדיגען גאנצאפפער

אחד לכפר עליכם: לא מלבד עלת התמיד

או' זיינער אפפערגאבע זאללט איהר בערייטען דיעזעז (אהנע פעהל איזזען זיא זיין איך)

ומנחתו תעשו תמימם יהיו־לכם

אונד איהרע גיעסאפפער.

ונסכיהם: פ

אונ' אים זיעבענטען אאנאטע, אם ערזטען דעז אאנאטז, פערקינדיגונג דער היילינקייט

כט א ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא־קדש

זייא איך, איר געגנד איינע ארבייטזפערריכטונג ניכט דירפט איהר טהון, איין טאג

יהיה לכם כל־מלאכת עבדה לא תעשו יום

דעז לערם־בלאזענז זייא ער איך. אונד איהר זאללט בערייטען (אלז) גאנצאפפער

תרועה יהיה לכם: ב ועשיתם עלה

צום אנגענעהמען גערוך דעם עוויגען, שטיער פאם יונגען רינד איינען, ווידדער איינען,

לריח ניחח ליהוה פר בן־בקר אחד איל אחד

טאפע איינייאהריגע זיעבען, אהנע פעהל. אונד איהרע אפפערגאבע

כבשים בני־שנה שבעה תמימם: ג ומנחתם

(פאם) פיינזטען מעהל איינגעריהרט אין אהל, דרייא צעהנטעל צום שטיער,

סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר

צווייא צעהנטעל צום ווידדער, אונד איין צעהנטעל צו איינעם טאפע,

שני עשרנים לאיל: ד ועשרון אחד לכבש האחד

(זא) צו דען זיעבען טאפען. אונד ציעגענבאק איינען (אלז) זינדאפפער,

לשבעת הכבשים: ה ושעיר־עזים אחד חטאת

צו פערזאהנען פיר איך. אויסער דעם גאנצאפפער דעז נייאאנדעז

לכפר עליכם: ו מלבד עלת החדש

או' דער אפפערגאבע דאזו, או' דעם בעשטאנדיגען גאנצאפפער או' דער אפפערגאבע דאזו,

ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה

או' איהרן גיסאָפּפערן נאַך איהרער פאָרשריפט צום אַנגענעהמען געריך אַלז פייעראָפּפער

וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה

דעם עוויגען (צו עהרען). אונד אַם צעהנטען (טאַגע) דיעזעז זיעבענטען מאָנאַטז

לַיהוָה׃ ס ז וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה

פערקינדיגונג דער הייליגקייט זייא אייך, דאַ זאָללט איהר קאַזטייען אייערע לייבער

מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם

אירגענד איינע אַרבייט ניכט, זאָללט איהר פערריכטען. אונ' דאַרברינגען זאָללט איהר

כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ ח וְהִקְרַבְתֶּם

איין גאַנצאָפּפער דעם עוויגען, (צום) אַנגענעהמען געריך, שטיער פאָם יונגען רינד איינען,

עֹלָה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד

ווידדער איינען, שאַפע, איינייאָהריגע זיעבען, אָהנע פעהל אייזען זיא

אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ

זיין אייך. או' איהרע אָפּפערגאַבע (פאָם) פיינזטען מעהל איינגעריהרט מיט אָהל, דרייא

לָכֶם׃ ט וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה

צעהנטעל צום שטיער, צווייא צעהנטעל צו דעם איינען ווידדער.

עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד׃

אימער איין צעהנטעל צו איינעם יעדען שאַפע, (זאָ) צו דען זיעבען שאַפען.

י עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃

ציגענבאָק איינען (אַלז) זינדאָפּפער, אויסער דעם זינדאָפּפער

יא שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד חַטַּאת

דער פערזאָהנונגזפעזטעז או' דעם בעשטאַנדיגען גאַנצאָפּפער. אונ' איהרע אָפּפערגאַבען

הַכִּפֻּרִים וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ

אונד איהרע גיעזאָפּפער. אונד אַם פונפצעהנטען טאַגע

וְנִסְכֵּיהֶם׃ ס שביעי יב וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם

דעז זיעבענטען מאָנאַטז פערקינדיגונג דער הייליגקייט זייא אייך, אירגענד

לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־

איינע אַרבייטז פערריכטונג ניכט דירפט איהר טהון. איהר זאָללט פייערן איין פעזט

מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחַגֹּתֶם חַג

דעם עוויגען זיעבען טאַגע. דאַרברינגען זאָללט איהר איין גאַנצאָפּפער (פיר דאַז) פייער,

לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים׃ יג וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה

פֿון אַנגענעהמען גערוך דעם עוויגען, טטיערע פֿאָן יונגען רינד דרייצעהן,

רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר

ווידדער צוויא, טאַפֿע איינױאָהריגע פֿיערצעהן,

אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר

אָהנע פֿעהל איזזען זיא זיין. אונד איהרע אָפּפֿערגאַבע פֿאָן פֿיינזטען מעהל איינגעריהרט

תְּמִימִם יִהְיוּ׃ יד וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה

איט אֶהל, דרייא צעהנטעל צו איינעם יעדען שטיער, זאָ צו דען דרייצעהן

בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר הָאֶחָד לִשְׁלֹשָׁה עָשָׂר

שטיערען, צוויא צעהנטעל צו איינעם יעדען ווידדער, זאָ צו ביידען ווידדערן,

פָּרִים שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד לִשְׁנֵי הָאֵילִם׃

אונד וויעדער איין צעהנטעל צו איינעם יעדען טאַף, זאָ צו (אַללען) פֿיערצעהן

טו וְעִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְאַרְבָּעָה עָשָׂר

טאַפֿען. אונד ציגענבאָק איינען אַלז זינדאָפּפֿער, אויסער

כְּבָשִׂים׃ טז וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד

דעם בעשטאֶנדיגען גאַנצאָפּפֿער, זיינע אָפּפֿערגאַבע אונ' זיין גיעסאָפּפֿער. אונ' אַם צווייטען טאַג

עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס יז וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי

שטיערע פֿאָן יונגען רינד צוועלף, ווידדער צוויא, טאַפֿע

פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנֵים עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים

איינױאָהריגע פֿיערצעהן, אָהנע פֿעהל. אונד איהרע אָפּפֿערגאַבע

בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ יח וּמִנְחָתָם

אונד איהרע גיעסאָפּפֿער, פֿיר דיא שטיערע, פֿיר דיא ווידדער אונד פֿיר דיא טאַפֿע

וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים

נאַך איהרער אַנצאַהל, נאַך פֿאָרשריפֿט. אונד ציגענבאָק איינען אַלז זינדאָפּפֿער

בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ יט וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת

אויסער דעם בעשטאֶנדיגען גאַנצאָפּפֿער אונ' זיינער אָפּפֿערגאַבע אונ' איהרע גיעסאָפּפֿער.

מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם׃ ס

אונד אַם דריטטען טאַגע, שטיערע איילף, ווידדער צוויא,

כ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עַשְׁתֵּי־עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם

טאַפֿע איינױאָהריגע פֿיערצעהן, אָהנע פֿעהל.

כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃

*נקוד על ו'

אונד איהרע שפייזגאבע אונד איהרע גיסאָפּפער, פיר דיא שטיערע, פיר דיא ווידדער

כא וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם

או' פיר דיא לאממע, נאך איהרער אנצאהל, נאך פארשריפט. אונד באָק אַלז זינדאָפּפער

וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ כב וּשְׂעִיר חַטָּאת

איינען, אויסער דעם בעשטענדיגען גאנצאָפּפער או' זיינר שפייזגאבע או' זיינעם גיסאָפּפער.

אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס

אונד אם פיערטען טאגע, שטיערע צעהן, ווידדער צוויא, לאממע

כג וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים

איינייאָהריגע פיערצעהן, אָהנע פעהל. איהרע שפייזגאבע

בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ כד מִנְחָתָם

אונד איהרע גיסאָפּפער, פיר דיא שטיערע, פיר דיא ווידדער אונד פיר דיא לאממע,

וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים

נאך איהרער אנצאהל נאך פארשריפט. אונד ציעגענבאָק איינען אַלז זינדאָפּפער;

בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ כה וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת

אויסער דעם בעשטענדיגען גאנצאָפּפער, זיינער שפייזגאבע אונד זיינעם גיסאָפּפער.

מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס

אונד אם פינפטען טאגע, שטיערע נייון, ווידדער צוויא,

כו וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנָיִם

לאממע איינייאָהריגע פיערצעהן, אָהנע פעהל.

כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃

אונד איהרע שפייזגאבע אונד איהרע גיסאָפּפער, פיר דיא שטיערע, פיר דיא ווידדער

כז וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם

אונד פיר דיא לאממע, נאך איהרער אנצאהל, נאך פארשריפט.

וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃

אונד באָק אַלז זינדאָפּפער איינען; אויסער דעם בעשטענדיגען גאנצאָפּפער

כח וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד

אונד זיינער שפייזגאבע אונד זיינעם גיסאָפּפער. אונד אם זעכסטען טאגע

וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס כט וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי

שטיערע אכט, ווידדער צוויא, לאממע איינייאָהריגע

פָּרִים שְׁמֹנָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה

פיערצעהן, אָהנע פעהל. אונד איהרע שפייזגאבע אונד איהרע גיסאָפּפער,

אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ ל וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם

פיר דיא שטירע, פיר דיא ווידדר או' פיר דיא שאפע. נאך איהרער צאהל, נאך פארשריפט.

לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃

אונד באק (איינ) זינדאפפער איינען; אויסער דעם בעשטענדיגען גאנצאפפער,

לא וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד

זיינער אפפערגאבע אונד זיינער גיעסאפפער. אונד אם זיעבענטען טאגע,

מִנְחָתָהּ וּנְסָכֶיהָ׃ ס לב וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

שטיערע זיעבען, ווידדער צוויא, שאפע איינייאהריגע

פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה

פיערצעהן, אהנע פעהל. אונד איהרע אפפערגאבע או' איהרע גיעסאפפער

אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ לג וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם

פיר דיא שטיערע, פיר דיא ווידדער אונד פיר דיא שאפע, נאך איהרער אנצאהל,

לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם

נאך איהרער פארשריפט. אונד באק (איינ) זינדאפפער איינען; אויסער דעם

כְּמִשְׁפָּטָם׃ לד וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד

בעשטענדיגען גאנצאפפער, זיינער אפפערגאבע אונד זיינעם גיעסאפפער.

עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ ס מפטיר

אם אכטען טאגע איין בעשלוספעסט זאלל זיין פיר אייך, אירגענד

לה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם כָּל־

איינע ארבייטסווערריכטונג ניכט דירפט איהר טהון. אונד דארברינגען זאללט איהר

מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ לו וְהִקְרַבְתֶּם

איין גאנצאפפער (פיר דאז) פייער (צום) אנגענעהמען גערוך, דעם עוויגען, שטיער איינען,

עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר אֶחָד

ווידדער איינען, שאפע איינייאהריגע זיעבען, אהנע פעהל.

אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃

איהרע אפפערגאבע אונ' איהרע גיעסאפפער, פיר דען שטיער, פיר דען ווידדער

לז מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּר לָאַיִל

אונד דיא שאפע, נאך איהרער אנצאהל, נאך פארשריפט.

וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃

אונד באק (איינ) זינדאפפער איינען; אויסער דעם בעשטענדיגען גאנצאפפער

לח וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד

או' זיינער אָפּפֿערגאַבע או' זיינעם גיסאָפּפֿער. דיעזע זאָללט איהר בערייטען דעם עוויגען

וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ לט אֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיהוָה

אַן אייערן פֿעסטטאַגען, אויסער אייערן געלִיבדען, אונד אייערן פֿרייאוויללִיגען גאַבען,

בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד מִנִּדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם

אַן אייערן גאַנצאָפּפֿערן אונד אַן אייערן אָפּפֿערגאַבען, אונד אַן אייערן גיסאָפּפֿערן

לְעֹלֹתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְכֵּיכֶם

אונד אַן אייערן פֿרידענסאָפּפֿערן. עז שפראַך משה צו דען קינדערן ישראל,

וּלְשַׁלְמֵיכֶם׃ ל א וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

גאַנץ זאָ ווִיא בעפֿאָהלען דער עוויגע דעם משה.

כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ סדר מטות

עז רעדעטע פֿערנער משה צו דען הייפטערן דער שטאַממע דער קינדער ישראל

ב וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל

אונד שפראַך: דיעזעז איזט דיא זאַכע, וועלכע בעפֿאָהלען דער עוויגע. איין מאַן

לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ ג אִישׁ

וועלכער געלאָבען ווירד איין געלִיבדע דעם עוויגען, אָדער ערשווערט איינען איד,

כִּי־יִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה אוֹ־הִשָּׁבַע שְׁבֻעָה

זיך צו פֿערבינדען איינער ענטהאַלטזאַמקייט פֿיר זיינע פערזאָן, ניכט זאָלל ער ענטווייהען

לֶאְסֹר אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יַחֵל

זיין וואָרט; גאַנץ זאָ ווִיא עז הערויסגעגאַנגען אויז זיינעם מונדע, זאָלל ער טהון.

דְּבָרוֹ כְּכָל־הַיֹּצֵא מִפִּיו יַעֲשֶׂה׃

אַבער איינע פֿרויענספערזאָן, ווען זיא געלאָבען ווירד איין געלִיבדע דעם עוויגען,

ד וְאִשָּׁה כִּי־תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה

אונד זיך פֿערבינדעט איינער ענטהאַלטונג אין דעם הויזע איהרעז פֿאַטערז,

וְאָסְרָה אִסָּר בְּבֵית אָבִיהָ

אין איהרעם אָהרענטשטאַנדע; אונד עז הערעט איהר פֿאַטער איהר געלִיבדע

בִּנְעֻרֶיהָ׃ ה וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת־נִדְרָהּ

אָדער איהרע ענטהאַלטונג, וועלכער זיא זיך פֿערבונדען האַט פֿיר איהרע פערזאָן, או' שווייגט

וֶאֱסָרָהּ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וְהֶחֱרִישׁ

דאַצו איהר פֿאַטער, זאָ זאָללען בלייבען אַללע איהרע געלִיבדע אונד יעדע ענטהאַלטונג

לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אִסָּר

ווענֿכער זיא זיך פֿערבונדען האַט פֿיר איהרע פערזאָן, זאָלן בעשטעהען. ווען אַבער

אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם׃ ו וְאִם

פֿערוועהרט האַט איהר פֿאַטער איהר, אַם טאַגע דאַ ער עז געהערט, אַללע איהרע געלאיבדע

הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל־נְדָרֶיהָ

און איהרע ענטהאַלטונג. וועלכֿר זיא זיך פֿערבונדן פֿיר איהרע פערזאָן, ניכט זאָללען בלייבן,

וֶאֱסָרֶיהָ אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם

אונד דער עוויגע ווירד פֿערצייהען איהר, וויל פֿערוועהרט האַט איהר פֿאַטער איהר.

וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ כִּי־הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ׃

ווען אַבער זיא געהערען ווירד איינעם מאַננע אונד איהרע געלאיבדע אויף זיך האַט

ז וְאִם־הָיוֹ תִהְיֶה לְאִישׁ וּנְדָרֶיהָ עָלֶיהָ

אָדער דען אויזשפרוך איהרער ליפפען, דער זיא געבונדען האַט פֿיר איהרע פערזאָן;

אוֹ מִבְטָא שְׂפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ׃

עז פֿערניאמט עז איהר מאַן, אונד אַם טאַגע, דאַ ער עז האָרט, שווייגט ער דאַזו

ח וְשָׁמַע אִישָׁהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ וְהֶחֱרִישׁ לָהּ

זאָ בלייבען איהרע געלאיבדע אונד איהרע ענטהאַלטונגען, זו וועלכען זיא זיך פֿערבונדען פֿיר

וְקָמוּ נְדָרֶיהָ וֶאֱסָרֶהָ אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־

איהרע פערזאָן, זאָללען בלייבען. ווען אַבער אַם טאַגע דאַ עז פֿערניאמט איהר מאַן

נַפְשָׁהּ יָקֻמוּ׃ ט וְאִם בְּיוֹם שְׁמֹעַ אִישָׁהּ

ער עז וועהרען ווירד איהר, זאָ האַט ער אויפֿגעלאָזט איהר געלאיבדע, דאַז זיא אויף זיך האַט

יָנִיא אוֹתָהּ וְהֵפֵר אֶת־נִדְרָהּ אֲשֶׁר עָלֶיהָ

אונד דען אויזשפרוך איהרער ליפפען, וואָמיט זיא זיך פֿערבונדען פֿיר איהרע פערזאָן,

וְאֵת מִבְטָא שְׂפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ

אונד דער עוויגע ווירד פֿערצייהען איהר. דאַז געלאיבדע איינער וויטווע

וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ׃ י וְנֵדֶר אַלְמָנָה

אונד איינער געשיעדענען, אַללעז וואַז זיא זיך פֿערבונדען האַט פֿיר איהרע פערזאָן,

וּגְרוּשָׁה כֹּל אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ

מוס בעשטעהען ביי איהר. ווען אַבער אין דעם הויזע איהרעז מאַננעז זיא געלאָבט האַט,

יָקוּם עָלֶיהָ׃ יא וְאִם־בֵּית אִישָׁהּ נָדָרָה

אָדער זיא האַט זיך פֿערבונדען איינער ענטהאַלטונג פֿיר איהרע פערזאָן דורך איינען שוואור;

אוֹ־אָסְרָה אִסָּר עַל־נַפְשָׁהּ בִּשְׁבֻעָה׃

עז הערט עז איהר מאן אונד שווייגט איהר דאזו, ער האט עז ניכט געוועהרט איהר,

יב ושמע אישה והחרש לה לא הניא אתה

זאָללען בלייבען אללע איהרע געליבדע אוי יעדע ענטהאלטונג, וועלכע זיא זיך פערבונדען פיר

וקמו כל־נדריה וכל־אסר אשר־אסרה על־

איהרע פערזאָן, זאָלל בלייבען. ווען אבער אויפלעזען וויררד זיא איהר מאן

נפשה יקום׃ יג ואם־הפר יפר אתם ׀ אישה

אם טאגע דא ער עז פערנימט, אללעז וואז הערפאָרגעגאנגען אויז איהרען ליפפען,

ביום שמעו כל־מוצא שפתיה

אן איהרען געליבדען אונד אן מירגענד איינע ענטהאלטזאמקייט פיר איהרע פערזאָן, ניכט

לנדריה ולאסר נפשה לא

זאָלל בלייבען; איהר מאן האט זיא אויפגעלעזט, אונד דער עוויגע וויררד פערצייהען איהר.

יקום אישה הפרם ויהוה יסלח־לה׃

יעדעז געליבדע אונד יעדער שוואור צור ענטהאלטונג צו קאַזטייען דען לייב,

יד כל־נדר וכל־שבעת אסר לענת נפש

איהר מאן קאן עז בעשטעטיגען אונד איהר מאן קאן עז אויפלעזען. ווען נעמליך

אישה יקימנו ואישה יפרנו׃ טו ואם־

שווייגען וויררד איהר, איהר מאן פאָן טאג צו טאג, זאָ האט ער בעשטעטיגט

החרש יחריש לה אישה מיום אל־יום והקים

אללע איהרע געליבדע אָדער אללע איהרע ענטהאלטונגען, וועלכע איהר אָבליעגען;

את־כל־נדריה או את־כל־אסריה אשר עליה

ער האט בעשטעטיגט זיא, וויילל ער געשוויגען האט איהר אם טאג דא ער זיא פערנאָממען.

הקים אתם כי־החרש לה ביום שמעו׃

ווען אבער ער דעננאָך אויפלעזען וויללל זיא, נאכדעם ער עז געהערט, זאָ זאָלל ער טראגען

טז ואם־הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא

איהרע שולד. דיעזעז זינד דיא געזעטצע, וועלכע בעפאָהלען האט דער עוויגע

את־עונה׃ יז אלה החקים אשר צוה יהוה

דעם משה, צווישען איינעם מאננע אונד זיינער פרויא, אונד צווישען איינעם פאטער

את־משה בין איש לאשתו בין־אב

אונד זיינער טאָכטער, אין איהרעם מעדכענשטאנדע, אים הויזע איהרעז פאטערז.

לבתו בנעריה בית אביה׃ פ שני

עז רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפראך: רעכע - דיא רעכע

לא א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ ב נְקֹם נִקְמַת

דער קינדער ישראל אן דען מדיניטען, הערנאך זאללסט דוא איינגעטהאן ווערדען צו

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַמִּדְיָנִים אַחַר תֵּאָסֵף אֶל־

דייגען אייטגענאססען. דא רעדעטע משה צו דעם פאלקע אונד שפראך: ריסטעט אויס,

עַמֶּיךָ׃ ג וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם לֵאמֹר הֵחָלְצוּ

אונטער אייך מאננער צום העערע, דאס זיא בערייט זייען געגען מדין, אויסצואיבען

מֵאִתְּכֶם אֲנָשִׁים לַצָּבָא וְיִהְיוּ עַל־מִדְיָן לָתֵת

דיא ראכע דעס עוויגען אן מדין. טויזענד פאן יעדעם שטאם, זאוואהר טויזענד

נִקְמַת־יְהוָה בְּמִדְיָן׃ ד אֶלֶף לַמַּטֶּה אֶלֶף

פאן יעדעם שטאם, זא פאן אללען שטאממען ישראלס זאללט איהר שיקקען צום העערע.

לַמַּטֶּה לְכֹל מַטּוֹת יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלְחוּ לַצָּבָא׃

דא ווארדען אבגעגעבען פאן דען טרופפען ישראלס טויזענד פאן יעדעם שטאממע,

ה וַיִּמָּסְרוּ מֵאַלְפֵי יִשְׂרָאֵל אֶלֶף לַמַּטֶּה

צוואלף טויזענד גערוסטעטע צום העערע. אונד עס שיקטע זיא

שְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶף חֲלוּצֵי צָבָא׃ ו וַיִּשְׁלַח אֹתָם

משה דיעזע טויזענד פאן יעדעם שטאם, אינס העער, זיא אונד דען פנחס, זאהן

מֹשֶׁה אֶלֶף לַמַּטֶּה לַצָּבָא אֹתָם וְאֶת־פִּינְחָס בֶּן־

דעס אלעזר, דעס פריסטערס, אינס העער, אונד דיא הייליגען געראטהע

אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן לַצָּבָא וּכְלֵי הַקֹּדֶשׁ

אונד דיא לערמטראמפעטען וואהרען אין זיינער האנד. זיא צאגען אויס געגען מדין

וַחֲצֹצְרוֹת הַתְּרוּעָה בְּיָדוֹ׃ ז וַיִּצְבְּאוּ עַל־מִדְיָן

ווי בעפאהלען האטטע דער עוויגע דעם משה, אונד ערשלוגען אללעס מאננליכע.

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיַּהַרְגוּ כָּל־זָכָר׃

אויך דיא קאניגע פאן מדין טעדטעטען זיא אונטער איהרען ערשלאגענען, דען אוי

ח וְאֶת־מַלְכֵי מִדְיָן הָרְגוּ עַל־חַלְלֵיהֶם אֶת־אֱוִי

אונד דען רקם אונד דען צור אונד דען חור אונד דען רבע, דיא פינף

וְאֶת־רֶקֶם וְאֶת־צוּר וְאֶת־חוּר וְאֶת־רֶבַע חֲמֵשֶׁת

קאניגע פאן מדין, אונד אויך בלעם זאהן בעור׳ז ערשלוגען זיא דורך דאז שווערט.

מַלְכֵי מִדְיָן וְאֵת בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר הָרְגוּ בֶּחָרֶב׃

ט נאהמען געפאנגען דיא קינדער ישראל דיא ווייבער פאן מדין אונד

ט וישבו בני־ישראל את־נשי מדין ואת־

איהרע יונגען קינדער אונד אלל איהר פיעה אונד אללע איהרע העערדען,

טפם ואת כל־בהמתם ואת־כל־מקנהם

אונד אלל׳ איהר (איבריגעז) פערמעגען פלינדערטען זיא. אונד אללע איהרע שטעדטע

ואת־כל־חילם בזזו׃ י ואת כל־עריהם

אין איהרען וואהנזיטצען, אונד אללע איהרע שלעססער פערברענטען זיא אים פייער.

במושבתם ואת כל־טירתם שרפו באש׃

זיא נאהמען אללעז רויבגוט אונד אללע בייטע, פאן מענשען

יא ויקחו את־כל־השלל ואת כל־המלקוח באדם

אונד פאן פיעה; אונד בראכטען זו משה אונד זו אלעזר דעם פריעזטער,

ובבהמה׃ יב ויבאו אל־משה ואל־אלעזר הכהן

אונד זור געמיינדע דער קינדער ישראל, דיא געפאנגענען, אונד דיא בייטע

ואל־עדת בני־ישראל את־השבי ואת־המלקוח

אונד דאז רויבגוט, אין דאז לאגער אין דען עבנען מואבז, וועלכע זינד

ואת־השלל אל־המחנה אל־ערבת מואב אשר

ביים ירדן, ירחו (געגענאיבער). אונד עז גינגען הערויז,

על־ירדן ירחו׃ ס שלישי שני יג ויצאו

משה אונד אלעזר דער פריעזטער אונד אללע פירזטען דער געמיינדע, איהנען ענטגעגען,

משה ואלעזר הכהן וכל־נשיאי העדה לקראתם

אויסערהאלב דעז לאגערז. אבער עז צירנטע משה איבער דיא בעפעהלזהאבער

אל־מחוץ למחנה׃ יד ויקצף משה על פקודי

דעז קריעגזהעערעז, דיא אבערזטען דער טויזענדע אונד אבערזטען איבער הונדערטע,

החיל שרי האלפים ושרי המאות

דיא צוריק קאמען פאן דעם קריעגזצוגע. אונד עז זאגטע צו איהנען משה:

הבאים מצבא המלחמה׃ טו ויאמר אליהם משה

ליעסט איהר לעבען אירגענד איינע פרויענזפערזאן? זעהט זיא וואַרען יא ווידער דיא קינדער

החייתם כל־נקבה׃ טז הן הנה היו לבני

ישראל אויף דאז ווארט בלעמז זיא צו איבערליעפערן דער טרייאלאזיגקייט

ישראל בדבר בלעם למסר־מעל

גיגנן דען עוויגן, וועגן דעז (גמטלעז) פעיה, וואָדורך ענטשטאַנד
בַּיהוָה עַל־דְּבַר פְּעוֹר וַתְּהִי
דיא פעזט חונטער דער גמיינדע דעז עוויגן. נון ערטעַגעט אַללעז אמענליכע
הַמַּגֵּפָה בַּעֲדַת יְהוָה׃ יז וְעַתָּה הִרְגוּ כָל־זָכָר
חונטער דען יונגען קינדערן, חויך יעדע פרויא, דיא ערקאַננט האַט חיינען מאַן
בַּטָּף וְכָל־אִשָּׁה יֹדַעַת אִישׁ
נוּן אמענליכען בייאַזאַן, ערטאַגעט; אַבער אַללע יונגען קינדער חונטער דען פרויען,
לְמִשְׁכַּב זָכָר הֲרֹגוּ׃ יח וְכֹל הַטַּף בַּנָּשִׁים
דיא נאָך ניכט ערקאַננטען אמענליכען בייאַזאַן ערהאַלטעט אַם לעבען פיר חייך.
אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מִשְׁכַּב זָכָר הַחֲיוּ לָכֶם׃
חיהר היגעגען לאַגערט חויסערהאַלב דעז לאַגערז זיעבען טאַגע, יעדער
יט וְאַתֶּם חֲנוּ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים כֹּל
דער געטאָדטעט חיינע פערזאָן חונד יעדער דער אַנגעריהרט אַן חיינען ערשלאַגענען,
הֹרֵג נֶפֶשׁ וְכֹל נֹגֵעַ בֶּחָלָל
חיהר איסט חייך ענטזינדיגען אַם דריטטען טאַגע חונד אַם זיעבענטען טאַגע, חיהר
תִּתְחַטְּאוּ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אַתֶּם
חו' חייערע געפאַנגענען. חויך יעדעז געוואַנד חונד יעדעז לעדערנע געראַטה חונד יעדעז
וּשְׁבִיכֶם׃ כ וְכָל־בֶּגֶד וְכָל־כְּלִי־עוֹר וְכָל־
ווערק פאָן ציעגנהאַאַר, חו' יעדעז געראַטה פאָן האָלץ, זאָללט חיהר רייניגן. דאַרויף שפראַך
מַעֲשֵׂה עִזִּים וְכָל־כְּלִי־עֵץ תִּתְחַטָּאוּ׃ ס כא וַיֹּאמֶר
אלעזר, דער פריעזטער, צו דען אמענערן דעז העערעז, דיא געקאָממען וואַרען
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶל־אַנְשֵׁי הַצָּבָא הַבָּאִים
חין דען קריעג, דיעזעז חיזט חיינע פעראָרדנונג דער לעהרע, וועלכע בעפאָהלען
לַמִּלְחָמָה זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה
דער עוויגע דעם משה. נאַמליך דאַז גאָלד חונד דאַז זילבער,
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ כב אַךְ אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַכָּסֶף
דאַז קופפער דאַז חייזען, דאַז צין חונד
אֶת־הַנְּחֹשֶׁת אֶת־הַבַּרְזֶל אֶת־הַבְּדִיל וְאֶת־
דאַז בלייא, יעדע זאַכע, וועלכע קאָממען קאַן חינז פייער,
הָעֹפָרֶת׃ כג כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר־יָבֹא בָאֵשׁ

לאַסט איהר געהן דורכ׳ס פייער אונד עס ווירד ריין; יעדאָך דורך שפרענגוואַססער

תַּעֲבִירוּ בָאֵשׁ וְטָהֵר אַךְ בְּמֵי נִדָּה

אום עס געריינִיגט ווערדען; אונד אַללעס, וואַס ניכט קאָממען קאַן אינ׳ס פייער,

יִתְחַטָּא וְכֹל אֲשֶׁר לֹא־יָבֹא בָּאֵשׁ

לאַססט איהר ברינגען אינס וואַססער. איהר לאַססט וואַשען אייערע קליידער

תַּעֲבִירוּ בַּמָּיִם׃ כד וְכִבַּסְתֶּם בִּגְדֵיכֶם

אַם זיעבענטען טאַגע, אונד איהר ווערדעט ריין, אונד הערנאַך קאָננט איהר קאָממען

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּטְהַרְתֶּם וְאַחַר תָּבֹאוּ

אינס לאַגער. דאַן שפראַך דער עוויגע

אֶל־הַמַּחֲנֶה׃ ס רביעי כה וַיֹּאמֶר יְהֹוָה

צו משה אונד זאַגטע: נימ אויף, דיא הויפטזאַהל דער בייטע

אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ כו שָׂא אֵת רֹאשׁ מַלְקוֹחַ

(אַן) דער געפאַנגענען פאַן מענשען אונד פאַן פיעה, דו אונד אלעזר, דער פריעסטער,

הַשְּׁבִי בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה אַתָּה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן

אונד דיא פאַמיליענהייפטער דער געמיינדע. טהיילע נון הערנאַך דיא בייטע

וְרָאשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה׃ כז וְחָצִיתָ אֶת־הַמַּלְקוֹחַ

צווישען דען טהיילנעהמערן דעס קריעגעס דיא אויסגעצאָגען זינד צום העערע, אונד צווישען

בֵּין תֹּפְשֵׂי הַמִּלְחָמָה הַיֹּצְאִים לַצָּבָא וּבֵין

דער גאַנצען איבריגען געמיינדע. דאַ זאָלסט ערהעבען איינען טריבוט דעם עוויגען (צו עהרן)

כָּל־הָעֵדָה׃ כח וַהֲרֵמֹתָ מֶכֶס לַיהֹוָה

פאָן דען קריעגסמאַננערן, דיא אויסגעצאָגען זינד צום העערע, איינע

מֵאֵת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיֹּצְאִים לַצָּבָא אֶחָד

פערזאָן פאָן פינף הונדערט, פאָן דען מענשען, אונד פאָן דעם רינדפיעה,

נֶפֶשׁ מֵחֲמֵשׁ הַמֵּאוֹת מִן־הָאָדָם וּמִן־הַבָּקָר

אונד פאָן דען עזעלן, אונד פאָן דעם קליינפיעה. פאָן איהרער העלפטע

וּמִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־הַצֹּאן׃ כט מִמַּחֲצִיתָם

נעהמט איהר (עס) אונד דו גיעבסט (עס) דעם אלעזר, דעם פריעסטער (אַלס) איינע העבע

תִּקָּחוּ וְנָתַתָּה לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן תְּרוּמַת

דעם עוויגען. אונד פאָן דער העלפטע דער קינדער ישראל ביקאָממסט דו אַן

יְהֹוָה׃ ל וּמִמַּחֲצִת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל תִּקַּח

וייכנו, הערויזגעגריפֿפֿען פֿאָן פֿינפֿציג, פֿאָן דען מענשען, פֿאָן

אֶחָד אָחֻז מִן־הַחֲמִשִּׁים מִן־הָאָדָם מִן־

דעם רינדפֿיעהע, פֿאָן דען עזעלן אונד פֿאָן דעם קליינפֿיעה, פֿאָן אַללעם פֿיעה,

הַבָּקָר מִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־הַצֹּאן מִכָּל־הַבְּהֵמָה

אונד גיבסט זיא דען לויס, דען אַכטזאַמטערוואַלטערן ביים דער וואָהנונג

וְנָתַתָּה אֹתָם לַלְוִיִּם שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן

דעס עוויגען. דאַ טהאַט משה, אונד אלעזר, דער פריעסטער, וויא

יְהוָה׃ לא וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר

כטפֿאָהלען דער עוויגע דעם משה עס וואַר דיא בייטע, (נעמליך)

צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ לב וַיְהִי הַמַּלְקוֹחַ

דער איבררעסט דער פלינדערונג, וואַס געפלינדערט האַטטע דאַס קריגספֿאָלק, אַן קליינפֿיעה,

יֶתֶר הַבָּז אֲשֶׁר בָּזְזוּ עַם הַצָּבָא צֹאן

זעכסאַהל הונדערט טויזענד זיעבציג טויזענד אונד פֿינף טויזענד;

שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁבְעִים אֶלֶף וַחֲמֵשֶׁת אֲלָפִים׃

אונד רינדפֿיעה, צוויא אונד זיעבציג טויזענד; אונד עזעלן,

לג וּבָקָר שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים אָלֶף׃ לד וַחֲמֹרִים

איין אונד זעכציג טויזענד; אונד אמענשליכע פערזאָנען, פֿאָן דען פֿרויען,

אֶחָד וְשִׁשִּׁים אָלֶף׃ לה וְנֶפֶשׁ אָדָם מִן־הַנָּשִׁים

וועלכע ניכט ערקאַננטען מענגליכען בייאַשלאַף, אַללע פערזאָנען צוויא

אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מִשְׁכַּב זָכָר כָּל־נֶפֶשׁ שְׁנַיִם

אונד דרייסיג טויזענד. אַלזאָ וואַר דיא העלפֿטע דער אַנטהייל (יענער),

וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף׃ לו וַתְּהִי הַמֶּחֱצָה חֵלֶק

דיא אויזגעצאָגען זינד אים העערע, דיא אַנצאַהל דעס קליינפֿיעהעס, דרייא אַהל הונדערט

הַיֹּצְאִים בַּצָּבָא מִסְפַּר הַצֹּאן שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת

טויזענד אונד דרייסיג טויזענד אונד זיעבען טויזענד אונד פֿינף

אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְשִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ

הונדערט אונד עס וואַר דער טריבוט דעם עוויגען (צו עהרען) פֿאָם קליינפֿיעה

מֵאוֹת׃ לז וַיְהִי הַמֶּכֶס לַיהוָה מִן־הַצֹּאן

זעכס הונדערט אונד פֿינף אונד זיעבציג. אונד דאַס רינדפֿיעה, זעכס

שֵׁשׁ מֵאוֹת חָמֵשׁ וְשִׁבְעִים׃ לח וְהַבָּקָר שִׁשָּׁה

אונד דרייסיג טויזענד, אונד איהר טריבוט דעם עוויגען (צו עהרען) צווייא

ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים

אונד זיעבציג. אונד עזעל דרייסיג טויזענד אונד פֿינף

ושבעים׃ לט וחמרים שלשים אלף וחמש

הונדערט, אונד איהר טריבוט דעם עוויגען (צו עהרען) איין אונד זעכציג.

מאות ומכסם ליהוה אחד וששים׃

אונד מענשליכע פערזאָנען זעכצעהען טויזענד,

מ ונפש אדם ששה עשר אלף

אונד איהר טריבוט דעם עוויגען (צו עהרען) צווייא אונד דרייסיג פערזאָנען.

ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש׃

עז גאַב משה דען טריבוט, (אַלז) העבע דעם עוויגען

מא ויתן משה את־מכס תרומת יהוה

דעם אלעזר, דעם פריעסטער, וויא בעפֿאָהלען דער עוויגע דעם

לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את־

משה. אונד פֿאָן דעם האַלבען אַנטהייל דער קינדער ישראל'ז,

משה׃ חמישי מב וממחצית בני ישראל

דיא טהיילען ליעס משה מיט דען מאַננערן, וועלכע קריעג פֿיהרטען.

אשר חצה משה מן־האנשים הצבאים׃

עז וואַר דער האַלבע אַנטהייל דער געמיינדע פֿאָן קליינפֿיעה

מג ותהי מחצת העדה מן־הצאן

דרייא הונדערט טויזענד. אונד דרייסיג טויזענד, זיעבען

שלש־מאות אלף ושלשים אלף שבעת

טויזענד אונד פֿינף הונדערט, אונד רינדפֿיעה, זעכז אונד דרייסיג

אלפים וחמש מאות׃ מד ובקר ששה ושלשים

טויזענד, אונד עזעל דרייסיג טויזענד אונ' פֿינף הונדערט,

אלף׃ מה וחמרים שלשים אלף וחמש מאות׃

אונד מענשליכע פערזאָנען זעכצעהען טויזענד, עז נאַהם נעמליך

מו ונפש אדם ששה עשר אלף׃ מז ויקח

משה פֿאָן דיעזעם האַלבען אַנטהייל דער קינדער ישראל, דאַז הערויזגעריסענע,

משה ממחצת בני־ישראל את־הא

מייכנע פֿאָן פֿינפֿציגען, פֿאָן מענשען אונד פֿאָן פֿיעה, אונד גאַב
אֶחָד מִן־הַחֲמִשִּׁים מִן־הָאָדָם וּמִן־הַבְּהֵמָה וַיִּתֵּן
זיא דען לויים, דען מאַטשפֿערוואַלטערן בייא דער וואָהנונג דעס עוויגען,
אֹתָם לַלְוִיִּם שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה
ווית בעפֿאָהלען דער עוויגע דעם משה. אונד עס טראַטען הינצו,
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ מח וַיִּקְרְבוּ
צו משה, דיא בעפֿעהלסהאַבער, וועלכע (וואַרען) בייא דען טרופפען דעס העערעס,
אֶל־מֹשֶׁה הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר לְאַלְפֵי הַצָּבָא
דיא אָבערזטען דער טויזענדע אונד דיא אָבערזטען דער הונדערטע, אונד שפראַכען
שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת׃ מט וַיֹּאמְרוּ
צו משה: דיינע דיענער האַבען אויפֿגענאָממען דיא הויפטצאַהל
אֶל־מֹשֶׁה עֲבָדֶיךָ נָשְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ
דער קריעגסמאַננער, דיא בייא אונס (וואַרען), אונד ניכט פֿעהלט
אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיָדֵנוּ וְלֹא־נִפְקַד
פֿאָן אונס איין מאַן. דאַרום ברינגען וויר דאַר, דאַס אָפּפֿער דעס עוויגען,
מִמֶּנּוּ אִישׁ׃ נ וַנַּקְרֵב אֶת־קָרְבַּן יְהוָה
יעדער וואַס ער געפֿונדען (הַן) גאָלדענעס געראֶטהע: פֿוסבאַנד
אִישׁ אֲשֶׁר מָצָא כְלִי־זָהָב אֶצְעָדָה
אונד אַרמבאַנד, רינגע, אָהרגעהאֶנגע אונד האַלסקנאֶפּפֿע, צו פֿערזאֶהנען
וְצָמִיד טַבַּעַת עָגִיל וְכוּמָז לְכַפֵּר
פֿיר אונזרע פערזאָנען פֿאָר דעם עוויגען. דאַ נאַהם משה
עַל־נַפְשֹׁתֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ נא וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אונד אלעזר, דער פריעסטער, דאַס גאָלד פֿאָן איהנען אַללערלייא
וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת־הַזָּהָב מֵאִתָּם כָּל
פֿערפֿערטיגטעס געראֶטהע. אַללעס גאָלד בעטרוג דער העבע,
כְּלִי מַעֲשֶׂה׃ נב וַיְהִי ׀ כָּל־זְהַב הַתְּרוּמָה
וועלכע זיא ערהאָבען דעם עוויגען (צו עהרען), זעכצעהן טויזענד
אֲשֶׁר הֵרִימוּ לַיהוָה שִׁשָּׁה עָשָׂר אֶלֶף
זיעבען הונדערט אונד פֿינפֿציג שקל, פֿאָן דען אָבערזטען
שְׁבַע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים שָׁקֶל מֵאֵת שָׂרֵי

דער טויזענדע אונד פֿאָן דען אָבערזטען דער הונדערטע. דיא ((איבריגען)) אָהנגע ר

הָאֲלָפִים וּמֵאֵת שָׂרֵי הַמֵּאוֹת׃ נג אַנְשֵׁי

דעז העערעז האַטטען געפּלינדערט יעדער פֿיר זיך. אַלזאָ גענאָממען משה

הַצָּבָא בָּזְזוּ אִישׁ לוֹ׃ נד וַיִּקַּח מֹשֶׁה

אונד אלעזר דער פּריעזטער דאַז גאָלד פֿאָן דען אָבערזטען דער טויזענדע

וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת־הַזָּהָב מֵאֵת שָׂרֵי הָאֲלָפִים

אונד דער הונדערטע, דאַ בראַכטען זיא עז אין דאַז שטיפֿטזצעלט, (צום) אַנדענקען

וְהַמֵּאוֹת וַיָּבִאוּ אֹתוֹ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד זִכָּרוֹן

פֿיר דיא קינדער ישראל פֿאָר דעם עוויגען.

לִבְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יְהוָה׃ פ ששי שלישי

אונד פֿיעל פֿיעה האַטטען דיא קינדער ראובן אונד דיא קינדער גד,

לב א וּמִקְנֶה ׀ רַב הָיָה לִבְנֵי רְאוּבֵן וְלִבְנֵי־גָד

עז (וואַר) זעהר בעדייטענד, זיא זאַהען דאַז לאַנד יעזר אונד דאַז לאַנד

עָצוּם מְאֹד וַיִּרְאוּ אֶת־אֶרֶץ יַעְזֵר וְאֶת־אֶרֶץ

גלעד, או' זיעהע! דער אָרט (וואַר) איין אָרט פֿיר העערדען דאַ קאַמען דיא קינדער

גִּלְעָד וְהִנֵּה הַמָּקוֹם מְקוֹם מִקְנֶה׃ ב וַיָּבֹאוּ בְנֵי־

גד אונד דיא קינדר ראובן, אונד שפּראַכען צו משה אונד צו אלעזר,

גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶלְעָזָר

דעם פּריעזטער, אונד צו דען פֿירזטען דער געמיינדע, אונד זאַגטען: עטרות

הַכֹּהֵן וְאֶל־נְשִׂיאֵי הָעֵדָה לֵאמֹר׃ ג עֲטָרוֹת

אונד דיבון אונד יעזר אונד נמרה אונד חשבון אונד אלעלה אונד שבם אונד נבו

וְדִיבֹן וְיַעְזֵר וְנִמְרָה וְחֶשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלֵה וּשְׂבָם וּנְבוֹ

אונד בעון, דאַז לאַנד, וועלכעז געטלאַגען דער עוויגע פֿאָר דער געמיינדע

וּבְעֹן׃ ד הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה לִפְנֵי עֲדַת

ישראל'ז, איין לאַנד פֿיר העערדען איזט עז, אונד דיינע קנעכטע האַבען העערדען.

יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ מִקְנֶה הִוא וְלַעֲבָדֶיךָ מִקְנֶה׃ ס

זיא זאַגטען פֿערנער: ווען וויר געפֿונדען גנאַדע אין דיינען אויגען, ווערדע געגעבען

ה וַיֹּאמְרוּ אִם־מָצָאנוּ חֵן בְּעֵינֶיךָ יֻתַּן

דיעזעז לאַנד דיינען קנעכטען צום אייגענטהום; ניכט לאַס אונז היניבערציהען

אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לַעֲבָדֶיךָ לַאֲחֻזָּה אַל־תַּעֲבִרֵ

איבער דען ירדן. דאַ זאַגטע משה צו דען קינדערן גד אונד צו דען קינדערן

את־הירדן: ו ויאמר משה לבני־גד ולבני

ראובן: עטוואַ אייערע ברידער זאָללען קאָממען אין דען קריעג, אונד איהר וואָללט בלייבען

ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו

היער? אָדער ווארום וואָללט איהר אַבוועכדיג מאַכען דאַז הערץ דער קינדער ישראל,

פה: ז ולמה תנואון את־לב בני ישראל

ניכט הינאיבער צו ציעהען אין דאַז לאַנד, דאַז געגעבען האַט איהנען דער עוויגע?

מעבר אל־הארץ אשר־נתן להם יהוה:

זאָ מאַכטען עז אייערע פֿאָטער, אַלז איך אַבשיקטע זיא אויז קדש ברנע,

ח כה עשו אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע

צו בעזעהען דאַז לאַנד, זיא צאָגען הינויף ביז (אין) דאַז טהאַל אשכל,

לראות את־הארץ: ט ויעלו עד־נחל אשכול

אונד בעזאַהען דאַז לאַנד, אונד מאַכטען אַבוועכדיג דאַז הערץ דער קינדער

ויראו את־הארץ ויניאו את־לב בני

ישראל, ניכט צו געהען אין דאַז לאַנד, דאַז געגעבען איהנען

ישראל לבלתי־בא אל־הארץ אשר־נתן להם

דער עוויגע. אַבער עז ענטברענכטע דער צאָרן דעז עוויגען אַן דיעזעם טאַגע

יהוה: י ויחר־אף יהוה ביום ההוא

דאַס ער שוואור אונד שפראַך: ניכט זאָללען זעהען דיא מענער, דיא הערויף ציעהטען

וישבע לאמר: יא אם־יראו האנשים העלים

אויז מצרים, אים אַלטער פֿאָן צוואַנציג יאַהרען אונד דאַריבער, דאַז ערדריך,

ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה

דאַז איך צוגעשוואָרען דעם אברהם, דעם יצחק אונד דעם יעקב, וויל ניכט

אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא

פֿאָללענדז זיא געוואַנדעלט, איר נאַך; אויזגענאָממען כלב זאָהן יפונה'ז

מלאו אחרי: יב בלתי כלב בן־יפנה

דער קניזי, אונד יהושע זאָהן נון'ז, וויל פֿאָללענדז זיא געוואַנדעלט זינד, נאַך דעם עוויגען.

הקנזי ויהושע בן־נון כי מלאו אחרי יהוה:

אַלזאָ ענטברענכטע דער צאָרן דעז עוויגען איבער ישראל, אונד ער פֿיהרטע זיא הערום

יג ויחר־אף יהוה בישראל וינעם

אין דער וויזטע פֿירציג יאהרע, ביז אויפֿגעריעבען וואר דאז גאנצע געשלעכט,

בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־תֹּם כָּל־הַדּוֹר

דאז געטהאן דיעזעז בעזע אין דען אויגען דעז עוויגען. אונ' נון זייד איהר אויפֿגעשטאנדען

הָעֹשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ יד וְהִנֵּה קַמְתֶּם

שטאטט אייערר פֿאֶטער, ברוט זינדיגער מֶענער! היננו צו פֿיגען

תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם תַּרְבּוּת אֲנָשִׁים חַטָּאִים לִסְפּוֹת

נאך נור גרֶוסטה דעז צארנז דעז עוויגען איבער ישראל. ווען איהר אייך אבווענדעט

עוֹד עַל חֲרוֹן אַף־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל׃ טו כִּי תְשׁוּבֻן

פֿאן איהם, זא ווירד ער פֿארטפֿאהרען פֿערנער נאך זיא צו לאססען אין דער וויזטע,

מֵאַחֲרָיו וְיָסַף עוֹד לְהַנִּיחוֹ בַּמִּדְבָּר

איהר האבט פֿערדערבען דיעזעז גאנצען פֿאלקע. דא טראטען זיא היננו

וְשִׁחַתֶּם לְכָל־הָעָם הַזֶּה׃ טז וַיִּגְּשׁוּ

צו איהם אונ' זאגטען: שטאללע (מור) וואללען וויר בויען פֿיר אונזרע העערדען היער

אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ גִּדְרֹת צֹאן נִבְנֶה לְמִקְנֵנוּ פֹּה

אונד שטאֶדטע פֿיר אונזרע יונגען קינדער; וויר אבער וואללען אונז רישטען אייליג

וְעָרִים לְטַפֵּנוּ׃ יז וַאֲנַחְנוּ נֵחָלֵץ חֻשִׁים

פֿיר דיא קינדער ישראל, ביז דאס וויר זיא געבראכט האבען אן איהרען ארט.

לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם־הֲבִיאֹנֻם אֶל־מְקוֹמָם

אינדעס מעגען בלייבען אונזרע יונגען קינדר אין דען פֿעזטן שטאֶדטען וועגן דער בעוואהנער

וְיָשַׁב טַפֵּנוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי יֹשְׁבֵי

דעז לאנדעז. ניכט וואללען וויר צוריקקעהרען צו אונזערן הייזערן ביז

הָאָרֶץ׃ יח לֹא נָשׁוּב אֶל־בָּתֵּינוּ עַד

יך אין בעזיטץ גענאממען האבען דיא קינדער ישראל, יעדער זיין ערבטהייל.

הִתְנַחֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ׃

דען ניכט וואללען וויר ערבען מיט איהנען פֿאן יענזייטז דעז ירדן'ז

יט כִּי לֹא נִנְחַל אִתָּם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן

אונד היניבער צו, ווען שאן צוגעקאממען איזט אונזער ערבטהייל אונז דיעססייטז

וָהָלְאָה כִּי בָאָה נַחֲלָתֵנוּ אֵלֵינוּ מֵעֵבֶר

דעז ירדן'ז געגען זאננענאויפֿגאנג.

הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה׃ פ שביעי רביעי

דאַ זאַגטע צו איהנען משה: ווען איהר טהון וואָלט

כ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם־תַּעֲשׂוּן אֶת־

דיעזע זאַכע, ווען איהר אייך ריסטען ווערדעט פיר דען עוויגען, צום שטרייט,

הַדָּבָר הַזֶּה אִם־תֵּחָלְצוּ לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה׃

אונד איבערציהען ווירד פאָן אייך יעדער געריסטעטע דען ירדן פיר

כא וְעָבַר לָכֶם כָּל־חָלוּץ אֶת־הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי

דען עוויגען, ביז ער פערטריבען האַט זיינע פיינדע פאָר זיך הער, אונד עראָבערט זיין ווירד

יְהוָה עַד הוֹרִישׁוֹ אֶת־אֹיְבָיו מִפָּנָיו׃ כב וְנִכְבְּשָׁה

דאַז לאַנד פיר דען עוויגען, הערנאַך ערזט איהר צוריקקעהרעט, אונד מאַן זאָ זיין ווערדעט

הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה וְאַחַר תָּשֻׁבוּ וִהְיִיתֶם

טאַדעלאָז פאָר דעם עוויגען אונד פאָר ישראל, זאָ זאָלל בלייבען דיעזעז לאַנד אייך

נְקִיִּם מֵיְהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהָיְתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם

צום אייגענטהום פאָר דעם עוויגען. ווען אַבער ניכט איהר טהון ווערדעט זאָ, זעהעט!

לַאֲחֻזָּה לִפְנֵי יְהוָה׃ כג וְאִם־לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן הִנֵּה

זאָ האַבט איהר געזינדיגט געגען דען עוויגען, אונד ווערדעט ערפאַהרען אייערע שטראַפע,

חֲטָאתֶם לַיהוָה וּדְעוּ חַטַּאתְכֶם

דיא טרעפפען ווירד אייך. בויעט מאַן זאָ אייך שטאָדטע פיר אייערע יונגען קינדער

אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם׃ כד בְּנוּ־לָכֶם עָרִים לְטַפְּכֶם

או' הירדען פיר אייער קליינפיעה; אַבער וואַז געקאָממען אויז אייערעם מונד איסט איהר טהון.

וּגְדֵרֹת לְצֹנַאֲכֶם וְהַיֹּצֵא מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ׃

דאַ שפראַכען דיא קינדער גד אונד דיא קינדער ראובן צו משה אונד זאַגטען:

כה וַיֹּאמֶר בְּנֵי־גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר

דיינע קנעכטע ווערדען טהון, וויא מיין העררר בעפיעהלט. אונזערע יונגען קינדער,

עֲבָדֶיךָ יַעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר אֲדֹנִי מְצַוֶּה׃ כו טַפֵּנוּ

אונזרע פרויען, אונזרע העערדען או' אַלל אונזר פיעה זאָללען בלייבען דאָרט אין דען שטאָדטען

נָשֵׁינוּ מִקְנֵנוּ וְכָל־בְּהֶמְתֵּנוּ יִהְיוּ־שָׁם בְּעָרֵי

גלעד; דיינע קנעכטע אַבער ווערדען איבערציהען, יעדער געריסטעטע צום העער,

הַגִּלְעָד׃ כז וַעֲבָדֶיךָ יַעַבְרוּ כָּל־חֲלוּץ צָבָא

פיר דען עוויגען אין דען קריעג, וויא מיין העררר רעדעט. דאַ בעפאַהל

לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה כַּאֲשֶׁר אֲדֹנִי דֹּבֵר׃ כח וַיְצַו

איהרעטוויגען משה דעם אלעזר, דעם פריעזטער, אונד דעם יהושע, זאָהן נון'ז,

לָהֶם משֶׁה אֵת אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֵת יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן

אונד דען פֿאַמיליענהייפטערן דער טטאֶממע דער קינדער ישראל; אונד עז זאַגטע

וְאֶת־רָאשֵׁי אֲבוֹת הַמַּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: כט וַיֹּאמֶר

משה צו איהנען: ווען איבערפֿאַהרען ווערדען דיא קינדער גד אונד דיא קינדער

משֶׁה אֲלֵהֶם אִם־יַעַבְרוּ בְנֵי־גָד וּבְנֵי־

ראובן מיט אייך דען ירדן, יעדער גערינזטעט צום קריעגע

רְאוּבֵן ׀ אִתְּכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן כָּל־חָלוּץ לַמִּלְחָמָה

פֿיר דען עוויגען, אונד עראָבערט זיין ווירד דאַז לאַנד פֿאָר אייך, זאָ זאָללט איהר געבען

לִפְנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם וּנְתַתֶּם

איהנען דאַז לאַנד גלעד צום אייגענטהום. ווען אַבער ניכט

לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגִּלְעָד לַאֲחֻזָּה: ל וְאִם־לֹא

זיא וואָללען איבערפֿאַהרען גערינזטעט מיט אייך, זאָ מיססען זיא ערבטהייל נעהמען

יַעַבְרוּ חֲלוּצִים אִתְּכֶם וְנֹאחֲזוּ

אונטער אייך אים לאַנדע כנען. דאַ אַנטוואָרטעטען דיא קינדער גד אונד דיא קינדער

בְתֹכְכֶם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: לא וַיַּעֲנוּ בְנֵי־גָד וּבְנֵי

ראובן אונד שפראַכען: ויא גערעדעט האַט דער עוויגע צו דיינען קנעכטען,

רְאוּבֵן לֵאמֹר אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־עֲבָדֶיךָ

זאָ וואָללען ויר טהון. ויר (זאֶמטליך) וואָללען איבערפֿאַהרען גערינזטעט, פֿיר

כֵּן נַעֲשֶׂה: לב נַחְנוּ נַעֲבֹר חֲלוּצִים לִפְנֵי

דען עוויגען, אין דאַז לאַנד כנען, אונז אַבער (בלייבע) אונזער אייגענטהיאליכעז ערבגוט

יְהוָה אֶרֶץ כְּנָעַן וְאִתָּנוּ אֲחֻזַּת נַחֲלָתֵנוּ

דיעזזייטז דעז ירדן'ז. דאַן גאַב איהנען משה, (נעמליך) דען קינדערן גד

מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן: לג וַיִּתֵּן לָהֶם ׀ משֶׁה לִבְנֵי־גָד

אונד דען קינדערן ראובן אונד דעם האַלבען טטאַממע מנשה, זאָהן יוסף'ז,

וְלִבְנֵי רְאוּבֵן וְלַחֲצִי ׀ שֵׁבֶט ׀ מְנַשֶּׁה בֶן־יוֹסֵף

דאַז קאֶניגרייך סיחון'ז, קאֶניג פֿאָן אמורי, אונד דאַז קאֶניגרייך

אֶת־מַמְלֶכֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְאֶת־מַמְלֶכֶת

עוג'ז, קאֶניג צו בשן, דאַז גאַנצע לאַנד נעבזט זיינען שטאֶדטען, אין דעזזען גרענצען

עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן הָאָרֶץ לְעָרֶיהָ בִּגְבֻלֹת

(אללע) לאנדשטעדטע אומהער. אונד עז בויעטען דיא קינדער גד, דיבן

עָרֵי הָאָרֶץ סָבִיב׃ לד וַיִּבְנוּ בְנֵי־גָד אֶת־דִּיבֹן

אונד עטרות אונד ערוער, אונד עטרות שופן

וְאֶת־עֲטָרֹת וְאֵת עֲרֹעֵר׃ לה וְאֶת־עַטְרֹת שׁוֹפָן

אונד יעזר אונד יגבהה, אונד בית נמרה אונד בית

וְאֶת־יַעְזֵר וְיָגְבְּהָה׃ לו וְאֶת־בֵּית נִמְרָה וְאֶת־בֵּית

הרן (לו) פעזטען שטאדטען, אונד (לעגטען אן) טאפהירדען. אונד דיא קינדער

הָרָן עָרֵי מִבְצָר וְגִדְרֹת צֹאן׃ לז וּבְנֵי

ראובן בויעטען, חשבון אונד אלעלא אונד

רְאוּבֵן בָּנוּ אֶת־חֶשְׁבּוֹן וְאֶת־אֶלְעָלֵא וְאֵת

קריתים, אונד נבו אונד בעל מעון, מיט פעראנדערטען

קִרְיָתָיִם׃ לח וְאֶת־נְבוֹ וְאֶת־בַּעַל מְעוֹן מוּסַבֹּת

נאמען, אונד שבמה, אונד נאננטען נאך (איהרען) נאמען, דיא נאמען

שֵׁם וְאֶת־שִׂבְמָה וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁמֹת אֶת־שְׁמוֹת

דער שטאדטע, וועלכע זיא געבויעט האטטען. דאן גינגען דיא קינדער מכיר'ז, זאהן

הֶעָרִים אֲשֶׁר בָּנוּ׃ לט וַיֵּלְכוּ בְּנֵי מָכִיר בֶּן

מנשה'ז, נאך גלעד, אונד ערא בערטען דאזועלבע, אונד פערטריעבען דען אמורי,

מְנַשֶּׁה גִּלְעָדָה וַיִּלְכְּדֻהָ וַיּוֹרֶשׁ אֶת־הָאֱמֹרִי

וועלכער דארין (וואר). דא גאב משה (דיא) לאנדשאפט גלעד

אֲשֶׁר־בָּהּ׃ מפטיר מ וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־הַגִּלְעָד

דעם (געזעלטע) מכיר, זאהן מנשה'ז, אונד ער בעזעטצטע זיך דארין. אונד יאיר,

לְמָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיֵּשֶׁב בָּהּ׃ מא וְיָאִיר

זאהן מנשה'ז, גינג הין אונד ערא בערטע איהרע דערפער אונד נאננטע זיא

בֶּן־מְנַשֶּׁה הָלַךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־חַוֹּתֵיהֶם וַיִּקְרָא אֶתְהֶן

דערפער יאיר'ז. אונד נבח גינג הין אונד ערא בערטע קנת אונד

חַוֹּת יָאִיר׃ מב וְנֹבַח הָלַךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־קְנָת וְאֶת

איהרע טאכטער 1), אונד נאננטע עז נובח נאך זיינעם נאמען.

בְּנֹתֶיהָ וַיִּקְרָא לָה נֹבַח בִּשְׁמוֹ׃ פ

---

1) ד"ה איהרע לאנדשטאדטע

דיעזעז זינד דיא ליגע דער קינדער ישראל, וועלכֿע הערויזגעגאַנגען

לג א אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ

אויז דעם לאַנדע מצרים, נאַך איהרען הערעזליגען דורך משה אונד אהרן.

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְצִבְאֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃

שריעב נעמליך אויך משה איהרע אויזליגע נאַך איהרען רייזען,

ב וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצָאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם

אויף בעפֿעהל דעז עוויגען; אונד דיעזעז זינד איהרע רייזען נאַך איהרען אויזליגען.

עַל־פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם לְמוֹצָאֵיהֶם׃

זיא לאָגען אַב פֿאָן רעמסס אים ערזטען מאָנאַטע; אַם פֿינפֿצעהנטען

ג וַיִּסְעוּ מֵרַעְמְסֵס בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר

טאַג דעז ערזטען מאָנאַטז; דען אַנדערן מאָרגען נאַך דעם איבערטרייטונגזאָפּפֿער

יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח

גינגען הערויז דיא קינדער ישראל מיט האָהער האַנד פֿאָר דען אויגען אַללער

יָצְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיָד רָמָה לְעֵינֵי כָּל־

מצרים, אינדעם דיא מצרים בעגראָבען, וואַז ערשלאַגען האַטטע

מִצְרָיִם׃ ד וּמִצְרַיִם מְקַבְּרִים אֵת אֲשֶׁר הִכָּה

דער עוויגע אונטער איהנען, יעדען ערזטגעבאָרנען; אונד זעלבזט אַן איהרען גאָטטערן

יְהוָה בָּהֶם כָּל־בְּכוֹר וּבֵאלֹהֵיהֶם

האַטטע אויזגעאיבט דער עוויגע שטראַפֿגעריכטע. אַלזאָ לאָגען אַב דיא קינדער

עָשָׂה יְהוָה שְׁפָטִים׃ ה וַיִּסְעוּ בְנֵי־

ישראל אויז רעמסס אונד לאַגערטען זיך צו סכות. דאַן לאָגען זיא אַב

יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמְסֵס וַיַּחֲנוּ בְּסֻכֹּת׃ ו וַיִּסְעוּ

פֿאָן סכות אונד לאַגערטען צו אתם, וועלכֿעז ליעגט אַם אַנפֿאַנגע דער וויזטע.

מִסֻּכֹּת וַיַּחֲנוּ בְאֵתָם אֲשֶׁר בִּקְצֵה הַמִּדְבָּר׃

דאַן לאָגען זיא אַב פֿאָן אתם אונד קעהרטען צוריק נאַך פי החירות,

ז וַיִּסְעוּ מֵאֵתָם וַיָּשָׁב עַל־פִּי הַחִירֹת

וועלכֿעז ליעגט פֿאָר בעל צפון, אונד לאַגערטען פֿאָר

אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בַּעַל צְפוֹן וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי

מגדל. דאַן לאָגען זיא אַב פֿאָן פני החירות אונד גינגען דורך

מִגְדֹּל׃ ח וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי הַחִירֹת וַיַּעַבְרוּ

איטטטען דורך דעזאטער נאך דער וויסטע אונד גינגען ווייכען וועג פֿאָן דריי
בְתוֹךְ־הַיָּם הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת
טאַגען אין דער וויסטע איתם אונד לאַגערטען צו מרה. זיא צאָגען אַב
יָמִים בְּמִדְבַּר אֵתָם וַיַּחֲנוּ בְּמָרָה: ט וַיִּסְעוּ
פֿאָן מרה אונד קאַמען נאך אלים, פֿאַנדען אין אלים צוועלף
מִמָּרָה וַיָּבֹאוּ אֵילִמָה וּבְאֵילִם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
וואַזערקוועלען אונד זיעבציג פֿאַלמבייםע, אונד לאַגערטען דאָרט.
עֵינֹת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם:
דאַן צאָגען זיא אַב פֿאָן אלים אונד לאַגערטען אַם שילפֿמעער.
י וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־סוּף: שני
זיא צאָגען אַב פֿאָם שילפֿמעער אונד לאַגערטען אין דער וויסטע סין.
יא וַיִּסְעוּ מִיַּם־סוּף וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר־סִין:
זיא צאָגען אַב אויז דער וויסטע סין אונד לאַגערטען צו דפקה.
יב וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר־סִין וַיַּחֲנוּ בְּדָפְקָה:
זיא צאָגען אַב פֿאָן דפקה אונד לאַגערטען צו אלוש. זיא צאָגען אַב
יג וַיִּסְעוּ מִדָּפְקָה וַיַּחֲנוּ בְּאָלוּשׁ: יד וַיִּסְעוּ
פֿאָן אלוש אונד לאַגערטען צו רפידים, וואָ ניכט וואַר דאָרט וואַזער
מֵאָלוּשׁ וַיַּחֲנוּ בִּרְפִידִם וְלֹא־הָיָה שָׁם מַיִם
פֿיר דאַז פֿאָלק צו טריקען. דאַן צאָגען זיא אַב פֿאָן רפידים אונד לאַגערטען
לָעָם לִשְׁתּוֹת: טו וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִם וַיַּחֲנוּ
אין דער וויסטע סיני. זיא צאָגען אַב אויז דער וויסטע סיני
בְּמִדְבַּר סִינָי: טז וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר סִינָי
אונד לאַגערטען צו קברות התאוה. זיא צאָגען אַב אויז קברות
וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרֹת הַתַּאֲוָה: יז וַיִּסְעוּ מִקִּבְרֹת
התאוה אונד לאַגערטען צו חצרות. זיא צאָגען אַב אויז חצרות
הַתַּאֲוָה וַיַּחֲנוּ בַּחֲצֵרֹת: יח וַיִּסְעוּ מֵחֲצֵרֹת
אונד לאַגערטען צו רתמה. זיא צאָגען אַב פֿאָן רתמה אונד לאַגערטען
וַיַּחֲנוּ בְּרִתְמָה: יט וַיִּסְעוּ מֵרִתְמָה וַיַּחֲנוּ
צו רמון פרץ. זיא צאָגען אַב פֿאָן רמון פרץ אונד לאַגערטען
בְּרִמֹּן פָּרֶץ: כ וַיִּסְעוּ מֵרִמֹּן פָּרֶץ וַיַּחֲנוּ
צו לבנה. זיא צאָגען אַב פֿאָן לבנה אונד לאַגערטען צו רסה.
בְּלִבְנָה: כא וַיִּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיַּחֲנוּ בְּרִסָּה:

זיא צאָגען אַב פֿאָן רסה אונד לאַגערטען צו קהלת. זיא צאָגען אַב

כב וַיִּסְעוּ מֵרִסָּה וַיַּחֲנוּ בִּקְהֵלָתָה׃ כג וַיִּסְעוּ

פֿאָן קהלת אונד לאַגערטען צו הר שפר. זיא צאָגען אַב פֿאָן הר

מִקְּהֵלָתָה וַיַּחֲנוּ בְּהַר־שָׁפֶר׃ כד וַיִּסְעוּ מֵהַר־

שפר אונד לאַגערטען צו חרדה. זיא צאָגען אַב פֿאָן חרדה

שָׁפֶר וַיַּחֲנוּ בַּחֲרָדָה׃ כה וַיִּסְעוּ מֵחֲרָדָה

אונד לאַגערטען צו מקהלות. זיא צאָגען אַב פֿאָן מקהלות אונד לאַגערטען

וַיַּחֲנוּ בְּמַקְהֵלֹת׃ כו וַיִּסְעוּ מִמַּקְהֵלֹת וַיַּחֲנוּ

צו תחת. זיא צאָגען אַב פֿאָן תחת אונד לאַגערטען צו תרח.

בְּתָחַת׃ כז וַיִּסְעוּ מִתָּחַת וַיַּחֲנוּ בְּתָרַח׃

זיא צאָגען אַב פֿאָן תרח אונד לאַגערטען צו מתקה. זיא צאָגען אַב

כח וַיִּסְעוּ מִתָּרַח וַיַּחֲנוּ בְּמִתְקָה׃ כט וַיִּסְעוּ

פֿאָן מתקה אונד לאַגערטען צו חשמונה. זיא צאָגען אַב פֿאָן חשמונה

מִמִּתְקָה וַיַּחֲנוּ בְּחַשְׁמֹנָה׃ ל וַיִּסְעוּ מֵחַשְׁמֹנָה

אונד לאַגערטען צו מוסרות. זיא צאָגען אַב פֿאָן מוסרות אונד לאַגערטען

וַיַּחֲנוּ בְּמֹסֵרוֹת׃ לא וַיִּסְעוּ מִמֹּסֵרוֹת וַיַּחֲנוּ

צו בני יעקן. זיא צאָגען אַב פֿאָן בני יעקן אונד לאַגערטען צו חור

בִּבְנֵי יַעֲקָן׃ לב וַיִּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקָן וַיַּחֲנוּ בְּחֹר

הגדגד. זיא צאָגען אַב פֿאָן חור הגדגד אונד לאַגערטען צו יטבת.

הַגִּדְגָּד׃ לג וַיִּסְעוּ מֵחֹר הַגִּדְגָּד וַיַּחֲנוּ בְּיָטְבָתָה׃

זיא צאָגען אַב פֿאָן יטבת אונד לאַגערטען צו עברונה. זיא צאָגען אַב

לד וַיִּסְעוּ מִיָּטְבָתָה וַיַּחֲנוּ בְּעַבְרֹנָה׃ לה וַיִּסְעוּ

פֿאָן עברונה אונד לאַגערטען צו עציון גבר. זיא צאָגען אַב פֿאָן עציון

מֵעַבְרֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּעֶצְיֹן גָּבֶר׃ וַיִּסְעוּ מֵעֶצְיֹן

גבר, אונד לאַגערטען אין דער וויסטע צין, דאַז איזט קדש. זיא צאָגען אַב

גָּבֶר וַיַּחֲנוּ בְמִדְבַּר־צִן הִוא קָדֵשׁ׃ לז וַיִּסְעוּ

פֿאָן קדש אונד לאַגערטען אַם בערגע הור, אַן דער גרענצע דעז לאַנדעז אדום.

מִקָּדֵשׁ וַיַּחֲנוּ בְּהֹר הָהָר בִּקְצֵה אֶרֶץ אֱדוֹם׃

דאַ בעשטיעג אהרן, דער פריעזטער דען בערג הור, אויף בעפֿעהל דעז עוויגען

לח וַיַּעַל אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֶל־הֹר הָהָר עַל־פִּי יְהוָה

אונד שטארב דארט, אין פֿירציגשטן יאהרע נאך דעם אויזגאנג דער קינדער ישראל
וַיָּמָת שָׁם בִּשְׁנַת הָאַרְבָּעִים לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
אויז דעם לאנדע מצרים, אים פֿינפֿטן מאנאט, אם ערזטען טאגע דעז מאנאטז.
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ׃
אונד אהרן וואר הונדערט אונד דרייא אונד צוואנציג יאהר אלז ער שטארב
ל״ט וְאַהֲרֹן בֶּן־שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמְאַת שָׁנָה בְּמֹתוֹ
אויף דעם בערגע הור. דא אלזא הארטע
בְּהֹר הָהָר׃ ס מ וַיִּשְׁמַע
דער כנעני, קעניג פֿאן ערד, וועלכער וואהנטע אן דער איטטאגזייטע אים לאנדע כנען,
הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עֲרָד וְהוּא־יֹשֵׁב בַּנֶּגֶב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
דאס הערנאנקאממען דיא קינדער ישראל. זיא צאגען אב פֿאם בערגע הור אונ׳ לאגערטען
בְּבֹא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ מא וַיִּסְעוּ מֵהֹר הָהָר וַיַּחֲנוּ
צו צלמונה. זיא צאגען דאן אב פֿאן צלמונה אונד לאגערטען צו פונון.
בְּצַלְמֹנָה׃ מב וַיִּסְעוּ מִצַּלְמֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּפוּנֹן׃
זיא צאגען אב פֿאן פונון אונד לאגערטען צו אובות. זיא צאגען אב פֿאן אובות
מג וַיִּסְעוּ מִפּוּנֹן וַיַּחֲנוּ בְּאֹבֹת׃ מד וַיִּסְעוּ מֵאֹבֹת
אונ׳ לאגערטען צו עיי העברים, אן דער גרענצע מואבז. זיא צאגען אב פֿאן עיים
וַיַּחֲנוּ בְּעִיֵּי הָעֲבָרִים בִּגְבוּל מוֹאָב׃ מה וַיִּסְעוּ מֵעִיִּים
אונד לאגערטען צו דיבן גד. זיא צאגען אב פֿאן דיבן גד אונד לאגערטען
וַיַּחֲנוּ בְּדִיבֹן גָּד׃ מו וַיִּסְעוּ מִדִּיבֹן גָּד וַיַּחֲנוּ
צו עלמון דבלתים. זיא צאגען אב פֿאן עלמון דבלתים
בְּעַלְמֹן דִּבְלָתָיְמָה׃ מז וַיִּסְעוּ מֵעַלְמֹן דִּבְלָתָיְמָה
אונד לאגערטען אם געבירגע עברים, פֿאר נבו. זיא צאגען אב
וַיַּחֲנוּ בְּהָרֵי הָעֲבָרִים לִפְנֵי נְבוֹ׃ מח וַיִּסְעוּ
פֿאם געבירגע עברים אונד לאגערטען אין דען עבענען מואבז, אם ירדן,
מֵהָרֵי הָעֲבָרִים וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן
געגען ירחו. דא לאגערטען זיא אם ירדן, פֿאן בית הישימות ביז
יְרֵחוֹ׃ מט וַיַּחֲנוּ עַל־הַיַּרְדֵּן מִבֵּית הַיְשִׁמֹת עַד
אבל השטים, אין דען עבענען מואבז. עז רעדעטע
אָבֵל הַשִּׁטִּים בְּעַרְבֹת מוֹאָב׃ ס חמישי שלישי ׃ נ וַיְדַבֵּר
דער עוויגע צו משה אין דען עבענען מואבז, אם ירדן, געגען ירחו,
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ

אונד שפראך: רעדע צו דען קינדערן ישראל אונד זאגע איהנען: ווען

לאמר: נא דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם כי

איהר איבערפאהרעט דען ירדן אין דאז לאנד כנען,

אתם עברים את-הירדן אל-ארץ כנען:

זאללט איהר פערטרייבען אללע בעוואהנער דעז לאנדעז פאר אייך,

נב והורשתם את-כל-ישבי הארץ מפניכם

אונד זאללט אויזראטטען אללע איהרע טוימבילדער, אונד אללע

ואבדתם את כל-משכיתם ואת כל-

איהרע געגאססענען געטצענבילדער זאללט איהר צערטרעטען, או' אללע איהרע אנהאהען

צלמי מסכתם תאבדו ואת כל-במותם

זאללט איהר פערניכטען. איהר זאללט אין בעזיטץ נעהמען דאז לאנד אונד וואהנען

תשמידו: נג והורשתם את-הארץ וישבתם-

דארין, דען אייך האבע איך איינגעגעבען דאז לאנד, צו בעזיטצען עז.

בה כי לכם נתתי את-הארץ לרשת אתה:

אונד איהר זאללט פערטהיילען דאז לאנד דורך דאז לאאז נאך אייערן געשלעכטערן;

נד והתנחלתם את-הארץ בגורל למשפחתיכם

דעם נאהרייכען זאללט איהר פערגרעסערן זיינען טהייל, או' דעם אינדער נאהרייכען

לרב תרבו את-נחלתו ולמעט

זאללט איהר פערמינדערן זיינען טהייל, אוין וועלכען שטריך אויזפאללען ווירד איהם

תמעיט את-נחלתו אל אשר-יצא לו

דארט דאז לאאז, איהם זאלל עז בלייבען; יעדאך נאך אייערן פאטערליכען שטאממען

שמה הגורל לו יהיה למטות אבתיכם

זאללט איהר דאז ערבגוט טהיילען. ווען אבער ניכט איהר אויזטרייבן ווערדעט דיא בעוואהנער

תתנחלו: נה ואם-לא תורישו את-ישבי

דעז לאנדעז פאר אייך, זא ווערדען זיין, דיא איהר ווערדעט איבריג לאססען פאן איהנען,

הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם

צו דארנערן אין אייערן אויגען אונד צו שטאכלען אין אייערן זייטען

לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם

דיא ווערדען פיינדזעליג בעהאנדלען אייך אין דעם לאנדע, וואו איהר וואהנעט

וצררו אתכם על-הארץ אשר אתם ישב

דארין. אונד עס ווירד געשעהן, דאס וואס וויא איך איר פֿאָרגעזעטצט האַבע צו טהון איהנען,

בָּהּ: נו וְהָיָה כַּאֲשֶׁר דִּמִּיתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם

ווערדע איך טהון איך.

אֶעֱשֶׂה לָכֶם: פ

עס רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפראַך: בעפֿעהלע דען קינדערן

לד א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: ב צַו אֶת־בְּנֵי

ישראל אונד זאַגע איהנען: ווען איהר קאָממעט אין דאַס לאַנד

יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־אַתֶּם בָּאִים אֶל־הָאָרֶץ

כנען, (דיעזעס לאַנד, וועלכעס צופֿאַללען ווירד איך אַלס ערבטהייל, דאַס לאַנד

כְּנָעַן זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּפֹּל לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ

כנען נאַך זיינען גרענצען) זאָ זייא איך דיא זידזייטע עקע פֿאָן דער וויסטע

כְּנַעַן לִגְבֻלֹתֶיהָ: ג וְהָיָה לָכֶם פְּאַת־נֶגֶב מִמִּדְבַּר־

צין אַן דער זייטע פֿאָן אדום, עס זייא איך נעמליך דיא זידזייטע גרענצע פֿאָם אַנפֿאַנגע

צִן עַל־יְדֵי אֱדוֹם וְהָיָה לָכֶם גְּבוּל נֶגֶב מִקְצֵה

דעס זאַלצמעערעס נור אָרגענזייטע דעזזעלבען; דאַן ווענדעט זיך איך דיא גרענצע

יָם־הַמֶּלַח קֵדְמָה: ד וְנָסַב לָכֶם הַגְּבוּל

פֿאָן דער מיטטאַגזייטע דער אַנהאָהע עקרבים אונד געהט פֿאָריבער צנה, אונד עס זינד

מִנֶּגֶב לְמַעֲלֵה עַקְרַבִּים וְעָבַר צִנָה וְהָיָה

איהרע אויזוויכונגען נור מיטטאַגזייטע פֿאָן קדש ברנע, וואָ זיא אויזווייכט נאַך חצר

תּוֹצְאֹתָיו מִנֶּגֶב לְקָדֵשׁ בַּרְנֵעַ וְיָצָא חֲצַר־

אדר, אונ' פֿאָרבייאַגעהט פֿאָר עצמון. דאַן ווענדעט זיך דיא גרענצע פֿאָן עצמון

אַדָּר וְעָבַר עַצְמֹנָה: ה וְנָסַב הַגְּבוּל מֵעַצְמוֹן

נאַך דעם באַך מצרים אונד ניממט איהרען אויזגאַנג אַן דעם מעערע. אונד דיא גרענצע

נַחְלָה מִצְרָיִם וְהָיוּ תוֹצְאֹתָיו הַיָּמָּה: ו וּגְבוּל

געגען אַבענד, דאַס זייא איך דאַס גראָסע מעער דיא גרענצע; דיעזע גרענצע אַללײן זייא

יָם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם הַגָּדוֹל וּגְבוּל זֶה־יִהְיֶה

איך דיא גרענצע נור אַבענדזייטע. אונד דיעזעס זייא איך דיא גרענצע

לָכֶם גְּבוּל יָם: ז וְזֶה־יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל

נור מיטטערנאַכטזייטע, פֿאָן דעם גראָססען מעערע ציעהעט איהר איינע ליניע איך

צָפוֹן מִן־הַיָּם הַגָּדֹל תְּתָאוּ לָכֶם

נאך דעם בערגע הור. פֿאָן דעם בערגע הור זאָלט איהר אייער ציהע אויף דעם וועגע

הר ההר: ח מהר ההר תתאו לבא

נאך חמת, אונד דיא אויסוועלונגען דער גרענצע זיינד נאך צדד צו; דאן ווירט אויס

חמת והיו תוצאת הגבל צדדה: ט ויצא

דיא גרענצע נאך זפרון אונד ענדעט איהרען אויסגאנג ביי חצר עינן, דיזעס

הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה

זייא אייך דיא גרענצע צור מיטטערנאכטזייטע. דאן זאָלט איהר אייך ציהע

יהיה לכם גבול צפון: י והתאויתם

אייך צור גרענצע אויף דער מאָרגענזייטע פֿאָן חצר עינן נאך שפם,

לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה:

דאן געהט היניאב דיא גרענצע פֿאָן שפם נאך רבלה אויף דער מאָרגענזייטע פֿאָן עין;

יא וירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין

פֿערנער געהט היניאב דיא גרענצע, אונד שטאָסט אן דיא קיסטע דעס זעעס כנרת

וירד הגבל ומחה על כתף ים כנרת

נור מאָרגענזייטע. דאן געהט היניאב דיא גרענצע נאך דעם ירדן, אונד נימט

קדמה: יב וירד הגבול הירדנה והיו

איהרען אויסגאנג ביי דעם זאלצמעער. דיזעס זייא פֿיר אייך דאס לאנד

תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ

נאך זיינען גרענצען אומהער. דאן בעפֿאהל משה דען קינדערן

לגבלתיה סביב: שלישי יג ויצו משה את בני

ישראל אונד שפראך: דיזעס איזט דאס לאנד, וועלכעס איהר אייך פֿערערבען זאָלט

ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה

דורך דאס לאָאָס, וועלכעס בעפֿאָהלען האט דער עוויגע צו געבען דען ניין שטאַמען

בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות

או' דעם האלבען שטאַמע. דאַ דען געניָמען האבען, דער שטאַם דער קינדער ראובן'ס

וחצי המטה: יד כי לקחו מטה בני הראובני

נאך איהרען פֿאַטערליכען הייזערן, אונד דער שטאַם דער קינדער גד'ס

לבית אבתם ומטה בני הגדי

נאך איהרען פֿאַטערליכען הייזערן, אויך דער האלבע שטאַם מנשה האָבען געניָמען האבען

לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו

איהר ערבטהייל; דיעזע ביידען שטאממע אונד דער האלבע שטאמם האבען גענאממען
נַחֲלָתָם׃ טו שְׁנֵי הַמַּטּוֹת וַחֲצִי הַמַּטֶּה לָקְחוּ
איהר ערבטהייל דיעסזייטס דעס ירדן'ס געגען ירחו נאך מארגענזייטע.
נַחֲלָתָם מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ קֵדְמָה
נון זאננענאויפגאנג.
מִזְרָחָה׃ פ רביעי ששי

פערנער רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפראך: דיעזעס זינד דיא נאמען
טז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ יז אֵלֶּה שְׁמוֹת
דער מאננער, וועלכע פערערבען זאללען אייך דאס לאנד אלעזר,
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־יִנְחֲלוּ לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ אֶלְעָזָר
דער פריעסטער אונד יהושע, זאהן נון'ס. אויך מיססעט איהר איינען פירסטען
הַכֹּהֵן וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן׃ יח וְנָשִׂיא אֶחָד נָשִׂיא אֶחָד
אויס יעדעם שטאממ זאללט איהר נעהמען צו פערערבען דאס לאנד. אונד דיעזעס זינד
מִמַּטֶּה תִּקְחוּ לִנְחֹל אֶת־הָאָרֶץ׃ יט וְאֵלֶּה
דיא נאמען דער מאננער: פאם שטאממע יהודה, כלב, זאהן יפונה'ס.
שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים לְמַטֵּה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה׃
פאם שטאממע דער קינדער שמעון, שמואל, זאהן עמיהוד'ס.
כ וּלְמַטֵּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן שְׁמוּאֵל בֶּן־עַמִּיהוּד׃
פאם שטאממע בנימין, אלידד, זאהן כסלון'ס.
כא לְמַטֵּה בִנְיָמִן אֱלִידָד בֶּן־כִּסְלוֹן׃
אונד פאם שטאממע דער קינדער דן, פירסט בקי, זאהן יגלי'ס. פאן דען קינדערן
כב וּלְמַטֵּה בְנֵי־דָן נָשִׂיא בֻּקִּי בֶּן־יָגְלִי׃ כג לִבְנֵי
יוסף'ס, פיר דען שטאמם דער קינדער מנשה, פירסט חניאל, זאהן אפוד'ס.
יוֹסֵף לְמַטֵּה בְנֵי־מְנַשֶּׁה נָשִׂיא חַנִּיאֵל בֶּן־אֵפֹד׃
אונד פיר דען שטאמם דער קינדער אפרים, פירסט קמואל, זאהן שפטן'ס
כד וּלְמַטֵּה בְנֵי־אֶפְרַיִם נָשִׂיא קְמוּאֵל בֶּן־שִׁפְטָן׃
אונד פאם שטאממע דער קינדער זבולון, פירסט אליצפן, זאהן פרנך'ס.
כה וּלְמַטֵּה בְנֵי־זְבוּלֻן נָשִׂיא אֱלִיצָפָן בֶּן־פַּרְנָךְ׃
אונד פאם שטאממע דער קינדער יששכר, פירסט פלטיאל, זאהן עזן'ס.
כו וּלְמַטֵּה בְנֵי־יִשָּׂשכָר נָשִׂיא פַּלְטִיאֵל בֶּן־עַזָּן׃
אונד פאם שטאממע דער קינדער אשר, פירסט אחיהוד, זאהן שלומי'ס.
כז וּלְמַטֵּה בְנֵי־אָשֵׁר נָשִׂיא אֲחִיהוּד בֶּן־שְׁלֹמִי׃

אונד פֿאָן שטאַממע דער קינדער נפתלי, פֿירשט פדהאל, זאָהן עמיהוד׳ס.

כח וּלְמַטֵּה בְנֵי־נַפְתָּלִי נָשִׂיא פְּדַהְאֵל בֶּן־עַמִּיהוּד׃

דיעזעס זינד יענע, וועלכע בעפֿאָהלען דער עוויגע, צו פֿערערבען דען קינדערן

כט אֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְנַחֵל אֶת־בְּנֵי־

ישראל, אים לאַנדע כנען.

יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ פ חמישי

פֿערנער שפראַך דער עוויגע צו משה אין דען עבענען מואב׳ס,

לה א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב

אַם ירדן, געגען ירחו, אונד שפראַך: בעפֿיעהל דען קינדערן ישראל,

עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃ ב צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

דאַס זיא געבען דען לוים פֿאָן דעם ערבגוט איהרעס אייגענטהומס שטאֶדטע צום וואָהנען,

וְנָתְנוּ לַלְוִיִּם מִנַּחֲלַת אֲחֻזָּתָם עָרִים לָשָׁבֶת

אויך מייענע פֿאָרפלאַטץ צו דען שטאֶדטען אום זיא הערום זאָללט איהר געבען דען לוים.

וּמִגְרָשׁ לֶעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם׃

אונד עס זאָללען זיין דיא שטאֶדטע איהנען צום וואָהנען, אונד דערען פֿאָרפלאֶטצע

ג וְהָיוּ הֶעָרִים לָהֶם לָשָׁבֶת וּמִגְרְשֵׁיהֶם

זאָללען זיין פֿיר איהר פֿיעה, אונד פֿיר איהר זאָנסטיגעס גוט, אונד פֿיר אַללע

יִהְיוּ לִבְהֶמְתָּם וְלִרְכֻשָׁם וּלְכֹל

איהרע לעבענסבעדאַרף. אונד דיא פֿאָרפלאֶטצע דער שטאֶדטע, דיא

חַיָּתָם׃ ד וּמִגְרְשֵׁי הֶעָרִים אֲשֶׁר

איהר געבען ווערדעט דען לוים, זאָללען ענטהאַלטען פֿאָן דער שטאַדטמויער הינויסוואֶרטס

תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם מִקִּיר הָעִיר וָחוּצָה

טויזענד עללען ריעגסאוםהער. איהר מעססעט (נעמליך) אַב, אויסערהאַלב

אֶלֶף אַמָּה סָבִיב׃ ה וּמַדֹּתֶם מִחוּץ

דער שטאַדט דיא זייטע געגען מאָרגען, צוויא טויזענד אַן עללען־(מאַס), אונד

לָעִיר אֶת־פְּאַת־קֵדְמָה אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְאֶת־

דיא זייטע געגען מיטטאַג צוויא טויזענד אַן עללען־(מאַס), אונד דיא זייטע געגען אַבענד

פְּאַת־נֶגֶב אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְאֶת־פְּאַת־יָם ׀

צוויא טויזענד אַן עללען־(מאַס), אונד דיא זייטע געגען מיטטערנאַכט צוויא טויזענד

אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְאֵת פְּאַת צָפוֹן אַלְפַּיִם

פַן עלנען·(אמה), אונד דיא שטאדט אין דער מיטטע ; דיעזעז זאָללען זיין איהנען

בָּאַמָּה וְהָעִיר בַּתָּוֶךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם

דיא פֿאָרפּלעטצע דער שטאָדטע. אונד דיא שטאָדטע, דיא איהר געבען ווערדעט

מִגְרְשֵׁי הֶעָרִים׃ ו וְאֵת הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ

דען לוים (זאָללען זיין), דיא זעכז פֿלוכטשטאָדטע, דיא איהר הערגעבען זאָללט,

לַלְוִיִּם אֵת שֵׁשׁ־עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ

דאָס פֿליכטע דאָהין דער מאָרדער, אונד איבער דיעזען זאָללט איהר געבען נאָך פֿיערציג

לָנֻס שָׁמָּה הָרֹצֵחַ וַעֲלֵיהֶם תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים

אונד צוויא שטאָדטע. אַללע שטאָדטע דיא איהר געבען זאָללט דען לוים,

וּשְׁתַּיִם עִיר׃ ז כָּל־הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם

(זינד) אַכט אונד פֿיערציג שטאָדטע, זיא נעבזט איהרען פֿאָרפּלעטצען.

אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה עִיר אֶתְהֶן וְאֶת־מִגְרְשֵׁיהֶן׃

אונד דיא שטאָדטע דיא איהר געבען ווערדעט פֿאָן דעם אייגענטהומע דער קינדער

ח וְהֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאֲחֻזַּת בְּנֵי־

ישראל, פֿאָן דעם פֿיעלן בעגיטערטען זאָללט איהר פֿיעל, או' פֿאָן דעם אינדער בעגיטערטען

יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הָרַב תַּרְבּוּ וּמֵאֵת הַמְעַט

זאָללט איהר וועניגר נעהמן, יעדר נאך פֿערהעלטניס זיינעז ערבטהיילז, וועלכעז זיא ערבן,

תַּמְעִיטוּ אִישׁ כְּפִי נַחֲלָתוֹ אֲשֶׁר יִנְחָלוּ

זאָלל ער געבען פֿאָן זיינען שטאָדטען אַן דיא לוים.

יִתֵּן מֵעָרָיו לַלְוִיִּם׃ פ ששי שביעי

פֿערנער רעדעטע דער עוויגע צו משה אונד שפראך:

ט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ י דַּבֵּר רעדע

צו דען קינדערן ישראל אונד זאָגע איהנען, ווען איהר

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם

איבערגעהעט איבער דען ירדן אין דאָז לאַנד כנען, זאָ מיסט איהר אַנלעגען

עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אַרְצָה כְּנָעַן׃ יא וְהִקְרִיתֶם

אייך שטאָדטע, פֿלוכטשטאָדטע זאָללען זיא זיין אייך, דאָס פֿליכטע

לָכֶם עָרִים עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם וְנָס

דאָהין אַיין מאָרדער, דער אומברינגט איינע פערזאָן אונפֿערזעהענז. עז זייען כמאלך

שָׁמָּה רֹצֵחַ מַכֵּה־נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה׃ יב וְהָיוּ

אייך דיא שטאֶדטע נור צופֿלוכט פֿאָר דעם פֿערוואַנדטען, דאַס ניכט אומקאָמע
לָכֶם הֶעָרִים לְמִקְלָט מִגֹּאֵל וְלֹא יָמוּת
דער מאֶרדער בעפֿאָר ער געשטאַנדען פֿאָר דער געמיינדע צו געריכט.
הָרֹצֵחַ עַד־עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט׃
אונד דיא שטאֶדטע, דיא איהר געבען ווערדעט (זעכס זאָלכער צופֿלוכטשטאֶדטע
יג וְהֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתֵּנוּ שֵׁשׁ־עָרֵי מִקְלָט
זאָללען זיין בייא אייך), דרייא דיעזער שטאֶדטע זאָלט איהר געבען
תִּהְיֶינָה לָכֶם׃ יד אֵת ׀ שְׁלֹשׁ הֶעָרִים תִּתְּנוּ
דיעסזייטס דעס ירדן, אונד דרייא דיעזער שטאֶדטע זאָלט איהר געבען אים לאַנדע
מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְאֵת שְׁלֹשׁ הֶעָרִים תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ
כנען, צופֿלוכטשטאֶדטע זאָללען זיא זיין. פֿיר דיא קינדער ישראל
כְּנָעַן עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה׃ טו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אונד פֿיר דען פֿרעמדלינג או' פֿיר דען אנזאֶסיגען אונטער איהנען זאָללען זיין
וְלַגֵּר וְלַתּוֹשָׁב בְּתוֹכָם תִּהְיֶינָה
דיעזע זעכס שטאֶדטע נור צופֿלוכט, דאַס פֿליכטע דאַהין יעדער,
שֵׁשׁ־הֶעָרִים הָאֵלֶּה לְמִקְלָט לָנוּס שָׁמָּה כָּל־
דער אומבריגגט איינע פערזאָן אונפֿערזעהענס. וועו איט איינעם געפֿאֶס
מַכֵּה־נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה׃ טז וְאִם־בִּכְלִי
אוז אייזען ער איהן געשלאַגען, דאַס ער שטאַרב, (זאָ איזט) איין מאֶרדער ער,
בַרְזֶל ׀ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא
אומגעבראַכט אום ווערדען דער מאֶרדער. או' ווען איט איינעם שטיין (אין דער) האַנד וואָ
מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ יז וְאִם בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר־
מאַן שטערבן קאַן דאַדורך, ער איהן געשלאַגען, דאַס ער שטאַרב, זאָ איזט איין מאֶרדער ער,
יָמוּת בָּהּ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא
אומגעבראַכט אום ווערדן דער מאֶרדער. אָדער איט איינעם האֶלצערנען האַנדגעראֶטה,
מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ יח אוֹ בִּכְלִי עֵץ־יָד
וואָ מאַן שטערבן קאַן דאַדורך, ער איהן געשלאַגען, דאַס ער שטאַרב, זאָ איזט איין מאֶרדער
אֲשֶׁר־יָמוּת בּוֹ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ
ער, אומגעבראַכט אום ווערדען דער מאֶרדער. דער בלוטראֶכער, (אויך) דיעזער
הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ יט גֹּאֵל הַדָּם הוּא

קאן אומברינגן דען מערדער, ווען ער אנטריפט איהן קאן ער אומברינגען איהן. ווען

יָמִית אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ־בוֹ הוּא יְמִתֶנּוּ׃ וְאִם־

אויז האס ער איהן שטאססען ווירד, אדער ער האט געווארפען אויף איהן מיט הינטערליסט

בְּשִׂנְאָה יֶהְדָּפֶנּוּ אוֹ־הִשְׁלִיךְ עָלָיו בִּצְדִיָּה

דאס ער שטארב, אדער אויז פיינדשאפט ער איהן געשלאגן מיט זיינר האנד או' ער שטארב

וַיָּמֹת׃ כא אוֹ בְאֵיבָה הִכָּהוּ בְיָדוֹ וַיָּמֹת

זא מוס געטאדטעט ווערדען דער שלאגער, איין מארדר (איזט) ער, אויך דער בלוטראכר

מוֹת־יוּמַת הַמַּכֶּה רֹצֵחַ הוּא גֹּאֵל הַדָּם

קאן טאדטען דען מערדער, ווען ער פינדעט איהן. ווען אבער פאן אונגעפאהר

יָמִית אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ־בוֹ׃ כב וְאִם־בְּפֶתַע

אהנע פיינדשאפט ער איהן געשטאסן אדר געווארפן האט אויף איהן אירגענד איין געראטה

בְּלֹא־אֵיבָה הֲדָפוֹ אוֹ־הִשְׁלִיךְ עָלָיו כָּל־כְּלִי

אהנע הינטערליסט, אדער דורך אירגענד איינען שטיין וואס אמן קאן געטאדטעט ווערדען

בְּלֹא צְדִיָּה׃ כג אוֹ בְכָל־אֶבֶן אֲשֶׁר־יָמוּת

דאדורך אונפערזעהענז, ווענן ער פאללען ליעס אויף איהן, דאס ער שטארב; ער אבער

בָּהּ בְּלֹא רְאוֹת וַיַּפֵּל עָלָיו וַיָּמֹת וְהוּא

(איזט) ניכט פיינד איהם אונד ניכט זוכט זיין אונגליק: זא זאללן ריכטען

לֹא־אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מְבַקֵּשׁ רָעָתוֹ׃ כד וְשָׁפְטוּ

דיא געמיינדע צווישען דעם שלאגער אונד צווישען דעם בלוטראכער נאך

הָעֵדָה בֵּין הַמַּכֶּה וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם עַל

דיעזען רעכטען. אונד עז זאלן רעטטען דיא געמיינדע דען מערדער

הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה׃ כה וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת־הָרֹצֵחַ

פאן דער האנד דעז בלוטראכערז, אונד עז זאלן צוריקברינגען איהן דיא געמיינדע אין

מִיַּד גֹּאֵל הַדָּם וְהֵשִׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל־

זיינע צופלוכטשטאדט, וואו ער געפלאהען דאהין, אונד ער זאלל בלייבען דארין ביז

עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר־נָס שָׁמָּה וְיָשַׁב בָּהּ עַד־

(צום) אבשטערבען דעז האהענפריעסטערז, דען מאן געזאלבט,

מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל אֲשֶׁר־מָשַׁח אֹתוֹ

מיט דעם היילגען אהלע. ווען אבער איבערטרייטען ווירד דער מערדער דיא גרענצע

בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ׃ כו וְאִם־יָצֹא יֵצֵא הָרֹצֵחַ אֶת־גְּבוּל

זיינער צופֿלוכטשטאַדט, וואָ ער געפֿלאָהען דאַהין, עז פינדעט איהן

עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה: כז וּמָצָא אֹתוֹ

דער בלוטרעכער אויסערהאַלב דער גרענצע זיינער צופֿלוכטשטאַדט, או' עז מאָרדעט

גֹּאֵל הַדָּם מִחוּץ לִגְבוּל עִיר מִקְלָטוֹ וְרָצַח

דער בלוטרעכער דען מאָרדער, ניכט האַט ער איינע בלוטשולד. דען

גֹּאֵל הַדָּם אֶת־הָרֹצֵחַ אֵין לוֹ דָּם: כח כִּי

אין זיינער צופֿלוכטשטאַדט זאָלל ער בלייבן ביז (צום) אַבשטערבן דעז האָהענפריעסטערז,

בְעִיר מִקְלָטוֹ יֵשֵׁב עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל

אַבער נאַך דעם אַבשטערבן דעז האָהענפריעסטערז קאַן צוריקקעהרן דער מאָרדער אין

וְאַחֲרֵי־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל יָשׁוּב הָרֹצֵחַ אֶל־

זיין איינגענטהימליכעז לאַנד. עז זאָללען זיין דיעזע אייך צו רעכטזפֿערפֿאָרדנונגען

אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ: כט וְהָיוּ אֵלֶּה לָכֶם לְחֻקַּת מִשְׁפָּט

ביי אייערן נאַכקאָממען, אין אַללען אייערן וואָהנזיצען. יעדער דער ער טאָדט

לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: ל כָּל־מַכֵּה־

איינע פערזאָן, נאַך אויזזאַגע דער צייגען, זאָלל מאַן אומבריגנען דען מאָרדער;

נֶפֶשׁ לְפִי עֵדִים יִרְצַח אֶת־הָרֹצֵחַ

אַבער (כפר) איין צייגע קאַן ניכט צייגען ווידער איינע פערזאָן צום שטערבן. אויך ניכט

וְעֵד אֶחָד לֹא־יַעֲנֶה בְנֶפֶשׁ לָמוּת: לא וְלֹא־

זאָללט איהר נעהמען לאָזעגעלד פֿיר דיא פערזאָן איינעז מאָרדערז, ווען ער שולדיג איזט

תִקְחוּ כֹפֶר לְנֶפֶשׁ רֹצֵחַ אֲשֶׁר־הוּא רָשָׁע

דעז טאָדעז, זאָנדערן ער מוס געטאָדטעט ווערדען. אויך ניכט זאָללט איהר נעהמען

לָמוּת כִּי־מוֹת יוּמָת: לב וְלֹא־תִקְחוּ

לאָזעגעלד פֿיר דאַז פֿליכטען אין דיא צופֿלוכטשטאַדט, ווס צוריקצוקעהרן, צו וואָהנען

כֹפֶר לָנוּס אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ לָשׁוּב לָשֶׁבֶת

אים לאַנדע, פֿאָר דעם טאָדע דעז האָהען פריעסטערז, דאַמיט ניכט איהר שאַנדעט

בָּאָרֶץ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן: לג וְלֹא־תַחֲנִיפוּ

דאַז לאַנד, וואָ איהר וואָהנעט דאַרין, דען דיא בלוטשולד דיא שאַנדעט

אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא יַחֲנִיף

דאַז לאַנד; אונד דעם לאַנדע ניכט קאַן פֿערציהען ווערדען וועגען דעז בלוטז, דאַז

אֶת־הָאָרֶץ וְלָאָרֶץ לֹא־יְכֻפַּר לַדָּם אֲשֶׁר

פערגאָססען וואָרד דאַרין, זאָנדערן נור דורך דאַס בלוט דעססען, דער עס פערגאָססען.

שפך־בה כי־אם בדם שפכו:

ניכט זאָללסט דוא פערמונרייניגען דאַס לאַנד, וואָ איהר וואָהנעט

לד ולא תטמא את־הארץ אשר אתם ישבים

דאַרין, וואָ איך רעזידענץ האַלטע דאַרין, דען איך דער עוויגע רעזידירע

בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן

אונטער דען קינדערן ישראל.

בתוך בני ישראל: פ שביעי

עס טראַטען היניצו דיא הייפטער דער פֿאַמיליען אויס דעם געשלעכטע דער קינדער

לו א ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני־

גלעד זאָהן מכיר'ס, זאָהן מנשה'ס, אויס דען געשלעכטערן דער קינדער יוסף'ס,

גלעד בן־מכיר בן־מנשה ממשפחת בני יוסף

אונד רעדעטען פֿאָר משה אונד פֿאָר דען פֿירסטען, דען הייפטערן דער פֿאַמיליען

וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות

דער קינדער ישראל; אונד שפראַכען: איינעם הערערן האַט בעפֿאָהלען דער עוויגע

לבני ישראל: ב ויאמרו את־אדני צוה יהוה

צו געבען דאַס לאַנד אַלס ערבטהייל דורכס לאָאָס אַן דיא קינדער ישראל,

לתת את־הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל

אויך איין הערר איזט בעאויפֿטראַגט וואָרדען דורך דען עוויגען, צו געבען דאַס ערבטהייל

ואדני צוה ביהוה לתת את־נחלת

צלפחד'ס אונזערעס פֿעטטערס אַן זיינע טאָכטער. ווען זיא (נון) זיין ווערדען איינעם

צלפחד אחינו לבנתיו: ג והיו לאחד

פֿאָן דען זאָהנען דער אַנדערן שטאַממע, דער קינדער ישראל צו פֿרויען, זאָ ווירד אַבגעה

מבני שבטי בני־ישראל לנשים ונגרעה

איהר ערבטהייל פֿאָן דעם ערבטהיילע אונזערער פֿאָטער, או' ווירד צוקאָממען צום ערבטהיי

נחלתן מנחלת אבתינו ונוסף על נחלת

דעס שטאַממעס דער געהאָרן ווירד צו איהנען, אַבער פֿאָן דעם לאָאָזע אונזערעס ערבטהיילס

המטה אשר תהיינה להם ומגורל נחלתנו

ווירד עס אַבגעהען. ווען דאַן זיין ווירד דאַס יובל־יאַהר פֿיר דיא קינדער ישראל,

ירע: ד ואם־יהיה היבל לבני ישראל

ווירד צוקאָממען איהר ערבטהייל צו דעם ערבטהייל דעז שטאַממעז דער געהערען ווירד

וְנוֹסְפָה נַחֲלָתָן עַל נַחֲלַת הַמַּטֶּה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה

צו איהנען; היגגעגען פֿאָן דעם ערבטהייל דעז שטאַממעז אונזרער פֿאֶטער ווירד אַבגעגען

לָהֶם וּמִנַּחֲלַת מַטֵּה אֲבֹתֵינוּ יִגָּרַע

איהר ערבטהייל. דאַ בעפֿאַהל משה דען קינדערן ישראל אויף

נַחֲלָתָן׃ ס וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־

בעפֿעהל דעז עוויגען, וויא פֿאָלגט: רעכט (אייזט, וואַז) דער שטאַם דער זֶהנע יוסף'ז

פִּי יְהוָה לֵאמֹר כֵּן מַטֵּה בְנֵי־יוֹסֵף

רעדעט. דיעזעז (אייזט) דיא זאַכע, וועלכע בעפֿאָהלען דער עוויגע וועגען דער טאָכטער

דֹּבְרִים׃ ו זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לִבְנוֹת

צלפחד'ז אונד געשפראָכען: יעגנער, דער וואָהלגעפֿאֶללט אין איהרען אויגען,

צְלָפְחָד לֵאמֹר לַטּוֹב בְּעֵינֵיהֶם

קאָננען זיא ווערדען צו פֿרויען; יעדאָך, (איינעם) אויז דעם געשלעכטע דעז שטאַממעז

תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים אַךְ לְמִשְׁפַּחַת מַטֵּה

איהרעז פֿאַטערז איזזען זיא ווערדען צו פֿרויען דאַס ניכט צו געוועגדעט ווערדע

אֲבִיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים׃ ז וְלֹא־תִסֹּב

איין ערבטהייל דער קינדער ישראל פֿאָן איינעם שטאַממע צום (אַנדערן) שטאַממע:

נַחֲלָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמַּטֶּה אֶל־מַטֶּה

אַנדערן יעדער אַן דעם ערבטהייל זיינעז פֿאֶטערליכען שטאַממעז זאָללען זיא האַנגען דיא קינדער

כִּי אִישׁ בְּנַחֲלַת מַטֵּה אֲבֹתָיו יִדְבְּקוּ בְּנֵי

ישראל. דאַזאָ יעדע טאָכטער, וועלכע בעזיטצט איין ערבגוט אויז דען שטאָממען

יִשְׂרָאֵל׃ ח וְכָל־בַּת יֹרֶשֶׁת נַחֲלָה מִמַּטּוֹת

דער קינדער ישראל, איינעם אויז דעם געשלעכטע איהרעז פֿאֶטערליכען שטאַממעז;

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶחָד מִמִּשְׁפַּחַת מַטֵּה אָבִיהָ

זאָ זיא ווערדען צור פֿרויא, דאַס ערבען זאָללען דיא קינדער ישראל יעדער

תִּהְיֶה לְאִשָּׁה לְמַעַן יִירְשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ

דאַז ערבטהייל זיינער פֿאֶטער, אונד ניכט צוגעווענדעט ווערדע איין ערבטהייל

נַחֲלַת אֲבֹתָיו׃ ט וְלֹא־תִסֹּב נַחֲלָה

פֿאָן איינעם שטאַממע צו איינעם אַנדערן שטאַממע, זאָנדערן יעדער אַן זיינעם ערבטהיילע

מִמַּטֶּה לְמַטֶּה אַחֵר כִּי־אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ

האַנגע, דיא שטאַממע דער קינדער ישראל. וויא בעפֿאָהלע
יִדְבְּקוּ מַטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ מפטיר י כַּאֲשֶׁר צִוָּ
דער עוויגע דעם משה, זאָ טהאַטען דיא טאָכטער צלפחד'ז: עז ווארדען נאַמ
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנוֹת צְלָפְחָד׃ יא וַתִּהְיֶינָ
מחלה, תרצה, אונד חגלה אונד מלכה אונד נועה, דיא טאָכטע
מַחְלָה תִרְצָה וְחָגְלָה וּמִלְכָּה וְנֹעָה בְּנוֹ
צלפחד'ז: דען זאָהנען איהרער פֿעטטערן צו פֿרויען, (אָהנגערן) אויז דען געשלעכטער
צְלָפְחָד לִבְנֵי דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים׃ יב מִמִּשְׁפְּחֹ
דער קינדער מנשה זאָהן יוסף'ז ווארדען זיא צו פֿרויען; אונד עז בליעב איהר ערבטהיי
בְּנֵי־מְנַשֶּׁה בֶן־יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וַתְּהִי נַחֲלָתָ
בייא דעם שטאַממע איהרעז פֿאָטערליכען געשלעכטז. דיעזעז זינד דיא געבאָט
עַל־מַטֵּה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן׃ יג אֵלֶּה הַמִּצְוֹ
אונד דיא רעכטע, וועלכע בעפֿאָהלען דער עוויגע דורך משה דען קינדער
וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵ
ישראל אין דען עבענען מואב'ז אַם ירדן, ירחו (געגענאיבער).
יִשְׂרָאֵל בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ חזק

סכום פסוקי דספר במדבר אלף ומאתים ושמנים ושמנה **ארפח** סימן
וחציו והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח: ופרשיותיו עשרה: יי בד
ינחנו סימן: וסדריו ל"ב. **לב** טהור ברא לי אלהים סימן: ופסקתותיו כ"
ופרקיו **ל"ו. לו** חכמו ישכילו זאת סימן. מנין הפתוחות **שתים ותשעי**
והסתומות **ששים ושש.** הכל **מאה וחמשים ושמנה פרשיות**
אני **חלקך** ונחלתך סימן.